

คู่มือศึกษาพระคัมภีร์โรงเรียนสะบาโตผู้ใหญ่

ไตรมาสถี 1

มกราคม – กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2021

พิมพ์จำนวน 1,270 เล่ม

พระธรรมอิสยาห์

Isaiah

เขียนโดย

รอย อี. เกน

แปลโดย

ศจ.รังสิต อิศฤงคาร

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งประเทศไทย

แผนกพันธกิจโรงเรียนสะบาโต

สำนักงานคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งประเทศไทย

12 ซ.ปรีดี พนมยงค์ 37 ถ.สุขุมวิท 71 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร. 0-2381-3298, 0-2391-3595, 0-2391-0525, 0-2392-3598 โทรสาร 0-2381-1928
website: www.adventist.or.th e-mail: sdatam@adventist.or.th

คำนำ

พระธรรมอิสยาห์

จากเวลาที่ถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ถูกเปล่งออกมาครั้งแรก ถ้อยคำเหล่านั้นถูกบันทึก หรือแม้แต่ได้ตราตรึง (embedded) ลงบนสตีร์พีด รัชชอบของเรา ยังมีถ้อยคำบางส่วนที่ไม่อาจลืมเลือน ไม่เพียงเพราะหนักหน่วง ด้วยความหมาย แต่เป็นถ้อยคำแห่งความหวังและพระสัญญาเช่น “อิมมานูเอล” (พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา) (อิสยาห์ 7:14) “ด้วยมีตึกคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา” (อิสยาห์ 9:6) “หุบเขาทุกแห่งจะถูกถมสูงขึ้น ภูเขาและเนินเขาทุกลูกจะปรับให้ต่ำลง” (อิสยาห์ 40:4) “แต่ท่านถูกแทง เพราะความทรยศของเรา ท่านบอบช้ำเพราะความบาปผิดของเรา การตีสอนที่ตกบนท่านนั้นทำให้พวกเรา มีสวัสดิภาพ และที่ท่านถูกเขี่ยนตีกก็ทำให้เราได้รับการรักษา” (อิสยาห์ 53:5)

ถ้อยคำสร้างภาพให้เกิดขึ้น ทำให้มองเห็นรูปร่าง ได้ยินเสียงสะท้อน หรือรู้สึกในความอ่อนแอ ถ้อยคำเล็กๆ น้อยๆ สร้างภาพได้เล็กน้อย ไร้ซึ่งความหมาย ส่วนถ้อยคำที่ทรงพลัง รังสรรค์ขึ้นอย่างดี จะทรงพลังและให้ภาพ ประณีต เหมือนเสียงดังสะท้อนออกมาอย่างมีชีวิตชีวา สิ่งนี้แน่นอน บอกให้ทราบ bahwa เหตุใดถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์จึงพูดด้วยเสียงกังวาน มีชีวิตตัวตนสำหรับเราแม้เวลาจะล่วงเลยมาถึง 27 ศตวรรษแล้วก็ตาม

ในบทกวีเรื่องความทุกข์ยากเดือดร้อนในการรับใช้ของท่าน ยกตัวอย่าง เช่นใน พระธรรมอิสยาห์ 52:13 - 53:12 ท่านอิสยาห์นำภาพพระเมสสิยาห์ เข้าสู่การตัดสินใจสุดท้ายอันแน่วแน่ (finer resolution) กว่าในที่อื่นใดในพระคัมภีร์เดิม เรื่องนี้เพียงตอนเดียวนั้นเพียงพอจะทำให้ท่านได้รับชื่อว่า “ผู้เผยพระวจนะแห่งพระกิตติคุณ” (the gospel prophet)

รวมกับที่ท่านได้กล่าวพยากรณ์ออกชื่อ “ไซรัส” ศตวรรษครึ่งก่อนที่ กษัตริย์เปอร์เซียเอาชนะอาณาจักรบาบิโลนได้ (อิสยาห์ 44:28 - 45:6) ซึ่งระบุไว้อย่างน่าตกตะลึง (stunningly) ยิ่ง จนทำให้ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์บางคน ให้เหตุผลว่า (attributed) ส่วนมากของพระธรรมอิสยาห์เป็น “อิสยาห์ส่วนที่

สอง” เป็นการสร้างสรรค์ปราศจากแก่นสาร (hollow creation) ของเหล่าผู้
ไม่สามารถมองเห็นอดีต อันเป็นเปลือกนอกเกี่ยวกับการใช้ปัญญาซึ่งเป็นข้อ
จำกัดในจินตนาการของมนุษย์

ด้วยการผสมผสานอันพิเศษสุดของจินตนาการอันมีชีวิตชีวา เป็นบท
กวีที่มีจังหวะสัมผัสและความสมดุลที่ไม่มีใครเทียบ อย่างบทเพลงของบีโธเฟิน
ซึ่งมีลักษณะแตกต่างในความตื่นเต้นเร้าใจ จากการทักทอหัวข้อต่าง ๆ เข้าด้วย
กันอย่างลึกซึ้ง ที่เกิดขึ้นในกรรมวิธีของวงดนตรีประสานเสียงที่น่าเสนอสื่อ
เนื่องอย่างประณีตบรรจง และพัฒนาขึ้น พระธรรมอิสยาห์ได้รับการดลใจให้
เขียนขึ้นเพื่อเป็นวรรณกรรมอันทรงคุณค่า เป็นเครื่องมือล้าเลียงความคิดของ
พระเจ้าอย่างคำเปรียบที่ว่า “ฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร ทางของ
เราก็นสูงกว่าทางของเจ้า” (อิสยาห์ 55:9) แม้แต่ในการแปล ซึ่งทำให้เสียพลัง
ในถ้อยคำการปลุกใจ (evocative) จากการสัมผัสของเสียงในภาษาฮีบรู
มีหนังสือภาษาฮีบรูร่วมสมัยเพียงไม่กี่เล่ม ที่มีความวิจิตรระดับเดียวกับ
พระธรรมอิสยาห์ไม่ว่าจะเป็นวรรณคดี ในทางโลก หรือทางธรรมอันศักดิ์สิทธิ์

เราทราบว่ายถ้อยคำของอิสยาห์เต็มไปด้วยสำนวนโวหาร เป็นบทกวี
ซึ่งเร้าอารมณ์และทรงพลังยิ่ง แต่เราทราบด้วยว่าชายที่ชื่อว่าอิสยาห์ และโลก
แวดล้อมจากที่ท่านได้เขียน ได้อธิษฐานและได้กล่าวคำพยากรณ์ ขณะที่
อาณาจักรอัสซีเรีย ผู้นำโหดร้ายได้ขึ้นสู่อำนาจสูงสุด มันเป็นเวลาของการ
ทำลายแบบบดขยี้ ที่เลวร้ายกว่า ผู้คนแห่งยูดาห์ ซึ่งเป็นประชากรที่ได้รับการ
เลือกสรรของพระเจ้า กำลังจมลงสู่ความอ่อนแอด้านศีลธรรมลึกลงทุกขณะ
ผู้คนต่างมีความละโมภและความยากเข็ญ มีการต่อสู้กันบนท้องถนน พวกเขา
ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อทรัพย์สมบัติ หรือความอยู่รอด บางคนหันไปใช้สารเสพติด
โดยการสูดดมกลิ่นไอของสารทำให้รู้สึกเคลิบเคลิ้ม ขณะสิ่งเหล่านั้นนำไปสู่
ความเหี้ยมแห่งสิ้นหวัง ฝ่ายผู้เผยพระวจนะแสวงหาทางที่จะรักษาเอกลักษณ์
ของชาติโดยการนำคนกลุ่มน้อยที่เหลืออยู่ให้ปฏิเสธการติดตามคนส่วนใหญ่
และยึดมั่นคงในความจริงดุจสมอเรือ ท่านอิสยาห์เรียกประชากรอิสราเอลให้
มองไปยังพระเจ้าของพวกเขา พระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ของชาวอิสราเอล

ทรงเป็นพระผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ผู้ทรงรู้จักชื่อของพวกเขาทุกคน และพระองค์ทรงพระสัญญาที่จะไถ่พวกเขาออกจากกองไฟขอเพียงพวกเขาจะฟังและเชื่อฟังพระองค์

ท่านอิสยาห์เป็นที่ปรึกษาษัตริย์หลายองค์ เมื่อเส้นด้ายขนาดเล็กเส้นสุดท้ายที่เหลืออยู่ซึ่งถูกจำกัดเขตในตัวเมืองที่ตกอยู่ภายใต้การปกครองของกองทหารอัสซีเรีย ถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้เสริมพลังกษัตริย์เฮเซคียาห์ให้คาดหวังสำหรับการอัศจรรย์ ซึ่งเป็นความหวังเดียวที่เหลืออยู่ (อิสยาห์ บทที่ 36, 37) ถ้ากรุงเยรูซาเล็มถูกเข้าศึก (อัสซีเรีย) ดีแตกเวลานั้น แทนที่จะเป็นชาวบาบิโลน (โดยเนบูคัดเนสซาร์) อีกหนึ่งศตวรรษต่อมา ซึ่งชาวอัสซีเรียมีนโยบายแพร่กระจายประชากรที่แพ่งสงครามให้กระจายไปอยู่ในพื้นที่ต่างๆ ของอาณาจักรเพื่อสลาย (vaporized) เอกลักษณะของชาวยูดาห์เหมือนไอน้ำ ถ้าเช่นนั้นก็จะไม่มีชาติพันธุ์ชาวยิวแท้เหลืออยู่ที่พระเมสสิยาห์ พระผู้ช่วยให้รอดของโลกจะเสด็จบังเกิดได้

ไตรมาสนี้เราจะมองไปที่ถ้อยคำของท่านอิสยาห์ พิจารณาถ้อยคำของท่าน ช่วงเวลาของท่าน และสถานการณ์ยากลำบากเฉพาะของท่าน แต่ส่วนใหญ่มองไปที่พระเจ้าของท่าน ย้อนกลับไปในสมัยนั้น พอๆ กับพระองค์เดียวกันนั้นในทุกวันนี้ พระองค์ตรัสกับเราว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว เราได้เรียกเจ้าตามชื่อ เจ้าเป็นของเรา” (อิสยาห์ 43:1)

ดร. รอย เกน, เป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาฮีบรู เป็นศาสตราจารย์สอนพระคัมภีร์เดิมที่สถาบันสอนศาสนาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยอันทอร์วี่ที่เบอเรียน สปริงส์ รัฐมิชิแกน

สารบัญ

บทที่	ชื่อเรื่อง	หน้า
1	วิกฤติด้านเอกลักษณ์ ..... วันที่ 26 ธันวาคม 2020 - 1 มกราคม 2021	6
2	วิกฤติของความเป็นผู้นำ ..... วันที่ 2 - 8 มกราคม 2021	16
3	เมื่อโลกของคุณแตกเป็นเสี่ยงๆ ..... วันที่ 9 - 15 มกราคม 2021	28
4	เส้นทางที่ยากลำบาก ..... วันที่ 16 - 22 มกราคม 2021	39
5	เจ้าชายแห่งสันติสุข ..... วันที่ 23 - 29 มกราคม 2021	50
6	บทบาทของพระเจ้า ..... วันที่ 30 มกราคม - 5 กุมภาพันธ์ 2021	61
7	ความพ่ายแพ้ของชาวอัสซีเรีย ..... วันที่ 6 - 12 กุมภาพันธ์ 2021	73
8	“จงชูใจประชากรของเรา” ..... วันที่ 13 - 19 กุมภาพันธ์ 2021	85
9	รับใช้และไถ่ให้รอด ..... วันที่ 20 - 26 กุมภาพันธ์ 2021	96
10	การทำในสิ่งที่คิดไม่ถึง ..... วันที่ 27 กุมภาพันธ์ - 5 มีนาคม 2021	106
11	ความรักขบเคี้ยว ..... วันที่ 6 - 12 มีนาคม 2021	117
12	ความปรารถนาของบรรดาประชาชาติ ..... วันที่ 13 - 19 มีนาคม 2021	127
13	โลกที่เกิดใหม่ ..... วันที่ 20 - 26 มีนาคม 2021	137

บทที่ 1

วิกฤติด้านเอกลักษณ์

Crisis of Identity

วันที่ 26 ธันวาคม 2020 - 1 มกราคม 2021

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ 1:1-9; อิสยาห์ 1:10-17; อิสยาห์ 1:18; อิสยาห์ 1:19-31; อิสยาห์ 5:1-7

ข้อควรจำ

“พระยาห์เวห์ตรัสว่า ‘มาเถิด ให้พวกเราสู้ความกัน ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงเหมือนผ้าแดงก็จะเป็นอย่างขนแกะ’ (อิสยาห์ 1:18)”

הלงทางในดินแดนแห่งการหลงลืม ถ้าคุณขับรถย่นตีในประเทศไออร์แลนด์ไปตามถนนแคบแถบชนบทซึ่งมีแนวพุ่มไม้เป็นรั้ว คุณอาจเจอกับการปิดถนนโดยฝูงวัว ซึ่งเดินทางกลับบ้านอย่างช้าๆ แบบสบายๆ หลังจากที่ได้อินอาหารเสียงดังกรูมกรูม แม้จะไม่มีคนเลี้ยงสัตว์ไล่ต้อนพวกมัน พวกมันจะกลับไปคอกสัตว์ของพวกมันเอง ซึ่งพวกมันทราบว่าอยู่ที่ไหน พวกมันเป็นฝูงสัตว์ของใคร

ถ้าเด็กชายอายุยังน้อยคนหนึ่ง พลัดหลงจากแม่ของเขาและร้องขึ้นว่า “ผมพลัดหลงจากคุณแม่ของผม” เขาอาจไม่ทราบแน่ชัดว่าเขาอยู่ที่ไหน หรือคุณแม่ของเขาอยู่ที่ไหน แต่ท่ามกลางทะเลแห่งคุณแม่ทั้งหลายที่เดินผ่านห้างแห่งนั้น เขาจะทราบว่าคุณแม่ของเขาคือใครด้วยตัวเขาเอง

เป็นสิ่งน่าเศร้า ไม่เหมือนฝูงวัวของชาวไออร์แลนด์ (ยิ่งรู้หน้อยกว่าสำหรับเด็กชายตัวเล็กที่พลัดหลง) ชาวยูดาห์ลืมไปว่าพวกเขาเป็นประชากรของ

พระผู้เป็นเจ้า พระเป็นเจ้าแห่งสวรรค์และพวกเขาได้หลงไปจากการมีเอกลักษณ์แท้จริงของพวกเขาว่า พวกเขาเป็นประชากรแห่งพันธสัญญา “เราได้เลี้ยงลูกและทำให้เติบโตขึ้น แต่พวกเขาได้กบฏต่อเรา โดยยังรู้จักเจ้าของมัน และลากรู้จักรางหญ้าของมัน แต่อิสราเอลไม่รู้จัก ชนชาติของเราไม่เข้าใจ” (อิสยาห์ 1:2, 3)

สัปดาห์นี้ เราจะมองไปยังงานของพระเจ้า ที่ทรงไถ่ประชากรของพระองค์ให้กลับไปหาพระองค์เอง

วันอาทิตย์

ฟ้าสวรรค์เอ๋ย จงฟัง (อิสยาห์ 1:1-9)

Hear, O Heavens !

พระธรรมอิสยาห์สรุปสาระสำคัญเป็นการกล่าวอรัมภบทตัวเอง ด้วยการบอกชื่อผู้ประพันธ์ว่า (บุตรของอามอส) และแหล่งข่าวสารของเขาคือ “นิมิต” (vision) และหัวข้อเรื่อง (ยูดาห์ และเมืองหลวงของเผ่ายูดาห์คือกรุงเยรูซาเล็ม ในช่วงการครองราชย์ของกษัตริย์ 4 พระองค์) หัวข้อยังบอกด้วยว่า เหล่าผู้ฟังเบื้องต้นคือประชาชนร่วมชาติของท่านเอง ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาที่ท่านมีชีวิตอยู่ ผู้เผยพระวจนะพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับสภาพด้านจิตวิญญาณ และชะตากรรมของพวกเขาเอง

โดยการเอ่ยถึงกษัตริย์องค์ต่างๆ ระหว่างที่กษัตริย์องค์นั้นครองราชย์ ท่านอิสยาห์กล่าวเจาะจงผู้ฟัง และผูกหนังสือเข้ากับประวัติศาสตร์ เหตุการณ์ด้านการเมือง ของบางช่วงเป็นการเจาะจง กรอบเวลาดังกล่าวนำเราไปสู่เรื่องราวที่บันทึกไว้ใน 2 พงศกษัตริย์ บทที่ 15-20 และ 2 พงศาวดาร บทที่ 26-32

อ่านอิสยาห์ 1:2 สิ่งสำคัญของข่าวสารนี้คืออะไร พระเจ้าตรัสถึงอะไร เราเห็นสิ่งนี้ในประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์อย่างไร สิ่งนี้กล่าวถึงโบสถ์คริสเตียนในปัจจุบันนี้ด้วยได้หรือไม่

ให้สังเกตว่าข่าวสารของท่านอิสยาห์เริ่มต้นด้วยคำว่า “ฟ้าสวรรค์เอ๋ย จงฟัง แผ่นดินโลกเอ๋ย จงเงี่ยหู” (เปรียบเทียบกับ เฉลยธรรมบัญญัติ 30:19;

เฉลยธรรมบัญญัติ 31:28) องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้หมายถึงสวรรค์และแผ่นดินโลกโดยตรงที่พวกเขาสามารถได้ยินและเข้าใจ พระเจ้าทรงกล่าวเช่นนั้นเพื่อเป็นการย้ำถ้อยคำ

เมื่อกษัตริย์โบราณในตะวันออกไกล อย่างจักรพรรดิชาวฮิตไทท์ (Hittite) ทำพันธสัญญาด้านการเมืองกับผู้ปกครองที่มีอำนาจน้อยกว่า พระองค์วิงวอนเทพเจ้าทั้งหลายของพระองค์ให้มาเป็นพยานเพื่อเป็นการย้ำว่า การล่วงละเมิดใดๆ ของข้อตกลงจะเป็นที่สังเกตและได้รับการลงโทษ อย่างไรก็ตาม เมื่อกษัตริย์เห็นอกษัตริย์ทั้งหลายทำพันธสัญญากับชนอิสราเอลในสมัยของท่านโมเสส พระเจ้าไม่อ้างถึงเทพเจ้าองค์อื่นใดให้มาเป็นพยาน ในฐานะทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว พระองค์ทรงเรียกให้ฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลกให้มาเติมเต็มบทบาทนี้ (ดูเฉลยธรรมบัญญัติ 4:26 ด้วย)

อ่านอิสยาห์ 1:1-9 ความบาปของชาวยูดาห์คืออะไร ก่อให้เกิดผลอย่างไร และมีความหวังอะไรสำหรับพวกเขา

วันจันทร์

การนิยมนิธิที่เสื่อมทราม (อิสยาห์ 1:10-17)

Rotten Ritualism

อ่านอิสยาห์ 1:10 เพราะเหตุใดจึงใช้เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ในที่นี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์จะสื่อถึงอะไร

อ่านอิสยาห์ 1:11-15 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสถึงอะไร เพราะเหตุใดพระองค์จึงปฏิเสธการนมัสการของเขา

เมื่ออันเดียวกันที่ถวายเครื่องบูชาและยกขึ้นในการอธิษฐาน “เต็มไปด้วยเลือด” มีความผิดจากการก่อความรุนแรงและการกดขี่คนอื่น ๆ (อิสยาห์ 1:15; อิสยาห์ 58:3, 4) จากการปฏิบัติต่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในชุมชนแห่งพันธสัญญา พวกเขาแสดงออกถึงการหมิ่นประมาทต่อผู้ทรงปกป้องชนอิสราเอลทั้งหมด ความบาปที่ทำกับคนอื่น ๆ เท่ากับเป็นการทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

แน่นอน องค์พระผู้เป็นเจ้าเองทรงตั้งระบบพิธีการนมัสการขึ้น (เลวีนิติบทที่ 1-16) และทรงกำหนดให้กรุงเยรูซาเล็มเป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการ

นมัสการ (1 พงศกษัตริย์ 8:10-11) แต่พิธีกรรมมีความประสงค์ให้ทำหน้าที่ภายในบริบทของพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงได้ทำไว้กับผู้คนเหล่านั้น เป็นพันธสัญญาของพระเจ้าที่ทำกับชนอิสราเอลที่ทำให้เป็นไปได้สำหรับพระองค์ที่จะสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขาในพลับพลาหรือต่อมาคือในพระวิหาร ดังนั้นพิธีการต่างๆ และการอธิษฐานที่ได้กระทำไปจะเป็นที่ยอมรับเพียงเมื่อเป็นการแสดงออกซึ่งความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า และพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระองค์ ผู้ที่ถวายเครื่องบูชาโดยปราศจากการกลับใจใหม่จากการกระทำที่ไม่ยุติธรรมต่อสมาชิกคนอื่นๆ ในชุมชนแห่งพันธสัญญา เป็นการประกอบพิธีที่เป็นเท็จ ดังนั้นการถวายบูชาของพวกเขาไม่เพียงปราศจากผล หากเป็นการทำบาป การประกอบพิธีของพวกเขากล่าวได้ว่าพวกเขาสัตย์ซื่อ แต่พฤติกรรมของพวกเขาพิสูจน์ว่าพวกเขาได้ละเมิดพันธสัญญา

อ่านอิสยาห์ 1:16, 17 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสั่งให้ประชากรของพระองค์ทำอะไร ข้อความนี้คล้ายกับสิ่งที่พระเยซูตรัสในมัทธิว 23: 23-28 อย่างไร และข้อความนี้มีความหมายอะไรสำหรับเราในเวลานี้

วันอังคาร

การโต้เหตุผลของการให้อภัย (อิสยาห์ 1:18)

The Argument of Forgiveness

อ่านอิสยาห์ 1:18 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสอะไรตรงนี้ (อ่านต่อไปอีกสองสามข้อ ให้เห็นภาพทั้งหมด)

พระเจ้าได้ทรงเริ่มต้นหลักฐานอันทรงพลังที่ชาวยูดาห์ ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ทำการฝ่าฝืนคำสัญญา (อิสยาห์ 1:2-15) และพระองค์ทรงกล่าวเชื้อเชิญพวกเขาให้ทำการปฏิรูป (อิสยาห์ 1:16, 17) คำเชื้อเชิญนี้บอกให้ทราบว่ามีหวัง ยิ่งกว่านั้น เหตุใดต้องเร่งใจให้ผู้ประกอบอาชญากรรมที่สมควรได้รับโทษตายให้เปลี่ยนวิถีชีวิตของเขา การที่นักโทษประหารคนหนึ่งกำลังรอคิว พระเจ้าตรัสว่า “จงฝึกทำดี จงเสาะหาความเป็นธรรมจงแก้ไขการบีบบังคับ จงแก้ต่างให้ลูกกำพร้าพ่อ จงสู้ความให้หญิงม่าย” (อิสยาห์ 1:17) และในข้อถัดมาตรัสว่า “มาเถิดให้เราสู้ความกัน ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนนสีแดงเข้ม ก็จะขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงเหมือนผ้าแดง ก็จะเป็นอย่างขนแกะ”

(อิสยาห์ 1:18) เราสามารถมองเห็นภาพองค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังแสวงหาเพื่อ
โต้เหตุผลกับประชากรของพระองค์ มองหาทางทำให้พวกเขากลับใจใหม่ และ
หันออกจากวิถีชั่วร้าย ไม่ว่าพวกเขาจะถล่มลี้กสู่ความเสื่อมทรามสักเท่าใด

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับพวกเขาว่า “ความบาปสีแดงของเจ้าก็
จะขาวอย่างหิมะ” เหตุใดความบาปจึงเป็นสีแดง เพราะว่าสีแดงเป็นสีของ
“เลือด” (เลือดแห่งความผิด) เพราะมือของประชาชนเต็มไปด้วยเลือด (อิสยาห์
1:15) สีขาว เป็นสีที่แตกต่างจากสีแดงหมายถึง ความบริสุทธิ์ การที่ไม่มีสีของ
โลหิตแห่งความผิดบาป ตรงนี้พระเจ้าทรงเสนอจะเปลี่ยนพวกเขา นี่เป็นภาษา
ที่กษัตริย์ดาวิดทรงใช้ เมื่อพระองค์ร้องขอการอภัยบาปของพระองค์ที่ได้รับ
เอานาง “บัทเชบา” มาเป็นพระมเหสี และได้ทำลายชีวิตสามีของนาง (อ่าน
สดุดี 51:7, 14) พระเจ้าทรงโต้เหตุผล เพื่อเป็นการเสนอการอภัยความบาป
ให้กับประชากรของพระองค์

**พระเจ้าทรงเสนอการให้อภัยบาปในรูปแบบการโต้เหตุผล เพื่อให้
ให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงเส้นทางดำเนินชีวิตของพวกเขาอย่างไร (เปรียบ
เทียบ อิสยาห์ 1:18 กับ อิสยาห์ 44:22)**

ตอนนี้เราได้มองเห็นพระประสงค์ในการเตือนด้วยคำอันแหลมคมของ
พระเจ้าที่ทรงเตือนประชากรของพระองค์ ถ้อยคำเหล่านั้นไม่ได้บอกว่าพระองค์
ทรงปฏิเสธประชากรของพระองค์ แต่ทรงประสงค์จะนำพวกเขากลับมาหา
พระองค์ ทรงเสนอการให้อภัยบาป นี่เป็นข้อโต้แย้งอันทรงพลัง เพื่อสนับสนุน
คำเชิญชวนที่จะทรงชำระพวกเขาทางด้านศีลธรรม (อิสยาห์ 1:16, 17) การให้
อภัยความบาปของพระองค์ ทำให้เป็นไปได้สำหรับพวกเขาที่จะทำการเปลี่ยนแปลง
ด้วยอำนาจของพระองค์ ตรงนี้เรามองเห็นเมล็ดแห่ง “พันธสัญญาใหม่”
ซึ่งกล่าวพยากรณ์ใน เยเรมีย์ 31:31-34 ซึ่งการให้อภัยบาปวางอยู่บนพื้นฐาน
ของ “การมีดวงใจใหม่” ซึ่งมีความสัมพันธ์ใหม่กับพระเจ้า เราเริ่มต้น “ใน
สีแดง” คือการเป็นหนี้ที่ไม่สามารถจ่ายได้หมด จากตำแหน่งของความถ่อมใจ
แห่งการรับรู้ในความต้องการของเรา สำหรับการได้รับการอภัยความบาป เรา
พร้อมจะนมอบรับทุกสิ่งที่พระเจ้าจะทรงประทานให้

อ่านอิสยาห์ 1:19-31 หัวข้ออะไรที่ปรากฏตรงนี้ ซึ่งเห็นได้ในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม

สังเกตโครงสร้างอย่างมีเหตุผลใน อิสยาห์ 1:19, 20 ถ้าประชาชนเลือกด้วยความเต็มใจและเชื่อฟังพระเจ้า พวกเขาจะได้กินผลดีแห่งแผ่นดิน (อิสยาห์ 1:19) โดยการเปรียบเทียบ ถ้าพวกเขาปฏิเสธการให้อภัยบาป และการไถ่กลับสู่สภาพเดิม ข้าศึกทบทวนต่อท่านพระองค์ พวกเขาจะถูกกลืนกินด้วยคมดาบ (อิสยาห์ 1:20) การเลือกเป็นสิทธิของพวกเขา ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บรรจุเงื่อนไขแห่งพระพรและคำสาปแช่ง

อิสยาห์ บทที่ 1 กล่าวซ้ำ และประยุกต์ใช้ถ้อยของท่านโมเสสซึ่งเขียนไว้ใน เฉลยธรรมบัญญัติ 30:19, 20 ในเวลาเมื่อพันธสัญญากับชาติแห่งอิสราเอลถูกก่อตั้งขึ้น “ข้าพเจ้าขออัญเชิญสวรรค์ และโลกให้เป็นพยานต่อท่านในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าตั้งชีวิตและความตาย พระพรและคำสาปแช่งไว้ต่อหน้าท่าน เพราะฉะนั้นท่านจงเลือกเอาข้างชีวิต เพื่อท่านและลูกหลานของท่านจะได้มีชีวิตอยู่”

จากถ้อยคำของท่านโมเสส ไม่มีฝ่ายกลาง มีแต่ชีวิตกับความตาย พระพรกับคำสาปแช่งเท่านั้น เพราะเหตุใดจึงไม่มีการการทางเลือกอื่นบ้าง

ถ้อยคำเหล่านี้ท่านโมเสสให้คำเตือนออกมาเป็นชุดแห่งพระพร และคำสาปแช่ง ซึ่งกล่าวสรุปลงในตอนท้ายของพันธสัญญาในพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ บทที่ 27-30 (เปรียบเทียบกัน เลวีนิติ บทที่ 26) ส่วนประกอบสำคัญของพันธสัญญานี้รวมไปถึง (1) การนับสิ่งที่พระเจ้าได้ทำเพื่อพวกเขา (2) เงื่อนไข และข้อกำหนด (บทบัญญัติ) เพื่อถึรักษาพันธสัญญาให้คงอยู่ (3) ข้ออ้างอิงเพื่อเป็นพยาน และ (4) พระพร และคำสาปแช่งเพื่อเตือนผู้คนที่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นถ้าพวกเขาละเมิดเงื่อนไขแห่งพันธสัญญา

เหล่าผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ได้พบว่าส่วนประกอบสำคัญเหล่านี้ปรากฏ ออกมาตามลำดับอย่างเดียวกับสนธิสัญญา (treaties) ด้านการเมืองซึ่งรวมถึง ชนชาติอื่นที่ไม่ใช่ชนอิสราเอล อย่างเช่น ชนชาติ “ฮิตไทต์” (Hittites) ดังนั้น ในการสถาปนาพันธสัญญาของพระองค์กับชนอิสราเอล พระเจ้าทรงใช้รูปแบบ ที่พวกเขาสามารถเข้าใจได้ และทรงสร้างความประทับใจให้มีพลังตามธรรมชาติ เท่าที่เป็นไปได้ ซึ่งสมเหตุสมผล (consequences) มีข้อผูกพันเท่าเทียมกัน ใน ความสัมพันธ์ ซึ่งชนอิสราเอลเลือกที่จะเข้าสู่พันธสัญญา และได้รับผลประโยชน์ ซึ่งกล่าวไว้ในตอนท้ายสุด แต่ถ้าชนอิสราเอลหักพันธสัญญา พวกเขาจะได้รับ ผลแห่งความเลวร้ายมากกว่าที่พวกเขาเคยได้รับมา

ในการเป็นคริสเตียนท่านมีประสบการณ์เกี่ยวกับพระพรและคำสาปแข่งตามข้อความนี้หรือไม่ อย่างไร

วันพฤหัสบดี

เพลงรักที่เป็นลางร้าย (อิสยาห์ 5:1-7)
Ominous Love Song

เนื้อเพลงในอิสยาห์ 5:1-7 มีความหมายอย่างไร

พระเจ้าทรงอธิบายความหมายของคำอุปมาในตอนจบเท่านั้น ในข้อที่ 7 โดยการใช้คำอุปมา พระองค์ทรงช่วยผู้คนให้ย้อนมองดูตัวพวกเขาเอง อย่างมีเป้าหมาย เพื่อจะยอมรับสภาพที่แท้จริงของพวกเขา พระเจ้าทรงใช้การเข้าถึงวิธีเดียวกันนี้กับกษัตริย์ดาวิดอย่างได้ผล (ดู 2 ซามูเอล 12:1-13) ด้วยการเรียกว่า “เพลงแห่งความรัก” พระเจ้าทรงเปิดเผยในระยะเริ่มแรกของแรงจูงใจต่อประชากรของพระองค์ ความสัมพันธ์ของพระองค์กับพวกเขาเริ่มต้นจากพระลักษณะอุปนิสัยของพระองค์ ซึ่งก็คือความรัก (1 ยอห์น 4:8) พระเจ้าทรงประสงค์การตอบสนองด้วยความรักเป็นการตอบแทน แต่แทนที่จะเป็น “ผลองุ่น” พระองค์ทรงเก็บ “ผลองุ่นป่า” ซึ่งในภาษาฮีบรูหมายถึง “สิ่งที่ส่งกลิ่นเหม็น” (stinking things)

พระเจ้าทรงหมายถึงอะไร เมื่อพระองค์ตรัสใน อิสยาห์ 5:4 ว่า “มีอะไรที่จะทำได้อีกเพื่อสวนองุ่นของเราซึ่งเรายังไม่ได้ทำให้”

พระเจ้าทรงตรัสในข้อพระคัมภีร์ต่อไปว่า “บัดนี้เราจะบอกเจ้าทั้งหลายว่า เราจะทำอะไรกับสวนองุ่นของเรา เราจะรื้อรั้วกันของมันออก แล้วมันก็จะถูกทำลาย เราจะพังกำแพงของมันลง แล้วมันก็จะถูกเหยียบย่ำ เราจะให้มันเป็นที่ร้าง จะไม่มีใครลิดแขนงหรือพรวนดิน หนามย่อยหนามใหญ่ก็จะงอกขึ้น และเราจะบัญญัติซาเมธ ไม่ให้ฝนโปรยรดมัน” (อิสยาห์ 5:5, 6)

เมื่อเราทำความบาป พระเจ้าไม่ทรงตัดเราออกจากพระองค์ทันที ด้วยการย้ายการปกป้องของพระองค์ออกไปและทำลายเรา พระองค์ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ และให้เรามีโอกาสได้รับการอภัย (ดู 2 เปโตร 3:9) พระองค์ไม่ทรงตัดใครที่ตอบสนองพระองค์ออกไป ทรงเชื่อเชิญตราบใดที่ยังมีความหวังสำหรับการตอบสนอง พระองค์จะไม่ทรงตรัสคำว่า “ไม่” สำหรับการตอบ เพราะพระองค์ทรงทราบว่าเราโง่เขลา และถูกหลอกลวงโดยความบาป แต่ถ้าทรงอดกลั้นแล้ว แต่เรายังไปไม่ถึงไหน ในที่สุดพระองค์รับรู้การเลือกของเรา และจะทรงปล่อยให้เรายู่กับสิ่งเราเลือกที่จะเป็น (ดู วิวรณ์ 22:11)

แต่ถ้าเรายังยืนหยัดที่จะปฏิเสธการเชื่อเชิญของพระเจ้าผ่านพระวิญญูญาณของพระองค์ ในที่สุดเราสามารถจะผ่านจุดที่เราจะเลี้ยวกลับไม่ได้ (มัทธิว 12:31, 32) การหันเหจากพระคริสต์เป็นสิ่งอันตราย (ฮีบรู 6:4-6) นั่นคือสิ่งมากที่สุดที่พระองค์สามารถทำได้ เพราะพระองค์ทรงให้การนับถือการตัดสินใจเลือกอย่างอิสระของเรา

อิสยาห์ 5:4 กล่าวว่า “มีอะไรจะทำได้อีกเพื่อสวนองุ่นของเรา ซึ่งเรายังไม่ได้ทำให้” ให้มองสิ่งนี้ตามความสว่างของไม้กางเขน พระเจ้าทรงเสนอพระองค์เองเป็นเครื่องถวายบูชาสำหรับความบาปของเราอย่างไร มีอะไรอีกที่พระองค์ได้ทรงทำเพื่อเราก่อนการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน การที่ทรงทุกข์ทรมานบนกางเขนทำให้เรามั่นใจในความรอด และทำให้เรากลับใจใหม่อย่างไร

ในบริบทของพระธรรมอิสยาห์ 1:4 เอลเลน จี. ไวท์ เขียนไว้ว่า “ผู้ที่ได้ประกาศตัวว่าเป็นประชากรของพระเจ้า ต่อมาได้แยกตัวจากพระเจ้า และได้สูญเสียสติปัญญา และได้บิดเบือนความเข้าใจของพวกเขาไป พวกเขาไม่สามารถมองเห็นได้ไกล: เพราะพวกเขาได้ลี้มไปว่า พวกเขาได้รับการชำระล้าง (purged) จากความบาปต่างๆ ของพวกเขาออกไปแล้ว พวกเขาเคลื่อนไหวย่างกระวนกระวาย และไม่มีความแน่นอน ภายใต้ความมืด แสวงหาทางขจัดร่องรอยของความทรงจำของเสรีภาพ ความมั่นใจ และความสุขของสถานะในอดีตของพวกเขาออกไป พวกเขากระโจนสู่การสันนิษฐานเอาเอง (presumptuous) หลายอย่าง มีลักษณะมุทะลุ หรือคั่ง (foolhardy madness) พวกเขาทำตัวเป็นผู้ต่อต้านการจัดหาล่วงหน้า และการคุ้มครอง (providences) ของพระเจ้า อันทำให้ความรู้สึกลึบมืออยู่ก่อนแล้วถลาลึกลงไปอีก พวกเขาจับฟังเสียงทำทายเป็นของซาตานที่ต่อต้านพระอุปนิสัยของพระเจ้าว่าทรงขาดแคลนพระเมตตากรุณาและการให้อภัยความบาป” (The SDA Bible Commentary, เล่ม 4, หน้า 1137)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. เราจะชำระตนให้สะอาดได้อย่างไร ตามข้อพระคัมภีร์ (ฟิลิปปี 2: 12, 13)
2. พระเยซูทรงตัดแปลง ขยาย และประยุกต์ใช้ “บทเพลงแห่งความรักสวนองุ่น ๆ อย่างไร” (มัทธิว 21:33-45; มาระโก 12:1-12; ลูคา 20:9-19 มีบทเรียนอะไรสำหรับเราชาวเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส
3. อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างการให้อภัยบาปและการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเรา สิ่งใดเกิดก่อน และเพราะเหตุใดจึงสำคัญที่จะทราบว่าสิ่งใดเกิดก่อน
4. ในข้ออ้างอิงด้านบน เอลเลน จี. ไวท์ กล่าวว่า “พวกเขาทำตัวเป็นผู้ต่อต้านการจัดการล่วงหน้า (providences) ของพระเจ้า” นั้นหมายความว่าอย่างไร

สรุป:

เมื่อประชากรของพระเจ้าลืมนะพระองค์ และรับเอาพระพรอย่างขอไปที่พระองค์ทรงเตือนพวกเขาว่าพวกเขาจะต้องรับผิดชอบ ที่พวกเขาได้ทำพันธสัญญากับพระองค์ไว้ พระเจ้าทรงชี้ไปยังสภาพของพวกเขา และทรงเตือนพวกเขาถึงความพินาศอันเป็นผลที่จะตามมา ที่พวกเขาได้ละทิ้งการปกป้องของพระองค์ และทรงหนุนใจพวกเขา ให้เชื่อเชิญพระองค์เข้าไปเยียวยา และชำระล้างพวกเขาให้สะอาด

บทที่ 2

วิกฤติของความเป็นผู้นำ

Crisis of Leadership

วันที่ 2 – 8 มกราคม 2021

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ 6:1-4; อิสยาห์ 6:5-7; อิสยาห์ 6:8; อิสยาห์ 6:9-13

ข้อควรจำ

“ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียสิ้นพระชนม์ ข้าพเจ้าเห็นองค์
เจ้านายประทับบนพระที่นั่งอันสูงส่ง และรับการเทิดทูน
และชายฉลองพระองค์ ของพระองค์เต็มพระวิหาร”
(อิสยาห์ 6:1)

คิษย์คนหนึ่งถามขงจื้อว่า ส่วนประกอบสำคัญของรัฐบาลที่ดีคือ
อะไร ท่านตอบว่า “มีอาหารเพียงพอ มีอาวุธยุทธภัณฑ์พร้อม และ
ประชาชนมีความเชื่อมั่น” แต่ศิษย์คนนั้นถามต่อว่า “ถ้าให้ทั้งหนึ่งอย่าง จะทั้ง
สิ่งใด อาจารย์ตอบว่า “อาวุธยุทธภัณฑ์” ศิษย์คนนั้นถามอีกว่า “ถ้าถูกบังคับ
ให้เลือกเพียงอย่างเดียว จะเลือกสิ่งใด” อาจารย์ตอบว่า “อาหาร” เพราะนับ
แต่โบราณมาแล้ว ความหิวโหยเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับคนบ่อย ผู้นำที่ไม่ได้ความ
ไว้วางใจจากประชาชนนับเป็นความเสียหายอย่างยิ่ง” (มิกาเอล พี. กรีน, 1500
Illustrations for Biblical Preaching (Grand Rapids, Mich.:Baker Books,
1989), หน้า 215)

ประชาชนต้องการผู้นำที่เข้มแข็ง และไว้วางใจได้จริงๆ เมื่อทหารคน
หนึ่งเซ็นต์ชื่อเข้าร่วมกับกองทัพเป็นรอบที่สอง นายทหารผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ
การเป็นทหารอาชีพ ถามชายหนุ่มคนนั้นว่า “ทำไมคุณจึงสมัครเป็นทหารต่อ”
ทหารคนนั้นตอบว่า “ผมได้ทดลองดำเนินชีวิตเป็นพลเรือน...แต่ดูเหมือนไม่มี

ใครเป็นผู้นำได้ดีเพียงพนอกองทัพ”

สัปดาห์นี้ เราจะมองไปยังวิกฤติการณ์ของคนยูดาห์ที่ขาดผู้นำที่อุทิศตน จึงเกิดผลเสียหายอันน่าเศร้าตามมา

วันอาทิตย์

กษัตริย์สิ้นพระชนม์ ทรงพระเจริญ

The King Is Dead. Long Live the King !

อิสยาห์ 6:1 กล่าวถึงการสิ้นพระชนม์ของกษัตริย์อัสซีเรียห์ อ่าน 2 พงศาวดาร บทที่ 26 และตอบคำถามว่า การสิ้นพระชนม์ของกษัตริย์อัสซีเรียห์มีความสำคัญอย่างไร

มุมมองเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของกษัตริย์มีดังนี้

1. แม้ว่ากษัตริย์อัสซีเรียห์จะครองราชย์ยาวนาน และนำชาติให้เจริญรุ่งเรือง “แต่เมื่อทรงเข้มแข็งแล้วพระองค์ก็มีพระทัยผยองขึ้น จนทำให้เสื่อมลง” (2 พงศาวดาร 26:16) พระองค์พยายามจะเข้าไปเผาเครื่องหอมบนแท่นบูชาในพระวิหารของพระยาห์เวห์ เหล่าปุโรหิตขัดขวางพระองค์ เพราะพระองค์ไม่ได้รับสิทธิอำนาจให้ทำการ พระเจ้าทรงมอบสิทธิการทำหน้าที่นี้แก่พวกปุโรหิตซึ่งเป็นเชื้อสายของอาโรนเท่านั้น (2 พงศาวดาร 26:18) เมื่อกษัตริย์ถูกขัดขวาง พระองค์ทรงพระพิโรธไม่ยอมรับการตัดเตือน ทันใดนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบันดาลให้เกิดโรคเรื้อรังขึ้นพระนลาฏ (หน้าผาก) “และกษัตริย์อัสซีเรียห์ก็ทรงเป็นโรคเรื้อรังจนถึงวันสิ้นพระชนม์ และทรงเป็นโรคเรื้อรังก็ประทับในวังที่แยกไว้ต่างหาก เนื่องจากพระองค์ทรงถูกตัดออกจากพระนิเวศของพระยาห์เวห์แล้ว” (2 พงศาวดาร 26:21) ช่างน่าประหลาดใจที่ท่านอิสยาห์ได้เห็นพระมหากษัตริย์ผู้ทรงบริสุทธิ์และเต็มไปด้วยสง่าราศี ผู้ทรงชนม์นิรันดร์หนึ่งในพระนิเวศ/พระวิหารของพระองค์ในนิมิตของปีเดียวกันกับกษัตริย์ผู้เป็นมนุษย์ และมีมลทินได้สิ้นพระชนม์

2. มีความแตกต่างที่น่าสนใจอย่างยิ่งระหว่างกษัตริย์อัสซีเรียห์ และอิสยาห์ กษัตริย์อัสซีเรียห์ต้องการไปถึงความบริสุทธิ์ด้วยการที่กักเอาเองจากเหตุผลผิดๆ (ความหยิ่ง) และได้ลู่แก่อำนาจประกอบพิธีซึ่งเป็นหน้าที่ของปุโรหิต ทำให้ท่านเป็นมลทิน ท่านจึงถูกตัดออกจากความบริสุทธิ์ ขณะที่ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ ยินยอมให้ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าเข้าปกคลุมตัวท่าน ท่าน

ถ่อมใจลงยอมรับในความอ่อนแอของตัวเอง และมีความปรารถนาความบริสุทธิ์ ด้านศีลธรรมด้วย ซึ่งท่านได้รับสิ่งนั้น (อิสยาห์ 6:5-7) เหมือนคนเก็บภาษีในคำอุปมาของพระเยซู เขาเดินจากไปพร้อมกับความบริสุทธิ์ (justified) “ส่วนคนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่แต่ไกล ไม่ยอมแม้แต่แหงนหน้าดูฟ้า แต่ตีกอกตักกล่าว ว่า ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด เราบอกพวกท่านว่า คนนี้แหละเมื่อกลับมาถึงบ้านของตนก็ถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรม” (ลูคา 18:13, 14)

3. มีความเหมือนกันอย่างน่าทึ่งระหว่างกษัตริย์อัสซีเรียที่ผู้กลายเป็นโรคเรื้อน และสภาพด้านศีลธรรมของประชากรของพระองค์ “ตั้งแต่ฝ่าเท้าถึงศีรษะไม่มีตรงไหนปกติเลย ล้วนแต่ฟกช้ำ และเป็นรอยเข็ญ” (อิสยาห์ 1:6)

4. กษัตริย์อัสซีเรียที่สิ้นพระชนม์ประมาณ ปี 740 ก่อน ค.ศ. ซึ่งเป็นช่วงวิกฤติการณ์ขาดผู้นำในท่ามกลางประชากรของพระเจ้า นับเป็นช่วงเวลาเปราะบาง (vulnerable) ของช่วงการเปลี่ยนผ่านอำนาจ แต่ชาวยูดาห์ตกอยู่ในอันตรายใหญ่หลวงเพราะว่าจักรพรรดิ “ทิกแลธ-ไพเลเซอร์” (Tiglath-Pileser) ที่ 3 ได้ขึ้นสู่อบัลลังก์ของอาณาจักรอัสซีเรียไม่กี่ปี ก่อนปี 745 ก่อน ค.ศ. และทันทีที่พระองค์ได้เริ่มออกไปทำสงคราม ซึ่งทำให้อาณาจักรของพระองค์มีอำนาจยิ่งใหญ่ไม่มีใครอาจเอาชนะได้ (invincible) ขณะเดียวกันได้คุกคามประเทศเสรีที่อยู่รอบอาณาจักรอัสซีเรียในตะวันออกไกล ช่วงเวลาแห่งวิกฤติการณ์เช่นนี้ พระเจ้าทรงหนุนใจท่านอิสยาห์โดยแสดงให้เห็นว่าพระเจ้ายังทรงเป็นผู้ควบคุม

อ่าน 2 พงศาวดาร 26:16 ในทางใดบ้างที่เราเผชิญกับความเจ็บปวดได้สำหรับสิ่งที่คล้ายกัน การที่เราพึ่งพิงไม่ทางเขนช่วยปกป้องเราจากการตกลงไปในหลุมพรางได้อย่างไร

วันจันทร์

บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ (อิสยาห์ 6:1-4)
“Holy, Holy, Holy”

ให้สังเกตดูว่ามีอะไรกำลังเกิดขึ้นในสี่ข้อแรกของอิสยาห์ บทที่ 6 กษัตริย์ที่ได้สิ้นพระชนม์ระหว่างความวุ่นวายทางการเมือง ทหารอัสซีเรียกำลังเตรียม

ทำสงคราม สำหรับผู้เผยพระวจนะอิสยาห์น่าจะเป็นเวลาที่ทำให้ท่านรู้สึกกลัว เมื่อท่านไม่แน่ใจว่าใครจะเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์

จากนั้นอะไรเกิดขึ้น ขณะที่ท่านอิสยาห์ได้รับนิมิต ท่านอิสยาห์จ้องมองไปยังความรุ่งโรจน์แห่งพระบัลลังก์ของพระเจ้า ท่านได้ยินเสียงเพลงที่ร้องโต้ตอบกันของเหล่าทูตสวรรค์ “เสราฟิม” รัศมีส่องประกายพร่าพราว เสียงร้องต่อกันและกันดังกังวานว่า บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ จนทำฐานของธรณีประตูและพื้นห้องที่ท่านอิสยาห์ยืนอยู่สั่นไหว ท่านอิสยาห์เห็นควันลอยม้วนตัวในพระวิหาร ซึ่งเป็นภาพทำให้ท่านตกตะลึงจากสิ่งที่ท่านผู้เผยพระวจนะประสบ ทำให้ท่านแน่ใจในตอนนั้นว่าใครเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ แม้ว่าเหตุการณ์ภายนอกจะทำให้ท่านรู้สึกหวั่นไหวในตอนแรก

องค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ตรงไหนในนิมิตนี้ (ดู อิสยาห์ 6:1) เหตุใดองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรากฏพระองค์แก่ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ตรงนี้ ขณะที่ทรงต่อต้านในที่อื่น ๆ (ดู อพยพ 25:8; อพยพ 40:34-38)

ท่านผู้เผยพระวจนะเอเสเคียล ดาเนียล และยอห์น ต่างอยู่ในฐานะผู้ถูกเนรเทศ ขณะที่พวกเขาได้รับนิมิต ในเอเสเคียล บทที่ 1; ดาเนียล 7:9, 10 และวิวรณ์ บทที่ 4, 5 เหมือนกับอิสยาห์ พวกเขาต้องการได้รับการปลอบประโลม และการหนุนใจเป็นพิเศษ เป็นการบอกว่าพระเจ้ายังทรงเป็นผู้ควบคุม แม้ว่าโลกของพวกเขาจะแตกออกเป็นเสี่ยงๆ (ท่านดาเนียล และเอเสเคียล ถูกจับเป็นเชลยนำตัวไปยังดินแดนของชนต่างชาติที่ไม่นับถือพระเจ้า และก่อนหน้านั้นก็ได้ทำลายประเทศของพวกเขา และท่านยอห์นเองถูกเนรเทศให้ไปอยู่บนเกาะร้างที่มีสภาพไม่เป็นมิตรโดยผู้มีอำนาจทางการเมือง) ไม่ต้องสงสัย นิมิตเหล่านี้ช่วยให้สิ่งที่พวกผู้เผยพระวจนะต้องการ เพื่อพวกเขาจะยืนหยัดอย่างสัตย์ซื่อแม้ในช่วงระหว่างเจอกับวิกฤติการณ์

“ขณะที่ท่านอิสยาห์มองดูการเผยให้เห็นสง่าราศี และความยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านรู้สึกท่วมท้นด้วยความบริสุทธิ์ และความศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า นี่ช่างเป็นความแตกต่างระหว่างความสมบูรณ์อันหาที่เปรียบไม่ได้ของพระผู้สร้าง และความผิดบาปของเหล่าผู้ถูกนับไว้นานแล้วท่ามกลาง

ประชากรผู้ถูกเลือกสรรคือชนอิสราเอลและยูดาห์” (เอลเลน จี. ไรท์, *ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์*, หน้า 307)

ความบริสุทธิ์เหนือธรรมชาติของพระเจ้า เป็นจุดเน้นในนิมิตพระเจ้าทรงประทานให้ท่านอิสยาห์ เป็นลักษณะพื้นฐานแห่งนิมิตที่ประทานให้แก่ท่านพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ ตักดิสิทธิ์ และพระองค์ทรงต้องการให้ประชากรของพระองค์เป็นผู้บริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์จะประทานให้พวกเขา ขอเพียงพวกเขากลับใจใหม่ หันหนีจากทางชั่วร้ายต่าง ๆ ของพวกเขา และมอบถวายชีวิตจิตใจแต่พระองค์ด้วยความเชื่อ และการเชื่อฟัง

เราเคยตกอยู่ในสถานการณ์ที่รู้สึกท้อถอย คุกคามนอกเหนือจะพิเนาศ แม้จะไม่ได้รับนิมิตให้เห็นสง่าราศีอันรุ่งเรืองขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนอิสยาห์ แต่จงนึกถึงวิธีที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงหนุนใจคุณ คุณได้เรียนรู้อะไรจากประสบการณ์เช่นนั้นบ้าง

วันอังคาร

บุคลิกภาพใหม่ (อิสยาห์ 6:5-7)

New Personality

ในห้องอภิสุทธิสถาน (the most holy place) ของพลับพลา/พระวิหารพระเจ้าทรงอนุญาตให้เพียงมหาปุโรหิตคนเดียวสามารถเข้าไปยืนหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าได้ใน “วันลบบาป” (the Day of Atonement) ซึ่งในวันดังกล่าวมีกลุ่มควันจากเตาเผาเครื่องหอมลอยฟุ้งระหว่างพระเจ้าและมหาปุโรหิต ทำหน้าที่เป็นเครื่องปกป้องมหาปุโรหิตไว้จากพระรัศมีโชติช่วงของพระเจ้า หากไม่แล้วเขาจะเสียชีวิตไป (เลวีนิติ 16:2, 12, 13) ท่านอิสยาห์มองเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าท่านไม่ได้เป็นมหาปุโรหิต และท่านไม่ได้เผาเครื่องหอม แต่พระวิหารเต็มไปด้วยกลุ่มควัน (อิสยาห์ 6:4) เป็นสิ่งเตือนใจเราว่า กลุ่มควันดุก้อนเมฆที่คอยปิดบังพระรัศมีของพระเจ้าที่ปรากฏในวันลบบาป (เลวีนิติ 16:2) ความตกใจกลัว และความคิดว่าเขาได้ตายไปแล้ว (เปรียบเทียบกับอพยพ 33:20; ผู้วินิจฉัย 6:22, 23) ท่านอิสยาห์ได้ร้องอุทานออกมาเป็นการยอมรับในความบาปของท่าน และความบาปของประชากรทั้งปวง (อิสยาห์ 6:5) ชวนให้รำลึกถึง (reminiscent) การสารภาพความบาปของมหาปุโรหิต

ในวันลบบาป (เลวีนิติ 16:21) “การยืนอยู่ ตามที่ปรากฏในท่ามกลางแสงรัศมีของพระเจ้าจากการที่พระองค์เสด็จมาสถิตภายในพระวิหาร ท่านตระหนักว่า ถ้าขึ้นอยู่กับความไม่บริสุทธิ์ของตัวเอง และการไม่มีสมรรถภาพสมบูรณ์พร้อม (inefficiency) ท่านคงไม่สามารถประกอบพันธกิจได้สำเร็จตามที่ท่านถูกเรียกให้ทำได้ (เอลเลน จี. วัตส์, *ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์*, หน้า 308)

ทำไมเสราฟิมจึงนำถ่านจากแท่นบูชามาชำระริมฝีปากของอิสยาห์ (อิสยาห์ 6:6, 7)

เสราฟิมอธิบายว่า ผ่านการนำถ่านมาสัมผัสที่ริมฝีปากของผู้เผยพระวจนะได้ทำให้ความผิด และความบาปของท่านได้ถูกขจัดออกไป (อิสยาห์ 6:7) ส่วนความบาปนั้นไม่ถูกเจาะจงว่าเป็นอะไร ซึ่งไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่กับการพูดผิด เพราะวาริมฝีปากบ่งบอกไม่เพียงแต่การพูด แต่หมายถึงทั้งตัวตนของผู้เปล่งคำพูดออกมา การที่ผู้เผยพระวจนะได้รับการชำระให้สะอาดในด้านศีลธรรม ตอนนี้อิสยาห์สามารถกล่าวสรรเสริญพระเจ้าจากปากที่บริสุทธิ์ได้

“ไฟ” เป็นตัวแทนของการชำระให้บริสุทธิ์ เพราะว่าไฟเผาไหม้ความไม่บริสุทธิ์ออกไป (ดู กัณฑ์ดารวิถิ 31:23) แต่เสราฟิมใช้ถ่านสุกแดงจากไฟพิเศษคือไฟบริสุทธิ์จากแท่นบูชา ซึ่งพระเจ้าเองเป็นผู้จุดและเหล่าปุโรหิตได้เติมเครื่องหอมให้ไฟลุกไหม้อย่างต่อเนื่อง (perpetually) (เลวีนิติ 6:12) นั่นคือทูตสวรรค์เสราฟิมได้ทำให้ท่านอิสยาห์บริสุทธิ์ พอๆ กับให้มีความสะอาดหมดจด มีอะไรมากกว่านั้น การนมัสการที่พลับพลาหรือที่พระวิหาร เหตุผลหลักคือการนำถ่านจากแท่นบูชาไปเผาเครื่องหอม เปรียบเทียบกับ เลวีนิติ 16:12, 13 สถานที่ที่มิหยาปุโรหิตจะนำกระถางเผาเครื่องหอม (censer) ที่เต็มไปด้วยถ่านกำลังลุกไหม้จากแท่นบูชาไปเผาเครื่องหอม แต่ในพระธรรมอิสยาห์ บทที่ 6 ทูตเสราฟิมใช้ถ่านที่กำลังลุกไหม้ไปแตะที่ลิ้นของท่านอิสยาห์ แทนที่จะเป็นแท่นเผาเครื่องหอม สถานที่กษัตริย์อัสซีเรียที่ต้องการที่จะเผาเครื่องหอมเป็นสักการบูชา ท่านอิสยาห์ได้กลายเป็นเสมือนเครื่องหอม เหมือนกันกับไฟบริสุทธิ์ที่ใช้จุดเครื่องหอมเพื่อเติมเต็มพระวิหารด้วยกลิ่นหอมบริสุทธิ์ เป็นเหมือนการจุดผู้เผยพระวจนะให้ออกไปเผยแพร่ข่าวสารอันศักดิ์สิทธิ์ สิ่งทั้ง

หมุดที่ได้เกิดขึ้นไม่ใช่เป็นการบังเอิญ ในข้อพระคัมภีร์ต่อไปของพระธรรมอิสยาห์ บทที่ 6 (อิสยาห์ 6:8 และข้อที่ตามมา) พระเจ้าทรงส่งท่านอิสยาห์ออกไปสื่อข่าวให้กับประชากรของพระองค์

อ่านพร้อมกับอธิษฐาน “การตอบสนองของท่านอิสยาห์ (อิสยาห์ 6:5) ที่ท่านให้กับนิมิตที่พระเจ้าทรงประทานให้” เราได้เห็นการแสดงออกถึงปัญหาพื้นฐานอย่างไร ที่คนบาปทั้งหลายในจักรวาล ซึ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ (อิสยาห์ 6:3) เหตุใดพระคริสต์จึงต้องสละพระชนม์ชีพบนไม้กางเขน เพื่อเป็นคำตอบให้กับปัญหาที่มีอะไรเกิดขึ้นที่ไม้กางเขนที่ได้แก้ปัญหานี้

พุธ

การมอบหมายราชอาณาจักร (อิสยาห์ 6:8)

Royal Commission

“และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์เจ้านายตรัสว่า ‘เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนพวกเรา’ แล้วข้าพระเจ้าทูลว่า ‘ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ ขอทรงใช้ข้าพเจ้าเถิด’ ” (อิสยาห์ 6:8)

หลังได้รับการชำระให้สะอาด ท่านอิสยาห์ตอบสนองทันทีต่อการทรงเรียกของพระเจ้า เพื่อเป็นตัวแทนที่พระองค์สามารถส่งออกไปในนามของพระองค์ ในคำศัพท์ของพระคัมภีร์ใหม่ ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์คือ อัครทูตคนหนึ่ง: เพราะอัครทูตหมายถึง “ผู้ที่ถูกส่งออกไป”

น่าสนใจไม่น้อย พระธรรมอิสยาห์ไม่ได้เริ่มต้นอย่างเดียวกับหนังสือของผู้เผยพระวจนะเล่มอื่นๆ ซึ่งผู้เผยพระวจนะพรรณนาถึงการที่ท่านเหล่านั้นถูกเรียก (เปรียบเทียบกับ เยเรมีย์ 1:4-10; เอเสเคียล บทที่ 1-3) กล่าวได้อีกอย่างว่า ท่านอิสยาห์ต้องได้รับการเรียกให้เป็นผู้เผยพระวจนะแล้วก่อนหน้าเหตุการณ์ บทที่ 6 พระคัมภีร์แสดงว่าการเผชิญหน้ากับพระเจ้าสามารถให้การหนุนใจผู้เผยพระวจนะ แม้แต่หลังจากได้เริ่มพันธกิจไปบ้างแล้ว (โมเสส: อพยพ บทที่ 34; เอลียาห์: 1 พงศกษัตริย์ บทที่ 19) ในความแตกต่างจากตัวอย่างอื่นๆ เช่นกัน เมื่อพระเจ้าทรงเรียกผู้คนให้เป็นผู้เผยพระวจนะ อย่างใน อิสยาห์ บทที่ 6 ผู้เผยพระวจนะรับอาสาที่จะดำเนินพันธกิจพิเศษซึ่ง

ปรากฏใน อีสยาห์ บทที่ 1-5 อันแสดงให้เห็นสภาพการณ์ของช่วงเวลานั้น เมื่อท่านอีสยาห์ถูกเรียกครั้งแรก และท่านถูกส่งไปดำเนินพันธกิจ และต่อมาพระเจ้าทรงสำแดงให้ท่านอีสยาห์ได้เห็นนิมิตพระเจ้าสถิตในพระวิหารดังที่ปรากฏ เพื่อให้การหนุนใจแก่ท่านอีสยาห์ ทั้งเป็นการกล่าวยืนยันการมอบหมายอำนาจหน้าที่ในฐานะเป็นผู้แถลงข่าวของพระเจ้า

พระเจ้าทรงหนุนใจอีสยาห์ในพระวิหารของพระองค์ มีหลักฐานที่ได้อีกที่พระเจ้าทรงใช้พระวิหารเป็นที่หนุนใจ *สดุดี บทที่ 73 (ดู สดุดี 73:17); ฮีบรู 4:14-16; ฮีบรู 10:19-23; วิวรรณ์ บทที่ 5* ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกอะไรแก่เรา

พลับพลาหรือพระวิหารของพระเจ้าไม่เพียงเป็นสถานที่ที่มีความน่าเกรงขาม ทำให้หัวใจเต้นตุบๆ ยังเป็นสถานที่ ผู้ที่อ่อนแอ (ฝ่ายจิตวิญญาณ) และผู้ที่ได้ทำความผิดรู้สึกหวาดหวั่น แต่ที่จริงเป็นสถานที่ที่เราสามารถพบที่หลบภัย เราสามารถเกิดความมั่นใจ จากการที่ได้ทราบว่าพระเจ้าทรงกำลังช่วยไถ่เราผ่านทางพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระมหาบุโรहितของเรา

ในพระธรรมวิวรรณ์อัครทูตยอห์นได้เห็นพระคริสต์เป็นตัวแทนของเรา ในฐานะที่ทรงเป็นลูกแกะของพระเจ้าผู้ซึ่งได้ถูกฆ่าด้วยการถูกเชือด (วิวรรณ์ 5:6) นี่ไม่ใช่ภาพที่สวยงาม การพรรณานี้ชี้ให้เห็นว่า แม้พระคริสต์ได้ฟื้นพระชนม์จากความตาย และได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว พระองค์ยังคงอยู่ในเหตุการณ์แบกไม้กางเขนต่อเนื่อง กล่าวคือพระองค์ยังถูกยกขึ้น เพื่อจะทรงชักนำคนทั้งปวงให้มาหาพระองค์เองที่แท่นบูชาของพระองค์

คุณได้รับการหนุนใจเมื่อเข้าไปในวิหารของพระเจ้าผ่านความเชื่อหรือไม่ ฮีบรู 4:16 เชิญชวนคุณให้มีใจกล้าเข้าไปยังพระที่นั่งแห่งพระกรุณาของพระเจ้า “ฉะนั้นขอให้เราเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยความกล้า เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะพบพระคุณที่ช่วยเราในยามที่ต้องการ” ถ้ามีคุณว่า คุณได้พบพระคุณ และพระเมตตาอย่างไร ในเวลาที่คุณต้องการ คุณจะตอบอย่างไร

เมื่อพระเจ้าทรงมอบหมายหน้าที่ให้ท่านอิสยาห์อีกครั้งหนึ่ง เหตุใดพระเจ้าทรงประทานผู้เผยพระวจนะด้วยข่าวอันไม่เป็นที่คุ้นเคยสำหรับประชากรของพระองค์ (อิสยาห์ 6:9, 10)

เพื่อไม่ให้เราคิดว่าท่านอิสยาห์ได้ยืนมาผิต ๆ หรือข่าวสารนั้นไม่มีความสำคัญ พระเยซูทรงกล่าวถึงข้อความตอนนี้ และได้อธิบายว่าเหตุใดพระองค์จึงกล่าวกับคนทั้งหลายเป็นคำอุปมา (มัทธิว 13:13-15)

พระเจ้าไม่ประสงค์ให้ใครต้องพินาศ (2 เปโตร 3:9) ซึ่งอธิบายว่าเหตุใดพระองค์ทรงส่งท่านอิสยาห์ไปยังชาวยูดาห์ และส่งพระเยซูมายังโลก พระเจ้าไม่ทรงปรารถนาจะทำลาย แต่จะช่วยให้รอดชีวิตนิรันดร์ ขณะที่บางคนตอบสนองในด้านบวกกับการเชื่อเชิญของพระองค์ คนอื่นๆ กลับยิ่งต่อต้านหนักหน่วงขึ้น อย่างไรก็ตามก็ดีพระเจ้าทรงกล่าวเชิญพวกเขาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปิดโอกาสให้พวกเขามากขึ้นที่จะกลับใจใหม่ กระนั้นยิ่งพวกเขาต่อต้านมากขึ้นเท่าไร จิตใจของพวกเขาจะแข็งกระด้างมากขึ้นเท่านั้น ในเหตุผลนั้น สิ่งใดที่พระเจ้าทรงทำเพื่อพวกเขา มีผลทำให้จิตใจของพวกเขาแข็งกระด้างมากขึ้น แม้ว่าพระองค์จะกระทำสิ่งที่อ่อนโยนต่อพวกเขา ความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเราไม่มีวันเปลี่ยนแปลง: การตอบสนองส่วนบุคคลของเราต่อความรักของพระองค์เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญยิ่ง

ในบทบาทของผู้รับใช้พระเจ้าอย่างเช่น ท่านโมเสส ท่านอิสยาห์ ท่านเยเรมีย์ ท่านเอเสเคียล หรือแม้แต่พระคริสต์ ต่างก็รักษาการเชื่อเชิญไว้ แม้ผู้คนจะปฏิเสธข่าวสาร พระเจ้าทรงตรัสผ่านท่านเอเสเคียลว่า: “พวกเขาจะฟังหรือปฏิเสธก็ตาม (เพราะว่าเขาเป็นพงศ์พันธุ์ที่มักกบฏ) พวกเขาจะได้อยู่ว่ามีผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งท่ามกลางพวกเขาแล้ว” (เอเสเคียล 2:5) บทบาทของพระเจ้า และผู้รับใช้ของพระองค์คือที่จะให้ประชาชนมีโอกาสเลือกอย่างยุติธรรมเพื่อที่พวกเขาจะได้รับการเตือนที่มากเพียงพอ (เปรียบเทียบกับเอเสเคียล 3:16-21) แม้แต่ท้ายสุดพวกเขาจะเลือกการถูกทำลาย และการถูกเนรเทศไปต่างแดน (อิสยาห์ 6:11-13)

จากเรื่องนี้ เราเข้าใจบทบาทของพระเจ้าในการทำให้จิตใจของฟาโรห์แข็งกระด้างอย่างไร

ในพระธรรมอพยพ 4:21 พระเจ้าทรงตรัสว่า “...แต่เราจะทำให้ใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง ไม่ให้ประชากรไป” นี่เป็นหนึ่งในจำนวนเก้าครั้ง เมื่อพระเจ้าทรงจะทำให้ใจของฟาโรห์แข็งกระด้างไป แต่มีเก้าครั้งเหมือนกัน เมื่อฟาโรห์ทำให้หัวใจของเขาเองแข็งกระด้างขึ้น (ยกตัวอย่างเช่น ดู อพยพ 8:15, 32; อพยพ 9:34)

เป็นที่แน่ว่า ฟาโรห์มีอำนาจการตัดสินใจที่จะเลือกได้อย่างอิสระ ถ้าไม่อย่างนั้น พระเจ้าจะไม่สามารถทำให้ใจของพระองค์เองแข็งกระด้างได้ แต่ความจริงที่ว่า พระเจ้าสามารถทำให้จิตใจของฟาโรห์แข็งกระด้างได้ เป็นการบ่งบอกว่า พระเจ้าทรงเริ่มต้นสถานการณ์เพื่อให้ฟาโรห์มีปฏิกิริยาตอบ เมื่อฟาโรห์ทำการตัดสินใจเลือกคือการเลือกที่จะปฏิเสธเครื่องหมายที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เขา หากฟาโรห์เปิดใจให้กับเครื่องหมายเหล่านั้น จิตใจของฟาโรห์ควรได้อ่อนโยนลง ไม่ใช่แข็งกระด้างขึ้นโดยเครื่องหมายนั้นๆ

จากประสบการณ์ที่มีกับพระเจ้า คุณเคยรู้สึกหัวใจของตนแข็งกระด้างต่อพระวิญญูณบรรลือหรือไม่ว่า ถ้าเคย อะไรเป็นสาเหตุ และจะหลีกเลี่ยงได้อย่างไร (ดู 1 โครินธ์ 10:13)

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

“แนวปฏิบัติที่ไร้ศีลธรรม (iniquitous) ได้กลายเป็นสิ่งที่มีอยู่ทั่วไปท่ามกลางผู้คนทุกชนชั้น มีอยู่เพียงไม่มากที่ยังคงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า ซึ่งบ่อยครั้งพวกเขาถูกทดลองให้เสียกำลังใจ และยอมแพ้ต่อความท้อถอย และความหมัดหวัง ซึ่งดูเหมือนพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชนอิสราเอลแทบจะล้มเหลว และชนชาติที่คิดกบฏต้องได้ทนทุกข์ลำบากกับชะตากรรมคล้ายกับชาวเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์

“ในสภาพเงื่อนไขเช่นนั้น จึงไม่เป็นที่น่าประหลาดใจ เมื่อในช่วงปีสุดท้ายการครองราชย์ของกษัตริย์อูสซียาห์แห่งยูดาห์ ท่านผู้เผยพระวจนะ

อิสยาห์ถูกเรียกให้ไปประกาศข่าวแก่ชาวยูดาห์ เป็นข่าวสารแห่งการเตือน และการตำหนิของพระเจ้า ท่านอิสยาห์รู้สึกหดหู่ใจ (shrank) จากหน้าที่ความรับผิดชอบครั้งนี้ เพราะท่านทราบดีว่าท่านต้องเผชิญกับการต่อต้านแบบดันทัวร์ง ขณะผู้เผยพระวจนะตระหนักว่าตัวท่านเองไร้ซึ่งความสามารถที่จะเผชิญกับสถานการณ์ และความคิดที่อื้อฉาว และความไม่เชื่อของประชาชน ที่ท่านจะเข้าไปดำเนินการ ภารกิจของท่านดูเหมือนจะสิ้นหวัง ท่านจะปล่อยให้ท่านสูญเสียความหวังและเลิกล้ม (relinquish) พันธกิจของท่าน และปล่อยให้ชาวยูดาห์นมัสการรูปเคารพของพวกเขาต่อไป ท่านยอมไม่ได้เพราะนั่นเท่ากับปล่อยให้เทพเจ้าต่างๆ (gods) ของชาวนี้ะเวห์ปกครองโลก อันเป็นการต่อต้านพระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ (เอลเลน จี. ไวท์, *ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์*, หน้า 306, 307)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. ถ้าคนที่ไม่เชื่อพระเจ้าบอกให้คุณแสดงให้เขาเห็นว่าพระเจ้าทรงควบคุมสถานการณ์ในโลกนี้ได้อย่างไร คุณจะตอบเขาอย่างไร
2. ถ้าพระเจ้าเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ของโลก ทำไมคนจึงมีความทุกข์ยากเดือดร้อน อิสยาห์ 1:19, 20 หมายความว่า *สิ่งที่ดีควร* จะเกิดขึ้นกับผู้สัตย์ซื่อต่อพระเจ้า และ*สิ่งที่ไม่ดี* จะเกิดกับผู้ที่คิดกบฏต่อพระเจ้า เปรียบเทียบโยบ บทที่ 1, 2; สดุดี บทที่ 37 และ สดุดี บทที่ 73 เราจะอธิบายพระอุปนิสัยของพระเจ้าและสิ่งชั่วร้ายที่เกิดขึ้นกับมนุษย์อย่างไร
3. ทำไมอิสยาห์ บทที่ 6 จึงเชื่อมโยงกับ “วันลบบาป” และ “การพิพากษาประจำปี” ที่พระเจ้าทรงชำระประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระองค์ให้สะอาด จากความบาปผิด (เลวีนิติ 16:30) ส่วนผู้ไม่สัตย์ซื่อจะไม่มีส่วนในการชำระนี้ (เลวีนิติ 23:29, 30)

สรุป:

ในช่วงเวลาไม่มีความมั่นคง เมื่อผู้นำของมนุษย์อ่อนแอ สถานการณ์จะยากลำบาก (painful) ชัดเจน พระเจ้าทรงประทานนิมิตอันยิ่งใหญ่แก่ท่านอิสยาห์ เรื่องการเป็นผู้นำสูงสุดแห่งจักรวาล เมื่อท่านอิสยาห์ได้เห็นพระเจ้าผู้ทรงสง่าราศีในนิมิต ท่านตกตะลึงตัวแข็ง (petrified) เพราะท่านรู้สึกว่าคุณเป็นคนบาป แต่ท่านได้รับการชำระความบาปนั้น ทั้งได้รับพระราชทานอำนาจในการดำเนินพันธกิจ ท่านอิสยาห์จึงพร้อมที่จะออกไปดำเนินพันธกิจในฐานะเป็นราชทูตในโลกที่ไม่เป็นมิตร

บทที่ 3

เมื่อโลกของคุณแตกเป็นเสี่ยง ๆ

When Your World Is Falling Apart

วันที่ 9 - 15 มกราคม 2021

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ 7:1-9; อิสยาห์ 7:10-13; อิสยาห์ 7:14

ข้อควรจำ

“ถ้าเจ้าไม่เชื่อมั่น เจ้าก็ไม่อาจตั้งมั่น” (อิสยาห์ 7:9)

ในวันสะบาโตหลังโบสถ์เล็ก คอนนี่ขับรถยนต์พาสามีคือรอน เข้าประตูบ้าน ตรงไปยังโรงรถ ทันใดนั้นทั้งสองมองเห็นไก่ตัวเมีย พันธุ์เล็กตัวหนึ่ง บินอย่างตกใจกลัวข้ามสนามหญ้าหน้าบ้านตรงหน้ารถยนต์ของพวกเขา มีบางอย่างผิดปกติกำลังเกิดขึ้น ไก่ซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงเพื่อความสวยงามควรจะอยู่ในคอกของมันอย่างปลอดภัย รอนรีบเปิดประตูลงจากรถยนต์ พยายามสอดส่องตามองหาต้นตอของปัญหา ทันใดเขามองเห็น “บีโรวิน” สุนัขพันธุ์เล็กของเพื่อนบ้านกำลังคาบ “เดซี่” แม่ไก่พันธุ์เล็กที่กำลังออกไข่ได้สี่ฟองอยู่ในปากของมัน รอนรีบวิ่งไล่บีโรวินพลงตะโกนเสียงดัง บีโรวินตกใจอ้าปากปล่อยเดซี่จากปาก รอนช่วยเดซี่ไว้ได้ แต่ปรากฏว่าคอของเดซี่ถูกกัดเลือดไหลไม่หยุดไม่นานแม่ไก่ไข่ “เดซี่” ขาดใจตายในวงแขนของคอนนี่ คอนนี่เสียใจ ปากร้องครวญพึมพำ สายตามองดูไก่ตัวที่เธอรักด้วยความสงสารจับใจ

จากเหตุการณ์เดียวกันนี้สิ่งที่รบกวนใจของคอนนี่มากคือ เปิดสวิตช์ตัวใหญ่ชื่อ “วอทเทิลเวิร์ธ” มองมาที่คอนนี่ที่ยังอุ้มเดซี่ และดูเหมือนมันจะเข้าใจว่าคอนนี่เป็นผู้ฆ่าเดซี่ ดังนั้นในช่วงสองสามสัปดาห์ถัดมา เมื่อไรก็ตาม

เมื่อวอทเทิลเวิร์ธ มองเห็นคอนนี้ วอทเทิลเวิร์ธจะวิ่งไล่จิกคอนนีอย่างเอาจริง
เอาจัง...บางครั้งเป็นเรื่องยากที่จะแยกแยะออกกว่าใครคือเพื่อนใครคือศัตรู
สัปดาห์นี้เราจะมองไปยังกษัตริย์องค์หนึ่งของเผ่ายูดาห์ ซึ่งมีปัญหา
อย่างเดียวกัน และเราจะแสวงหาทางที่จะเข้าใจ ว่าทำไมพระองค์จึงเลือกผิด
อย่างที่พระองค์ได้ทำ

วันอาทิตย์

อันตรายจากทิศเหนือ (อิสยาห์ 7:1-9)

Danger From the North

มีวิกฤติการณ์อันน่ากลัวอะไรที่กษัตริย์ “อาหัส” เผชิญตอนเริ่ม
การครองราชของพระองค์ (2 พงศ์กษัตริย์ 15:37, 38; 2 พงศ์กษัตริย์
16:5, 6; อิสยาห์ 7:1, 2)

อาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอล (เอฟราอิม) และซีเรีย (อาราม) ร่วม
เป็นพันธมิตร (ganged) กันเพื่อต่อต้านประเทศที่มีขนาดเล็กกว่าคือประเทศ
ยูดาห์ ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นเมื่อ “ยูดาห์” อ่อนกำลังลงเพราะถูก
โจมตีจากชาวเอโดมและฟิลิสเตีย ในอดีตที่ผ่านมา ประเทศยูดาห์ได้ต่อสู้กับ
ชนอิสราเอล แต่เมื่อประเทศอิสราเอลเข้าเป็นพันธมิตรกับประเทศซีเรีย ทำ
ให้ประเทศยูดาห์ตกอยู่ในอันตรายใหญ่หลวง ปรากฏว่าประเทศอิสราเอลและ
ซีเรียต้องการบังคับประเทศยูดาห์ให้เข้าเป็นพันธมิตรกับประเทศของพวกเขา
เพื่อคานอำนาจกับกษัตริย์ “ทิกลัท-pileser” (Tiglath-pileser) ที่ 3 แห่ง
อัสซีเรีย (เรียกว่า “พิล” ใน 2 พงศ์กษัตริย์ 15:19) ซึ่งกำลังคุกคามประเทศ
ของพวกเขา เนื่องจากอัสซีเรียมุ่งขยายอาณาจักร ดังนั้นอิสราเอลและซีเรีย
จะต้องหยุดการต่อสู้ดิ้นรนระหว่างกันมานานไว้ก่อน เมื่อได้เห็นอันตรายยิ่ง
ใหญ่กว่าคืออาณาจักรอัสซีเรีย และถ้าพวกเขาสามารถเอาชนะประเทศยูดาห์
ได้ และสถาปนาผู้ปกครอง “หุ่น” (puppet ruler) ให้ปกครองยูดาห์ได้
(อิสยาห์ 7:5, 6) พวกเขาก็จะได้ใช้ทั้งแหล่งทรัพยากรทางทรัพย์สิน และกำลัง
คนของประเทศยูดาห์

กษัตริย์อาหัสแก้ปัญหาอย่างไร เมื่อโลกของพระองค์ได้แตกออกเป็น
เสี่ยง ๆ อย่างนั้น (2 กษัตริย์ 16:7-9; 2 พงศาวดาร 28:16)

แทนที่กษัตริย์อาหัทสแห่งยูดาห์จะตระหนักว่า “พระเจ้า” (God) เป็นที่พึ่งเพียงหนึ่งเดียวที่สามารถช่วยท่าน และประเทศของท่านให้รอดได้ กษัตริย์อาหัทสพยายามผูกมิตรกับ “ทิกลัท-ปิเลเซอร์” ผู้เป็นศัตรูของพระองค์ตลอดมา เมื่อกษัตริย์อัสซีเรียได้ทราบเจตนาของกษัตริย์อาหัทส ทั้งได้รับสิ่งของเงินทองเป็นอันมาก พระองค์มีความยินดียอมทำตามคำร้องขอของกษัตริย์อาหัทสในการทำศึกกับซีเรียและอิสราเอล กษัตริย์ทิกลัท ปิเลเซอร์ไม่เพียงได้ของกำนัลเป็นเงินทองจำนวนมากจากอาหัทส พระองค์ยังมีข้อแก้ตัวที่ดีที่จะยึดครองซีเรียและพระองค์พร้อมที่จะทำเช่นนั้น (2 พงศ์กษัตริย์ 16:9) ในที่สุดการร่วมเป็นพันธมิตรระหว่างอิสราเอลและซีเรียได้แตกหักออก ซึ่งในช่วงเวลาสั้นๆ ปรากฏว่ากษัตริย์อาหัทสได้ช่วยประเทศยูดาห์ไว้ได้

การกระทำของกษัตริย์อาหัทส อย่างไม่รู้ดีไม่ใช่สิ่งที่ทำให้เราประหลาดใจ พระองค์เป็นกษัตริย์ชั่วร้ายที่สุดองค์หนึ่ง (the worst kings) ของประเทศยูดาห์ตลอดมาจนถึงวันนั้น (ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 16:3, 4; 2 พงศาวดาร 28:2-4)

สิ่งที่กษัตริย์อาหัทสทำ ให้บทเรียนอะไรแก่เรา ถ้าเราไม่เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าเดี๋ยวนี้ อะไรจะทำให้เราคิดว่า เราจะมีชีวิตที่ จะไว้วางใจในพระองค์ เมื่อเวลาแห่งการทดสอบจริงมาถึง (ดู ยากอบ 2:22; เยเรมีย์ 12:5)

วันจันทร์

พยายามสกัดกั้น (อิสยาห์ 7:3-9)

Attempted Interception

ขณะที่กษัตริย์อาหัทส กำลังซั่งนำหน้การเลือกทางการเมืองของท่าน เพื่อแก้ปัญหาการคุกคามของอิสราเอลและซีเรีย พระเจ้าทรงทราบบางสิ่งที่กษัตริย์อาหัทสไม่ทราบ ว่าเป็นสิ่งหนึ่งที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ความยากลำบากเกิดขึ้นกับพระองค์ เพื่อที่จะลงวินัย (discipline) และนำพระองค์สู่การพิเนิจพิเคราะห์ได้เอง (2 พงศาวดาร 28:5, 19) ยิ่งกว่านั้น แม้ว่าพระองค์ได้ร้องขอ กษัตริย์ทิกลัท ปิเลเซอร์ ให้ช่วยเหลือดูเหมือนจะชอบด้วยเหตุผล และนำประทับใจจากมุมมองของมนุษย์ พระเจ้าทรงทราบว่าสิ่งนี้จะนำอาณาจักรของดาวิดแห่งยูดาห์เข้าไปอยู่ใต้การควบคุมของต่างประเทศ ซึ่งประเทศยูดาห์ยากที่จะกู้ให้กลับคืนมา

เมื่อเสาลักเอนเอียงไปมาก พระเจ้าจึงส่งอิสยาห์ไปสกัดกั้นกษัตริย์ (ซึ่งปรากฏเมื่อพระองค์ทรงสำรวจระบบน้ำของกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจะทราบถึงปริมาณน้ำเมื่อกรุงถูกล้อมไว้) เพื่อจะใช้เป็นเหตุผลไม่ให้นักษัตริย์ติดต่อกับผู้นำชาวแอสซีเรีย)

ทำไมองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงให้อิสยาห์นำเซอารยาซุบที่เป็นบุตรชายไปกับท่านด้วย (อิสยาห์ 7:3)

กษัตริย์อาหัสควรรู้สึกตกใจกลัว เมื่อท่านอิสยาห์ทักทายพระองค์ และแนะนำชื่อบุตรชายของท่านให้พระองค์รู้จัก ซึ่งมีความหมายว่า “กลุ่มสุดท้ายที่เหลืออยู่จะกลับมา” กลุ่มสุดท้ายที่เหลืออยู่คือใคร และจะกลับมาจากที่ไหน เพราะบิดาของเด็กชายคือผู้เผยพระวจนะ ซึ่งนั่นเป็นลางบอกเหตุ (ominous) ของข่าวสารจากพระเจ้าเกี่ยวกับประชากรของพระเจ้าจะถูกจับเป็นเชลยยังต่างแดน หรือไม่เกี่ยวกับการกลับมาหาพระเจ้าในรูปของการกลับใจใหม่ (คำกริยาของคำว่า “จะกลับมา” อาจหมายถึง การกลับใจใหม่) ข่าวสารจากพระเจ้าสำหรับกษัตริย์อาหัส: หมายถึงสิ่งที่ท่านทำให้มีความหมายให้หันกลับจากความบาปของท่าน หรือไม่ก็ต้องไปเป็นเชลย จากการเป็นเชลยในต่างแดนจำนวนน้อยที่เหลืออยู่จะได้กลับมา การตัดสินใจเป็นของกษัตริย์อาหัสเอง

ข่าวสารของพระเจ้าตรัสถึงสถานการณ์ของกษัตริย์อย่างไร (อิสยาห์ 7:4-9)

การคุกคามจากซีเรียและอิสราเอลจะผ่านไป และประเทศยูดาห์ได้ถูกช่วยไว้ อำนาจของกษัตริย์อาหัสดูเหมือนยิ่งใหญ่ แต่ภูเขาไฟอันร้ายแรงอยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้าเท่านั้น “อย่าให้ใจของท่านขาดกลัว เนื่องจากเศษดินพื้นจวนมอดสองชั้น ซีเรีย และบุตรของเรมาสิยาห์” (อิสยาห์ 7:4) ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่กษัตริย์อาหัสจะร้องขอกษัตริย์อัสซีเรียให้ช่วยเหลือ

แต่เพื่อที่จะทำการตัดสินใจได้ถูกต้อง กษัตริย์อาหัสจำเป็นต้องฟังวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระสัญญาของพระองค์ พระองค์จำเป็นต้องเชื่อเพื่อที่จะถูกสถาปนาขึ้น (อิสยาห์ 7:9) ถ้อยคำสำหรับ “เชื่อ” หรือ “ที่จะ

สถาปนาความเชื่อ” มาจากรากภาษาฮีบรูคำเดียวกัน จากคำซึ่งมาพร้อมกันสำหรับ “ความจริง” (นั่นคือความไว้วางใจ) และคำว่า “อาเมน” (ซึ่งกล่าวยืนยันในความจริง/และการเป็นที่วางใจได้) กษัตริย์อาหัสจำเป็นต้องแน่ใจเพื่อที่จะทำให้มันใจ พระองค์จำเป็นต้องไว้วางใจ เพื่อพระองค์จะเป็นที่ที่จะไว้วางใจได้

จากอิสยาห์ 7:9 ทำไมความเชื่อมันจึงสำคัญต่อการตั้งมั่น ในที่นี้หมายถึงการตั้งอะไร และใช้ในชีวิตการเป็นคริสเตียนได้อย่างไร

วันอังคาร

โอกาสอีกครั้งหนึ่ง (อิสยาห์ 7:10-13)

Another Chance

กษัตริย์อาหัสไม่ตอบสนองต่อการเรียกของท่านอิสยาห์ให้มีความเชื่อ ดังนั้นพระเจ้าทรงพระเมตตาประทานโอกาสให้กษัตริย์อีกครั้งหนึ่ง โดยบอกพระองค์ว่า “จงทูลขอหมายสำคัญจากพระยาห์เวห์ของพระเจ้าของเจ้า ไม่ว่าจะทำให้ลึกลงถึงแดนคนตาย หรือสูงเทียบฟ้าก็ได้” (อิสยาห์ 7:11) ตรงนี้เป็นอีกที่หนึ่งของการเชิญชวนยิ่งใหญ่ที่สุดให้ “มีความเชื่อ” เท่าที่เคยให้กับมนุษย์ ไม่เหมือนล็อตเตอรี หรือ “การพนันที่มีผู้ชนะกินรวบวง” (sweepstakes) พระเจ้าไม่ทรงวางข้อกำหนดในเรื่องนี้ พระองค์เจ้าไม่แม้แต่จำกัดข้อเสนอของพระองค์ให้ได้รับครึ่งอาณาจักรของพระองค์ อย่างกับที่ผู้ปกครองมนุษย์ได้ทำ เมื่อไปถึงข้อจำกัดสูงสุดในความเอื้ออารีของพวกเขา (ดู *เอสเตอร์ 5:6; เอสเตอร์ 7:2; มาระโก 6:23*) พระองค์ทรงพร้อม และเต็มพระทัยจะประทานสวรรค์ และแผ่นดินโลกสำหรับกษัตริย์ที่ชั่วร้าย ถ้าเพียงพระองค์มีความเชื่อจากหมายสำคัญ กษัตริย์อาหัสควรได้ทูลขอสำหรับภูเขาแห่งทองคำ หรือทหารจำนวนนับไม่ถ้วนเหมือนเม็ดทรายข้างทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

เหตุใดกษัตริย์อาหัสตอบสนองในวิธีที่พระองค์ทรงตอบสนอง (อิสยาห์ 7:12)

เมื่อเหลือบมองในครั้งแรก ดูเหมือนกษัตริย์อาหัสเป็นคนเคร่งศาสนา และให้การเคารพสักการะสูงสุด กษัตริย์อาหัสไม่กล้าจะทดสอบคำตรัสของพระเจ้าเหมือนชาวอิสราเอลเมื่อหลายศตวรรษก่อน ระหว่างที่พวกเขาเดินทางรอน

แรมในป่ากันดาร (อพยพ 17:2; เฉลยธรรมบัญญัติ 6:16) ที่แตกต่างกันคือ พระเจ้าทรง “เชื้อเชิญ” (invited) กษัตริย์ให้ทดสอบพระเจ้า (เปรียบเทียบกับ มาลาคีย์ 3:10) ว่าพระองค์จะทรงเอื้อเฟื้ออย่างท่วมท้นในสิ่งที่จะประทานให้ ไม่ใช่การทดสอบความอดกลั้นอดทนของพระองค์ แต่กษัตริย์อาหัทส์ไม่เต็มใจที่จะให้พระเจ้าได้ช่วยพระองค์ให้มีความเชื่อ พระองค์ทรงปิดประตู และลงกลอนประตูแห่งดวงใจของพระองค์เพื่อไม่ให้ความเชื่อได้เกิดขึ้น

อ่านอิสยาห์ 7:13 อิสยาห์พูดอะไรตรงนี้

ท่านอิสยาห์ชี้ให้เห็นว่า การปฏิเสธที่จะทำการทดสอบพระเจ้า มองภายนอกดูเหมือนเป็นการหลีกเลี่ยงไม่ต้องทำให้พระเจ้ารู้สึกรำคาญ (wearing God) แต่ลักษณะการบงกชที่สุดของพระคัมภีร์ข้อนี้คือข้อเท็จจริงที่ว่า ท่านอิสยาห์อ้างถึง “พระเจ้าของเรา” โดยการยกตัวอย่างเปรียบเทียบที่ชัดเจนกับอิสยาห์ 7:11 ขณะที่ท่านผู้เผยพระวจนะบอกให้กษัตริย์ทูลขอหมายสำคัญจาก “พระผู้เป็นเจ้าของท่าน” เมื่อกษัตริย์อาหัทส์ปฏิเสธที่จะรับข้อเสนอจากพระเจ้า เท่ากับกษัตริย์อาหัทส์ปฏิเสธของพระผู้ช่วยให้รอดว่าทรงเป็นพระเจ้าของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงเป็นพระเจ้าของท่านอิสยาห์ แต่ไม่ใช่ของกษัตริย์อาหัทส์

เหนือหาวนนี้สอนเราถึงความอดกลั้นของพระเจ้า เพื่อนำทุกคนไปสู่ความรอด พร้อมกับความตาบอดและการมีใจแข็งกระด้างของมนุษย์ เมื่อพวกเขาไม่ถวายตัวทั้งหมดต่อพระเจ้า ในที่สุด แม้พระเจ้าจะทรงประทานหมายสำคัญให้กษัตริย์อาหัทส์ตามที่พระองค์ต้องการ ท่านคิดว่ากษัตริย์อาหัทส์จะเชื่อหรือไม่

พูด

เครื่องหมายแห่งพระบุตร (อิสยาห์ 7:14)

Sign of a Son

“พระยาห์เวห์ ตรัสกับอาหัทส์อีกว่า ‘จงขอหมายสำคัญจากพระยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้า ไม่ว่าจะให้ลึกถึงแดนคนตาย หรือสูงเทียมฟ้าก็ได้’ (อิสยาห์ 7:11) แต่กษัตริย์อาหัทส์ไม่เคลื่อนไหว ดังนั้นเมื่อพระเจ้าตรัสว่า พระองค์เอง

จะทรงเสด็จมาด้วยหมายสำคัญ (อิสยาห์ 7:14) เราคาดหวังว่าเช่นนี้จะทำให้เกิดความชื่นชมยินดีในทุกมิติที่เพียงพอพระเจ้าเท่านั้นที่จะจินตนาการวางแผน (devise) เช่นนี้ได้ (เปรียบเทียบกับ อิสยาห์ 55:9; 1 โครินธ์ 2:9)

สิ่งที่ทำให้ประหลาดใจ คือหมายสำคัญแห่งพระบุตร แต่หญิงสาวพรหมจารีจะตั้งครรภ์ และเด็กนั้นจะได้รับการเรียกว่า “อิมมานูเอล” เป็นหมายสำคัญซึ่งมีความสัมพันธ์เหมาะสมของพระคัมภีร์

ใครคือผู้หญิงคนนั้น และใครคือบุตรของเธอ

ไม่มีที่ไหนในพระคัมภีร์เดิมที่ชี้ให้เห็นการสำเร็จสมจริงของหมายสำคัญนี้ เหมือนหมายสำคัญที่พระองค์ได้ประทานให้กับคนอื่นๆ อย่างเช่น ท่าน “กิเดโอน” (ผู้วินิจฉัย 6:36-40) ดังนั้นตรงนี้เป็นความสำเร็จสมจริงที่เป็นไปได้ โดยวางพื้นฐานในพระคัมภีร์เดิมเท่านั้น:

1. เพราะคำว่า “หญิงสาว” (young woman) อ้างถึงผู้หญิงในวัยแต่งงานได้ หลายคนสันนิษฐาน (assume) ว่าเป็นผู้หญิงที่แต่งงานแล้วอาศัยในกรุงเยรูซาเล็ม อาจเป็นไปได้คือภรรยาของท่านอิสยาห์ อิสยาห์ 8:3 ซึ่งบันทึกการเกิดบุตรชายแก่ครอบครัวท่านอิสยาห์โดย “ผู้เผยพระวจนะหญิง” (ซึ่งอ้างถึงภรรยาของผู้เผยพระวจนะที่ข่าวสารคำพยากรณ์ประกอบด้วย อย่างน้อยสำหรับเด็ก ๆ ของเธอ เปรียบเทียบกับ อิสยาห์ 7:3; อิสยาห์ 8:18) อย่างไรก็ดี บุตรชายคนนั้นชื่อ “มาเฮร์-ซาลลหับบัส” (อิสยาห์ 8:1-4) ไม่ใช่ “อิมมานูเอล” อย่างไรก็ตาม เครื่องหมายของเด็กชายสองคนมีลักษณะคล้ายกันก่อนที่พวกเขาจะอายุวัยรุ่น ที่พวกเขาสามารถเลือกทางดีและชั่วได้เอง ประเทศซีเรียและอิสราเอลในทิศเหนือจะร้างเปล่าไป (อิสยาห์ 7:16; อิสยาห์ 8:4)

2. บางคนแนะนำว่า คำว่า “อิมมานูเอล” คือ กษัตริย์ “เฮเซคียาห์” (Hezekiah) ราชบุตรของอาหัส ผู้ได้ขึ้นครองราชย์ต่อมา แต่ไม่มีที่อื่นใดที่ชื่ออิมมานูเอล ได้นำมาเรียกพระองค์

3. เพราะคำว่า “อิมมานูเอล” จะว่าไปเป็นชื่อลึกลับ ซึ่งปกติแปลว่า “พระเจ้าสถิตกับเรา” ซึ่งอ้างถึงพระเจ้าทรงสถิตอยู่ ทรงเป็นองค์เดียวกับบุตรคนพิเศษ ที่ถูกพยากรณ์ไว้ใน อิสยาห์ บทที่ 9 และ 11 ถ้าดังนั้น คำพรรณนา

ที่ยกสูงขึ้นไปว่า “พระเจ้าทรงมหิทธิฤทธิ์” (อิสยาห์ 9:6) และ “รากของเจสซี” (อิสยาห์ 11:10) ซึ่งเหนือกว่าสิ่งใดๆ ที่อาจนำมาพรรณนา แม้แต่กับกษัตริย์ที่ดีคือ “เฮเซคียาห์”

4. การเกิดตามธรรมชาติกับหญิงพรหมจารีที่ยังไม่ได้แต่งงานจะยังผลให้เป็นลูกนอกกฎหมาย (illegitimate child) แต่ไม่เหมือนหญิงที่ทำผิดกฎหมาย หรือผิดพระบัญญัติ (เฉลยธรรมบัญญัติ 22:20, 21) เหตุใดพระเจ้าทรงอ้างถึงเด็กลักษณะเช่นนั้น เป็นเครื่องหมาย دلใจให้เกิดความเชื่อ (inspire faith)

ในการเปรียบเทียบ พระคัมภีร์ใหม่ชี้ไปยังพระเยซูว่าทรงเป็น “อิมมานูเอล” (มัทธิว 1:21-23) ทรงเสด็จมาบังเกิดอย่างมหัศจรรย์ และด้วยความบริสุทธิ์ กับหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงาน แต่กับหญิงพรหมจารีที่ได้หมั้นไว้แล้ว พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า (divine Son) (อิสยาห์ 9:6; มัทธิว 3:17) และเป็น “หน่อ” (shoot) และ “ราก” (root) ของเจสซี (อิสยาห์ 11:1, 10; วิวรณ์ 22:16) บางที “อิมมานูเอล” ก่อนหน้านั้น ผู้พัฒนาพิสูจน์แก่กษัตริย์อาหัสตามตารางเวลา (timeliness) การสำเร็จสมจริงตามคำพยากรณ์ ทำหน้าที่เป็นผู้เบิกทาง (forerunner) ของพระคริสต์ เราไม่ทราบ แต่เราทราบสิ่งจำเป็นที่จะต้องทราบ: “แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาประสูติจากสตรีเพศ และทรงถือกำเนิดได้ธรรมบัญญัติ” (กาลาเทีย 4:4) เพื่อให้เรามีพระเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่กับเรา

การที่พระคริสต์มาบังเกิดเป็นมนุษย์ มีการปลอมโยนอะไรให้กับเราในขณะที่คนในโลกต่างเห็นชา ไม่เอาใจใส่กัน

วันพฤหัสบดี

“พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา” (อิสยาห์ 7:14)

“God is With Us” !

เหมือนกับชื่อของลูกๆ ของอิสยาห์ (เซียร์-จัสซับ) “คนที่เหลืออยู่จะกลับมา” (a remnant shall return) และชื่อ “มาเออร์ ซาลาล-หัชบัส” ซึ่งหมายความว่า “ของที่ได้มาไวๆ” หรือ “ตกเป็นเหยื่ออย่างรวดเร็ว” ชื่อของ “อิมมานูเอล” แปลตามตัวอักษรว่า “พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา” (เปรียบเทียบกับ

คำเดียวกันใน อิสยาห์ 8:10) เช่นเดียวกับชื่อว่า “พระเยชู” (ภาษาฮีบรูคือ “พระยาร์เวห์” หรือ “โยชูวา”) ซึ่งหมายถึง “พระเจ้าคือความรอด” ซึ่งเมื่อเพิ่มคำกริยาเข้าไป (เปรียบเทียบคำว่า “อิสยาห์” ซึ่งหมายถึง “ความรอดของพระเจ้า”))

แต่ชื่อ “อิมมานูเอล” ไม่เพียงเป็นชื่อพรรณนาแบบนามธรรมเท่านั้น แต่เป็นการกล่าวยืนยันพระสัญญาที่ได้สำเร็จสมจริงในเวลาชื่อว่า: “พระเจ้าสถิตกับเรา”

อะไรคือสิ่งที่สำคัญตามพระสัญญาที่กล่าวว่า “พระเจ้าอยู่กับเรา”

ไม่มีความมั่นใจ และการปลอบประโลมใจอะไรที่จะเข้มแข็งกว่าพระเจ้าไม่ได้สัญญาว่าประชากรของพระองค์จะไม่ต้องฟันฝ่าความยากลำบากและความเจ็บปวด แต่ทรงสัญญาว่าพระองค์จะสถิตอยู่กับพวกเขา ผู้เขียนพระธรรมสดุดีกล่าวว่า: “แม้ข้าพระองค์จะเดินฝ่าหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพระองค์ไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์สถิตอยู่กับข้าพระองค์ คทา และธารพระกรของพระองค์ปลอบโยนข้าพระองค์” (สดุดี 23:4)

“พระเจ้าตรัสว่า “เมื่อเจ้าลุยข้ามน้ำ เราจะอยู่กับเจ้า และเมื่อข้ามแม่น้ำ มันจะไม่ท่วมเจ้า เมื่อเจ้าเดินผ่านไฟ เจ้าจะไม่ถูกไหม้ และเปลวเพลิงจะไม่เผาเจ้า” (อิสยาห์ 43:2)

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน เมื่อชาวบาบิโลนโยนเพื่อนสามคนของท่านดาเนียลเข้าไปในเตาไฟอันร้อนแรง” องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตอยู่กับพวกเขา (ดาเนียล 3:23-25) และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน เมื่อท่านยาโคบปล้ำสู้กับชายแปลกหน้าจนกระทั่งรุ่งเช้า พระองค์อยู่ในอ้อมกอดของท่านยาโคบมิใช่หรือ เรียกว่าอยู่ใกล้ที่สุดเท่าที่พระองค์จะสถิตอยู่ได้ (ปฐมกาล 32:24-30)

“แม้แต่เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ปรากฏในรูปร่างเหมือนผู้คนบนโลก พระองค์ทรงผ่านประสบการณ์แห่งประชากรของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหนเมื่อฝูงชนปรักปรำสเทเฟน “ส่วนสเทเฟนเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านเขม้นดูสวรรค์เห็นพระรัศมีของพระเจ้า และเห็นพระเยชูทรงยืน

อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์” (กิจการฯ 7:55)

แต่เมื่อพระเยซูทรงเสด็จขึ้นไปสู่สวรรค์ “เมื่อพระองค์ทรงชำระบาปทั้งหลายแล้ว ก็ประทับเบื้องขวาของพระเจ้าสูงสุด” (ฮีบรู 1:3) เหตุใดพระองค์ยืนอยู่ เมื่อสเทเฟนตกอยู่ในอันตรายสุดขีด คือขณะที่ฝูงชนกำลังจะเอาก้อนหินขว้างสเทเฟนให้ตาย เหมือนที่ มอริส เวนเดน ได้กล่าวว่า “พระเยซูจะไม่ทรงนั่งลงในสถานการณ์เช่นนั้น” (รอย เกน, *ฮีโร ของพระเจ้า* Md.: Review and Herald Pub. Assn., 1996) หน้า 66

แม้จะมีพระสัญญาว่า “พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา” มีอะไรแตกต่างเกิดขึ้น ถ้าเรายังคงเผชิญหน้ากับการทดสอบ และความทุกข์ยากต่างๆ การที่เราทราบว่าพระองค์สถิตอยู่กับเรามีข้อดีอย่างไร

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

“พระนามของพระองค์จะถูกเรียกว่า “อิมมานูเอล” แปลว่า “พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา”...แสงสว่างแห่งความรู้ แห่งพระสง่าราศีของพระเจ้า จะพบได้บนพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์ จากวันแห่งเวลาชั่ววันจันทร์ องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซูคริสต์ทรงสถิตอยู่กับพระบิดา: พระองค์คือ “พระฉายาของพระเจ้า” คือพระฉายาแห่งความยิ่งใหญ่ และเกียรติศักดิ์ศรีสูงส่ง พระองค์ทรงสง่าราศีสว่างไสว กระนั้นพระองค์เสด็จมาในโลกซึ่งเต็มไปด้วยความดำมืดของความบาป พระองค์ทรงเสด็จเปิดเผยถึงแสงสว่างแห่งความรัก และที่ “จะสถิตอยู่กับเรา” ดังมีคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระองค์ พระนามของพระองค์จะถูกเรียกว่า “อิมมานูเอล” (เอลเลน จี. ไวท์, *ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน*, หน้า 19)

“ผลดีจะเกิดแก่แผ่นดินยูดาห์ หากกษัตริย์อาหัสจะต้อนรับข่าวสารจากสวรรค์ แต่พระองค์ทรงเลือกที่จะฟังฟังในวงแขนของเนื้อหนัง พระองค์มองหาการช่วยเหลือจากชาวต่างชาติที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ด้วยความร้อนพระทัยทรงส่งทูตไปหา “ทิกัลท-ปิเลเซอร์” กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ด้วยการถ่อมสุดๆ ว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ และเป็นบุตรของพระองค์ โปรดเสด็จมาช่วยข้าพระองค์จากเงื้อมมือของกษัตริย์ซีเรีย และพ้นจากเงื้อมมือของกษัตริย์แห่ง

อิสราเอล ซึ่งทั้งสองชาติร่วมเป็นพันธมิตรต่อต้านข้าพเจ้า (2 พงศ์กษัตริย์ 16:7) พร้อมกับการขอความช่วยเหลือ กษัตริย์อาหัสได้ส่งของขวัญอันล้ำค่าจากห้องพระคลังของพระองค์ และคลังสมบัติของพระวิหารไปเป็นของกำนัลแก่กษัตริย์ทิกลัท-ปีเลเซอร์” (เอลเลน จี. ไวท์, *ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์*, หน้า 329)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. เมื่อคุณกำลังตัดสินใจบางอย่าง เป็นการเหมาะสมหรือไม่ที่จะทูลขอหมายสำคัญจากพระเจ้า และเป็นอันตรายหรือไม่ที่จะทำจนเป็นนิสัย
2. คุณตระหนักได้ไหมว่า ดนมีข้อจำกัดอะไรบ้างที่จะขอความช่วยเหลือจากคนอื่น
3. ตอลสตอย นักเขียนชาวรัสเซีย เขียนว่า “เมื่อมนุษย์ตระหนักว่าความตายคือจุดสิ้นสุดของทุกสิ่ง จึงไม่มีอะไรสำคัญกว่าการมีชีวิตอยู่อย่างไม่ประมาท” การที่เราได้ทราบว่า “พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเรา” เป็นคำตอบที่มีความสำคัญสำหรับประเด็นนี้อย่างไร

สรุป:

พระเจ้าทรงนำกษัตริย์อาหัสผู้ไม่มีความเชื่อเข้าสู่สถานการณ์ ที่พระองค์จะต้องทำการตัดสินใจอันยากลำบาก คือเชื่อถ้อยคำของพระเจ้าผ่านผู้เผยพระวจนะหรือไม่ นี่เป็นคำถามที่เกิดขึ้น แม้พระเจ้าสัญญาว่าจะประทานหมายสำคัญให้กษัตริย์อาหัส กษัตริย์ก็ได้ปฏิเสธที่จะให้พระเจ้าทรงสาธิตถึงเหตุผล ว่าทำไมพระองค์จึงควรเชื่อในพระเจ้า แทนที่จะเลือกขอความช่วยเหลือจากกษัตริย์อัสซีเรียซึ่งเป็นกษัตริย์ต่างชาติที่ไม่เชื่อพระเจ้า

บทที่ 4

เส้นทางที่ยากลำบาก

The Hard Way

วันที่ 16 - 22 มกราคม 2021

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ 7:14-16; อิสยาห์ 7:17-25; อิสยาห์ 8:1-10;

อิสยาห์ 8:11-15; อิสยาห์ 8:16-22

ข้อควรจำ

“ข้าพเจ้าจะรอดโดยพระยาห์เวห์ ผู้ซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากเชื้อสายของยาโคบ และข้าพเจ้าจะมุ่งหวังในพระองค์” (อิสยาห์ 8:17)

ขณะที่ไฟกำลังไหม้ตึกบริเวณที่อยู่ของพวกนิโกรในนิวยอร์ก เด็กสาวตาบอดคนหนึ่ง โผล่หน้าออกมาทางหน้าต่างของชั้นสี่ของตึก เจ้าหน้าที่ดับเพลิงต่างตกใจ พวกเขาไม่อาจนำรถบรรทุกบันไดเข้าประชิดตัวตึกได้ เพราะไม่มีพื้นที่ระหว่างตึกเพียงพอ เจ้าหน้าที่ดับเพลิงสั่งเด็กสาวผ่านโทรโข่ง ให้เด็กสาวกระโดดจากหน้าต่าง เพราะเบื้องล่างบนพื้นพวกเจ้าหน้าที่ได้ชิงดาข่ายไว้รองรับแล้ว แต่หญิงสาวตาบอดไม่กล้ากระโดด เพราะตาของเธอมองไม่เห็น

“ในที่สุดพ่อของเด็กสาวมาถึง และตะโกนผ่านโทรโข่งว่ามีดาข่ายรองรับอยู่ที่พื้นให้ลูกกระโดดลงมาได้ไม่มีอันตรายใดๆ เด็กสาวเชื่อในคำพูดของพ่อและกระโดดลงมา และเด็กสาวรอดพ้นจากความตาย ไม่มีรอยฟกช้ำไม่มีกระดูกส่วนไหนหัก เด็กสาวกระโดดลงมาเพราะเธอเชื่อและวางใจในเสียงคำสั่ง และน้ำเสียงของพ่ออย่างหมดใจว่าสิ่งที่พ่อของเธอบอกเธอ เป็นวิธีที่

ดีที่สุดที่จะรอดพ้นอันตรายได้” (ไมเคิล พี.กรีน, รวมเรื่องจริงเพื่อใช้สวดใน เรื่องเทศนา, หน้า 135)

ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าทรงจัดหาหลักฐานอันทรงพลัง ว่าพระองค์ ประสงค์สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับบุตรหลานของพระองค์ แต่พวกเขาปฏิเสธวิธีการอัน นุ่มนวลในครั้งแรกที่พระองค์ทรงเสนอให้พวกเขา เหตุนี้ในครั้งต่อมาพระองค์ ทรงตรัสกับพวกเขาด้วยเสียงคำรามและน้ำท่วมแทน

มีอะไรจากบทเรียนของวันนี้ ที่เราสามารถเรียนรู้ได้จากข้อผิดพลาด ของพวกเขา

วันอาทิตย์

คำพยากรณ์สำเร็จสมจริง (อิสยาห์ 7:14-16)

Prophecy Fulfilled

ในพระธรรมอิสยาห์ 7:14-16 “อิมมานูเอล” เป็นเครื่องหมายเชื่อมต่อกับสถานการณ์ลำบาก (dilemma) พิเศษของกษัตริย์อาหัส: ก่อนที่เด็ก “อิมมานูเอล” จะรู้จักปฏิเสธความชั่วและเลือกความดี แผ่นดินของกษัตริย์ทั้งสององค์ ซึ่งฝ่าพระบาทหวาดกลัวนั้นจะร้างเปล่า” (อิสยาห์ 7:16) สิ่งนี้อ้างถึงแผ่นดิน และกษัตริย์ของประเทศซีเรีย และอิสราเอลฝ่ายเหนือ (ดู อิสยาห์ 7:1, 2, 4-9) และกล่าวย้ำพระสัญญาของพระเจ้าว่าอำนาจของพวกเขาจะหมดสิ้นไป

ทำไมอิสยาห์จึงกล่าวว่า “เขาจะรับประทานนมขี้ และน้ำผึ้ง” (อิสยาห์ 7:15)

พวกธัญพืช และพืชผล และพืชไร่ของประเทศยูดาห์จะถูกทำลายโดย กองทัพประเทศอัสซีเรีย (อิสยาห์ 7:23-25) ดังนั้นประชาชน รวมไปถึง “อิมมานูเอล” แห่งพระคัมภีร์เดิม ไม่ว่าจะเป็ใคร (อิสยาห์ 7:14, 15) ก็จะถูก บังคับให้กลับไปสู่อาหารของชนเผ่าเร่ร่อน (nomads) (อิสยาห์ 7:21, 22) แต่ ขณะที่พวกเขาอาจจนข้นแค้น พวกเขาจะมีพอเพียงพอที่ระคองชีวิตให้รอดได้

คำพยากรณ์เกี่ยวกับประเทศซีเรีย และอิสราเอลทางเหนือได้ สำเร็จสมจริงเมื่อไร 2 พงศ์กษัตริย์ 15:29, 30; 2 พงศ์กษัตริย์ 16:7-9; 1 พงศาวดาร 5:6, 26

คำพยากรณ์ข้อนี้ของท่านอิสยาห์ได้ให้ไว้ประมาณ 734 ปีก่อน ค.ศ. เพื่อเป็นการตอบสนองที่กษัตริย์อาหัสแห่งประเทศยูดาห์ ได้ส่งของบรรณาการ ไปให้กษัตริย์ทิกัลทีปิลเนสอร์ที่ 3 แห่งอัสซีเรีย เพื่อขอให้ปกป้องจากการ รุกรานของพันธมิตรระหว่างประเทศซีเรียและอิสราเอล (ฝ่ายเหนือ) ซึ่งกษัตริย์ แห่งอัสซีเรียได้ทำในสิ่งที่พระองค์อยากทำอยู่แล้ว: คือยกกองทัพใหญ่ไปทำลาย กองทัพของพันธมิตร โดยการเอาชนะที่แคว้นกาลิลี และพื้นที่ด้านหนึ่งของ จอร์แดนทั้งหมด ซึ่งเป็นของประเทศอิสราเอล อีกทั้งได้ทำการเนรเทศประชาชน บางส่วนออกไป เข้ายึดครองพื้นที่ ทำให้เป็นอีกจังหวัดหนึ่งของอัสซีเรีย (ปี 734-733 ก่อน ค.ศ.) พื้นที่ส่วนที่เหลืออยู่ได้รับความปลอดภัยเมื่อกษัตริย์ โฮเซยาได้ประหารกษัตริย์เปคาคห์ที่ยอมแพ้และส่งส่วย (tribute) ในปี 733 ก่อน ค.ศ. และ ปี 732 ก่อน ค.ศ. กษัตริย์ทิกัลท-ปิลเนสอร์เข้ายึดกรุงดามัสกัส เมืองหลวงของซีเรียได้ แล้วพระองค์ทำให้ซีเรียเป็นอีกจังหวัดหนึ่งของอัสซีเรีย ดังนั้นพอถึงปี 732 ก่อน ค.ศ. ซึ่งเป็นเวลาประมาณสองปีหลังการทำนายของ ท่านอิสยาห์ ประเทศซีเรีย และอิสราเอล ได้รับความพ่ายแพ้อย่างหมดรูป เป็น อันว่าประเทศทั้งสองที่ข่มขู่ คุณคามกษัตริย์อาหัส แห่งประเทศยูดาห์ได้แตก สลายไปอย่างสิ้นเชิง

ไม่นานต่อมากษัตริย์ซาลมานีเสอร์ที่ 5 ได้ขึ้นครองราชย์ต่อจากกษัตริย์ ทิกัลท ปิลเนสอร์ที่ 3 ในปี 727 ก่อน ค.ศ. กษัตริย์โฮเซยาได้ทำการฆ่าตัวตาย ทางด้านการเมือง กล่าวคือได้ก่อกบฏต่ออัสซีเรีย อัสซีเรียได้ยกกองทัพมายึด เมืองหลวงของอิสราเอลคือ เมืองสะมาเรีย ในปี 722 ก่อน ค.ศ. และเนรเทศ ประชาชนอิสราเอลจำนวนหลายพันครอบครัวให้ไปตั้งถิ่นฐานที่พื้นที่ “เมโส- โปเตเมีย” และ “มีเดีย” ซึ่งในเวลาหลายสิบปีต่อมา ในที่สุดพวกเขาถูกซึมซับ (absorbed) โดยผู้คนในท้องถิ่น และได้สูญเสียอัตลักษณ์ไป (ดู อิสยาห์ 7:8 ภายใน 65 ปีชนเผ่า “เอฟราอิม” ไม่เหลือแม้คนเดียวที่มีเลือดพันธุ์บริสุทธิ์) พระเจ้าได้ทรงพยากรณ์ไว้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับศัตรูของประเทศยูดาห์ ผ่าน ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ ซึ่งได้แจ้งเรื่องนี้ให้กับกษัตริย์อาหัสทราบ และพระองค์ ไม่จำเป็นต้องไปสวมมิกัดกับกษัตริย์อัสซีเรีย

ลองคิดว่า ถ้าคุณอยู่ในอาณาจักรอิสราเอลฝ่ายเหนือ เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้เกิด เป็นการร้ายเพียงใดที่จะสูญเสียความเชื่อ เราสามารถจะทำอะไรได้ในเวลานี้ เพื่อรักษาความเชื่อของเราให้มั่นคง ถ้าพรุ่งนี้เกิดภัยพิบัติ เราจะได้ยืนหยัดมั่นคงได้ ดู 1 เปโตร 1:13-25

วันจันทร์

เห็นผลล่วงหน้า (อิสยาห์ 7:17-25)

Foreseen Consequences

จากพระคัมภีร์ข้างบน องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับแผ่นดิน เหตุใดเราจึงไม่รู้ลึกประหลาดใจถึงผลที่จะเกิดขึ้น

“การเชื่อเชิญครั้งแล้วครั้งเล่าถูกส่งไปให้ชาวอิสราเอลที่หลงผิดให้กลับมาจงรักภักดีต่อพระยาห์เวห์ เมื่อเหล่าประชากรของพระเจ้ากำลังหลงทาง เหล่าผู้เผยพระวจนะมักจะกล่าวขอร้องด้วยความนุ่มนวล แต่เต็มไปด้วยความร้อนรนให้พวกเขากลับใจใหม่ และทำการเปลี่ยนแปลงตัวพวกเขาเอง ถ้อยคำของพวกเขาบังเกิดผลเป็นที่ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” (เอลเลน จี. - ไวท์, *ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์*, หน้า 325)

ดังนั้นกษัตริย์อาหัส ได้ถูกเรียกว่าเป็น “ผู้มีความกลัว แทนที่จะมีความเชื่อ” ชาวดีที่พระเจ้าทรงประทานให้คือ ประเทศซีเรีย และประเทศอิสราเอลจะถูกกวาดล้าง ชาวดีและชาวร้ายคือกษัตริย์อัซซีเรีย ซึ่งกษัตริย์อาหัสสวามิภักดิ์และเป็น “มิตร” รอบแรกได้เลือกที่จะช่วยกษัตริย์อาหัสแห่งประเทศยูดาห์ แต่ที่สุดจะเปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นอันตรายยิ่งกว่าที่ซีเรีย และอิสราเอลเคยเป็น เพราะสาเหตุที่อาหัสมุ่งไปพึ่งอัซซีเรีย และหันหลังให้กับพระเจ้าที่เสนอจะช่วยเหลืออาหัสแห่งประเทศยูดาห์ พระเจ้าจะช่วยอาหัสให้เป็นฝ่ายชนะ ถ้าอาหัสคิดว่าโลกของพระองค์กำลังล้มลง และแตกออกเป็นเสี่ยงๆ ในเวลานั้น การที่อาหัสไม่วางใจในพระเจ้าจะทำให้สถานการณ์ต่างๆ เลวร้ายลงสถานเดียว

“เข้าสឹภัยในพระยาห์เวห์ ก็ดีกว่าวางใจในเจ้านาย” (สดุดี 118:9) กษัตริย์อาหัสสามารถวางใจในกษัตริย์ทิกลัท-ปิเลเซอร์ที่ 3 ว่าจะพอใจกับการไต่ยึดครองประเทศต่างๆ แถบภาคเหนือ และยังคงให้การนับถือประเทศยูดาห์อย่างไร

เพราะตามที่ปรากฏในบันทึกประจำปีของกษัตริย์อัสซีเรียเอง บอกข้อมูลว่า ความปรารถนาในอำนาจของพวกเขาไม่สามารถบรรลุขึ้นพอใจได้

อ่าน 2 พงศ์กษัตริย์ 16:10-18 และ 2 พงศาวดาร 28:20-25 มีอะไรเกิดขึ้นกับกษัตริย์อาหัส และมีหลักการด้านจิตวิญญาณอะไรตรงนี้ ทำไมเราจึงไม่ควรประหลาดใจกับการกระทำของพระองค์

พระธรรม 2 พงศาวดาร 28:20-23 ได้กล่าวสรุปอย่างมีพลังว่ามีผลลัพธ์อะไรเกิดขึ้นจากการที่กษัตริย์อาหัสได้ขอความช่วยเหลือจากกษัตริย์อัสซีเรีย มากกว่าที่จะวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า

เรามีความโน้มเอียงที่จะวางใจในสิ่งที่เรามองเห็น รู้สึก และสัมผัสได้ แต่พระคัมภีร์ใน 2 โครินธ์ 4:18 สอนอะไรให้เรา เราจะประยุกต์ข่าวสารนี้กับชีวิตของเราเองได้อย่างไร และจะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราทำตาม

วันอังคาร

สิ่งที่อยู่ในชื่อ (อิสยาห์ 8:1-10)

What's in a Name ?

คุณสามารถจินตนาการว่ากำลังเล่นฟุตบอลกับบุตรชายคนที่สองของอิสยาห์ ก่อนที่คุณจะเอ่ยชื่อ “มาเฮร์ ซาลาล-หัชบัส” จบ และพูดว่าโยนลูกบอลให้ฉัน ก็สายไปแล้ว หมายความว่า รวดเร็วมากเหมือนสิ่งที่ยึดได้จากสงคราม

ข่าวสารของชื่อเป็นที่ชัดเจนว่าเกี่ยวข้องกับการประสพชัยชนะอย่างรวดเร็ว แต่ใครได้ชัยชนะใคร (อิสยาห์ 8:4)

พระธรรมอิสยาห์ 8:1-10 เสริมกำลังให้กับข่าวสารของ อิสยาห์ บทที่ 7 ก่อนที่เด็กชายจะมีอายุถึงระดับหนึ่ง กษัตริย์อัสซีเรียยึดสิ่งของมีค่าต่างๆ ได้จากประเทศอิสราเอลฝ่ายเหนือ และประเทศซีเรีย ยิ่งกว่านั้น เมื่ออัสซีเรียทำสงครามชนะประเทศทั้งสอง และเพราะการที่ประเทศยูดาห์ (อิสราเอลทางใต้) ได้ปฏิเสธข่าวสารแห่งความมั่นใจในพระเจ้า ซึ่งเปรียบได้กับการไหลอย่าง

เอื่อยๆ ของลำธาร “ซิลโออาห์” ในกรุงเยรูซาเล็ม แต่ชัยชนะท่วมทับโดย กองทัพอันทรงพลังของอัสซีเรีย ซึ่งเป็นตัวแทนของน้ำไหลท่วมทับจากแม่น้ำสายใหญ่แห่งยูเฟรติส

เพราะว่ากษัตริย์อาหัสแห่งยูดาห์ได้หันหน้าไปขอความช่วยเหลือจาก อัสซีเรีย ซึ่งของบุตรชายของอิสยาห์อ้างถึงประเทศยูดาห์ พอๆ กับอิสราเอล ทางเหนือที่มีความหมายว่า “รวดเร็วเหมือนสิ่งของที่ยัดมาได้จากสงคราม” แต่ “สิ่งที่ยังเหลืออยู่จะกลับมา” เหตุใดจึงยังคงมีความหวัง เพราะแม้ว่า อัสซีเรียจะเติมเต็มแผ่นดินของอิมมานูเอล (อิสยาห์ 8:8) พวกเขายังมีพระ- สัตว์ญาณที่ว่า “พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา” (อิสยาห์ 8:10) ที่จริงแล้ว เรามองเห็นตรง นี้คือหัวข้อที่ “ซิมซาบ” พระธรรมอิสยาห์ทั้งเล่ม ซึ่งแม้ว่าจะมีการพิพากษา ศัตรูของพระเจ้าในประเทศยูดาห์ และประเทศอื่นๆ การปลดปล่อยจากความ หายนะทางทหาร ความทุกข์ยากแสนเข็ญ การถูกเนรเทศไปอยู่ต่างถิ่น พระเจ้า ยังจะสถิตอยู่กับประชากรสัตย์ซื่อที่รอดตายของพระองค์ และในวันหนึ่งจะทรง ใ้พวกเขาให้ได้กลับแผ่นดินของพวกเขา

เหตุใดจึงอิสยาห์กล่าวว่า ท่านบันทึกชื่อของเด็กอย่างเป็นทางการ เป็นทาง การ และความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสกับภรรยาของท่าน คือผู้เผยพระ- วาจนะหญิง (อิสยาห์ 8:1-3)

กำหนดเวลาของบุตรชายคนนี้เป็นศูนย์กลางแห่งความสำคัญในฐานะ เป็นเครื่องหมาย ดังเครื่องหมายของ “อิมมานูเอล” จากช่วงเวลาที่เขาอยู่ใน คริสตจักร และคลอด จนกระทั่งเวลากองทัพของอัสซีเรียเอาชนะประเทศซีเรียและ ประเทศอิสราเอล ใช้เวลาน้อยกว่าที่เด็กชายจะเติบโตพัฒนาขึ้น ในกรณีนี้คือ เด็กชายจะรู้จักเรียก “พ่อ แม่ได้” (อิสยาห์ 8:4) เมื่อท่านอิสยาห์บันทึกชื่อ เด็กชายอย่างเป็นทางการ แม้แต่ก่อนที่เขาจะปฏิสนธิในครรภ์มารดา เขาเอ่ย ชื่อบุตรชาย และชื่อของของท่านอิสยาห์เอง ในคำพยากรณ์ที่ประกาศออกมา ในที่สาธารณะ ซึ่งสามารถทดสอบได้โดยเหตุการณ์ที่ตามมา

แม้ประชากรของพระเจ้าจะทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่องค์พระองค์ เติมพระทัยจะช่วยพวกเขาให้รอด เราจะนำหลักการนี้ ไปใช้ใน ชีวิต ส่วนตัว เมื่อเราล้มลงในชีวิตด้านจิตวิญญาณได้อย่างไร

ไม่มีอะไรที่ต้องกลัว เมื่อเราเกรงกลัวพระเจ้า (อิสยาห์ 8:11-15)

Nothing to Fear When We Fear God Himself

ในการกล่าวแถลงนโยบายครั้งแรกในตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา ท่านประธานาธิบดีแฟรงคลินรูสเวลท์ ขณะในช่วงเวลานั้น ประชาชนกำลังรู้สึกท้อถอยจากเศรษฐกิจตกต่ำ ท่านกล่าวว่า “สิ่งเดียวที่เราจะต้องกลัวคือความกลัว” (จาก U.S. Capitol Washington, D.C. (4 มีนาคม 1933) ข่าวสารของท่านอิสยาห์สำหรับผู้ที่ได้รับความกดดันอย่างยิ่งคือ: “เราไม่มีอะไรที่ต้องกลัว เมื่อกลัวเราเกรงกลัวพระเจ้า”

พระเจ้าเตือนท่านอิสยาห์ไม่ให้กลัว ในสิ่งที่ประชาชนกำลังกลัวกัน แต่ให้เกรงกลัวพระเจ้า (อิสยาห์ 8:12, 13) นี่เป็นหัวข้อสำคัญในพระคัมภีร์ ยกตัวอย่างเช่น ในวิวรณ์ 14:6-12 ทูตสวรรค์สามองค์ประกาศข่าวด่วนสำหรับโลกกว้าง: “จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแต่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว จงนมัสการพระเจ้าพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย...แทนที่จะกลัว และถวายเกียรติแก่สัตว์ร้าย และอำนาจของมันดังที่พรรณนาไว้ในวิวรณ์ บทที่ 13”

คุณเข้าใจคำว่าเกรงกลัวพระเจ้าอย่างไร คำนี้มีความหมายอย่างไรตามคำอธิบายในพระคัมภีร์ (มัทธิว 22:37)

ความเกรงกลัวพระเจ้าผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์หมายถึงการที่คุณตระหนักว่าพระองค์ทรงฤทธานุภาพสูงสุดในจักรวาล ความกลัวเช่นนั้นจะเอาชนะความกลัวทุกอย่าง ถ้าพระองค์อยู่ฝ่ายคุณ ไม่มีใครสามารถจะสัมผัสคุณได้หากพระองค์ไม่อนุญาต แต่ถ้าพระองค์ต่อต้านคุณ เพราะคุณคิดกบฏต่อพระองค์ คุณสามารถวิ่งหนีได้ แต่คุณไม่อาจซ่อนตัวจากสายพระเนตรของพระองค์ได้

การเกรงกลัวพระเจ้าขัดแย้งกับ 1 ยอห์น 4:18 ที่กล่าวว่า “ในความรักนั้นไม่มีความกลัวแต่ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ขจัดความกลัวออกไปเสีย เพราะความกลัวเกี่ยวกับการลงโทษ และผู้ที่กลัวก็ยังไม่มีความรักที่สมบูรณ์” หรือไม่ อย่างไร

มีความกลัวอยู่หลายประเภท อาจมีบางคนที่มีความน่าเกรงขาม ซึ่งอาจเป็นเพื่อนของคุณ มีบางคนที่คุณจะแบ่งปัน และรับความรักอย่างเท่าเทียมกัน คุณจะรู้สึกกลัวบุคคลนั้นในแง่ที่ว่าเขาหรือเธอจะทำร้ายคุณ หรือทำให้คุณเจ็บปวด แต่คุณมีความเกรงกลัว หรือมีความเกรงใจประเภทหนึ่ง ในคุณความดี หรือสิทธิส่วนบุคคลของเขาหรือเธอ เมื่อคุณทราบในคุณของความดีของเขาหรือเธอ และคุณจะให้การนับถือในคุณความดีของบุคคลนั้น และคุณ จะรับรู้ในเส้นแบ่งเขตในความสัมพันธ์ของคุณ

ในฐานะคริสเตียน เราจะไม่รักสิ่งที่คนในโลกรัก (1 ยอห์น 2:15) ให้คิดว่ามีสิ่งใดที่คนในโลกกลัวแต่เราในฐานะคริสเตียนไม่ควรกลัว และมีสิ่งใดที่คนในโลกไม่กลัว แต่เราควรกลัว (ยกตัวอย่าง มัทธิว 10:28; เยเรมีย์ 10:2, 3)

วันพฤหัสบดี

ความสิ้นหวังของผู้เนรคุณ (อิสยาห์ 8:16-22)
Gloom of the Ungrateful Living Dead

ข้อพระคัมภีร์ข้างบนกล่าวถึงอะไร และเกี่ยวข้องกับกษัตริย์อาหัสอย่างไร

กษัตริย์อาหัสมีส่วนเกี่ยวข้องกันศาสนาของชนต่างชาติอย่างลึกซึ้ง (2 พงศ์กษัตริย์ 16:3, 4; 10-15; 2 พงศาวดาร 28:2-4, 23-25) ซึ่งเชื่อมต่อกัน (interconnected) กับเวทมนตร์ลึกลับ (occult) (เปรียบเทียบกับเฉลยธรรมบัญญัติ 32:17; “พวกเขาถวายบูชาแก่พวกผี” 1 โครินธ์ 10:20) หมอผีสมัยใหม่มีลักษณะคู่ขนานกับพิธีกรรมโบราณในตะวันออกไกล ตามที่ปรากฏในวรรณกรรมโบราณที่อยู่นอกพระคัมภีร์ ที่จริงแล้ว แม้แต่พิธีกรรมหลายอย่างในยุคปัจจุบัน (many of today’s New Age) มีแนวปฏิบัติที่ปรากฏออกมาละม้ายกับแนวปฏิบัติลึกลับโบราณต่าง ๆ

คำพรรณนาของของท่านอิสยาห์ซึ่งบอกถึงความหมดหวัง จากผู้คนที่ไว้วางใจในวิญญาณต่าง ๆ มากกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า (อิสยาห์ 8:21, 22) ซึ่งลงตัวกับกษัตริย์อาหัส (เปรียบเทียบกับ 2 พงศาวดาร 28:22, 23) ท่านอิสยาห์อ้างถึงผู้คนที่โกรธแค้น (enraged) และสาปแช่งกษัตริย์ของ

พวกเขา (อิสยาห์ 8:21) สิ่งนี้ควรได้เตือนกษัตริย์อาหัสเพราะว่าพระองค์นำประชาชนเข้าสู่การถือเวทมนตร์ลึกลับ (occult) พวกเขาควรสาปแช่งพระองค์ ความจริงปรากฏว่าเมื่อกษัตริย์อาหัสสิ้นพระชนม์ มีการยกเว้นให้กับผู้คนผู้ไม่ต้องการเข้าร่วมในพิธีฝังศพของท่าน เนื่องจากพวกเขาหมดความเชื่อถือในพระองค์ ดังมีข้อพระคัมภีร์กล่าวว่า “แล้วอาหัสทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ เขาทั้งหลายก็ฝังพระศพไว้ในกรุง คือในกรุงเยรูซาเล็ม แต่พวกเขาไม่ได้นำพระศพไปไว้ในอุโมงค์ของพระราชินีแห่งอิสราเอล” (2 พงศาวดาร 28:27)

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้พูดอะไรเกี่ยวกับการเชื่อถือเวทมนตร์ลึกลับ (occult) เลวีนิติ 20:27; เฉลยธรรมบัญญัติ 18:9-14

แยกออกจากการเชื่อถือเวทมนตร์ลึกลับ คือเรื่องการแสดงความจงรักภักดีต่อพระเจ้า ใน 1 พงศาวดาร 10:13, 14 มีการนำเอาหลักการนี้มาสู่กรณีของกษัตริย์ซาอูล ดังมีข้อพระคัมภีร์กล่าวว่า “ซาอูลจึงสิ้นพระชนม์ด้วยความไม่เชื่อสัตย์ของพระองค์ พระองค์ไม่เชื่อสัตย์ต่อพระยาห์เวห์ ในเรื่องที่ว่าพระองค์ไม่ได้ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระยาห์เวห์ และยังทรงไปแสวงหาคำทำนายจากคนทรง และไม่ได้ทรงแสวงหาพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์จึงทรงประหารพระองค์เสีย และทรงยกราชอาณาจักรให้แก่ดาวิดบุตรเจสซี” (1 พงศาวดาร 10:13, 14)

จงดูชีวิตและอิทธิพลของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ว่ามีเวทมนตร์ลึกลับและความเชื่อเรื่องวิญญาณอย่างไร คุณจะทำลายอิทธิพลของสิ่งเหล่านี้เพื่อตัวเองและครอบครัวได้อย่างไร

วันศุกร์   **ศึกษาเพิ่มเติม:**

อ่าน คนตายสามารถพูดกับเราได้ไหม, สงครามแห่งประวัติศาสตร์ หน้า 551-562

“ในสมัยของชาวฮีบรู มีคนในระดับสังคมกลุ่มหนึ่งอ้างตน เหมือนกับผู้เชื่อในลัทธิทรงวิญญาณ (spiritualists) ในปัจจุบัน ว่าพวกตนสามารถ

สื่อสารกับคนที่ตายไปแล้วได้ แต่ “วิญญาณที่คุ้นเคย” เหมือนผู้มาเยี่ยมจากโลกอื่นๆ จะถูกเรียกมา ซึ่งพระคัมภีร์ประกาศว่า “เป็นวิญญาณของพญามาร” (เปรียบเทียบ กัณฑ์ดารวิถี 25:1-3; สดุดี 106:28; 1 โครินธ์ 10:20; วิวรณ์ 16:14) งานของการติดต่อกับวิญญาณที่คุ้นเคยถูกประกาศว่า เป็นที่น่ารังเกียจ (abomination) ของพระเจ้า และมีข้อห้ามกล่าวไว้อย่างเข้มงวด (solemnly forbidden) และมีบทลงโทษถึงตาย (เลวีนิติ 19:31; เลวีนิติ 20:27) ชื่อในปัจจุบันของ “การใช้เวทมนตร์คาถา” (witchcraft) ถือว่าเป็นชื่อที่ถูกดูหมิ่น การอ้างว่ามนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกับวิญญาณของคนที่ยังมีชีวิตอยู่ บางคนก็ถือว่าเป็นเรื่องนิทานเปรียบเทียบ (fable) ของยุคมืด แต่ลัทธิทรงวิญญาณ มีผู้เชื่อทำพิธีเข้าเป็นสมาชิกนับหมื่นนับแสนในปัจจุบัน หรืออาจมีจำนวนเป็นหลายล้านคน ซึ่งพวกเขากำลังนำเข้าสู่วงจักรวิทยาศาสตร์ (scientific circles) ซึ่งพวกเขาพยายามเข้าหาผู้คนในโบสถ์ และพวกเขาได้พบว่าได้รับความเห็นชอบจากนักกฎหมาย (legislative) หรือแม้แต่ในท้องพระโรงของกษัตริย์หลายองค์ การหลอกลวงใหญ่หลวง “แมมมอธ” (mammoth) นี้ได้รับการฟื้นฟูขึ้น ด้วยการปลอมแปลงการใช้เวทมนตร์คาถาแบบใหม่ ซึ่งในอดีตถูกปรักปรำ และมีข้อห้ามกำหนดไว้” (เอลเลน จี. ไวท์, สงครามแห่งประวัติศาสตร์, หน้า 556)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. จงอภิปรายเรื่องวิญญาณ (spiritualism) ที่ปรากฏในภาพยนตร์หนังสือ โทรทัศน์ และวัฒนธรรมประเพณี สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อคนอย่างไร ถ้าไม่ปลุกคนให้ตื่น จะเกิดผลอะไรตามมา และการเข้าใจแก่นแท้ของความตายช่วยป้องกันเรื่องนี้ได้อย่างไร
2. จากอิสยาห์ 8:20 จงเรียบเรียงประโยคใหม่ด้วยถ้อยคำของคุณเองว่า พระเจ้าประสงค์จะสอนอะไรแก่เราตรงนี้
3. จงพิจารณาความรักและความเกรงกลัวพระเจ้าว่า ความรักเกิดจากความเกรงกลัว หรือความเกรงกลัวเกิดจากความรัก

สรุป:

ผ่านการกระทำของท่านอิสยาห์และครอบครัว พอๆ กับถ้อยคำของท่าน พระเจ้าทรงเสริมพลังข่าวสารแห่งการเตือนและความหวัง: เส้นทางที่ปลอดภัยคือ การวางใจว่าพระเจ้าทรงทราบในสิ่งที่พระองค์กำลังทำอยู่ พระองค์ทรงมีความรัก และอำนาจในการนำทาง การปกป้อง และจัดหาสำหรับเหล่าผู้ทูลขอจากพระองค์ สำหรับผู้ที่หันไปหาอำนาจอื่นใด จะมีแต่เพียงความหมอดหวังเท่านั้น

บทที่ 5

เจ้าชายแห่งสันติสุข

Noble Prince of Peace

วันที่ 23 - 29 มกราคม 2021

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ 9:1-5; อิสยาห์ 9:6, 7; อิสยาห์ 9:8-10:34;

อิสยาห์ บทที่ 11; อิสยาห์ 12:1-6

ข้อควรจำ

“ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่ง
ประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่บนบ่าของท่าน
และเขาจะขนานนามของท่านว่า ที่ปรึกษามหัศจรรย์
พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาอันไร้นิรันดร และองค์สันติ
ราช” (อิสยาห์ 9:6)

ดร. โรเบิร์ต อ็อพเพนเฮเมอร์ ผู้อำนวยการที่ผลิตระเบิด
ปรมาณูลูกแรก ได้รับเชิญมาให้ข้อมูลต่อกรรมาธิการรัฐสภา
ของสหรัฐอเมริกา พวกเขาถาม ดร.โรเบิร์ตว่า “มีวิธีใดที่สามารถป้องกันอาวุธ
ที่ร้ายแรงนี้ได้” ท่านซึ่งเป็นนักฟิสิกส์ตอบว่า “มีแน่นอน” ท่านมองไปยังผู้ฟัง
ที่กำลังเงิบเพื่อรอคำตอบ แล้วเขาพูดเบาๆ ว่า: “การมีสันติสุข” (พอล ลี ดัน,
สารานุกรมรวมเรื่องประกอบ 7,700 เรื่อง: ” ตีพิมพ์ที่ แอสซัวร์รันท์ ปี 1979,
หน้า 989)

สันติสุขเป็นความฝันที่เข้าใจยาก (elusive dream) สำหรับมนุษยชาติ
เป็นเรื่องที่ใครๆ มองเห็นคุณค่า เริ่มตั้งแต่มีการบันทึกประวัติศาสตร์ของโลก
ซึ่งตลอดมาโลกทั้งใบมีสันติเพียง 8 เปอร์เซ็นต์ของเวลาทั้งหมด แต่ในช่วง

ปีเหล่านั้น อย่างน้อยมี “สนธิสัญญา” (treaties) ถูกละเมิดไป 8,000 ครั้ง (พอล ลี ตัน, หน้า 987)

ในปี ค.ศ. 1895 อัลเฟรด โนเบล ได้ประดิษฐ์ดินระเบิด (dynamite) ขึ้น และเขาได้ร่ำรวยขึ้นอย่างมหาศาล จากการขายลิขสิทธิ์สิ่งประดิษฐ์ของเขา เขาจึงได้ตั้งกองทุน “โนเบล” ขึ้นมาเพื่อมอบให้เป็นรางวัลพร้อมเกียรติบัตรแก่ผู้สร้างสันติขึ้นมาอย่างโดดเด่น (พอล ลี ตัน, หน้า 988) ในไม่กี่ปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม แม้แต่ผู้เคยได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพในอดีตยังคงเข้าไปมีส่วนในความขัดแย้งอย่างรุนแรง

สัปดาห์นี้ เราจะอ่านเกี่ยวกับบุคคลผู้หนึ่ง ผู้สามารถนำสันติสุขแก่และชั่ววันจันทร์มาให้แก่เราได้

วันอาทิตย์ **ความโศกเศร้าของชาวกาลิลีสิ้นสุดลง** (อิสยาห์ 9:1-5) End of Gloom for Galilee

ทำไมอิสยาห์ 9:1 จึงขึ้นต้นด้วยคำว่า **แต่** คำนี้บ่งบอกถึงความแตกต่างของสิ่งที่เกิดก่อนหน้านั้นอย่างไร

พระธรรมอิสยาห์ 8:21, 22 พรรณนาถึงสถานการณ์สิ้นหวังของเหล่าผู้หันไปเชื่อถือในเวทมนตร์คาถาลึกลับ (occult) แทนที่จะเข้าหาพระเจ้าเที่ยงแท้: “และเมื่อมองดูบนแผ่นดินโลก ดูสิมีแต่ความทุกข์ใจและความมืดมน ความเศร้าของความระทมใจ และเขาจะถูกผลักใส่เข้าไปในความมืดทึบ” (อิสยาห์ 8:22) เมื่อเปรียบเทียบดู จะมาถึงเวลาเมื่อ “ที่เมืองนั้นจะไม่อยู่ในสภาพโศกเศร้า ไม่ทุกข์ระทมอีก” (อิสยาห์ 9:1) ผู้คนที่อาศัยในพื้นที่กาลิลี ถูกเลือกให้เป็นผู้ได้รับพระพรพิเศษให้ “เห็นความสว่างยิ่งใหญ่” (อิสยาห์ 9:2) ประเทศชาติจะเพิ่มพูนขึ้น และมีความชื่นชมยินดี เพราะว่า “ไม้ตะบองของผู้บีบบังคับเขาก็ดี พระองค์ทรงหักเสียมเหมือนอย่างในวันของคนมีเดียน” (อิสยาห์ 9:4)

เขตพื้นที่ของทะเลสาบกาลิลี ถูกพรรณาดังนี้เพราะเป็นเขตพื้นที่แรกที่ชนอิสราเอลทำสงครามมีชนะและได้เข้าครอบครอง ในการตอบสนองต่อคำร้องขอของกษัตริย์อาหัส กษัตริย์ทิกลัท-ปิเลเซอร์ที่ 3 ได้เข้ายึดครองพร้อม

กับดินแดนฟากตรงกันข้ามของแม่น้ำจอร์แดนซึ่งเคยอยู่ภายใต้การปกครองของอิสราเอลฝ่ายเหนือ และนำชนอิสราเอลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวไปเป็นเชลย และผนวกพื้นที่ดังกล่าวเข้าไปเป็นอีกจังหวัดหนึ่งของอัสซีเรีย (2 พงศ์กษัตริย์ 15:29) ดังนั้นข่าวสารของท่านอิสยาห์คือ พื้นที่แถบนี้ที่ถูกยึดครองไปจะเป็นเขตพื้นที่แรกที่ได้เห็นการปลดปล่อย

พระเจ้าทรงใช้ใครมาปลดปล่อยประชากรของพระองค์ (อิสยาห์ 9:6, 7)

คำพยากรณ์ใน อิสยาห์ 9:1-5 จะสำเร็จเมื่อไรและอย่างไร (มัทธิว 4:12-25)

ไม่ใช่เป็นการบังเอิญ ในช่วงต้นของพันธกิจของพระเยซูในเขตพื้นที่กาลิลี สถานที่ทรงประทานความหวังโดยการประกาศข่าวดีแห่งอาณาจักรของพระเจ้า และทรงทำการรักษาโรคต่างๆ ให้กับประชาชน อันรวมไปถึงการปลดปล่อยผู้คนที่ตกเป็นทาสของผีที่เข้าสิง (มัทธิว 4:24)

ตรงนี่คือจุดที่เรามองเห็นตัวอย่างสมบูรณ์แบบว่า พระคัมภีร์ใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสมัยพระคัมภีร์เดิม และใช้มันทำให้มองเห็นภาพ (prefigure) ของสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงผสมผสานภาพจากยุคหนึ่งกับอีกยุคอื่นๆ อย่างเช่นใน มัทธิว บทที่ 24 เมื่อพระเยซูทรงผสมผสานความพิณาศของกรุงเยรูซาเล็มใน ค.ศ. 70 กับความพิณาศ ณ ตอนสิ้นสุดเวลาของโลก

ถ้ามีใครถามคุณว่า พระเยซูทรงไถ่คุณจากอะไร คุณจะตอบเขาอย่างไร เพื่อเป็นพยานถึงอำนาจของพระคริสต์ในชีวิตของคุณ

วันจันทร์

เด็กคนหนึ่งเพื่อเรา (อิสยาห์ 9:6, 7)

A Child for Us

ตรงนี่เป็นการเกิดพิเศษครั้งที่สามในพระธรรมอิสยาห์ ตามมาด้วยการเอ่ยถึงการมาบังเกิดของ “อิมมานูเอล” และ มาเฮร์-ซาลาล-หัชบัล

มีอะไรพิเศษเกี่ยวกับเด็กในพระคัมภีร์ตอนนี้ (อิสยาห์ 9:6, 7)

ให้สังเกตว่าการปลดปล่อยนี้มีหลายชื่อที่พรรณนาถึงพระองค์ในหลายลักษณะ ในพื้นที่ตะวันออกใกล้ กษัตริย์และเทพเจ้าแต่ละองค์ต่างมีหลายชื่อเพื่อแสดงถึงความยิ่งใหญ่

พระองค์คือ “องค์อัครราช” เหมือนกับทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งพรรณนาชื่อของพระองค์กับชายที่ชื่อ “มาโนอาห์” บิดาของแซมสัน (ผู้วินิจฉัย 13:18, เป็นชื่อที่มาจากรากศัพท์เดียวกันในภาษาฮีบรู) และต่อมาได้ลอยขึ้นสู่สวรรค์ในเปลวเพลิงจากแท่นเผาถวายเป็นเครื่องบูชาของมาโนอาห์ (ผู้วินิจฉัย 13:20) ด้วยเหตุนี้เป็นการบอกให้ทราบล่วงหน้า (prefiguring) ในการถวายบูชาของพระองค์เองซึ่งตามมาอีกหนึ่งพันปีภายหลัง

พระองค์ถูกอ้างถึง “พระเจ้ายิ่งใหญ่” และทรงเป็นพระผู้สร้างนิรันดร์ “พระบิดาผู้ทรงชีพนิรันดร์” ดู ลูคา 3:38” ซึ่งกล่าวว่า “ไคนานเป็นบุตรของเอโนส เอโนสเป็นบุตรของเซท เซทเป็นบุตรของอาดัม และอาดัมเป็นบุตรของพระเจ้า”

พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ “ราชวงศ์ของดาวิด อาณาจักรของพระองค์เป็นอาณาจักรแห่งสันติ ซึ่งจะยั่งยืนอยู่ชั่วนิรันดร์”

จงบอกว่าลักษณะของเด็กคนนี้ ควรจะเป็นใครเท่านั้น ดู ลูคา 2:8-14

มีบางคนพยายามจะชี้เอกลักษณ์ว่าเป็นกษัตริย์ “เฮเซคียาห์” แต่คำพรรณนาตรงนี้มีรายละเอียด และการอัครราชเกินกว่ามนุษย์สามัญจะเป็นได้ มีเพียงบุคคลเดียวที่ลงตัวสมบูรณ์: คือพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า และทรงเป็นพระผู้สร้าง (ยอห์น 1:1-3, 14; โคลโลสี 1:15-17; โคลโลสี 2:9; ฮีบรู 1:2) ใครซึ่งมาบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อจะทรงช่วยเรา และประทานสันติสุขให้กับเรา พระองค์ทรงได้รับ “สิทธิอำนาจทั้งหมดในสวรรค์ก็ดีในแผ่นดินโลกก็ดี.. และพระองค์จะสถิตอยู่กับเราทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค” (มัทธิว 28:18-20) ขณะที่พระองค์ทรงสงวน (retaining) ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ไว้ พระองค์ได้กลายเป็นมนุษย์ตลอดเวลา พระองค์จึงสามารถแสดงความคิดเห็น

อกเห็นใจในความอ่อนแอทั้งหลายของเรา (ฮีบรู 4:15) “พระเจ้าทรงประทาน ทารกให้บังเกิดกับมนุษย์เรา...ตลอดไป”

“เมื่อพระคริสต์เสด็จมายังโลก ซาตานได้เข้ามาอยู่ก่อนแล้ว ดังนั้น ซาตานได้สร้างความขัดแย้งไว้ล่วงหน้าบนเส้นทางของพระองค์ จาก “ร่าง หมายจนถึงคาร์ลวารี” ซาตานได้กล่าวหาพระเจ้าว่าทรงกำหนดให้ทูตสวรรค์ทั้ง ปวงปฏิเสธตัวเอง ซาตานดูเหมือนไม่ทราบอะไรสักอย่างว่าหมายถึงตัวซาตาน เองอย่างไร และซาตานเองไม่เสียสละสิ่งใดเพื่อคนอื่น ๆ นี่เป็นการกล่าวหา พระเจ้าบนสวรรค์ ซึ่งต่อมาซาตานถูกขับไล่จากสวรรค์ และซาตานยังคงกล่าวหา องค์พระผู้เป็นเจ้าในข้อกล่าวหาเดียวกัน ที่ซาตานไม่ยอมมอบถวายตัวเอง พระคริสต์ทรงเสด็จมายังโลกนี้เพื่อแก้ข้อกล่าวหาอันเป็นเท็จนี้ และเพื่อสำแดง พระบิดาให้ปรากฏ” (เอลเลน จี. ไวท์, *Selected Messages*, เล่ม 1, หน้า 406, 407)

ข้ออ้างอิงนี้บอกอะไรแก่เรา เกี่ยวกับพระลักษณะนิสัยของพระเจ้า

วันอังคาร

ไม้ตะบองแห่งความกริ้วของพระเจ้า (อิสยาห์ 9:8-10:34)

The Rod of God's Anger

ข้อความตอนนี้อธิบาย อิสยาห์ 9:1-5 ซึ่งทำนายถึงการปลดปล่อย สำหรับผู้มีความหมัดหวัง ผู้มีความทุกข์ทรมาน เหตุที่พวกเขาได้วางใจใน เวทมนตร์คาถา (occult) และที่พวกเขาตกเป็นเหยื่อจากความพ่ายแพ้ทาง ทหาร และถูกกดขี่ข่มเหงโดยทหารชาวต่างชาติ: แต่พระเจ้าทรงสัญญาว่า “ไม้ตะบองของผู้บีบบังคับเขาก็คือ พระองค์ทรงหักเสียเหมือนอย่างในวันของ มีเดียน” (อิสยาห์ 9:4)

ดูความทุกข์ของคนที่ยังบรรยายไว้ในข้อพระคัมภีร์ข้างบน เทียบ กับคำสาปแช่ง ในเลวีนิติ 26:14-39 เพราะเหตุใดพระเจ้าจึงทรงลงโทษ ประชากรของพระองค์แบบค่อยเป็นค่อยไป แทนที่จะทำทีเดียวให้จบ สิ่งนี้บ่งบอกถึงพระลักษณะอุปนิสัยและเป้าหมายของพระองค์อย่างไร

ถ้าพระเจ้าทรงประสงค์จะทำลายประชากรของพระองค์ พระองค์คงได้ปล่อยพวกเขาให้ตกอยู่ภายใต้ชาวอัสซีเรียไปแล้ว แต่พระองค์ทรงอดกลั้นอดทน “พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้ใครพินาศเลย แต่ประสงค์ให้ทุกคนกลับใจใหม่” (2 เปโตร 3:9) ขณะที่อยู่ในช่วงเวลาแห่ง “การพิพากษา” พระเจ้าทรงปล่อยให้ประชากรยูดาห์และอิสราเอลได้รับผลลัพท์ในประสบการณ์แห่งความโง่เขลา (folly) เพื่อที่พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขา กำลังทำอะไร และได้รับโอกาสให้เลิกทำสิ่งที่ดีกว่า แต่เมื่อพวกเขายังยืนหยัดในทางแห่งความชั่ว และมีใจแข็งกระด้างต่อพระเจ้าและต่อคำเชิญชวนผ่านผู้สื่อข่าวของพระองค์ พระองค์ทรงถอนการพิทักษ์ออกไป กระนั้นพวกเขายังคิดกบฏต่อไป วงจรนี้เกิดทวนซ้ำขณะที่พวกเขาตั้งลงต่ำด้านจิตวิญญาณจนกระทั่งไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าสามารถจะทำได้มากกว่านั้น

อ่านอิสยาห์ 9:8-10:2 ประชาชนทำอะไรผิด พวกเขาทำผิดต่อใคร และใครบ้างที่ทำผิด

เราได้เห็นอะไรตรงนี้ เหมือนที่ได้เห็นตลอดในพระคัมภีร์ นี่เป็นเสรีภาพจริงๆ หรือพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีอิสระในการตัดสินใจ (หาไม่มนุษย์ไม่อาจจะรักพระองค์ได้ด้วยความจริงใจ) เสรีภาพที่ว่ารวมความมีอิสระที่จะเลือกในสิ่งผิดได้ ตลอดเวลาที่ผ่านมา ครั้งแล้วครั้งเล่าที่พระเจ้าทรงเชื่อเชิญ (woo) ด้วยการเปิดเผยความรักและอุปนิสัยของพระองค์ พระเจ้าทรงอนุญาตให้เราเผชิญกับผลลัพท์ในความผิดของเรา ซึ่งก็คือความเจ็บปวด ความยากลำบาก ความกลัว ความสับสน และอื่นๆ ทั้งหมดนี้เพื่อที่เราจะตระหนักว่าการที่หันออกห่างจากการทรงนำของพระเจ้าเป็นอย่างไร กระนั้นบ่อยครั้งเพียงใด สิ่งเหล่านั้นไม่ทำให้ผู้คนหยุดทำบาป และกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า การมีเสรีภาพเป็นสิ่งมหัศจรรย์ เราไม่อาจเป็นมนุษย์ได้ถ้าปราศจากมัน แต่น่าสงสารเหลือคนไม่น้อยใช้เสรีภาพนี้อย่างผิดๆ

พระเจ้าทรงใช้ความทุกข์ยากลำบากในชีวิตของคุณเอง ทำให้คุณหันออกห่างจากทางเดินที่ผิดอย่างไร (หรือไม่คุณอาจจะยังไม่เข้าใจข่าวสาร)

ใครคือ “หน่อ” ที่งอกออกมาจากตอของเจสซี ในพระธรรมอิสยาห์ 11:1 (ดูเพิ่มใน เศคาริยาห์ 3:8; เศคาริยาห์ 6:12)

ใน อิสยาห์ 11:1 ลองจินตนาการของต้นไม้ที่ได้ล้มลง ใน 10:33, 34 “ตอของเจสซี” คือราชวงศ์ของดาวิด (บุตรชายของเจสซี) จะสูญเสียบ้านาจา (ดาเนียล 4:10-17, 20-26) แต่จะมี “หน่อ และกิ่ง” จากตอที่ลำต้นถูก “ตัด” ออกไปแล้ว นั่นคือผู้ปกครองจากเชื้อสายของดาวิด

ทำไมผู้ปกครองใหม่จากวงศ์วานของดาวิดยังถูกเรียกว่ารากของเจสซี (อิสยาห์ 11:10) สิ่งนี้สมเหตุสมผลหรือไม่ เพียงใด (วิวรณ์ 22:16)

คำพรณาดังกล่าวเหมาะสมกับพระเยซูคริสต์เท่านั้น ผู้ซึ่งเป็น “ราก และเกิดในเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด” (วิวรณ์ 22:16) พระคริสต์มาจากเชื้อสายของดาวิด (ลูกา 3:23-31) ซึ่งถ้าย้อนกลับไปก็เป็นเชื้อสายของอาดัม ผู้ซึ่งเป็น “บุตรของพระเจ้า” (ลูกา 3:38) ด้วยเหตุผลที่พระคริสต์ทรงสร้างเขา (ดู ยอห์น 1:1-3, 14) ดังนั้น พระคริสต์เป็นบรรพบุรุษของดาวิด พอๆ กับการที่พระคริสต์เกิดจากเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด

ผู้ปกครองคนใหม่จากเชื้อสายของดาวิดจะทำให้เกิดผลที่ตรงข้ามกับความบาปและความชั่วที่หลงออกจากทางของพระเจ้า อย่างไร
อิสยาห์ บทที่ 11

พระองค์คิดและกระทำสอดคล้องกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงพิพากษาอย่างยุติธรรม ตัดสินและลงโทษคนชั่วและนำสันติสุขกลับมา เมื่อพระองค์รับงานมาทำ นั่นคือองค์พระผู้เป็นเจ้าจะนำกลับมา จะไถ่ถอนสู่สภาพเดิม และจะผืนกชนอิสราเอล และยูดาห์ส่วนที่ยังเหลืออยู่ (เปรียบเทียบ อิสยาห์ 10:20-22) จะมีการรวมตัวกันของกษัตริย์อย่างเข้มแข็งเหมือนในสมัยของกษัตริย์ดาวิด ผู้ซึ่งเอาชนะชนฟิลิสเตีย และชนกลุ่มอื่นๆ แต่ผู้ปกครองคนใหม่จะยิ่งใหญ่กว่ากษัตริย์ดาวิดในจุดที่พระองค์จะนำกลับคืนมาซึ่งสันติสุข ซึ่งเป็น

ปัจจัยสำคัญของการสร้างโลก จะไม่มีสัตว์ที่กินเนื้อสัตว์อื่นเป็นอาหารอีกต่อไป และพวกมันจะใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข และพวกมันจะอยู่ร่วมกันอย่างสงบกับเหล่าสัตว์ที่เคยเป็นเหยื่อของพวกมัน (อิสยาห์ 11:6-9)

อิสยาห์ บทที่ 11 กล่าวถึงการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ หรือการเสด็จมาครั้งที่สอง หรือเป็นการเสด็จมาทั้งสองครั้งรวมกัน

อิสยาห์ บทที่ 11 พูดถึงการเสด็จมาทั้งสองครั้งในลักษณะรวมเป็นภาพเดียวกัน การเสด็จมาทั้งสองครั้งถูกผูกเข้าด้วยกัน เพราะเป็นสองส่วนของเรื่องเดียว เหมือนสองด้านของปีกเครื่องบิน เพื่อให้แผนการแห่งความรอดเสร็จสมบูรณ์ จะต้องมีการเสด็จมาสองครั้ง ครั้งแรกได้เกิดขึ้นแล้ว และครั้งที่สอง เรากำลังรออยู่ จะเป็นการทำให้ความหวังของคริสเตียนเสร็จสมบูรณ์

มีสิ่งใดที่พระคริสต์ได้ทำสำเร็จแล้วในการเสด็จมาครั้งแรก ที่ทำให้เรามีความมั่นใจเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สอง อะไรคือพระประสงค์ในการมาครั้งแรก ที่ไม่ได้ส่งผลถึงการมาครั้งที่สอง

วันพฤหัสบดี

พระองค์ทรงปลอบโยนข้าพระองค์

(อิสยาห์ 12:1-6)

You Comforted Me

พระธรรมอิสยาห์ บทที่ 12 เป็นเพลงสดุดีสั้นๆ เพื่อสรรเสริญพระเจ้าสำหรับพระเมตตา และการปลอบโยนอันทรงพลัง บทสดุดีถูกใส่ไว้ในปากสมาชิกของชนกลุ่มน้อยที่ยังเหลืออยู่ (the remnant) เปรียบเทียบกับพระสัญญาที่จะปลดปล่อยชนฮีบรูที่เดินทางออกจากประเทศอียิปต์ (ดู อิสยาห์ 11:16) ซึ่งคล้ายกับบทเพลงของท่านโมเสส และของชนอิสราเอล เมื่อพวกเขาได้รับการช่วยให้รอดจากกองทัพของฟาโรห์ที่ทะเลแดง (ดู *อพยพ บทที่ 15*)

อิสยาห์ บทที่ 12 และ วิวรณ์ 15:2-4 เพลงของโมเสสและพระเมษโปดกกล่าวสรรเสริญพระเจ้าเกี่ยวกับอะไร

พระธรรมอิสยาห์ 12:2 เข้าใกล้ที่จะบอกถึงการเสด็จมาของผู้ปลดปล่อยว่าคือพระเยซู ซึ่งกล่าวว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรอดของข้าพระองค์”

และ “พระองค์ได้กลายเป็นความรอดของข้าพระองค์” พระนามของพระเยซู หมายถึง “องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งความรอด” (เปรียบเทียบกับ มัทธิว 1:21)

อะไรเป็นความหมายสำคัญของแนวคิด ที่บรรจุในพระนามของพระเยซูที่บอกว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความรอด

ไม่เพียงพระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นผู้ประทานความรอด (อิสยาห์ 12:2) พระองค์เองเป็นความรอด การสถิตอยู่ของ “องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลท่ามกลางเรา” (อิสยาห์ 12:6) เป็นทุกสิ่งทุกอย่างต่อเรา พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเรา พระเยซูไม่เพียงทรงทำการอัศจรรย์ พระองค์ทรง “กลายเป็นเนื้อหนัง และทรงอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเรา” (ยอห์น 1:14) กล่าวเน้นเรื่องการจัดหาให้ พระองค์ไม่เพียงแบกรับความบาปของเราบนไม้กางเขน พระองค์ทรงกลายเป็นคนบาปเพื่อเรา (2 โครินธ์ 5:21) พระองค์ไม่เพียงสร้างสันติ แต่พระองค์เป็นสันติของเรา (เอเฟซัส 2:14)

ไม่สงสัยเลย วันนั้น “รากของเจสซี จะตั้งขึ้นเป็นสัญญาณแก่ชนชาติทั้งหลาย” (อิสยาห์ 11:10) พระเยซูทรงตรัสว่า “เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้ว เราจะชักนำทุกคนให้มาหาพระองค์” (ยอห์น 12:32, 33) คนที่เหลืออยู่จะกลับมายัง “พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์” (อิสยาห์ 10:21) “ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา ซึ่งเรียกชื่อของพระองค์ว่า ‘องค์สันติราช’” (อิสยาห์ 9:6)

โรม 3:24 กล่าวถึงการไถ่ให้รอดของพระเยซู ความรอดเป็นพระคุณที่มาจากพระเยซูเท่านั้น ไม่ได้มาจากการทำดีของเรา และเราไม่มีค่าสมควรจะได้รับความรอด แต่เพราะพระเจ้าทรงรักเรา พระองค์จึงทรงประทานให้เรา เราจะแบ่งปันข่าวสารความรอดนี้ให้คนอื่นได้อย่างไร

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

“ดวงใจของบิดาผู้เป็นมนุษย์ มีความปรารถนาดีต่อบุตรชายของตน เขาจ้องมองใบหน้าลูกตัวยังเล็กของเขาและเขารู้สึกสันตะทานกับความคิดที่

“ชีวิตของมนุษย์มีการเสี่ยงภัย (peril) อันตราย” เขาปรารถนาที่จะปกป้อง บุตรชายที่รักจากอำนาจของซาตาน ที่จะอยู่ใกล้เขาในยามที่เขาต้องพบกับ การทดลอง และความขัดแย้ง เพื่อให้เขาสามารถพบความขมขื่น ความขัดแย้ง และสิ่งน่ากลัว และความเสี่ยงได้มากขึ้น พระเจ้าทรงประทานพระบุตรองค์ เดียวของพระองค์ เพื่อให้เส้นทางชีวิตมีความมั่นคงสำหรับเด็ก ๆ ของเรา นี่คือการรักอันอัศจรรย์ โอ สวรรค์ และพบกับความประหลาดใจมาก (aston- ished) โอ แผ่นดิน” (เอลเลน จี. วัตท์, *ความปรารถนาของปวงชน*, หน้า 49)

“พระคริสต์ทรงเห็นชอบจะพบกับเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับความรอดของ มนุษย์ ซึ่งไม่มีทูตสวรรค์ ไม่มีมนุษย์คนใด มีคุณสมบัติเพียงพอสำหรับงาน ใหญ่จะต้องทำ บุตรมนุษย์เพียงคนเดียวจะต้องถูกยกขึ้น สำหรับธรรมชาติ อันไร้ขีดจำกัดที่สามารถจะทำตามขั้นตอนการไถ่ให้รอด พระคริสต์ทรงยิน ยอมที่จะนำตัวพระองค์เองเข้ากับเหล่าผู้ไม่สัตย์ซื่อ และเต็มไปด้วยความบาป เพื่อจะเข้ามีส่วน (partage) ในธรรมชาติของมนุษย์ และประทานพระโลหิต ของพระองค์เอง โดยการทำให้ดวงวิญญาณของพระองค์เป็นเครื่องถวายบูชา ใต้บาป ในการประชุมสภาแห่งสวรรค์ ขณะความรู้สึกผิดบาปของมนุษย์ถูก ตวงวัด ความพิโรธอันเนื่องมาจากความบาปถูกประเมินราคาไว้ และกระนั้น พระคริสต์ทรงประกาศการตัดสินพระทัยของพระองค์ว่า พระองค์จะทรงแบก รับความรับผิดชอบด้วยตัวพระองค์เอง เพื่อพบกับเงื่อนไขแห่งความหวังเพื่อ ที่จะหยิบยื่นให้กับเผ่าพันธุ์มนุษย์ผู้ได้ล้มลงในความบาป” (เอลเลน จี. วัตท์, *The Signs of the Times*, 5 มีนาคม 1896)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

ตามที่เราเห็นในอิสยาห์ บทที่ 11 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำเสนอการเสด็จมาสองครั้งของพระองค์ในภาพเดียว สิ่งนี้ช่วยให้เราเห็นว่าทำไมยิวบางคนจึงไม่ยอมรับการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ เพราะว่าพวกเขาคาดหวังให้พระองค์ทำสิ่งที่จะเกิดขึ้นในการเสด็จมาครั้งที่สองเท่านั้น เรื่องนี้บอกเราว่า สำคัญเพียงใดที่เราต้องเข้าใจการเสด็จมาของพระคริสต์ให้ถูกต้อง ถ้าเข้าใจไม่ถูกต้องก็จะถูกซาตานหลอกหลวงได้ง่าย เช่นการเสด็จมาครั้งที่สองซึ่งจะเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายนี้ อย่างไรก็ตาม (ดูเอลเลน จี. ไวท์, *สงครามแห่งประวัติศาสตร์*, บทที่ 39)

สรุป:

ในเวลาของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ ชื่อของใครหมายถึง “ความรอดของพระผู้เป็นเจ้า” พระเจ้าทรงสัญญากับคนที่เหลืออยู่เกี่ยวกับความรอดพ้นจากการกดขี่ข่มเหงที่กำลังมายังพวกเขา อันเป็นผลมาจากการหนีห่างจากพระเจ้า คำพยากรณ์แห่งความหวังนี้ได้สำเร็จในองค์พระเยซูคริสต์ ผู้มีนามว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าคือความรอด”

บทที่ 6

บทบาทของพระเจ้า

Playing God

วันที่ 30 มกราคม – 5 กุมภาพันธ์ 2021

ป้ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ บทที่ 13; อิสยาห์ 13:2-22; อิสยาห์ บทที่ 14; อิสยาห์ บทที่ 24-27

ข้อควรจำ

และในวันนั้น เขาจะกล่าวกันว่า “ดูสิ นี่คือพระเจ้าของเรา เรารอคอยพระองค์เพื่อพระองค์จะช่วยเราให้รอด นี่คือพระยาห์เวห์ เรารอคอยพระองค์ ให้เรายินดีและเปรมปรีดีในความรอดจากพระองค์” (อิสยาห์ 25:9)

หลังจากศาสนาจารย์คนหนึ่งเทศนา เรื่อง “ความหยิ่ง” หญิงคนหนึ่งที่พัก รอฟบศานาจารย์และบอกเขาว่า เธอกลัวไม่เจอ และอยากจะสารภาพความผิด ศาสนาจารย์ถามว่า ความผิดนั้นคืออะไร เธอตอบว่า “บาปจากความหยิ่ง เพราะฉันนั่งตรงหน้ากระจกเงาทุกวัน วันละหนึ่งชั่วโมง ครุ่นคิดอยู่เรื่องเดียวคือ ยกย่องความสวยของตน” ศาสนาจารย์อุทานว่า “โธ่ นั่นไม่ใช่บาปของความหยิ่ง แต่เป็นบาปของจินตนาการ” (พอล ลี ตัน, เครื่องหมายแห่งเวลา, หน้า 1100)

ครั้งแรกเมื่อบาปได้เกิดขึ้นในใจของทูตสวรรค์ผู้มีอำนาจ ความหยิ่งยังเห็นได้ไม่ชัดเจน (ไม่ว่าจะเป็นทูตสวรรค์หรือมนุษย์) ไม่มีที่ใดปัญหานี้จะถูกมองว่าเลวร้ายไปกว่าในบุคคลที่ซ่อนความหยิ่งไว้ในจิตวิญญาณ ซึ่งมีลักษณะกรัดกร่อน

สัปดาห์นี้ ท่ามกลางสิ่งอื่นๆ เราจะมองไปที่จุดเริ่มแรกของความหึงแค้น และการยกย่องตนเองขึ้น

วันอาทิตย์

ความหายนะของชาติ (อิสยาห์ บทที่ 13)

Doom on the Nations

อิสยาห์ 13:1 กล่าวว่าอิสยาห์เป็นผู้ประพันธ์ (*เทียบ อิสยาห์ 1:1; 2:1*) ดูเหมือนเป็นการกล่าวเริ่มต้นตอนใหม่ในหนังสือของท่าน บทที่ 13-23 บรรจุกำพยากรณ์ของการพิพากษาที่จะเกิดขึ้นกับประชาชาติทั้งหลาย

ทำไมคำพยากรณ์เกี่ยวกับการพิพากษาประชาชาติทั้งหลายจึงเริ่มจากบาบิโลน

อิสยาห์ 10:5-34 ได้ประกาศการพิพากษาต่ออัสซีเรีย ซึ่งถือว่าเป็นอันตรายมากที่สุดในช่วงสมัยของท่าน ขณะที่อิสยาห์ 14:24-27 กล่าวสรุปทวนซ้ำแผนการขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะหยุดอัสซีเรีย อิสยาห์ บทที่ 13-23 กล่าวถึงการคุกคามอื่นๆ ของบาบิโลนซึ่งถือว่าสำคัญที่สุด

บาบิโลนเป็นแหล่งร่ำรวยทรัพย์สิน และรุ่งเรืองด้วยวัฒนธรรมโบราณ ได้รับมรดกด้านศาสนา และความเป็นปึกแผ่นด้านการเมืองมานาน ยิ่งภายหลังต่อมาเป็นอาณาจักรแห่งพลังอำนาจ ที่ได้ชัยชนะต่อประเทศยูดาห์ และเนรเทศประชาชนไปอยู่ในอาณาจักรบาบิโลน แต่จากมุมมองของมนุษย์ในสมัยของท่านอิสยาห์ ไม่มีรายงานชัดเจนว่าชาวบาบิโลนคุกคามประชากรของพระเจ้า ช่วงเวลาส่วนมากของการรับใช้พระเจ้าของท่านอิสยาห์ อาณาจักรอัสซีเรียมีอำนาจเหนือ (dominated) บาบิโลน จากปี 728 ก่อน ค.ศ. เมื่อทิกัลท-ปิลเลเซอร์ที่ 3 ยึดบาบิโลนได้ และประกาศตนเป็นกษัตริย์เหนือบาบิโลน ภายใต้การนั่งบัลลังก์ของกษัตริย์ “ปูลู” (Pulu) (หรือ “ปูล” ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 15:19; 1 พงศาวดาร 5:26) กษัตริย์อัสซีเรียหลายพระองค์ได้ยึดครองบาบิโลน ได้หลายรอบ (710 ก่อน ค.ศ.; 702 ก่อน ค.ศ.; 689 ก่อน ค.ศ. และ 648 ก่อน ค.ศ.) อย่างไรก็ตาม ในที่สุดอาณาจักรบาบิโลนได้กลายเป็นประเทศมหาอำนาจบนพื้นที่กว้างใหญ่ และนั่นคืออำนาจจะมาทำลายอาณาจักรยูดาห์

ในอิสยาห์ บทที่ 13 มีการใช้ภาษาที่หนักมาก ทำไมพระเจ้าแห่งความรักจึงทำสิ่งนี้ หรืออนุญาตให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น แน่หนอนผู้บริสุทธิ์บางคนต้องได้รับความยากลำบากเช่นกัน ทั้งที่พวกเขาไม่ควรจะได้รับความ (อิสยาห์ 13:16) เราจะเข้าใจการกระทำของพระเจ้าได้อย่างไร มีอะไรในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ และพระคัมภีร์กล่าวถึงพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อความบาปและความชั่ว บอกให้เราทราบเกี่ยวกับธรรมชาติของความบาปและความชั่วอย่างไร นี่ไม่ใช่ความจริงที่พระเจ้าแห่งความรักจะตอบสนองในทำนองนี้ เพื่อเป็นหลักฐานเพียงพอที่จะแสดงให้เราเห็นว่าความบาปเลวร้ายเพียงใด เราจะต้องจำสิ่งที่พระเยซูทรงเตือนผ่านอิสยาห์ พระเยซูองค์เดียวผู้ทรงให้อภัย และทรงรักษาโรค ทรงขอร้องและเตือนให้คนบาปกลับใจใหม่ คุณเข้าใจความรักของพระเจ้าอย่างไร เป็นไปได้หรือไม่ที่พระพิโรธจะเกิดจากความรักของพระเจ้า ถ้าเป็นได้ เป็นในลักษณะใด จงมองไปที่ไม้กางเขน ที่พระคริสต์แบกรับความบาปของโลก ที่ต้องเจ็บปวดทรมานแสนสาหัสมากกว่าที่คนอื่นเคยได้รับ สิ่งนี้ช่วยตอบคำถามนี้อย่างไร

วันจันทร์

ภายหลังมหานครบาบิโลน

(อิสยาห์ 13:2-22)

The Late Great City of Babylon

ในปี 626 ก่อน ค.ศ. ซาเดียน เนโบโปลาสซาร์ (Chaldean Nabopolassar) ๑ ได้กู้ความรุ่งเรืองแห่งบาบิโลนกลับมา และสถาปนาพระองค์ขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งบาบิโลน เป็นการเริ่มต้นราชวงศ์ใหม่แห่งบาบิโลน และได้รับความร่วมมือกับชาวมีเดีย (Media) ทำสงครามเอาชนะอัชซีเรีย ราชบุตรของพระองค์คือ เนบูคัดเนสซาร์ที่ 2 คือกษัตริย์องค์ที่ได้ชัยชนะเหนือประเทศยูดาห์ และได้จับชาวยูดาห์ไปเป็นเชลย

กรุงบาบิโลนที่ยิ่งใหญ่ในตอนสุดท้ายได้สิ้นสุดลงอย่างไร ดูดาเนียล บทที่ 5

ในปี 539 ก่อน ค.ศ. เมื่อไซรัส (Cyrus) แห่งเปอร์เซียเข้ายึดบาบิโลน

ใต้ อาณาจักรเมโด-เปอร์เซีย (Medo Persian Empire) (ดู ดาเนียล บทที่ 5) ได้ขึ้นมาแทนที่ และบาบิโลนได้สูญเสียเอกราชตลอดกาล ในปี 482 ก่อน ค.ศ. เซอร์เชสที่ 1 (Xerxes I) ได้ปราบชาวบาบิโลนที่ก่อกบฏต่อต้านการปกครองของชาวเปอร์เซียอย่างโหดร้าย พระองค์ได้ย้ายรูปเคารพมาร์ดุก (Marduk) ซึ่งเป็นเทพเจ้าหลักออกไป และปรากฏว่าการปราบกบฏได้สร้างความเสียหายให้กับป้อมปราการบางจุดและพระวิหารต่าง ๆ

อเล็กซานเดอร์มหาราช ได้บุกเข้ายึดกรุงบาบิโลนจากชาวเปอร์เซียในปี 331 ก่อน ค.ศ. โดยปราศจากการสู้รบ พระองค์เคยฝันจะทำให้กรุงบาบิโลนเป็นเมืองหลวงภาคตะวันออกของพระองค์ได้สลายไป เพราะเหตุที่พระองค์ทรงมีชีวิตอยู่สั้นมากหลังจากที่ยึดกรุงได้ กรุงบาบิโลนได้เสื่อมถอยลงในเวลาไม่กี่ศตวรรษ พอถึงปี ค.ศ. 198 เซ็ปติมิส เซเวอัส ผู้นำชาวโรมัน (Septimus Severus, the Roman) ได้พบว่ากรุงบาบิโลนได้กลายเป็นเมืองร้างโดยสิ้นเชิง นครที่เคยรุ่งเรืองได้ถึงจุดจบผ่านการอพยพออกและปล่อยให้ทิ้งร้าง ปัจจุบันมีชนพื้นเมืองชาวอิรักอาศัยอยู่ในบางจุดที่เมืองโบราณเคยตั้งอยู่ แต่พวกเขาไม่ได้ทำการบูรณะตัวเมืองแต่อย่างใด

ชะตากรรมของบาบิโลนได้รับการพรรณนาไว้ในพระธรรมอิสยาห์ บทที่ 13 เป็นการปลดปล่อย (liberates) เชื้อสายของยาโคบ ผู้เคยถูกกดขี่ข่มเหงโดยบาบิโลน (อิสยาห์ 14:4-6) เหตุการณ์สำเร็จสมบูรณ์เริ่มตั้งแต่การได้ชัยชนะเหนือบาบิโลนของ “ไซรัส” (Cyrus) ในปี 539 ก่อน ค.ศ. แม้ว่าพระองค์ไม่ทำลายตัวเมือง นี่เป็นการเริ่มต้นของจุดจบสำหรับบาบิโลน และมันไม่ใช่วิวแห่งที่อยู่ของผู้คุกคามประชากรของพระเจ้าอีกต่อไป

พระธรรมอิสยาห์ บทที่ 13 พรรณนาลักษณะคล้ายบทละคร (dramatizes) ถึงการล้มลงของบาบิโลนจากการตัดสินใจโทษของพระเจ้า เหล่านักรบผู้ยิ่งใหญ่ได้เป็นตัวแทนของพระเจ้า (อิสยาห์ 13:2-5) เวลาแห่งการพิพากษาถูกเรียกว่า “วันของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” (อิสยาห์ 13:6, 9) และพระพิโรธของพระเจ้าทรงพลังยิ่ง มีผลกระทบไปถึงดวงดาวทั้งหลาย ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ฟาสุวรรณค์ และแผ่นดินโลก (อิสยาห์ 13:10, 13)

เปรียบเทียบ พระธรรมผู้วินิจฉัย บทที่ 5 เป็นเพลงของ “เดโบราห์” และ “บาราค” พรรณนาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกำลังเสด็จออก ซึ่งทำให้

โลกเกิดแผ่นดินไหว และมีฝนตกจากฟ้า (ผู้วินิจฉัย 5:4) ซึ่งผู้วินิจฉัย 5:20, 21 พรรณนาความสำคัญของธรรมชาติ อันรวมไปถึงดวงดาวต่างๆ ขณะกำลังทำการต่อต้านผู้กดขี่ชาวต่างชาติ

ลองจินตนาการ หากใครคนหนึ่งกำลังอาศัยอยู่ในกรุงบาบิโลน ในช่วงบาบิโลนกำลังรุ่งเรืองสุดขีด อ่านถ้อยคำเหล่านี้ของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ บทที่ 13 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อิสยาห์ 13:19-22 พวกเขาอาจรู้สึกว้าชังเป็นการโง่เขลา และดูเหมือนเป็นไปไม่ได้ มีคำพยากรณ์อะไรอื่นอีกที่ยังไม่สำเร็จสมจริง ที่ดูเหมือนเป็นการโง่เขลา และเป็นไปไม่ได้สำหรับเราในปัจจุบัน เหตุใดเราต้องเป็นคนโง่เขลา อยากรักดีที่จะขับความรู้สึกที่เป็นไปไม่ได้ออกไป

วันอังคาร

การล้มลงของภูเขา “กษัตริย์” (อิสยาห์ บทที่ 14) Fall of the Mountain “King”

ในการตอบสนองต่อการล้มลงของบาบิโลน (อิสยาห์ บทที่ 13) ซึ่งได้ปลดปล่อยประชากรของพระเจ้าให้เป็นอิสระ (อิสยาห์ 14:1-3) ซึ่งอิสยาห์ 14:4-23 กล่าวคำอุปมาเชิงเยาะเย้ย (figurative taunt) (ดู มีคาห์ 2:4; ฮาบากุก 2:6 ด้วย) ต่อด่านกษัตริย์แห่งบาบิโลน เป็นบทกวี แน่หนอนไม่ได้หมายความว่าตามตัวอักษร เหมือนกับการวาดภาพกษัตริย์ที่ตายไปแล้วหลายองค์หักทลายเพื่อนใหม่ในอาณาจักรแห่งความตาย (อิสยาห์ 14:9, 10) ที่หนอนแมลงวันและตัวหนอนชนิดอื่นๆ ซอนไซตามเครื่องนอนของเขา (อิสยาห์ 14:11) นี่เป็นภาพน่าสังเวชที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพรรณนาอย่างน่าตกใจของกษัตริย์ที่หยิ่งยโส (haughty) ซึ่งเขาจะถูกนำไปสู่ที่ต่ำ เหมือนกับเหล่ากษัตริย์อื่นๆ ที่โอหังก่อนพระองค์ นี่ไม่ใช่การอธิบายถึงสถานะของคนตาย

ในอิสยาห์ 14:12-14 กล่าวถึงกษัตริย์พระองค์หนึ่งของบาบิโลนอย่างไร

กษัตริย์แห่งบาบิโลนหลายองค์ไม่ได้รับการสูญเสีย (suffer) จากความขาดแคลนการดีค่าตนเอง (ดาเนียล บทที่ 4, 5) แต่มีความทะเยอทะยาน

และ “เป็นเหมือนบุคคลหนึ่งในที่สูงที่สุด” “ข้าทำให้ตัวข้าเองเหมือนองค์ผู้สูงสุด” (อิสยาห์ 14:14) จะเป็นมากกว่าการทำตัวให้พองขึ้นกว่าความเห็นแก่ตน (ego) ขณะที่เหล่ากษัตริย์อ้างอย่างแข็งขันว่าพวกตนเองเชื่อมโยงกับเทพเจ้าหลายองค์ พวกตนเป็นผู้รับใช้ของเทพเจ้าเหล่านั้น อันเป็นการสาธิตให้เห็นในลักษณะละครน่าตื่นใจ ในวันที่ห้าของเทศกาลเฉลิมฉลองปีใหม่ของชาวบาบิโลน กษัตริย์ถูกกำหนดให้ถอดเครื่องเกียรติยศต่างๆ ออกก่อนที่จะเดินเข้าหารูปเคารพของเทพ “มาร์ดูค” ซึ่งหมายความว่า การเป็นกษัตริย์จะต้องได้รับการยืนยันอีกครั้งจากทวยเทพ และกระทำเช่นเดียวกันแม้กับเทพเจ้าที่มีฤทธิ์เดชน้อยลงมา ถ้าเป็นในสายตาของคนปัจจุบันคงเหมือนกับการคลั่งไคล้ในความเชื่อ คล้ายกับการพยายามฆ่าตัวตาย

ตามที่เราเห็นใน พระธรรมอิสยาห์ บทที่ 14 และ เอเสเคียล บทที่ 28 บ่งบอกถึงความกล้าหาญทำลายสวรรค์ของผู้ปกครองเมือง ตรงนี้ก็เช่นกัน พรรณนาเกินกว่ากษัตริย์บนแผ่นดินโลก พระเจ้าหันมาเน้น ผู้มีอำนาจมากที่สุดที่ยังยโสได้เข้ามายังสวนเอเดน เป็นทูตสวรรค์องค์ที่ได้รับการเจิมเป็นเทพผู้พิทักษ์ ผู้ปรนนิบัติพระเจ้า ณ ภูเขาอันศักดิ์สิทธิ์ ท่านทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์นับจากวันที่ท่านถูกสร้างขึ้น จนกระทั่งมีการได้พบความบาปในตัวท่าน ท่านถูกขับออกจากสวรรค์โดยพระเจ้า และในที่สุดท่านจะเป็นผู้ถูกทำลายด้วยไฟ (เอเสเคียล 28:12-18) ประยุกต์ใช้กับมนุษย์คนใดคนหนึ่ง คำศัพท์นี้จะเจาะจงเป็น “ศิลปะการใช้ถ้อยคำ” (rhetoric) ในเชิงคำอุปมาเหมือนจะเป็นสิ่งไร้ความหมาย แต่ในพระธรรมวิวรณ์ 12:7-9 กล่าวว่า “ทูตสวรรค์องค์นั้น” พร้อมทั้งบริวารถูกขับออกจากสวรรค์พร้อมกับบริวาร พระคัมภีร์บันทึกว่า “พญานาคใหญ่ตัวนั้นคืองูตีดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่ามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก มันถูกโยนมาที่แผ่นดินโลก และเหล่าบริวารของมันถูกโยนลงมากับมันด้วย” (วิวรณ์ 12:9) คือซาตานผู้ได้หลอกลวงอาดัมและเอวา ในสวนเอเดน (ปฐมกาล บทที่ 3)

ซาตานได้จินตนาการอย่างยโสโอหังว่า “ข้าเป็นพระเจ้า ข้าหนึ่งนกับที่หนึ่งของพระเจ้า ในใจกลางของทะเล แต่เจ้าเป็นเพียงมนุษย์ ไม่ใช่พระเจ้า” (เอเสเคียล 28:2) ความตายของซาตานจะพิสูจน์ว่าเขาไม่ใช่พระเจ้า ไม่เหมือน

กับพระคริสต์ ซาตานจะพินาศในทะเลเพลิง (วิวรณ์ 20:10) ซาตานจะไม่สามารถหลอกหลอนจักรวาลได้อีกต่อไป

เปรียบเทียบ อีสยาห์ 14:13, 14 กับ มัทธีว 11:29; ยอห์น 13:5 และฟิลิปปี 2:5-8 สิ่งเหล่านี้อธิบายถึงพระลักษณะของพระเจ้าที่ตรงกันข้ามกับอุปนิสัยของซาตานอย่างไร และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีทัศนคติต่อความหยิ่ง ความอวดดี และความปรารถนาจะยกย่องตนเองขึ้นสูงส่งอย่างไร

พุธ

ประตูสวรรค์ (อิสยาห์ บทที่ 13, 14)

Heaven's Gate

ในพระธรรมอิสยาห์ บทที่ 14 เป็นคำเยาะเย้ยซาตาน ในวันที่ซาตานล้มลง (พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ เรียกชื่อว่า “ลูซีเฟอร์”) “โอรสแห่งรุ่งอรุณ” (อิสยาห์ 14:12) ซึ่งตรงนี้ผสมผสาน (blended) เข้ากับคำเยาะเย้ยกษัตริย์แห่งบาบิโลน เพราะเหตุใด เปรียบเทียบกับ วิวรณ์ 12:1-9 ขณะที่วิวรณ์กล่าวว่าพญานาคคือซาตาน (วิวรณ์ 12:9) พยายามที่จะทำลายเด็กทันทีที่เด็กคลอดออกมา ในวิวรณ์ 12:5 บอกชัดเจนว่าเด็กก็คือพระคริสต์ แต่เป็นกษัตริย์ “เฮโรด” ที่พยายามจะฆ่าพระเยซูขณะที่ยังเป็นเด็ก (มัทธีว บทที่ 2) พญานาคเป็นทั้งซาตานและอำนาจของโรมัน ซึ่งมีกษัตริย์เฮโรดเป็นตัวแทน เพราะซาตานทำงานผ่านตัวแทนมนุษย์ คล้ายกับซาตานเป็นอำนาจเบื้องหลังกษัตริย์ของบาบิโลน และเป็นเจ้าชายแห่งเมืองไทร

ทำไมบาบิโลนในเวลาต่อมาจึงเป็นโรม (1 เปโตร 5:13) ซึ่งเป็นหนึ่งในอำนาจชั่วร้ายในวิวรณ์ (วิวรณ์ 14:8; วิวรณ์ 16:19; วิวรณ์ 17:5; วิวรณ์ 18:2, 10, 21)

เหมือนบาบิโลนตามตัวอักษร โรม และ “บาบิโลน” แห่งพระธรรมวิวรณ์ มีความหยิ่ง มีอำนาจที่กดขี่ประชากรของพระเจ้าอย่างไร้ความปราณี (ruthless) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิวรณ์ ...หญิงนั้นแมมมายด้วยโลหิตของพวกเขา ธรรมิกชน และโลหิตของบรรดาพยานของพระเยซู” (วิวรณ์ 17:6) พวกเขาเหมือน

“เมาสูรา” ซึ่งก็คือเลือดของเหล่าผู้ชอบธรรม พวกเขาคิดตกบฏต่อพระเจ้า แนวคิดนี้ใช้กับชื่อ “บาบิโลน” นั่นเอง ในภาษาของบาบิโลนชื่อ “แบบ อิลิ” (bab ili) ซึ่งหมายถึง “ประตูแห่งเทพเจ้า” (หลายองค์) เป็นการอ้างถึงสถานที่เข้าถึงอาณาจักรของพระเจ้า เปรียบเทียบกับ ปฐมกาล บทที่ 11 ขณะที่ฝูงชนกลุ่มใหญ่สร้าง “หอบาเบล” (town of Babel) โดยกำลังอำนาจของพวกเขาเอง พวกเขาหวังจะขึ้นสูงสู่ระดับอิสราภาพ (immunity) เช่นเดียวกับพระเจ้า และได้รับความความเชื่อถือ (accountability) จากพระองค์

เมื่อยาโคบตื่นขึ้นจากความฝัน ซึ่งเขาได้เห็นบันไดทอดจากสวรรค์สู่แผ่นดินโลก เขาอุทานออกมาว่า “สถานที่ที่น่ายำเกรงนัก สถานที่ที่ไม่ใช่อื่นใดเลย เป็นที่ประทับของพระเจ้า และนี่คือประตูฟ้าสวรรค์” (ปฐมกาล 28:17) สังเกตว่า “ที่ประทับของพระเจ้า” (house of God) คือ “ประตูแห่งสวรรค์” (the gate of heaven) นั่นคือ เส้นทางที่จะเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า ยาโคบตั้งชื่อสถานที่นั้นว่า “เบธเอล” (Bethel) ซึ่งหมายถึง “ที่ประทับของพระเจ้า”

“ประตูฟ้าสวรรค์” ที่เบธเอล และ “ประตูของพระเจ้า” ที่บาบิโลนซึ่งต่อต้านเส้นทางไปถึงอาณาจักรของพระเจ้า บันไดของยาโคบเริ่มต้นในสวรรค์ซึ่งเปิดเผยจากเมืองบนโดยพระเจ้า แต่บาบิโลน กำแพงตลอดจนป้อมปราการและวิหารซิกกูแรท (ziggurat temples) ถูกสร้างโดยฝีมือมนุษย์จากฐานจนถึงยอด เหล่านี้ตรงกันข้ามกับเส้นทางสู่ความรอด: ดังนั้นสิ่งที่เริ่มต้นโดยพระเจ้าเปรียบเทียบกับผลงานของมนุษย์ ศาสนาแท้วางบนพื้นฐานรูปแบบความถ่อมใจแห่งเบธเอล: “เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ” (เอเฟซัส 2:8, 9) ส่วนศาสนาเทียมเท็จทั้งหมดรวมทั้งศาสนาที่ถือเอา “การถือกฎเกณฑ์มากเกินไป” (legalism) และ “ลัทธิทางโลกของมนุษย์” (secular humanism) วางบนพื้นฐานตามรูปแบบของบาบิโลน สำหรับการที่จะเปรียบเทียบระหว่างสองรูปแบบให้ดูคำอุปมาของพระเยซู เรื่องชาวฟาริสีและคนเก็บภาษี (ลูกา 18:9-14)

แม้หลังจากการใช้เวลาสองสามปีในอารามเซน (Zen monastery) แห่งหนึ่ง นักประพันธ์เพลงชาวแคนาดาชื่อ “ลีโอนาร์ดโคเฮน” ตอบนักข่าวผู้มาสัมภาษณ์ว่า “ผมรู้สึกว่าคุณไม่ได้รับความรอด” จากบริบท

ของหัวข้อศึกษาในวันนี้ คุณคิดว่าปัญหาของเขาคืออะไร มีอะไรที่เขาต้องการที่จะทราบเกี่ยวกับความรอด

วันพฤหัสบดี

ชัยชนะสุดท้ายของศิโยน

(อิสยาห์ บทที่ 24-27)

Final Triumph of Zion

หลังจากคำพยากรณ์ต่อต้านเฉพาะบางชาติตามที่ปรากฏใน อิสยาห์ บทที่ 13-23 และ อิสยาห์ บทที่ 24-27 ซึ่งกล่าวพรรณนาครอบคลุมไปทั่วโลก กว้าง ถึงแนวโน้มทั่วไปของความพ่ายแพ้ของศัตรูของพระเจ้า และการช่วยปลดปล่อยประชากรของพระองค์ให้รอดพ้น

เหตุใดการพรรณนาของท่านอิสยาห์เกี่ยวกับความร้างเปล่าของแผ่นดินโลก (อิสยาห์ บทที่ 24) มองดูเหมือนท่านยอห์นกล่าวพรรณนาถึงเหตุการณ์ 1,000 ปี ซึ่งจะเกิดขึ้นภายหลังการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ (วิวรณ์ บทที่ 20)

ตามเนื้อหาใน อิสยาห์ บทที่ 13-14 ลักษณะของบาบิโลนตามตัวอักษร ที่กล่าวถึงอำนาจที่มาภายหลัง และ “กษัตริย์แห่งบาบิโลน” เป็นตัวแทนของการหลอมละลาย (fusion) ของผู้ปกครองมนุษย์ ซึ่งมีผู้วางแผนอยู่เบื้องหลัง นั่นคือซาตานเอง ดังข่าวสารที่บอกว่า “บาบิโลนล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว” (อิสยาห์ 21:9) ซึ่งสามารถทวนซ้ำในภายหลัง (วิวรณ์ 14:8; วิวรณ์ 18:2) และในที่สุดซาตานจะถูกทำลายภายหลังพระคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง (วิวรณ์ 20:10) ความพิเนาศตามตัวอักษรของบาบิโลนคือใน “ในวันพิพากษาขององค์พระผู้เป็นเจ้า” และใน “วันอันยิ่งใหญ่ และน่าสยดสยอง” (โยเอล 2:31, มาลาคีย์ 4:5; เปรียบเทียบกับ เศฟันยาห์ 1:7) กำลังดำเนินไป

ลักษณะที่คล้ายกัน ใน อิสยาห์ บทที่ 24 นิมิตของท่านผู้เผยพระวจนะ เข้าถึงเงื่อนไข ซึ่งท่านมีความคุ้นเคยกับเวลา “ดวงจันทร์จะอดสู และดวงอาทิตย์จะอับอาย เพราะว่าพระยาห์เวห์จอมทัพจะครองราชย์ บนภูเขาศิโยน และในกรุงเยรูซาเล็ม” (อิสยาห์ 24:23) ท่านอิสยาห์ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคิดถึงนิมิตประยุกต์ถึงกรุงเยรูซาเล็มที่ท่านรู้จัก แต่วิวรณ์อธิบายว่า ในที่สุดจะสำเร็จ

สมจริงในกรุงเยรูซาเล็มใหม่ (วิวรณ์ 21:2) “นครนั้นไม่จำเป็นต้องมีแสงจากดวงอาทิตย์ หรือดวงจันทร์ เพราะว่าพระสิริของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของนครนั้น และพระเมษโปดกทรงเป็นประทีปของนครนั้น” (วิวรณ์ 21:23)

พระเจ้าจะทรงทำลายคนชั่วร้ายจริง ๆ หรือ

มองไปที่พระธรรมอิสยาห์ 28:21 กล่าวว่า พระเจ้าทรงถือว่า พระราชกิจแห่งการทำลายของพระเจ้าเป็น “พระราชกิจที่แปลก” เพราะเป็น “งาน” ที่พระองค์ไม่ประสงค์ที่จะทำ แต่อย่างไรก็ตาม เป็นการกระทำที่จะต้องทำเป็นความจริงที่ว่า “ความบาปเมื่อเจริญเต็มที่แล้วก็ก่อให้เกิดความตาย” (ยากอบ 1:15) แต่เพราะว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจสูงสุดเหนือชีวิต และความตาย และพระองค์ทรงกำหนดเวลา สถานที่ และวิธีการกระทำ หรือความพินาศครั้งสุดท้าย (วิวรณ์ บทที่ 20) เป็นการไร้ความหมายที่จะโต้แย้งว่า ในที่สุดพระเจ้าจะทรงขจัดคำสาปแช่งของความบาปออกไปในวิธีที่อดทน (passive way) โดยเพียงแค่อนุญาตให้เหตุและผลกระทบเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

เราเห็นอะไรในอิสยาห์ บทที่ 24-27 สิ่งที่เราเห็นสะท้อนถึงเนื้อหาในพระคัมภีร์ทั้งหมดว่า ไม่ว่าจะเป็นความทุกข์ยากเดือดร้อน ความเจ็บปวด และความอ้างว้างเดียวนี้ ในที่สุดพระเจ้าและความดีของพระองค์จะมีชัยเหนือความชั่ว สิ่งเดียวเท่านั้นที่เราสามารถทำได้ ถ้าตัวเราต้องการได้รับชัยชนะในตอนสุดท้าย คืออะไร *สุภาษิต 3:5-7; โรม 10:9*

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

“โดยเงื่อนไขใหม่ที่เราได้รับความรอด อย่าให้เราตั้งเงื่อนไขเมื่อเราจะมาพระคริสต์ และถ้าเรามาหาพระคริสต์ เราจะมีเงื่อนไขอะไร เงื่อนไขคือโดยการดำเนินชีวิตตามความเชื่อ เราได้วางสิ่งทั้งหมดบนคุณค่าแห่งพระโลหิตที่หลั่งออกบนไม้กางเขน และการที่พระองค์ทรงฟื้นพระชนม์ในฐานะเป็นพระผู้ช่วยให้รอด เมื่อเราทำเช่นนี้ เราได้ดำเนินชีวิตตามเส้นทางแห่งความชอบธรรม แต่เมื่อพระเจ้าทรงเรียกคนบาปในโลกของเรา พระองค์ทรงทำโดย

ปราศจากเงื่อนไข พระองค์ทรงโน้มนำโดยการเชื่อเชิญของพระคริสต์ไซ้ใหม่
ตอนนี้คุณจำเป็นต้องตอบสนองเพื่อที่จะมาหาพระเจ้า คนบาปเข้ามาเพราะ
เขาได้ทราบว่าคุณคริสต์ถูกยกขึ้นแล้วบนกางเขนแห่งคาร์ลวารี นั่นคือพระเจ้า
ทรงสร้างความรักที่มากเกินกว่าสิ่งใด ลองจินตนาการ
พระคริสต์ได้ทรงสละทุกสิ่งเพื่อเรา” (เอลเลน จี. ไวท์, *Manuscript
Releases*, เล่ม 6, หน้า 32)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. อ่านข้ออ้างอิงของ เอลเลน จี. ไวท์ ข้างบน และเนื้อหาในวันพุธ
อะไรที่นางต้องการบอกเรา สังเกตคำแถลงขององค์ประกอบ
สำคัญในการดำเนินชีวิตคริสเตียนคือ การกระทำและความเชื่อ
ทั้งสองอย่างมีความแตกต่างกันอย่างไร
2. ทำไมจึงถือว่าความหยิ่งและความอวดดีเป็นบาปที่อันตราย และ
ทำไมจึงเป็นการยากที่จะขจัดมันทิ้งไป ตามธรรมชาติแล้วความ
บาปนี้ทำให้ผู้คนตอบสนองต่อความต้องการของตน จึงไม่เห็นจำเป็น
ที่จะขจัดทิ้งไป แต่การตรึงตรองเรื่องไม้กางเขนมีอำนาจ
เยียวยาผู้ที่มีความหยิ่งและความมโหฬารได้อย่างไร
3. อิสยาห์เห็นความหวังสำหรับประชาชาติอื่นบ้างหรือไม่ ดูสำหรับ
เป็นตัวอย่าง อิสยาห์ 25:3, 6; อิสยาห์ 26:9 (เปรียบเทียบ วิวรณ์
19:9)

สรุป:

อิสยาห์เห็นชนชาติต่างๆ เหล่านี้คือ อัชซีเรีย และบาบิโลน จะได้ชัยชนะเหนือยูดาห์ และเห็นผู้ปกครองเก่งกาจสุดยอดแห่งความมั่งคั่งของโลกนี้ (เอเฟซัส 6:12) (คือซาตาน) ทำงานผ่านมนุษย์ซึ่งเป็นศัตรูของพระเจ้า และสันนิษฐานเอาว่าตนเองบทรของพระเจ้า ทำยี่สิบสององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้ชัยชนะอย่างเด็ดขาด และนำสันติสุขนิรันดร์มาสู่โลกใบนี้ที่เต็มไปด้วยสารพัดปัญหาของเรา

บทที่ 7

ความพ่ายแพ้ของชาวอัสซีเรีย

Defeat of the Assyrians

วันที่ 6 - 12 กุมภาพันธ์ 2021

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ 36:1; อิสยาห์ 36:2-20; อิสยาห์ 36:21-37:20;

อิสยาห์ 37:21-38; อิสยาห์ บทที่ 38, 39

ข้อควรจำ

“ข้าแต่พระยาห์เวห์จอมทัพ พระเจ้าของอิสราเอล ผู้ประทับเหนือเหล่าเศรูป พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของบรรดาอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลก คือพระองค์แต่เพียงองค์เดียว พระองค์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก”
(อิสยาห์ 37:16)

ชายร่างผอมคนหนึ่ง เดินเท้าเปล่าไปกับลูกชายสองคน ส่วนอีกครอบครัวหนึ่งบรรทุกสิ่งของเครื่องใช้ทั้งหมดบนเกวียนที่ลากด้วยโคตัวผู้ที่ซุบผอมคู่หนึ่ง ชายคนหนึ่งจูงวัวที่ลากเกวียนเล่มนั้น มีหญิงสองคนนั่งบนเกวียน ส่วนคนที่ไม่มีเกวียนต้องแบกหามของบนบ่าเดินตามกันไป

มีทหารอยู่ทุกหนทุกแห่ง ทหารกลุ่มใหญ่ลากล้อเครื่องกระทุ้งประตูเมืองเข้าไปกระทุ้งประตูเมืองอย่างแรง ขณะเดียวกันพลธนูบนล้อเลื่อนยิงลูกธนูไปยังฝ่ายต่อต้านบนกำแพง ทหารบนกำแพงก็ยิงธนู และโยนก้อนหินขนาดใหญ่ลงมา เกิดการฆาตกรรมหมู่กับทั้งสองฝ่าย แต่ในที่สุดเมื่อเมืองตัวเมืองถูกยึดได้ ผู้คนในตัวเมืองจึงเป็นฝ่ายเสียหาย ล้มตายมากกว่า

ภาพตัดไปอย่างรวดเร็วหลังจากฝ่ายชนะยึดเมืองได้ กษัตริย์ผู้พิชิตนั่งบนบัลลังก์ใหญ่อย่างสง่างาม ได้รับสิ่งของมีค่าที่เหล่าทหารริบมาได้ พร้อม

ทั้งบุคคลสำคัญที่ถูกจับเป็นเชลย เชลยบางคนยกมือไหว้ อ้อนวอนขอความเมตตา เชลยคนอื่น ๆ คู้ตัวลง หรืออยู่ในท่าคุกเข่า คำพรรณนาของคนเหล่านี้เริ่มต้นด้วยถ้อยคำว่า “กษัตริย์ เซนนาเคอริบ (Sennacherib) กษัตริย์แห่งโลก กษัตริย์แห่งอาณาจักรอัสซีเรีย” มีผู้ประกาศสดุดีต่อว่า “กษัตริย์ผู้นั่งบัลลังก์ “เนเมดู” และมหาสมบัติของอันล้ำค่าของเมือง “ลาชิส” (Lachish) หามผ่านสายตาของพระองค์” (ยอห์น มัลคอล์ม รัสเซล, งานเขียนบนกำแพง (วินโนนา เลค, อินเดียนา: ไอเซนบรานส์ 1999), หน้า 137, 138)

ภาพชุดเหล่านี้ซึ่งครั้งหนึ่งถูกประดับบนกำแพง “เซนนาเคอริบ” เป็นรูปจำลองกำแพง “พระราชวังที่ปราศจากคู่แข่ง” ซึ่งปัจจุบันอยู่ในพิพิธภัณฑสถานบริติช ประเทศอังกฤษ นี่เป็นภาพเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความยากลำบากแสนเข็ญของประชากรของพระเจ้า (ผู้พ่ายแพ้และตกเป็นเชลยสงคราม)

วันอาทิตย์

ผูกติดมากับปลายเชือก (อิสยาห์ 36:1)

Strings Attached

มีอะไรเกิดขึ้นกับประเทศยูดาห์ (2 พงศ์กษัตริย์ 18:13; 2 พงศาวดาร 32:1; อิสยาห์ 36:1)

กษัตริย์อาหัสผู้ไม่มีความเชื่อในพระเจ้าสิ้นพระชนม์ และเฮเซคียาห์ราชโอรสผู้สัตย์ซื่อขึ้นนั่งบนบัลลังก์แทน เมื่อเฮเซคียาห์ขึ้นครองราชย์ประเทศยูดาห์ได้สูญเสียเอกราชไปแล้ว ก่อนหน้านั้นกษัตริย์อาหัสได้ถวายทรัพย์สินแก่กษัตริย์อัสซีเรีย เพื่อแลกกับการช่วยเหลือปกป้องจากการคุกคามของประเทศพันธมิตรซึ่งทำขึ้นระหว่างประเทศอิสราเอลฝ่ายเหนือและซีเรีย ประเทศยูดาห์จะเข้าไปถูกบังคับให้ “จ่ายเงินเพื่อซื้อการคุ้มครอง” ให้กับประเทศอัสซีเรีย และต้องจ่ายต่อเนื่องไป (ดู 2 พงศาวดาร 28:16-21) เมื่อกษัตริย์อัสซีเรีย ซือซาร์กอนที่ 2 สิ้นพระชนม์ท่ามกลางสนามรบในพื้นที่ห่างไกล กษัตริย์เซนนาเคอริบขึ้นนั่งบัลลังก์แทน ในปี 705 ก่อน ค.ศ. ประเทศอัสซีเรียตกอยู่ในสภาพอ่อนกำลังมาก (vulnerable) หลักฐานจากอัสซีเรียและข้อพระคัมภีร์เปิดเผยว่ากษัตริย์เฮเซคียาห์ถือโอกาสนี้ก่อบฏ (ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 18:7) โดยแสดงท่าทีแข็งกร้าวซึ่งถือเป็นประเทศขนาดเล็ก

ประเทศแรกท่ามกลางประเทศเล็กอีกประเทศ ที่ต่อมาต่างลุกขึ้นต่อต้านอำนาจของอัสซีเรีย

เป็นที่น่าเสียดายสำหรับกษัตริย์เฮเซคียาห์ ซึ่งได้ประเมินการกลับสู่สภาพเข้มแข็งเหมือนเดิมของอัสซีเรียต่ำไป ในปี 701 ก่อน ค.ศ. เมื่อกษัตริย์ “เซนนาเคอริบ” ปราบประเทศขนาดเล็ก หรือกลุ่มชนต่างๆ ในอาณาจักรที่แข็งข้อเสร็จแล้ว ได้หันมาทำสงครามกับประเทศซีเรีย-ปาเลสไตน์ ด้วยกองทัพใหญ่ จากนั้นได้หันมาทำสงครามกับประเทศยูดาห์

กษัตริย์เฮเซคียาห์ ทรงเตรียมตัวเพื่อเผชิญหน้ากับกองทัพของอัสซีเรียอย่างไร 2 พงศาวดาร 32:1-8

เมื่อกษัตริย์เฮเซคียาห์ได้ทราบว่างษัตริย์เซนนาเคอริบ มีความตั้งใจจะยึดครองกรุงเยรูซาเล็ม เมืองหลวงของประเทศยูดาห์ เฮเซคียาห์ได้ทำการเตรียมตัวอย่างครอบคลุมเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเผชิญหน้ากับอัสซีเรีย โดยเสริมความเข้มแข็งให้กับกำแพง และป้อมปราการต่างๆ พร้อมด้วยเสริมอาวุธ และมีการจัดระเบียบกองทัพ ขณะเดียวกันเพิ่มเติมความปลอดภัยให้กับระบบน้ำกินน้ำใช้เพื่อไม่ให้ขาดแคลน (ดู 2 พงศกษัตริย์ 20:20, 2 พงศาวดาร 32:30) อุโมงค์ส่งน้ำซีโลอามท์ (Siloam) เป็นงานก่อสร้างที่สำคัญ มีบันทึกในรายละเอียดว่าอุโมงค์ส่งน้ำถูกสร้างขึ้นอย่างไร วันเดือนปีค่อนข้างจะแน่นอน โดยมีบันทึกว่าถูกสร้างขึ้นในช่วงที่กษัตริย์เฮเซคียาห์เตรียมตัวก่อนที่ตัวเมืองจะถูกล้อมไว้โดยข้าศึก

สิ่งที่สำคัญพอๆ กันกับการจัดระเบียบกองทัพ คือแม่ทัพนายกองทั้งหมด กษัตริย์จัดหาผู้นำเน้นเป็นผู้มีจิตวิญญาณเข้มแข็ง ขณะเดียวกัน กษัตริย์แสวงหาทางที่จะเพิ่มพูนด้านศีลธรรมให้กับประชากรของพระองค์ เพราะนี่เป็นเวลาที่จะใกล้จะเกิดสงคราม ทั้งหมดนี้กษัตริย์เฮเซคียาห์ตัดสินใจจะทำในส่วนของพระองค์จนเสร็จสมบูรณ์ในการเตรียมพร้อมเพื่อการต่อต้านข้าศึก พระองค์ได้ทำทุกส่วนที่จะทำได้ โดยทำในทุกส่วนที่มนุษย์จะมีความคิดมีพลังจะทำได้ พระองค์ได้เรียกกองทหารของพระองค์มารวมกัน และได้กล่าวปลุกใจทหารทั้งหลายให้มีความกล้าหาญเสียสละ” (เอลเลน จี. ไวท์, *ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์*, หน้า 351)

ถ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ไว้วางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามาก ทำไมพระองค์จึงพยายามเตรียมความพร้อมในส่วนของคุณพระองค์ด้วย สิ่งที่ทำขัดกับความเชื่อของคุณพระองค์หรือไม่ ดู ฟิลิปปี 2:12, 13 ในเรื่องการให้ความร่วมมือกับพระเจ้า ผู้ทรงประทานพลังอำนาจ ที่ทำให้บังเกิดผลอย่างแท้จริง

วันจันทร์

การโฆษณาชวนเชื่อ (อิสยาห์ 36:2-20)

Propaganda

เหล่าผู้นำของอัสซีเรียไม่เพียงแต่โหดร้าย พวกเขายังเฉลียวฉลาดด้วย เป้าหมายของพวกเขาคือทรัพย์สินสมบัติและอำนาจ ไม่เพียงแต่การทำลาย (เปรียบเทียบกับ อิสยาห์ 10:13, 14) เหตุผลคือพวกเขาจะไม่ใช้กองกำลังเข้ายึดครองตัวเมือง หากสามารถเกลี้ยกล่อมประชาชนให้ยอมแพ้แต่โดยดี ดังนั้นขณะกองทหารของอัสซีเรียกำลังเข้ายึดเมืองลาชิส (Lachish) กษัตริย์เซนนาเคอริบได้ส่ง “รับซาเคห์” ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงคนหนึ่งให้มาทำการโฆษณาชวนเชื่อประชาชน และผู้นำแห่งกรุงเยรูซาเล็มให้ยอมแพ้แต่โดยดี

รับซาเคห์ใช้อะไรขู่ขวัญชาวยูดาห์ (อิสยาห์ 36:2-20; ดู 2 พงศกษัตริย์ 18:17-35; 2 พงศาวดาร 32:9-19 ด้วย

รับซาเคห์ผู้นำในการเจรจาของอัสซีเรียให้เหตุผลแก่ผู้นำอิสราเอลค่อนข้างทรงพลังว่า ผู้นำของพวกเขาจะไปพึ่งอียิปต์ให้มาช่วยกระนั้นหรือ อียิปต์นั้นอ่อนแอ ซ้ำไว้ใจไม่ได้ พวกเขาไม่อาจพึ่งพาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้ช่วยท่าน เพราะว่ากษัตริย์เฮเซคียาห์ได้ทำการต่อต้านพระเจ้าด้วยการรื้อแท่นบูชาบนที่สูงออกไปทั่วยูดาห์ และบอกให้ประชาชนให้ไปนมัสการพระเจ้าที่แท่นบูชา ณ กรุงเยรูซาเล็มแห่งเดียว ความจริงมีว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเข้าข้างอัสซีเรีย และพระเจ้าทรงบอกให้ “เซนนาเคอริบ” กษัตริย์อัสซีเรียยึดครองประเทศยูดาห์ พวกเขาทรานหรือไม่ในกองทัพประเทศยูดาห์ไม่มีทหารม้าออกศึกเพียงพอ ถ้าแม้ประเทศยูดาห์จะมีม้าศึก 2,000 ตัว ก็ไม่มีแม้ทหารม้าที่ผ่านการฝึกฝนได้ครบจำนวน 2,000 คนเพื่อไปออกศึกได้ในทันที

เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้กองทัพอันเกรียงไกรเข้ายึดครอง ซึ่งพวกท่านจะไม่มีอาหารรับประทาน ไม่มีน้ำดื่มเพียงพอเพื่อใช้ดื่ม ดังนั้นจึงยอมจำนนแต่บัดนี้ และพวกท่านจะได้รับการปฏิบัติอย่างดี กษัตริย์เฮเซคียาห์ไม่อาจช่วยพวกท่านให้รอดได้ และเพราะว่าบรรดาเทพเจ้าทั้งหมด (gods of all) ของประเทศต่าง ๆ ไม่อาจต้านทานหรือช่วยให้ประเทศของพวกเขาให้รอดพ้นจากกองทัพอันเกรียงไกรของอัสซีเรียได้ พวกท่านจงมั่นใจว่าพระเจ้าของพวกท่านจะไม่ช่วยพวกท่านแต่อย่างใด

สิ่งที่รับซาเคห์เจ้าหน้าที่ของอัสซีเรียพูดเป็นความความจริงหรือไม่

เพราะว่ามีความจริงอยู่มากในสิ่งที่รับซาเคห์กำลังพูด เรียกได้ว่าการให้เหตุผลของเขามีน้ำหนัก และชักชวนให้คล้อยตาม ข้อเท็จจริงที่ทำให้การสนับสนุนคำพูดของรับซาเคห์คือ ประการแรก เขาเพิ่งเดินทางมาจากเมืองลาซิช ซึ่งอยู่ห่างออกไปเพียง 48 กิโลเมตร ซึ่งกองทหารแสดงให้เห็นว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับเมืองที่มีกำแพงเมืองสูงใหญ่แข็งแรง มีป้อมปราการแข็งแกร่งแต่ไม่อาจต้านทานการเข้าโจมตีของกองทหารอัสซีเรียได้ ประการที่สอง รับซาเคห์มีกองทัพอันเกรียงไกรของอัสซีเรียหนุนหลัง และพร้อมจะเข้าโจมตีหากประเทศยูดาห์ไม่ยอมแพ้แต่โดยดี (อิสยาห์ 36:2) เมื่อประชาชน และได้ผู้นำทั้งหลายได้ฟังถ้อยคำของรับซาเคห์ ที่พูดถึงเมืองอื่นๆ ที่ต่อต้านกองทัพของอัสซีเรีย (รวมทั้งกรุงสะมาเรีย เมืองหลวงของอิสราเอลฝ่ายเหนือ: 2 พงศ์กษัตริย์ 18:9, 10) ซึ่งต่างก็ได้ยอมสวามิภักดิ์ต่ออัสซีเรีย ไม่มีชาวยูดาห์คนใดมีเหตุผลที่จะสงสัย ซึ่งจากมุมมองของมนุษย์ กรุงเยรูซาเล็มคงจะถึงแก่ความพินาศเป็นแน่ (เปรียบเทียบ อิสยาห์ 10:8-11) อนึ่ง รับซาเคห์พูดถูกในการที่กล่าวว่า กษัตริย์เฮเซคียาห์ ได้ทำลายสถานที่ถวายนบูชาบนพื้นที่สูง เพื่อให้มีศูนย์กลางสำหรับการนมัสการที่พระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มเพียงแห่งเดียว (2 พงศ์กษัตริย์ 18:4; 2 พงศาวดาร 31:1) แต่การปฏิรูปนี้ไม่ได้เป็นการต่อต้านพระเจ้าอย่างนั้นหรือ ความหวังสิ่งเดียวของประชาชนในพระเจ้ายังคงอยู่ใหม่ และพระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาให้รอดพ้นในครั้งใหม่ เป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียวที่จะตอบคำถามนี้

คุณเคยตกอยู่ในสถานการณ์เลวร้ายที่กำลังจะสูญเสียทุกอย่างหรือไม่ เหตุการณ์นั้นคืออะไร คุณขอความช่วยเหลือจากใคร และผลสุดท้ายเป็นอย่างไร

วันอังคาร

ถูกเขย่าแต่ไม่ถูกทิ้ง (อิสยาห์ 36:21-37:20)
Shaken but Not Forsaken

คำปราศรัยที่ชาวยิวลาดของรับซาเคห์ส่งผลต่อกษัตริย์เฮเซคียาห์ และเจ้าหน้าที่ของพระองค์อย่างไร *2 พงศ์กษัตริย์ 18:37-19:4; อิสยาห์ 36:21-37:4*

กษัตริย์เฮเซคียาห์รู้สึกหวั่นไหวถึงกลางใจ ทรงไว้ทุกข์ด้วยความเศร้าโศก กษัตริย์หันหน้าไปหาพระเจ้า ถ่อมใจลงแสวงหา ร้องทูลขอพระเจ้าผ่านท่านอิสยาห์ ผู้เผยพระวจนะคนเดียวผู้ให้คำปรึกษาพระบิดาของพระองค์แต่พระบิดาเพิกเฉยไม่เชื่อฟัง

พระเจ้าทรงหนุนใจกษัตริย์เฮเซคียาห์อย่างไร *อิสยาห์ 37:5-7*

ช่วงนั้นสั้นแต่ก็เพียงพอ พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับประชากรของพระองค์ ท่านอิสยาห์กล่าวทำนายว่า กษัตริย์เซนนาเคอริบจะได้ยินข่าวลือ ซึ่งจะทำให้พระองค์ว่าวุ่นพระทัยจึงไม่ยกทัพเข้าโจมตีประเทศยูดาห์ คำพยากรณ์นี้สำเร็จสมจริงในทันทีทันใด

ความคับข้องใจชั่วคราวจากสิ่งที่เข้ามารบกวน ทำให้กษัตริย์แห่งอัสซีเรียเลื่อนการเข้าโจมตีประเทศยูดาห์ออกไป กระนั้นกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ส่งข่าวสารมาคุกคามกษัตริย์เฮเซคียาห์ว่า “อย่าให้พระเจ้าของท่าน ที่ท่านวางใจหลอกท่านให้ตายใจโดยให้คำสัญญาว่าเยรูซาเล็มจะไม่ถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์อัสซีเรีย...จงดูเทพเจ้าทั้งหลายของชาติต่างๆ ว่าได้ช่วยให้ประเทศของพวกเขาให้รอดพ้นมือของเราหรือไม่... (อิสยาห์ 37:10, 12; ดู 2 พงศาวดาร 32:17 ด้วย)

ครั้งนั้นกษัตริย์เฮเซคียาห์ได้เสด็จตรงไปยังพระวิหาร และนำข่าวสารที่ได้รับมาจากกษัตริย์อัสซีเรียมาเสนอต่อพระเจ้าจอมพลโยธา “กษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงคลั่งจดหมายนั้นออกเจเพาะพระพักตร์ของพระยาห์เวห์ และได้อธิษฐาน

ต่อพระยาห์เวห์ว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์จอมทัพ พระเจ้าของอิสราเอล ผู้ประทับเหนือเศรูป พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของราชอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลก คือพระองค์แต่เพียงองค์เดียว พระองค์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก” (อิสยาห์ 37:14-16)

คำอธิษฐานของกษัตริย์เฮเซคียาห์บ่งบอกถึงสภาพล่อแหลมในวิกฤติการณ์ของกรุงเยรูซาเล็มอย่างไร (อิสยาห์ 37:15-20)

กษัตริย์เซเนนาเคอริบได้ตั้งเป้าที่จะเข้าโจมตีกำแพง ป้อมปราการที่แข็งแกร่งของกรุงเยรูซาเล็ม แต่กษัตริย์เฮเซคียาห์มีความเชื่อในพระเจ้า แทนที่จะยอมจำนน กษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงร้องขอต่อพระเจ้า ขอทรงสาธิตให้ประจักษ์ว่าพระองค์คือใคร ส่วนหนึ่งของคำทูลขอมีว่า “ขอทรงช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นมือของเขา เพื่อราชอาณาจักรทั้งหมดของแผ่นดินโลกจะทราบว่ พระองค์แต่เพียงองค์เดียวทรงเป็นพระยาห์เวห์” (อิสยาห์ 37:20)

อ่านคำอธิษฐานของกษัตริย์เฮเซคียาห์ (อิสยาห์ 37:15-20) พระลักษณะของพระเจ้าที่เห็นคืออะไร และมีหลักการอะไรที่เสริมใจเราให้เชื่อมั่นในพระเจ้าได้

พัก

ส่วนที่เหลือของเรื่อง (อิสยาห์ 37:21-38)

The Rest of the Story

เรื่องของกษัตริย์เซเนนาเคอริบ ตามรายงานในสมุดบันทึกประจำปีของพระองค์ กองทัพของพระองค์ได้เข้ายึดครองเมืองที่มีกำแพง และป้อมปราการแข็งแรง 46 เมือง และได้โอบล้อม (besieged) กรุงเยรูซาเล็มไว้ ซึ่งได้ทำให้เฮเซคียาห์กษัตริย์ของชาวยูดาห์เป็นเชลยในกรุงเยรูซาเล็ม ในพระราชวังของพระองค์เอง เหมือนกับนกตัวหนึ่งถูกขังไว้ในกรง” (เจมส์ บี. พริทชาร์ด บรรณาธิการหนังสือ “ภาคตะวันออกไกล และที่เชื่อมโยงกับพระคัมภีร์เดิม” (Princeton, New Kersey, ปี ค.ศ. 1969), หน้า 288 แต่แทนที่จะเป็นการโฆษณาชวนเชื่อที่พระองค์ชื่นชอบ และเพื่อเป็นการขยายอนุสาวรีย์เพื่อยกย่องตัวเอง แต่ไม่มีบันทึกในพระคัมภีร์ และไม่มีรูปภาพที่แสดงว่า เซเนนาเคอริบ

ยึดกรุงเยรูซาเล็มได้ จากมุมมองของมนุษย์ เป็นการละเว้น (omission) การบันทึกไว้ เป็นสิ่งน่าทึ่งมากในอำนาจที่ไม่ยอมแพ้ (inexorable) ของกษัตริย์เซนนาเคอริบ และข้อเท็จจริงที่ว่ากษัตริย์เฮเซคียาห์ได้นำประเทศชาติเป็นกบฏต่อต้านพระองค์ การคิดกบฏต่ออัสซีเรียทำให้ความคาดหวังที่จะชีวิตยืนอยู่ต่อไปได้เพียงช่วงสั้นๆ ก่อนความตายอันน่ากลัว (gruesome) จะมาเยือน

ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ยอมรับว่า แม้ว่าเราจะไม่มีการบันทึกในพระคัมภีร์ เราถูกบังคับให้ยอมรับการอัศจรรย์ได้บังเกิดขึ้น ข้อเท็จจริงที่ว่ากษัตริย์เซนนาเคอริบสั่งให้เขียนบนกำแพงของพระองค์ว่า “พระราชวังที่ปราศจากคู่แข่ง” ด้วยความรู้สึกอ่อนคลาย (มีภาพแกะสลัก) ในความสำเร็จของพระองค์ในการเข้ายึดเมืองลาชิส (Lachish) ปรากฏว่าเหมาะสมกับเป็นเครื่องมือในความต้องการรักษาหน้าของพระองค์ แต่สำหรับพระคุณของพระเจ้า ภาพเหล่านี้ควรเป็นภาพแสดงกรุงเยรูซาเล็มแทน ...เซนนาเคอริบไม่ได้เล่าเรื่องที่เหลือทั้งหมด แต่พระคัมภีร์บันทึกเรื่องนี้ไว้ชัดเจน

อะไรคือส่วนที่เหลือของเรื่อง (อิสยาห์ 37:21-37)

ในการตอบสนองต่อคำอธิษฐานของเฮเซคียาห์ที่อธิษฐานด้วยความเชื่อทั้งหมด พระเจ้าทรงส่งข่าวสารให้ความมั่นใจเต็มๆ สำหรับชาวยูดาห์ ซึ่งเหมือนสิ่งหอมเหลวด้วยความโกรธของกษัตริย์อัสซีเรียที่ยิงทรงผู้นำอาชญาเสมือนการตบพระพักตร์ของผู้เป็นกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย (อิสยาห์ 37:23) จากนั้นพระเจ้าทรงเติมเต็มพระสัญญาของพระองค์ด้วยการปกป้องกรุงเยรูซาเล็มไว้ (2 พงศ์กษัตริย์ 19:35-37; 2 พงศาวดาร 32:21, 22; อิสยาห์ 37:36-38)

วิกฤติการณ์ใหญ่เรียกหาการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ นั่นคือทูตของพระเจ้าได้ทรงทำลายชีวิตของทหารในกองทัพของเซนนาเคอริบที่กำลังโอบล้อมกรุงเยรูซาเล็มจำนวนถึง 185,000 คนในคืนเดียว ดังนั้นเซนนาเคอริบ ไม่มีทางเลือกนอกจากการยกกองทัพกลับบ้านไป ก่อนวันพ่ายแพ้อย่างหมดรูปกองทัพของพระองค์เป็นกองทัพใหญ่ ตอนนี้ได้กลายเป็นกองทัพเล็ก กษัตริย์ส่งกองทัพที่เหลือถอยทัพกลับประเทศของพระองค์ ณ ที่นั่นเซนนาเคอริบได้

พบกับความตายของพระองค์เอง (เปรียบเทียบกับคำทำนายของท่านอิสยาห์ ใน อิสยาห์ 37:7-38)

“พระเจ้าของชาวฮีบรูทรงได้ชัยชนะเหนือกษัตริย์อัสซีเรียที่ยิ่งผยอง พระเกียรติยศของพระยาห์เวห์ได้รับการยอมรับในสายตาของชนชาติต่างๆ ที่แวดล้อมชนชาติอิสราเอล (และยูดาห์) ในกรุงเยรูซาเล็มดวงใจของผู้คนเต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีอันบริสุทธิ์” (เอลเลน จี. ไวท์, *ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์*, หน้า 361) อนึ่ง ถ้าเซเนนาเคอริบได้ชัยชนะเหนือเยรูซาเล็มจริง พระองค์คงได้เนรเทศ (deported) ประชาชนให้ไปอาศัยที่อื่นในอาณาจักร เพื่อให้ชาวยูดาห์สูญเสียอัตลักษณ์ของตนเองไป เหมือนกับที่พระองค์ได้ทำกับชนอิสราเอลฝ่ายเหนือ จากมุมมองในมิติดังกล่าวนี้อีกจะไม่เหลือชาวอิสราเอลที่มีสายเลือดบริสุทธิ์ ที่พระเมสสิยาห์จะมาบังเกิดได้ เรื่องราวประชากรของพระเจ้าก็จะสิ้นสุดลงตรงนั้น แต่พระเจ้าทรงรักษาความหวังของชนชาติฮีบรูให้มีชีวิตอยู่รอดตลอดมา

เป็นการยุทธธรรมหรือไม่ที่ทหารซึ่งเกิดมาในอาณาจักรอัสซีเรีย และถูกเกณฑ์มาทำสงครามกับชาติต่าง ๆ โดยเฉพาะชาวยูดาห์ในครั้งนั้น และถูกฆ่าตายโดยทูตสวรรค์ของพระเจ้าในขณะที่พวกเขาตั้งค่ายล้อมกรุงเยรูซาเล็ม (จำนวน 185,000 คนในคราวเดียว) เราจะอธิบายเรื่องนี้กับคนอื่นอย่างไร

วันพฤหัสบดี

ในความเจ็บป่วยและมั่งคั่ง

(อิสยาห์ บทที่ 38, 39)

In Sickness and in Wealth

ในเหตุการณ์ของ อิสยาห์ บทที่ 38, 39 (และ 2 พงศกษัตริย์ บทที่ 20) เกิดขึ้นใกล้กับเวลาที่พระเจ้าทรงปลดปล่อยกษัตริย์เฮเซคียาห์ จากกษัตริย์เซเนนาเคอริบ แม้ว่าการปลดปล่อย ตามที่ได้พรรณานไว้ในอิสยาห์ บทที่ 37 (ดู 2 พงศกษัตริย์ บทที่ 19 ด้วย) ยังไม่เกิดขึ้น ที่จริงแล้ว อิสยาห์ 38:5, 6 และ 2 พงศกษัตริย์ 20:6 แสดงให้เห็นว่าพวกเขายังคงเผชิญกับการคุกคามของอัสซีเรีย

“ซาตานได้ตัดสินใจจะนำความตายมาสู่ทั้งกษัตริย์เฮเซคียาห์ และการล้มลงของกรุงเยรูซาเล็มให้เกิดขึ้นในคราวเดียวกัน ตามเหตุผลไม่ต้องสงสัยว่า ถ้าเฮเซคียาห์ได้ดำเนินชีวิตออกนอกเส้นทาง ความพยายามของพระองค์ที่จะทำการปฏิรูปด้านจิตวิญญาณก็จะหยุดชะงัก และการล้มลงของกรุงเยรูซาเล็มก็จะสำเร็จสมจริงตามแผนของซาตาน (*The SDA Bible Commentary*, เล่ม 4, หน้า 240)

ข้อพระคัมภีร์ที่อ้างอิงข้างบนบอกเราว่ามีความสำคัญเพียงใดที่จะมีผู้นำที่ดีต่อประชากรของพระเจ้า พระเจ้าทรงให้อะไรเป็นหมายสำคัญเพื่อรับรองความเชื่อของกษัตริย์เฮเซคียาห์ (*2 พงศ์กษัตริย์ 20:8-11; อีสยาห์ 38:6-8*)

จากการปฏิเสธ (rejecting) หมายสำคัญที่พระเจ้าทรงเสนอ (*อิสยาห์ บทที่ 7*) กษัตริย์อาหัสได้เริ่มเดินบนเส้นทางของเหตุการณ์ที่นำความยุ่งยากให้เกิดขึ้นโดยอัสซีเรีย แต่บัดนี้เฮเซคียาห์ได้ขอหมายสำคัญ (*2 พงศ์กษัตริย์ 20:8*) ดังนั้นพระเจ้าทรงเสริมกำลังให้พระองค์ เพื่อพบกับวิกฤตการณ์ที่พระบิดาของพระองค์ได้นำมาสู่ประเทศยูดาห์ ที่จริงแล้วการทำให้เงาหนีพิกาแดดย้อนกลับบนนาฬิกาแดดของกษัตริย์อาหัสเป็นไปได้ผ่านการอัศจรรย์เท่านั้น

ชาวบาบิโลนศึกษาการเคลื่อนที่ของดวงดาวต่างๆ บนท้องฟ้า และได้ทำการบันทึกพวกมันไว้อย่างแม่นยำ ดังนั้นพวกเขาได้สังเกตว่าดวงอาทิตย์ได้แสดงพฤติกรรมประหลาดไป และพวกเขาสงสัยว่านี่หมายความว่าอย่างไร ข้อเท็จจริงคือกษัตริย์ “เมโรดค-บาลาดัน” ได้ส่งอุปทูตมายังเยรูซาเล็มในเวลานี้ ไม่ใช่เป็นการบังเอิญ เพราะชาวบาบิโลนได้เรียนรู้ความเชื่อมโยงระหว่างการหายป่วยหนักของกษัตริย์เฮเซคียาห์ และหมายสำคัญแห่งการอัศจรรย์

ตอนนี้เราทราบว่าเหตุใดพระเจ้าทรงเลือกที่จะสำแดงหมายสำคัญเจาะจงนี้ เหมือนกับที่ภายหลังทรงใช้ดวงดาวนำกลุ่มนักปราชญ์จากทิศตะวันออกให้เดินทางมายังเมืองเบธเลเฮ็ม การที่พระเจ้าทรงทำให้เงาของดวงอาทิตย์เลื่อนกลับไป 10 จุด ก็เพื่อนำผู้สื่อข่าวจากบาบิโลนมายังกรุงเยรูซาเล็ม นี่เป็น

โอกาสพิเศษสุดสำหรับเหล่าอุปทูตจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ “เมโรดค-บาลาดัน” แห่งบาบิโลนใช้เวลาทั้งหมดในงานอาชีพพยายามจะให้ ได้ชัยชนะเพื่อจะได้รับเอกราชจากอัสซีเรีย พระองค์ต้องการเป็นพันธมิตร กับชาติที่ทรงพลังอำนาจ ซึ่งอธิบายถึงแรงดลใจให้ทำการติดต่อกับกษัตริย์ เฮเซคียาห์ ถ้าดวงอาทิตย์โคจรไปตามที่กษัตริย์เฮเซคียาห์ขอร้อง มีอะไรที่ พระองค์อาจจะทำกับชาติอัสซีเรีย

กษัตริย์เฮเซคียาห์ได้เสียโอกาสที่จะถวายพระสิริแด่พระเจ้า ในการเป็นพยานให้ชาวบาบิโลนที่มาหาพระองค์อย่างไร และผลลัพธ์ที่ ตามมาคืออะไร *อิสยาห์ บทที่ 39* แทนที่กษัตริย์ควรจะเป็นพยานถึงสิ่ง ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้ทรงทำ กลับชี้ให้พวกเขาเห็นความร่ำรวยของพระองค์ เอง สิ่งนี้ให้บทเรียนอะไรแก่เรา

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

“มีเพียงการแทรกแซงโดยตรงของพระเจ้าเท่านั้น ที่อาจทำให้เงาของ นานาฬิกาแดดย้อนกลับไป 10 จุด ได้ นี่เป็นหมายสำคัญสำหรับกษัตริย์เฮเซคิ- ยาห์ว่า พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของพระองค์ สอดคล้องกับที่ผู้เผยพระวจนะ ร้องทูลขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และพระองค์ได้ทำให้เงานาฬิกาแดดของกษัตริย์ เฮเซคียาห์ย้อนกลับไป” ข้อ 8-11” (เอลเลน จี. ไวท์, *ผู้เผยพระวจนะและ กษัตริย์*, หน้า 342)

โดยการเดินทางมาเยี่ยมของเหล่าผู้สื่อข่าวจากประเทศที่อยู่ห่างไกล ได้เปิดโอกาสให้เฮเซคียาห์ได้สรรเสริญ (extol) พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ เป็นการง่ายสำหรับพระองค์ที่จะบอกพวกอุปทูตในเรื่องของพระเจ้าผู้ทรงเป็น ผู้ทรงคำจูนสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น ผ่านทางความประทับใจที่ชีวิต ของพระองค์ที่รอดตายมาได้ กษัตริย์เฮเซคียาห์ได้รับการช่วยให้รอดพ้น ขณะที่ ความหวังอื่นๆ ได้ล้มเหลว

“แต่ความหยิ่ง และความทรนงเข้าครอบครองดวงใจของกษัตริย์ เฮเซคียาห์ และในการยกย่องตัวเองเท่ากับพระองค์ได้วางพื้นฐานความโลภ

ในสายตา ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานให้ประชากรของพระองค์ กษัตริย์เฮเซคียาห์ได้นำเหล่าอุปทูตไปชมท้องพระคลังของพระองค์ ซึ่งเต็มไปด้วยเครื่องเงิน เครื่องทอง เครื่องเทศ และน้ำมันอันมีราคา และห้องที่เก็บอาวุธ และเสื่อเกราะ และสิ่งอื่นใดในท้องพระคลัง ไม่มีของดีสิ่งใดที่กษัตริย์เฮเซคียาห์ไม่ได้แสดงให้เห็นเหล่าอุปทูตชม อิสยาห์ 39:2 ทั้งหมดนี้ไม่ใช่การถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า แต่เป็นการยกย่องพระองค์เองในสายตาของอุปทูตจากต่างประเทศ” (เอลเลน จี. ไวท์, *ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์*, หน้า 344, 345)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. ซาดานเหมือนกับรับซาเคห์แห่งอัสซีเรียที่บอกว่า คุณได้ทำบาปอย่างไร (*เศคาริยาห์ 3:1*) พระเจ้าจะทรงทำอะไรกับคุณ (*เศคาริยาห์ 3:2-5*) ความหวังเดียวที่เราจะต่อต้านข้อกล่าวหานี้ได้คืออะไร (*โรม 8:1*)
2. ซาดานหยุดกล่าวเมื่อคุณได้รับการอภัยแล้วหรือไม่ (*วิวรณ์ 12:10*) หลังจากที่คุณได้รับการอภัย ซาดานยังพูดต่อไปว่า คุณอยู่ในอาณัติของเขา เพราะว่าคุณได้ทำบาป อะไรคือธรรมชาติของการกล่าวหาของซาดาน (*เฉลยธรรมบัญญัติ 19:16-21*)

สรุป:

ในการตอบสนองต่อการร้องขอของกษัตริย์ผู้สตัยชื่อ พระเจ้าทรงช่วยประชากรของพระองค์ และแสดงให้เห็นพวกเขาทราบว่า พระองค์ทรงเป็นใคร: ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรงมีอำนาจสูงสุด (omnipotent) เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ควบคุมชะตากรรมของโลก พระองค์ไม่เพียงทำลายเหล่าผู้พยายามจะทำร้ายประชากรของพระองค์ พระองค์ยังจัดหาโอกาสให้สำหรับคนอื่นๆ ไม่ว่าจะป็นชาวบาบิโลนให้กลายเป็นประชากรของพระองค์

บทที่ 8

“จงขูใจประชากรของเรา”

“Comfort My People”

วันที่ 13 - 19 กุมภาพันธ์ 2021

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

ปฐมกาล 40:1, 2; อีสยาห์ 40:3-8; อีสยาห์ 40:9-11; อีสยาห์ 40:12-31

ข้อควรจำ

“เจ้าจงขึ้นไปบนภูเขาสูง โอ ศิโยนผู้นำชาวดี จงเปล่งเสียงของเจ้าด้วยเต็มกำลัง โอ เยรูซาเล็มผู้นำชาวดี จงเปล่งเสียงเถิด อย่างกล้าเลย จงพูดกับเมืองทั้งหลายของยูดาห์ว่า ‘ดูเถิด พระเจ้าของพวกเจ้า’” (อิสยาห์ 40:9)

สงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลง ในปี ค.ศ. 1945 ขณะที่ทหารญี่ปุ่นคนหนึ่งชื่อโซอิชิ โยโคอิ ซ่อนตัวอยู่ในป่าของเกาะกวม เครื่องบินของอเมริกาได้บินมาโปรยใบปลิวลงในป่าแห่งนั้น ประกาศว่าสงครามยุติลงแล้ว ทั่วโลกมีสันติสุข โยโคอิได้รับใบปลิวนั้นแต่คิดว่าเป็นกลอุบายของข้าศึก ด้วยจิตใจของทหารกล้าที่รบเพื่อพระมหากษัตริย์ อันเป็นสัญลักษณ์ของความรักชาติ ที่ทหารทุกคนได้กล่าวสาบานไว้ว่าจะไม่ยอมแพ้ให้ข้าศึกจับตัวไปเป็นเชลย ด้วยเหตุนี้โยโคอิจึงไม่ติดต่อกับผู้คนยุคใหม่ ใช้ชีวิตอยู่ในป่าตามลำพังอย่างอดอยาก เพื่อเอาชีวิตรอดไปวันๆ

ในปี ค.ศ. 1972 เวลา 27 ปีผ่านไปหลังจากสงครามโลกครั้งที่สองสงบลง นายพรานคนหนึ่งได้พบกับโยโคอิโดยบังเอิญ ขณะที่เขากำลังตกปลา และวันนั้นเอง เขาได้รับทราบข่าวสารจากใบปลิวที่เขาเคยได้รับนั้นพูดความจริง ขณะที่คนทั้งหลายในประเทศของเขาได้ผ่านช่วงเวลาแห่งความยาก

ลำบาก และได้ชื่นชมกับสันติสุขมาแล้วหลายสิบปี แต่ตลอดช่วงเวลาดังกล่าว โยโคอิได้ใช้ชีวิตอย่างยากลำบากอย่างโดดเดี่ยว และด้วยความกดดันสารพัด (รอย เกน, *การเรียกให้ถวายเป็นที่แทนบูชา*, (สำนักพิมพ์เบอเรียน สปริงส์, รัฐมิชิแกน: ไคอะเตม 1999), หน้า 304)

หลายศตวรรษก่อนหน้านั้น ผ่านทางผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ พระเจ้าได้ทรงประกาศว่าเวลาที่ประชากรของพระองค์ต้องพบกับความกดดันและความทุกข์ยากได้ผ่านไปแล้ว พระเจ้าทรงสั่งท่านอิสยาห์ว่า “พระเจ้าของพวกท่านตรัสว่า “จงชูใจ จงชูใจประชากรของเรา จงพูดกับเยรูซาเล็มอย่างเห็นใจ และจงบอกเมืองนั้นว่า ‘ความลำบาก ของเธอสิ้นสุดลงแล้ว และบาปของเธอได้รับการอภัยแล้ว และเธอได้รับโทษจากพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ เป็นสองเท่าของความผิดของเธอแล้ว’” (อิสยาห์ 40:1, 2)

ให้เราลองไปยังถ้อยคำดังกล่าวนี้ว่าหมายความว่าอย่างไร

วันอาทิตย์

จงชูใจเพื่ออนาคต (อิสยาห์ 40:1, 2)

Comfort for the Future

ในพระธรรมอิสยาห์ 40:1, 2 พระเจ้าทรง “ชูใจ” ประชากรของพระองค์ ช่วงเวลาแห่งการถูกลงโทษได้สิ้นสุดลงแล้ว การลงโทษนั้นคืออะไร

การลงโทษนี้ชาติอัสซีเรียเป็นผู้จัดให้ใหม่ “ตะบองแห่งความกริ้วของพระเจ้า” (อิสยาห์ บทที่ 10) ที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อปลดปล่อยชนยูดาห์ด้วยการทำลายทหารในกองทัพของ “เซนนาเคอริบ” ในปี 701 ก่อน ค.ศ. (พบได้ใน *อิสยาห์ บทที่ 37*) หรือเป็นการลงโทษที่จัดให้โดยบาบิโลน ซึ่งได้นำทรัพย์สินและชาวยูดาห์ไปเป็นเชลย ทั้งนี้เพราะก่อนหน้านี้กษัตริย์เฮเซคียาห์ได้สำแดงทรัพย์สินสมบัติให้กับอุปทูตจาก “เมโรดัค บาลาดัน” ได้ชม (อิสยาห์ บทที่ 39)

“ประเทศอัสซีเรีย” และ “ชาวอัสซีเรีย” ถูกเอ่ยถึง 43 ครั้ง จากอิสยาห์ 7:17 ถึง 38:6 แต่ชนชาตินี้ปรากฏเพียงครั้งเดียวในพระธรรมอิสยาห์ส่วนที่เหลือ ตรงอิสยาห์ 52:4 ซึ่งอ้างถึงการถูกกดขี่ในอดีตโดยชาวอียิปต์ และ

ต่อมาโดย “ชาวอัสซีเรีย” ในตอนท้ายของพระธรรมอิสยาห์ กล่าวถึงการปลดปล่อยจากอาณาจักรบาบิโลน (อิสยาห์ 43:14; อิสยาห์ 47:1; อิสยาห์ 48:14, 20) และนั่นคือ “ไซรัส” ซึ่งเป็นชาวเปอร์เซีย ผู้ซึ่งได้ช่วยชนะเหนือบาบิโลนในปี 539 ก่อน ค.ศ. ดังนั้นชาติเปอร์เซียเป็นชาติที่ปลดปล่อยชาวยิวที่ถูกจับไปเป็นเชลยตั้งแต่สมัยของเนบูคัดเนสซาร์ได้เดินทางกลับประเทศยูดาห์ (อิสยาห์ 44:28; อิสยาห์ 45:1; อิสยาห์ 45:13)

พระธรรมอิสยาห์ บทที่ 1-39 กล่าวเน้นเรื่องเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งนำไปสู่การปลดปล่อยจากอัสซีเรียในปี 701 ก่อน ค.ศ. แต่ ณ จุดเริ่มต้นของ อิสยาห์ บทที่ 40 หนังสือบันทึกกระโดดไปล่วงหน้า “หนึ่งศตวรรษครึ่ง” จบลงเมื่ออาณาจักรบาบิโลนได้สิ้นสุดลงในปี 539 ก่อน ค.ศ. และการอพยพกลับประเทศของชาวยิวในช่วงเวลาสั้นๆ หลังจากนั้น

หัวข้อการอพยพกลับประเทศของชาวยิวจากบาบิโลน เชื่อมโยงกับสิ่งใดก่อนหน้าในพระธรรมอิสยาห์ ถ้ามี นั่นคืออะไร

พระธรรมอิสยาห์ บทที่ 39 ทำหน้าที่เปลี่ยนผ่านไปยังบทต่างๆ โดยได้กล่าวทำนายเกี่ยวกับเชลยที่ถูกจับไปยังบาบิโลน อย่างน้อยคือเชื้อสายของกษัตริย์เฮเซคียาห์ (อิสยาห์ 39:6, 7) ยิ่งกว่านั้นคำพยากรณ์ของอิสยาห์ บทที่ 13, 14 และ 21 พยากรณ์ว่ากรุงบาบิโลนจะล้มลงและอิสรภาพจะกลับมาสู่ประชากรของพระเจ้า: คำพยากรณ์กล่าวว่า “แต่พระยาห์เวห์จะทรงพระเมตตาต่อยาโคบ และจะทรงเลือกอิสราเอลอีก ทั้งจะตั้งเขาทั้งหลายไว้ในแผ่นดินของเขา...เมื่อพระยาห์เวห์ประทานให้เจ้าได้หยุดพักจากความเจ็บปวด และความวุ่นวายของเจ้า และจากงานหนักซึ่งเจ้าถูกบังคับให้ทำ เจ้าจะยกคำเย้ยหยันนี้กล่าวกับพระราชารของบาบิโลน” (อิสยาห์ 14:1-4) สังเกตการเชื่อมโยงใกล้ชิดกับพระธรรมอิสยาห์ 40:1, 2 ที่พระเจ้าทรงสัญญากับประชากรของพระองค์จะถึงจุดสิ้นสุดแห่งความทุกข์ยากลำบากของพวกเขา

พระสัญญาในพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงการสิ้นสุดลงของความทุกข์ยากนั้นมีความหมายอะไรสำหรับเราในเวลานี้ ความเชื่อของเรามีอะไรดีถ้าขาดพระสัญญานี้ไป และสำคัญมากแค่ไหนที่เราจะยึดมั่นในพระสัญญานี้

ประชากรของพระเจ้าได้รับการชูใจอย่างไร (อิสยาห์ 40:1-8)

ผู้สื่อข่าวไม่แจ้งชื่อคนหนึ่งประกาศว่า พระเจ้ากำลังเสด็จมาสำแดงพระสิริของพระองค์ (อิสยาห์ 40:3-5) อีกเสียงหนึ่งประกาศว่ามนุษย์มีชีวิตอยู่ไม่ยั่งยืน (transient) เหมือนใบไม้ “แต่พระวจนะพระเจ้าของเราจะยั่งยืนเป็นนิตย์” (อิสยาห์ 40:8)

ภายหลังการถูกเนรเทศจากประเทศของตน ประชากรของพระเจ้าได้รับสิ่งที่พวกเขาได้รับบนภูเขาซึ่งนายกลับมา ต่อมาพวกเขาทอดทิ้งไปทั้งหมดผ่านการผล่อออกจากศาสนา (apostasy) และพวกเขาได้รับการลงโทษ: การทรงปรากฏอยู่ของพระเจ้า และพระวจนะของพระองค์ เหล่านี้เป็นส่วนประกอบพื้นฐานแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าที่ได้ทำไว้กับชนอิสราเอล ได้ถูกวางไว้ที่แท่นบูชาของพลับพลาหรือพระวิหารของพระองค์ ซึ่งตั้งไว้ท่ามกลางพวกเขา (อพยพ 25:8, 16) เพราะว่าพวกเขาละเมิดถ้อยคำของพระองค์ พระเจ้าจึงทรงละทิ้ง (abandoned) พระวิหารของพระองค์ (เอเสเคียล บทที่ 9-11) แต่พระองค์กำลังเสด็จกลับมา การสถิตอยู่ และพระวจนะอันเป็นที่พึงชัวนิรันดร์ของพระองค์นำมาซึ่งการชูใจ การปลดปล่อย และความหวัง

มีการเตรียมอะไรที่จำเป็นสำหรับการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า (อิสยาห์ 40:3-5)

ไม่เป็นการเหมาะสมที่กษัตริย์จะถูกกระแทกไปบนทางที่ขรุขระ ดังนั้นจะต้องทำการปรับปรุงมรรคาก่อนหน้าการเสด็จมาของพระองค์ ยิ่งต้องพิถีพิถันมากขึ้นสำหรับกษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย ปรากฏว่าเสด็จมาจากทิศตะวันออก ณ ที่พระองค์ได้อพยพไปสถิตกับประชากรของพระองค์ “เราก็กังเป็นสถานนมัสการชั่วคราวของเขาในประเทศที่เขาไปอยู่นั้น” (เอเสเคียล 11:16) ซึ่งต้องการการจัดเตรียมใหม่สำหรับภูมิประเทศ (terrain) การก่อสร้างถนนระดับทางหลวงพิเศษผ่านเนินเขาขรุขระด้านตะวันออกของกรุงเยรูซาเล็มจะเป็นงานท้าทาย แม้ทุกวันนี้ซึ่งอาจใช้ดินระเบิด และแทรกเตอร์ประเภทบด

ให้แน่น และเกลี่ยดินคือ (bullozers) พระเจ้าผู้เดียวที่สามารถทำงานชิ้นนี้
ตรัสว่า “เราจะทำที่ขรุขระให้เป็นที่ราบ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราจะทำ” (อิสยาห์
42:16) แต่ตรงนี้ไม่ได้หมายถึงการสร้างถนนตามตัวอักษรสำหรับการเดินทาง
หรือขนส่ง เพราะพระองค์ทรงมีการขนส่งทางอากาศอยู่แล้วคือรถม้า (airborne
chariot) ของทูตสวรรค์ที่มีปีก (cherubim) เป็นผู้ขนส่ง (เอเสเคียล บทที่ 1,
9-11)

พระคัมภีร์ใหม่เปิดเผยอย่างตรงๆ (explicitly) ว่าคำพยากรณ์ตรงนี้
ของท่านอิสยาห์หมายถึง “การทำมรรคาด้านจิตวิญญาณ” โดยผ่านท่าน
ยอห์นผู้ให้บัพติศมา (มัทธิว 3:3) ข่าวสารของท่านคือ “จงกลับใจใหม่ เพราะ
ว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” (มัทธิว 3:2) และพิธีบัพติศมาท่านประกอบให้
เมื่อมี “การกลับใจใหม่เพื่อรับการยกโทษความผิดบาป” (มาระโก 1:4) ดังนั้น
“งานทำมรรคา” คือ “การกลับใจใหม่” มีความเต็มใจจะหันจากการทำบาป
เพื่อที่จะได้รับการชูใจ ได้รับการอภัยบาป และการสถิตอยู่ของพระเจ้า

พระธรรมเยเรมีย์ 31:31-34 ประกาศข่าวสารฝ่ายจิตวิญญาณอย่าง
เดียวกันในช่วงเวลาที่ยาวนานกว่าสำหรับชาวยูดาห์ที่เป็นเชลยถูกนำไปยังต่าง
ประเทศ เพื่อให้มีความเข้าใจธรรมชาติด้านจิตวิญญาณแห่งงานทำถนนของ
พระเจ้า ข้อความในข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาแก่เหล่า
ผู้เต็มใจจะเริ่มต้นใหม่: ด้วย “พันธสัญญาใหม่” ซึ่งพระองค์ทรงใส่พระบัญญัติ
ของพระองค์ไว้ในดวงใจของพวกเขา พร้อมกับคำปฏิญาณว่าพระองค์จะเป็น
พระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะรู้จัก และรู้พระลักษณะอุปนิสัยของพระองค์ เพราะ
ว่าพระองค์ได้ทรงอภัยความผิดบาปให้กับพวกเขา

อ่านอิสยาห์ 40:6-8 มีความหวังอะไรสำหรับเราผู้ซึ่งเหี่ยวเฉา
ไปเหมือนต้นหญ้าจะได้รับ และมีอะไรที่เราต้องระวัง

วันอังคาร

จุดเริ่มต้นของการประกาศพระกิตติคุณ

(อิสยาห์ 40:9-11)

The Birth of Evangelism

มีเหตุการณ์ประเภทใดได้รับการพรรณนาใน อิสยาห์ 40:9-11

ภายหลังในพระธรรมอิสยาห์ปรากฏมีผู้สื่อข่าวชายคนหนึ่งประกาศข่าวดีสำหรับกรุงเยรูซาเล็ม (อิสยาห์ 41:27; อิสยาห์ 52:7) แต่ใน อิสยาห์ 40:9 มีข่าวสารประกาศว่า “ดูเถิด พระเจ้าของพวกเจ้า” จากภูเขาคือ ช่วานนั้นอ่อนโยน (feminine) ซึ่งสื่อออกมาในภาษาฮีบรู

ในพระธรรมสดุดี บทที่ 68 กษัตริย์ดาวิดสรรเสริญพระเจ้าเพราะว่าพระองค์ “ทรงให้คนโดดเดี่ยวมีบ้านอยู่ พระองค์ทรงนำเชลยออกมาถึงความรุ่งโรจน์ แต่แน่ทีเดียว พวกกบฏอาศัยในแผ่นดินที่แตกกระแหง” (อิสยาห์ 68:6) แม้ว่าถ้อยคำตรงนี้ประยุกต์ใช้กับเหล่าผู้อพยพจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ ท่านอิสยาห์ใช้แนวคิดเดียวกันนี้อ้างถึงการประกาศถึง “การอพยพครั้งที่สอง”: การอพยพจากการเป็นเชลยในบาบิโลนกลับบ้าน

เวลาระหว่างนั้นพระคัมภีร์ใหม่ประยุกต์ใช้ อิสยาห์ 40:3-5 สำหรับท่านยอห์นผู้ให้บัพติศมาซึ่งได้เตรียมเส้นทางไว้สำหรับพระคริสต์ พระวจนะนิรันดร์ได้กลายเป็นเนื้อหนัง อาศัยอยู่ท่ามกลางประชากรของพระองค์ (ยอห์น 1:14)

แม้แต่ก่อนหน้าท่านยอห์นผู้ให้บัพติศมา มีท่านอื่นพูดเกี่ยวกับข่าวดีในการเสด็จมาของพระองค์ ท่ามกลางบุคคลเหล่านี้คือ สิเมโอน ผู้สูงวัย และนางอันนา ทั้งสองได้พบพระกุมารเยซูเมื่อบิดามารดาของพระองค์นำพระกุมารไปอุทิศถวายที่พระวิหาร (ลูคา 2:25-38) ซึ่งเหมือนผู้สื่อข่าวอิสยาห์ คือมีทั้งเพศชายและหญิง ต่างมุ่งรอคอยผู้จะมาให้การปลอบโยน/ผู้ให้การชูใจ แก่ชนอิสราเอลในรูปแบบของ “พระเมสสิยาห์” (ลูคา 2:25-26)

ในแสงสว่างแห่งคำพยากรณ์ของท่านอิสยาห์ เหตุการณ์ไม่ได้บังเอิญประจวบกัน (coincidental) ที่นางอันนาซึ่งเป็นผู้เผยพระวจนะหญิง เป็นบุคคลแรกที่ประกาศต่อที่สาธารณะ ณ พระวิหารบนภูเขา ประกาศแก่ชาวเยรูซาเล็มว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาแล้วว่า: “ในขณะที่นั้นผู้หญิงคนนี้เข้ามาขอบพระคุณพระเจ้า และกล่าวถึงพระกุมารให้คนทั้งหลายที่คอยการทรงไถ่กรุงเยรูซาเล็มฟัง” (ลูคา 2:38) นี่เป็นการเริ่มต้นการประกาศพระกิตติคุณของคริสเตียนตามที่เราได้ทราบ: การประกาศพระกิตติคุณ ข่าวดี ที่พระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาพร้อมกับความรอด ต่อมาภายหลัง พระคริสต์มอบหมายความ

รับผิดชอบ (entrusted) ให้แก่ผู้หญิงคนหนึ่งคือ มารีย์ ชาวมักดาลาเป็นผู้สื่อข่าวคนแรกที่สื่อข่าวเรื่องชัยชนะที่พระองค์ทรงฟื้นพระชนม์ (ยอห์น 20:17, 18) การกระทำซึ่งรับรองว่าพันธกิจการประกาศของพระองค์แก่ชาวโลกได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว เนื้อหนึ่งเหมือนหญ้า แต่พระวณะของพระเจ้าได้กลายเป็นเนื้อหนังทรงชนม์อยู่ชั่ววันรันดร์ (ดู อีสยาห์ 40:6-8)

จาก อีสยาห์ 40:11 มีความคิดอะไรตรงที่ คุณมีประสบการณ์ที่ได้รับเลี้ยงดูดูแลจากพระเจ้าหรือไม่ อย่างไร

พุธ

พระผู้สร้างผู้ทรงเมตตา (อิสยาห์ 40:12-31)

Merciful Creator

อิสยาห์ บทที่ 40 กล่าวถึงพระเมตตาและฤทธานุภาพของพระเจ้าอย่างไร

ตลอดทั้งบทนี้ พระเมตตา กรุณา และฤทธานุภาพของพระองค์ถักทอผสมผสานเข้าด้วยกัน เพราะทั้งสองมีความจำเป็น เพื่อที่พระเจ้าจะช่วยประชากรของพระองค์ให้รอด พระองค์ทรงประสงค์จะช่วยพวกเขาให้รอดพ้น เพราะว่าพระองค์ทรงเมตตาและกรุณา พระองค์จึงสามารถช่วยพวกเขาให้รอดได้ เพราะพระองค์ทรงฤทธานุภาพ

พระเมตตา (อิสยาห์ 40:1-5): ทรงซื่อ พระองค์ทรงเสด็จเพื่อการช่วยให้รอด

ฤทธานุภาพ (อิสยาห์ 40:3-8): ทรงสง่าราศี ทรงสถาปนารันดร์ ขณะมนุษย์อ่อนแอ และมีอายุจำกัด

พระเมตตา (อิสยาห์ 40:9-11): ชาวดีแห่งการปลดปล่อย ทรงเป็นดุจผู้เลี้ยงแกะประชากรของพระองค์

ฤทธานุภาพ (อิสยาห์ 40:12-26): ทรงเป็นพระผู้สร้าง ที่ไม่มีใครเปรียบเทียบได้

พระเมตตา (อิสยาห์ 40:27-31): ในฐานะพระผู้สร้าง พระองค์ทรงประทานพระเมตตาแก่ผู้อ่อนกำลังท้อแท้ใจ

หลังจากแนะนำฤทธานุภาพของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่และมั่นคงแล้ว (อิสยาห์ 40:3-8) อิสยาห์ได้อธิบายถึงอำนาจและสติปัญญาล้ำเลิศที่ทำให้เห็นว่าโลกและสรรพสิ่งในโลกนั้นกระจัด (อิสยาห์ 40:12-17) ตรงนี้เป็นรูปแบบการถามอย่างมีไวยากรณ์และมีชีวิตชีวาโดยการอ้างถึงแผ่นดินโลก และส่วนต่างๆ ฟังแล้วเหมือนคำตอบของพระเจ้าที่ให้กับโยบ (โยบ บทที่ 38-41)

อะไรคือคำตอบของคำถามว่า: “ท่านทั้งหลายจะเปรียบพระเจ้าเหมือนกับใคร” (อิสยาห์ 40:18)

สำหรับท่านอิสยาห์และท่านโยบ คำตอบให้มาโดยปราศจากการพูดว่า: ไม่มีใคร (no one) เราไม่อาจเปรียบเทียบพระเจ้ากับอะไรได้ แต่ท่านอิสยาห์ยกคำถามของท่านขึ้นมาและอ้างถึงคำตอบ ที่ผู้คนสมัยโบราณหลายคนบอกเป็นนัย (implies) โดยการกระทำของพวกเขา ซึ่งทำประหนึ่งว่าพระเจ้าเหมือนรูปเคารพชิ้นหนึ่ง (อิสยาห์ 40:19, 20)

สำหรับความนึกคิดนี้ท่านอิสยาห์ตอบสนองว่า ดูแล้วเหมือนความโง่เขลาที่จะกล่าวว่ารูปเคารพชิ้นหนึ่งเหมือนกับพระเจ้า เพื่อความแน่ใจว่าผู้คนจะเข้าใจจุดนั้น ท่านอิสยาห์อธิบายรายละเอียดในความพิเศษไม่เหมือนใคร และนำข้อโต้แย้งที่ไม่สามารถให้คำตอบได้ว่าพระองค์คือพระผู้สร้างผู้บริสุทธิ์ (อิสยาห์ 40:21-26)

อิสยาห์ 40:27 คนที่อิสยาห์ประกาศข่าวให้มีทำที่อย่างไร และเราอาจจะมีการที่ที่ผิดเช่นนั้นได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ในข่าวสารของพระเจ้า คือการ “ให้ความซุใจ” ผู้คนที่มีความต้องการ เช่นเดียวกับท่านโยบความทุกข์ยากลำบากของพวกเขาทำให้พวกเขา รู้สึกสับสน และท้อถอยเกี่ยวกับพระลักษณะอุปนิสัยของพระองค์

จากพระคัมภีร์ที่ศึกษาในวันนี้ ซึ่งไม่ได้กล่าวถึงพระเมตตาและฤทธานุภาพของพระองค์เท่านั้น แต่ได้กล่าวถึงฐานะของพระองค์ที่เป็นพระผู้สร้างด้วย สิ่งนี้มีความสำคัญอย่างไร และวันสะบาโตของแต่ละสัปดาห์ ช่วยเสริมเรื่องนี้ได้อย่างไร

การกราบไหว้รูปเคารพทำลายลักษณะเฉพาะ (unique) ในความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้า เพราะรูปเคารพได้เข้ามาแทนที่พระเจ้า ด้วยสิ่งอื่นบางสิ่ง (อพยพ 20:4, 5; อิสยาห์ 42:8) ดังนั้นผู้เผยพระวจนะอ้างถึงการ “ล่วงละเมิดประเวณี” ด้านจิตวิญญาณ (เยเรมีย์ 3:6-9; เอเสเคียล 16:15-19)

อิสยาห์ 41:29 กล่าวถึงรูปเคารพอย่างไร เราเข้าใจสิ่งนี้อย่างไร และทำไมจึงต้องอธิบายให้ถูกต้อง

ผู้กราบไหว้บูชารูปเคารพสมัยโบราณเชื่อว่าพวกเขานมัสการพระเบื้องบน (divine) ผู้ทรงฤทธิ์ ผ่านรูปเคารพ หรือสัญลักษณ์ของพระหรือเทพเจ้าเหล่านั้น การกราบไหว้ หรือนมัสการรูปเคารพเป็นตัวแทนของการละเมิดพระบัญญัติข้อที่หนึ่ง ของพระบัญญัติสิบประการซึ่งมีข้อความว่า: “ห้ามมีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากเรา” (อพยพ 20:3) และถ้ารูปเคารพนั้นมีเจตนาให้เป็นตัวแทนของพระเจ้าเที่ยงแท้ ดังเช่นรูปลูกวัวทองคำของชนอิสราเอล (อพยพ 32:4, 5) องค์พระผู้เป็นเจ้าปฏิเสธความเหมือนกับพระเจ้าของรูปเคารพนั้น เพราะไม่มีใครทราบว่าจะพรรณนาถึงพระองค์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:15-19) และไม่มีอะไรสามารถเป็นตัวแทนพระสิริ และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้ เพราะรูปเคารพเองทำหน้าที่แทนพระเจ้าไม่ได้ ดังนั้นการกราบไหว้หรือนมัสการรูปเคารพเป็นการละเมิดพระบัญญัติข้อที่หนึ่ง และที่สองของพระบัญญัติสิบประการ

ประชากรของพระเจ้าไม่ต้องการรูปเคารพ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับพวกเขาในพลับพลาของพระองค์ ดังนั้นการนมัสการรูปเคารพ คือการนมัสการสิ่งที่เป็นตัวแทนของพระองค์ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธการสถิตอยู่ของพระองค์

มีรูปเคารพประเภทใดที่เราเผชิญในโบสถ์ทุกวันนี้ การนมัสการรูปเคารพปรากฏในรูปแบบที่ชาญฉลาดมากขึ้นในโบสถ์ปัจจุบันนี้ไหม ถ้ามีคือสิ่งใด หรืออย่างไร

“คนจำนวนมากที่ได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียนกำลังรับใช้เทพเจ้า (gods) อื่นๆ นอกเหนือจาก “องค์พระผู้เป็นเจ้า” (the Lord) พระผู้สร้างต้องการการการอุทิศถวายสูงสุดจากเรา พร้อมทั้งความจงรักภักดีเป็นอันดับแรก สิ่งใดๆ ที่โน้มเอียงทำให้ความรักของเราลดน้อยลง (abate) หรือเข้ามาแทรกแซงการรับใช้ที่ถวายให้พระองค์ สิ่งเหล่านั้นจะกลายเป็นเหมือนรูปเคารพ” (เอลเลน จี. ไวท์, *The SDA Bible Commentary*, เล่ม 2, หน้า 1011, 1012)

เราทราบจากงานเขียนสมัยโบราณว่า การกราบไหว้รูปเคารพมีเสน่ห์ที่น่าประทับใจ เพราะเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับด้านวัตถุ การใช้รูปแบบการนมัสการที่ผู้คนมีส่วนร่วม ผู้นำมีการรูปเคารพให้เกียรติพลังอำนาจ (forces) พวกเขาเชื่อว่าเทพเจ้า หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่พวกเขากราบไหว้บูชาสามารถให้ความอุดมสมบูรณ์ (fertility) และความเจริญรุ่งเรือง (prosperity) แก่พวกเขาได้ เป็นศาสนา “ช่วยตนเอง” (self-help) ฟังดูแล้ว คุณมีความคุ้นเคยไหม

ก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง จะต้องมีการเตรียมงานทำถนนของชาวสารสุดท้ายของเอลิยาห์ซึ่งเป็นงานแห่ง “การทำให้คืนดีกัน” (reconciliation) (มาลาคีย์ บทที่ 4) การเลือกจะเป็นอย่างเดียวกับวันของท่านอิสยาห์: คุณจะนมัสการพระผู้สร้าง หรือคุณจะนมัสการสิ่งอื่นบางสิ่ง (วิวรณ์ บทที่ 13, 14) เพราะในที่สุด เราจะลงเอยนมัสการบางสิ่งเสมอ

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

อ่าน เอลเลน จี. ไวท์, จงมองไปที่พระเจ้าของท่าน, *ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์*, หน้า 311, 321

“ในสมัยของอิสยาห์ ความเข้าใจชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของมนุษย์อยู่ในสภาพมืดมัวผ่านการเข้าใจผิด เรื่องพระเจ้า เป็นเวลานานมาแล้วที่ซาตานหาวิธีนำมนุษย์ให้มองพระผู้สร้างของพวกเขาในฐานะเป็นต้นตอของความบาป ความทุกข์ยากเดือดร้อน และความตาย คนเหล่านี้ที่ซาตานหลอกลวง จินตนาการว่าพระเจ้ามีพระทัยแข็ง และเข้มงวด พวกเขาถือว่าพระองค์กำลังเฝ้ามองดูพร้อมที่จะตำหนิ และปรักปรำ ไม่เต็มพระทัยจะต้อนรับคนบาปที่บาปใดมีข้อ

แก้ตัวที่จะไม่ช่วยเขา บัญญัติแห่งความรักโดยสวรรค์ที่ใช้ในการปกครองได้ถูกแสดงเจตนาอย่างผิดๆ โดยจอมหลอกลวง ว่าเป็นความเข้มงวดความสุขของมนุษย์ เป็นแอกอันหนักซึ่งพวกเขาควรยินดีที่ได้หลีกเลี่ยง ซาตานประกาศว่าเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ และบทลงโทษของการล่วงละเมิดก็เป็นไปตามอำเภอใจ” (เอลเลน จี. ไวท์, *ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์*, หน้า 311)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. จงสรุปข่าวสารในอิสยาห์ 40:12-31 โดยใช้ถ้อยคำของคุณเอง รวมถึงข้อมูลทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นในชั้นเรียน
2. อิสยาห์พรรณนาถึงความมั่นคงของพระวจนะเปรียบเทียบกับความเปราะบางของชีวิตมนุษย์อย่างไร (*อิสยาห์ 40:6-8*) และการกลัวความตายเชื่อมโยงกับความหวังเรื่องการฟื้นคืนชีพอย่างไร (*โยบ 19:25-27; ดาเนียล 12:2; 1 โครินธ์ 15:51-57; 1 เธสะโลนิกา 4:13-18*)
3. เนื้อหาในอิสยาห์ 40:12-31 ช่วยเยียวยาความหึงและความมโหฬารได้อย่างไร

สรุป:

พระเจ้าทรงช่วยให้ผู้ที่ได้รับความทุกข์ยากผ่านอิสยาห์ เวลาแห่งความทุกข์ยากของพวกเขาได้จบลงแล้ว และพระเจ้ากำลังกลับมายังพวกเขา แทนที่จะรู้สึกท้อถอย และสับสน พวกเขาควรไว้วางใจในพระเจ้า ให้ใช้อำนาจแห่งความคิดสร้างสรรค์ของพระองค์แทนพวกเขา

บทที่ 9

รับใช้และไถ่ให้รอด

To Serve and to Save

วันที่ 20 - 26 กุมภาพันธ์ 2021

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ บทที่ 41; อิสยาห์ 42:1-7; อิสยาห์ 44:26-45:6; อิสยาห์ 49:1-12

ข้อควรจำ

“คูสิ ผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราเชิดชู ผู้เลือกสรรของเรา ผู้ซึ่งใจเราปิติยินดี เราเอาวิญญาณของเราใส่ไว้บนท่าน ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไป ยังบรรดาประชาชาติ”
(อิสยาห์ 42:1)

หลายคนมีความรู้สึกว่าจะ เป็นสิทธิพิเศษที่ยิ่งใหญ่หากได้ไปเยี่ยมสถานที่ที่พระคริสต์ทรงดำเนินชีวิตบนโลก คือไปเดิน ไปเยี่ยมชมทะเลสาบกาลิลี ดูพื้นที่ข้างทะเลสาบ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงใช้สั่งสอนประชาชน ได้เห็นเนินเขา และหุบเขาเขาที่สายพระเนตรของพระองค์มองไปดูบ่อยๆ ที่จริงเราไม่จำเป็นต้องเดินทางไปในเมืองคาเปอร์นาอุม หรือหมู่บ้านเบธานี เพื่อจะดำเนินตามรอยพระบาทของพระเยซู เราสามารถจะพบรอยพระบาทข้างเตียงคนป่วยในบ้านหลังเล็กๆ ของคนยากจน หรือผู้คนตามตรอกซอกซอยของเมืองใหญ่ และในทุกสถานที่ที่ดวงใจของมนุษย์ต้องการรับการปลอบโยน (consolation) คือการทำเหมือนที่พระเยซูทรงได้ทำบนแผ่นดินโลก เราก็คงจะเดินตามรอยพระบาทของพระองค์ (เอลเลน จี. วัตต์, ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน, หน้า 640)

ท่านอิสยาห์ได้พูดถึงผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพันธกิจการรับใช้ด้วยความเมตตาคล้ายคลึงกันว่า: “ไม้อ้อชำแล้ว ท่านจะไม่หัก และใส่ตะเกียง

ริบหรืนั้น ท่านจะไม่ดับ ... เพื่อเปิดตาคนตาบอดทั้งหลาย เพื่อนำผู้ถูกจำจอง
ออกจากคุก” (อิสยาห์ 42:3, 7)

ให้เรามองไปยังผู้รับใช้ท่านนี้ พระองค์เป็นใคร และพระองค์ได้ทำ
สิ่งใดสำเร็จ

วันอาทิตย์

ผู้รับใช้ชาติ (อิสยาห์ บทที่ 41)

Servant Nation

อิสยาห์ 41:8 พระเจ้าตรัสว่า “แต่เจ้า อิสราเอล ผู้รับใช้ของเรา”
และอิสยาห์ 42:1 พระองค์ทรงแนะนำว่า “ผู้รับใช้ของเรา” คือใคร

อิสราเอลหมายถึงยาโคบที่เป็นบรรพบุรุษของชาวอิสราเอลหรือหมายถึง
ชาวอิสราเอลเอง และพระเมสสิยาห์หมายถึงพระคริสต์คือพระเยซูในพระคัมภีร์
ใหม่หรือไม่

มีผู้รับใช้สองประเภทใน อิสยาห์ บทที่ 41-53 คืออิสราเอลหรือยาโคบ
ตามที่พบในอิสราเอล 41:8; 44:1; 2, 21; อิสยาห์ 45:4; อิสยาห์ 48:20 เพราะ
พระเจ้าตรัสกับอิสราเอลคือยาโคบ ในปัจจุบันยาโคบเป็นตัวแทนประชาชาติที่
สืบเชื้อสายจากท่าน ตามข้อมูลที่พบใน (อิสยาห์ 48:20)

ส่วนในอิสยาห์ 42:1, อิสยาห์ 50:10, อิสยาห์ 52:13; อิสยาห์ 53:11 ผู้รับ
ใช้ของพระเจ้าไม่ถูกเอ่ยชื่อ เมื่อท่านถูกเอ่ยถึงครั้งแรกใน อิสยาห์ 42:1 ไม่มีข้อ
บ่งชี้ชัด แต่ต่อมาก็ชัดเจนว่าเป็นผู้ที่มาไถ่ถอนเผ่าพันธุ์ของยาโคบคืออิสราเอล
ให้กลับไปสู่พระเจ้า (อิสยาห์ 49:5, 6) สิ้นพระชนม์แทนที่คนบาปทั้งปวง (อิสยาห์
52:13-53:12; ดู อิสยาห์ 49:5, 6 ด้วย) ดังนั้นผู้รับใช้ในที่นี้จึงมีที่เป็นชนชาติที่
เป็นคนหม่อมคณะและบุคคลอีกท่านหนึ่ง

บทบาทของผู้รับใช้ชาติคืออะไร (อิสยาห์ 41:8-20)

พระเจ้าทรงให้ความมั่นใจชนอิสราเอลว่าประเทศชาติของพวกเขายังคง
เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า: ดั่งมีข้อพระคัมภีร์บอกว่า “เจ้าผู้ที่เรานำมาจากปลาย
แผ่นดินโลก และเรียกมาจากที่ไกลสุดของโลก แล้วพูดกับเจ้าว่า ‘เจ้าเป็นผู้
รับใช้ของเรา เราได้เลือกเจ้า และไม่ปฏิเสธเจ้า’” (อิสยาห์ 41:9) จากนั้น

พระเจ้าทรงประทานชนชาติอิสราเอลด้วยพระสัญญางดงาม (magnificent) ที่สุดในพระคัมภีร์ว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขยาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะเสริมกำลังเจ้า เราจะช่วยเจ้า เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาอันชอบธรรมของเรา” (อิสยาห์ 41:10) ตรงนี้ และข้อพระคัมภีร์ต่อๆ ไป หนึ่งของบทบาทพื้นฐานของชนอิสราเอลคือการไว้วางใจในพระเจ้าเที่ยงแท้เพื่อการช่วยพวกเขาให้รอด (ขณะที่กษัตริย์อาหัสไม่ได้ทำ) โดยพระองค์หันไปไว้วางใจในเทพเจ้า (gods) อื่นๆ และรูปเคารพของเทพเจ้าเหล่านั้นเหมือนชนชาติต่างๆ ทำกัน (อิสยาห์ 41:7, 21-24, 28, 29)

สังเกตในพระธรรมอิสยาห์ 41:14 พระเจ้าทรงเรียกชนชาติอิสราเอลว่า “หนอนของยาโคบ” พระองค์มีพระประสงค์จะสื่อในเรื่องอะไร มองไปยังพระคัมภีร์ทั้งข้อเพื่อจะพบคำตอบที่ดีกว่า สิ่งนี้ควรจะสอนอะไรพวกเราเช่นกัน เกี่ยวกับความต้องการจะพึ่งพาในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างหมดสิ้นของเรา

วันจันทร์

การไม่ระบุชื่อผู้รับใช้ (อิสยาห์ 42:1-7)

Unnamed Individual Servant

ผู้รับใช้ที่พระเจ้าทรงใส่วิญญาณของพระองค์เหนือท่านในที่นี้คือใคร และบทบาทของท่านคืออะไร (อิสยาห์ 42:1-7)

เลือกคำตอบที่ดีที่สุด หรือผสมผสานกัน:

1. ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปยังบรรดาประชาชาติ
2. ท่านจะไม่ร้องเสียงดังหรือเปล่งเสียงของท่าน
3. ท่านเป็นครู
4. ท่านเป็นพันธสัญญาระหว่างพระเจ้าและประชากรของพระองค์
5. ท่านเป็นความสว่าง เปิดตาคนตาบอด และปล่อยผู้ถูกจำจอง
6. ถูกทุกข้อ

บทบาทและอุปนิสัยของผู้รับใช้ท่านนี้เป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับหน่อที่แตกออกจากตอของเจสซี ซึ่งมีพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่บนท่านด้วย (อิสยาห์ บทที่ 11)

เหมือนใน อิสยาห์ บทที่ 42 การปกครองของพระเจ้าผู้ทรงเมตตาของดาวิดใน อิสยาห์ บทที่ 11 กระทำสิ่งที่สอดคล้องกับพระเจ้า จัดหาความยุติธรรม และ ปลอ่ยผู้ที่ถูกกดขี่ ประทานสติปัญญา และความรู้ของพระเจ้า เราพบว่า หน่อ และรากของเจสสีคือ พระเมสสิยาห์ พระบุตรของพระเจ้าในอิสยาห์ 9:6, 7 ผู้ทรงนำสันติสุขมาสู่บัลลังก์ของดาวิด และอาณาจักรของพระองค์ ด้วยความ ยุติธรรม และความชอบธรรม (อิสยาห์ 9:7) ผู้รับใช้ในอิสยาห์ บทที่ 42 จึงเป็น พระเมสสิยาห์

พระคัมภีร์ใหม่กล่าวถึงผู้รับใช้ในอิสยาห์ 42:1-7 อย่างไร ใคร เป็นผู้ให้ความยุติธรรม (มัทธิว 12:15-21)

พระธรรมมัทธิว บทที่ 12 อ้างอิงจาก อิสยาห์ บทที่ 42 และประยุกต์ ใช้กับการเยียวยาชณะทรงดำเนินพันธกิจอย่างเจียบๆ ของพระเยซู พระบุตร ของพระเจ้า ในพระองค์พระบิดาทรงปลื้มปิติ (อิสยาห์ 42:1; มัทธิว 3:16, 17; มัทธิว 17:5) เป็นพระองค์เองผู้ทรงสถาปนาพันธสัญญา เชื่อมต่อกับประชากร ของพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง (อิสยาห์ 42:6; ดาเนียล 9:27)

พระเยซู และเหล่าอัครทูตของพระองค์ได้รับความยุติธรรมสำหรับ ประชากร ด้วยการปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากความยากลำบาก ความโง่เขลา และการเป็นทาสของวิญญาณร้าย มีสาเหตุมาจากการกดขี่ของซาตาน (ลูกา 10:19) เมื่อพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อให้การยืนยัน (ratify) ใน “พันธสัญญาใหม่” (มัทธิว 26:28) เพื่อที่จะได้รับความยุติธรรมสำหรับโลก โดยการขับซาตานออกไป ดังพระวจนะตอนนี้กล่าวว่า “เดี๋ยวนี้การพิพากษา มาถึงโลกนี้แล้ว เดี๋ยวนี้ผู้ครองโลกนี้จะถูกกำจัดออกไป” (ยอห์น 12:31-33)

อิสยาห์ 42:1-4 เป็นคำพรณนาถึงพระคริสต์ มีพันธกิจใดของ พระเยซูที่สำเร็จจริงตามคำพยากรณ์นี้ และมีบทเรียนอะไรที่เราจะนำมา รับใช้ผู้อื่นได้

คำพยากรณ์ที่น่าแปลกใจที่สุดในที่นี้คืออะไร อิสยาห์ 44:26-45:6

ช่วงเวลาในพันธกิจการรับใช้ของท่านอิสยาห์ประมาณจากปี 745 ก่อน ค.ศ. ถึงประมาณ 685 ปี ก่อน ค.ศ. (60 ปี)หลังจากที่ได้เอ่ยถึง “ผู้ได้ชนะ” (conqueror) จากตะวันออก และจากเหนือ (อิสยาห์ 41:2, 3, 25) และการบอกเป็นนัยว่า นี่เป็นข่าวดีสำหรับกรุงเยรูซาเล็ม (อิสยาห์ 41:27) ท่านอิสยาห์กล่าวพยากรณ์โดยการเอ่ยชื่อ “ไซรัส” (Cyrus) ผู้นำทัพอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งได้พรรณนาถึงกิจกรรมของเขาด้วยว่า “ไซรัส” ได้มาจากทิศเหนือ และทิศตะวันออกของบาบิโลน และใช้กำลังเอาชนะกรุงบาบิโลนในปี 539 ก่อน ค.ศ. ไซรัสได้รับใช้พระเจ้าด้วยการปลดปล่อยชาวยิวจากการที่ถูกกษัตริย์บาบิโลนจับไปเป็นเชลย (ตั้งแต่ครั้งเนบูคัดเนสซาร์) และกษัตริย์ไซรัสเองได้อนุญาต (authorize) อย่างเป็นทางการให้ชาวยิวเดินทางกลับไปสร้างวิหารในกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ (ดู เอสรา บทที่ 1)

คำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นจริงหลัง 146 ปีที่อิสยาห์เสียชีวิตไปแล้ว คำพยากรณ์กล่าวล่วงหน้าก่อนเหตุการณ์เกิดขึ้นจริงถึงหนึ่งศตวรรษครึ่ง เหมือนการทำนายของ “จอร์จ วอชิงตัน” ที่ได้ทำนายว่าชายคนที่ชื่อ นายพล ดไวท์ ไอเซนฮาวร์ จะเป็นผู้ช่วยปลดปล่อยยุโรปในปี ค.ศ. 1945

เพราะว่าการกระทำของไซรัสได้รับการยืนยันจากหลักฐานโบราณหลายประเภท รวมไปถึงประวัติศาสตร์ของชาวบาบิโลน และจากบันทึกของไซรัสเองใน “กระบอกบันทึกทรงกลม” (Cyrus Cylinder) และพระคัมภีร์ (2 พงศาวดาร 36:22, 23; เอสรา บทที่ 1; ดาเนียล บทที่ 5; ดาเนียล 6:28; ดาเนียล 10:1) ความแม่นยำในคำพยากรณ์ของท่านอิสยาห์อยู่เหนือการโต้แย้งใดๆ ซึ่งได้ยืนยันความเชื่อของผู้เชื่อในคำพยากรณ์แท้ว่าผู้เผยพระวจนะได้ทราบข้อมูลเหล่านั้นจากพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงทราบอนาคตล่วงหน้านานแสนนาน

ทำไมพระเจ้าจึงเรียกไซรัสว่า “ผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้” (อิสยาห์

คำว่า “ถูกเจิม” ในพระคัมภีร์เดิมเล่มอื่นของภาษาฮีบรูหมายถึง “เมสสิยาห์” และคำนี้อาจหมายถึงการเจิมมหาปุโรหิต (เลวีนิติ 4:3, 5, 16; เลวีนิติ 6:22) และการเจิมกษัตริย์ของอิสราเอลด้วย (1 ซามูเอล 16:6; 1 ซามูเอล 24:6, 10; 2 ซามูเอล 22:51) พระเมสสิยาห์ กษัตริย์ตามเชื้อสายของดาวิดผู้เป็นกษัตริย์ในอุดมคติ และผู้ปลดปล่อย (สดุดี 2:2; ดาเนียล 9:25, 26) ในกรณีของอิสยาห์ ไชรัสเป็นกษัตริย์ในอนาคต ที่พระเจ้าทรงส่งมาปลดปล่อยประชากรของพระองค์ แต่เป็นเมสสิยาห์หรือผู้ปลดปล่อยที่แตกต่างออกไป เพราะไม่ใช่ชาวอิสราเอล ท่านจะทำบางสิ่งที่พระเมสสิยาห์ทำ เช่นการเอาชนะศัตรูของพระเจ้า และปลดปล่อยเชลยของพระองค์ แต่ท่านไม่อาจเป็นอย่างเดียวกับพระเมสสิยาห์ เพราะว่าไม่ใช่เชื้อสายของดาวิด

การทำนายถึงไชรัส พิสูจน์ว่าคำพยากรณ์นี้มาจากเบื้องบน เปิดเผยว่า พระเจ้าทรงทราบเหตุการณ์ในอนาคต (อิสยาห์ 41:4, 21-23, 26-28; อิสยาห์ 44:26) ขณะเดียวกันพระองค์เข้าถึงไชรัส โดยตรัสว่า “เราจะให้ทรัพย์สมบัติในที่มืดแก่เจ้า และให้ขุมทรัพย์ในที่ลับเพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอล ผู้เรียกตามชื่อของเจ้า” (อิสยาห์ 45:3)

นึกถึงคำพยากรณ์อื่นในพระคัมภีร์ ที่สำเร็จแล้ว (เช่นอาณาจักรทั้งหมดในดาเนียล บทที่ 2 ยกเว้นอาณาจักรสุดท้าย, ดาเนียล บทที่ 7 และ ดาเนียล 9:24-27) คำพยากรณ์เหล่านี้ให้ความหวังอะไรแก่เราเป็นการส่วนตัว

พูด

ความหวังล่วงหน้า

Hope in Advance

การที่อิสยาห์พยากรณ์ถึงไชรัส เป็นสิ่งที่รบกวนใจของผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้า พวกเขาไม่เชื่อว่าผู้เผยพระวจนะได้รับข่าวสารจากพระเจ้า เพื่อการรับมือในเรื่องนี้ พวกเขายอมรับทฤษฎีที่กล่าวว่า มีผู้เผยพระวจนะอีกท่านหนึ่งหรือมีอิสยาห์คนที่สองที่มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาเดียวกับไชรัส และเป็นผู้เขียนพระธรรมอิสยาห์ จากบทที่ 40-66 ดังนั้นพระธรรมอิสยาห์จึงถูกเลือกเป็นสองท่อน (ดู ฮีบรู 11:37)

ไม่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่ามีอิสยาห์คนที่สอง หากมีจริงพระคัมภีร์ก็จะกล่าวถึง เพราะข่าวสารในพระคัมภีร์เล่มนี้มีความสำคัญและเป็นงานเขียนมีคุณภาพทางศิลปะที่ยอดเยี่ยม แต่ไม่ปรากฏในต้นฉบับเก่าแก่ที่พบในถ้ำคูมราน และไม่มีการแบ่งระหว่าง บทที่ 39 และ 40 ว่าเป็นผู้เขียนคนละคน

พื้นฐานของข่าวสารในพระธรรมอิสยาห์มีความต่อเนื่องในตลอดทั้งเล่ม ซึ่งนั่นก็คือ: จงไว้วางใจในพระเจ้าเที่ยงแท้ รวมทั้งข่าวสารเรื่องพระเมสสิยาห์ พระผู้ช่วยของท่านมากกว่าอำนาจอื่นใด ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์กล่าวเน้นอย่างถูกต้องว่า การเปลี่ยนผ่านเน้นจากช่วงเวลาของอัสซีเรีย ในอิสยาห์ บทที่ 1-39 ไปสู่ช่วงสมัยบาบิโลนเริ่มต้นจาก บทที่ 40 เป็นต้นไป แต่เราได้พบว่า อิสยาห์ บทที่ 13-14 และ 39 เราได้มองเห็น (envisage) การถูกบังคับไปเป็นเชลยในอาณาจักรบาบิโลนเกิดขึ้นแล้ว เป็นความจริง บทที่ 1-39 กล่าวเน้นเรื่องการพิพากษา และอิสยาห์ บทที่ 40-66 เน้นเรื่องการ “ปลอบใจ” (consolation) แต่ในหลายบทก่อนหน้านั้นเป็นการปลอบใจจากเบื้องบน และการให้ความมั่นใจ (assurance) อย่างอุดมเช่นกัน และตอนต่อมาอย่างเช่น อิสยาห์ 42:18-25; อิสยาห์ 43:22-28 และ อิสยาห์ 48:1-11 พูดถึงการพิพากษาของพระเจ้าสำหรับชนยูดาห์ในการที่พวกเขาได้ละทิ้ง (forsaking) พระองค์ ซึ่งที่จริงคำพยากรณ์ของท่านอิสยาห์ บอกเป็นนัยเรื่องการประโลมใจในระหว่างนั้นเช่นกัน

แม้ว่าชาติยูดาห์จะเผชิญกับความหายนะอันน่ากลัว เนื่องจากบาปของประชาชน แต่บางคนท่ามกลางพวกเขาก็ไม่ยอมละทิ้งความหวัง พวกเขาพึ่งพิงพระสัญญาของพระเจ้า เช่น เลวีนิติ 26:40-45 มีความหวังอะไรในพระคัมภีร์ตอนนี้

มีหลักการด้านจิตวิญญาณอะไรจากข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสอะไรกับชนอิสราเอล และข่าวสารเหล่านี้ให้ความหวังอะไรแก่เรา

ใครคือผู้รับใช้ของพระเจ้าในพระธรรมอิสยาห์ 49:1-12

พระเจ้าทรงเรียกและออกชื่อของเขาก่อนที่เขาคือคนธรรมดาโลก ทรงทำให้ปากของเขาเป็นเหมือนดาบ และเขาจะได้รับเกียรติในพระองค์ พระเจ้าทรงใช้ผู้รับใช้ให้นำชนชาติอิสราเอลกลับมาหาพระองค์เอง ให้เป็นแสงสว่างแห่งความรอดแก่โลกทั้งใบ ให้เป็นพันธสัญญาและให้ปลดปล่อยผู้เป็นนักโทษทั้งหลาย คำพรรณานานี้ทับซ้อน (overlap) กันมากระหว่างคำพรรณานี้และอิสยาห์ บทที่ 42 ที่เราบ่งบอกว่า “ผู้รับใช้ คือพระเมสสิยาห์” พระคัมภีร์ใหม่ให้เหตุผลว่า (attributes) ผู้รับใช้คือพระเยซูคริสต์ ในการเสด็จมาทั้งสองครั้ง: *มัทธิว 1:21; ยอห์น 8:12; ยอห์น 9:5; ยอห์น 17:1-5; วิวรรณ์ 1:16; วิวรรณ์ 2:16; วิวรรณ์ 19:15*

ถ้าผู้รับใช้ท่านนี้คือ พระเมสสิยาห์ เหตุใดพระเจ้าทรงเรียกท่านว่า “อิสราเอล” ตรงนี้ (อิสยาห์ 49:3)

เนื้อหาในอิสยาห์ก่อนหน้านี้นี้เราพบว่า ผู้รับใช้ของพระเจ้าคืออิสราเอลหรือยาโคบที่เป็นชนชาติ แต่ในตอนนี้นี้เราพบว่าอิสราเอลหรือยาโคบหมายถึงตัวบุคคลที่จะช่วยกู้ชนชาติให้กลับมาหาพระเจ้า (อิสยาห์ 49:5) ผู้รับใช้ที่เป็นบุคคลกลายเป็นตัวแทนของชนชาติ ผู้ล้มเหลวคืออิสราเอล (อิสยาห์ 48:1)

มีส่วนประกอบอะไรที่ใหม่และสำคัญปรากฏอยู่ตรงนี้ (อิสยาห์ 49:4, 7)

ตรงนี้คือการบอกเป็นนัยครั้งแรกของความยากลำบากซึ่งรวมอยู่ในภารกิจของผู้รับใช้ “แต่ข้าพเจ้าเองกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเหนื่อยเปล่า ข้าพเจ้าเปลืองแรงของตัวเองเสียเปล่า และอนิจจัง’” (อิสยาห์ 49:4) แนวคิดนี้ตั้งสะท้อนใน ดาเนียล 9:26 ว่า “หลังจาก 62 สัปดาห์แล้ว ท่านผู้ถูกเจิมจะต้องถูกตัดออก และจะไม่มีอะไรเหลือ” เขายึดมั่นในความเชื่อ “แต่แน่ละสิ่งที่ควร

เป็นของข้าพเจ้านั้นอยู่กับพระยาห์เวห์ และคำตอบแทนของข้าพเจ้าอยู่กับพระเจ้าของข้าพเจ้า” (อิสยาห์ 49:4) เจย์ อะเล็ก มอทเยอร์ สังเกตว่า เมื่อทำนอิสยาห์ได้มองเห็นล่วงหน้าว่า “ผู้รับใช้มีธรรมชาติของมนุษย์จริงๆ ถูกทดสอบเหมือนกับเรา แต่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าพระองค์เป็นต้นแบบ (author) ของความสมบูรณ์ในวิถีแห่งความเชื่อ เป็นผู้มีความเชื่อแท้ ซึ่งยังคงพูดได้ว่าพระเจ้าของข้าพเจ้า เมื่อไม่มีอะไรดูเหมือนจะมีความคุ้มค่า” (จากคำพยากรณ์ของอิสยาห์: คำแนะนำและคำอธิบาย (Downers Grove, Illinois: Inter Varsity Press, 1993), หน้า 387

พระธรรมอิสยาห์ 49:7 มีข้อความว่า “พระยาห์เวห์ พระผู้ไถ่ และองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล ตรัสกับผู้ถูกดูหมิ่น และถูกประชาชาติรังเกียจ คือคนใช้ของบรรดาผู้ครอบครองว่า ‘กษัตริย์ทั้งหลายจะมองดู แล้วจะยี่นขึ้นและพวกเจ้านายจะกราบลงด้วยตัวเอง เพราะเหตุพระยาห์เวห์ผู้สัตย์จริง องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลผู้ได้เลือกสรรเจ้า”

จากประวัติการรับใช้ของพระคริสต์ตั้งแต่ต้นจนจบ พระองค์ท้อบ้างหรือไม่ ถึงกระนั้นพระองค์ยังสัตย์ซื่อ จนสำเร็จ เราจะทำแบบเดียวกับพระองค์ได้อย่างไร

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

อ่าน เอลเลน จี. ไวท์, การรักษาโรคและพันธกิจการสั่งสอนของพระเยซูที่เมืองคาเปอร์นาอุม, ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน, หน้า 252-261

“ในการทำงานเพื่อเอาชนะดวงวิญญาณ จำเป็นต้องใช้ไหวพริบ และสติปัญญาอย่างมาก พระผู้ช่วยให้รอดไม่เคยยับยั้ง (suppressed) การนำเสนอความจริง แต่ทรงกลั่นกรองออกมาในความรักเสมอ ในการติดต่อสื่อสารกับคนอื่น ๆ พระองค์ทรงใช้ไหวพริบอย่างเต็มที่ และพระองค์ทรงมีความกรุณา และความรอบคอบเสมอ พระองค์ไม่เคยแสดงความหยาบคาย ไม่เคยกล่าวอะไรที่ใช้คำรุนแรง พระองค์ไม่พูดหรือแสดงอะไรให้ผู้คนเจ็บปวดโดยเฉพาะกับผู้มีความรู้สึกรับรู้ไว พระองค์ไม่เคยต่อว่าในความอ่อนแอของมนุษย์ แต่พระองค์

ไม่กลัวที่จะกล่าวตำหนิผู้ที่หน้าซื่อใจคด ผู้ไม่มีความเชื่อ และผู้ที่ยังทำบาป มีหน้าตาคลออยู่ในน้ำเสียงขณะที่พระองค์กล่าวตำหนิผู้กระทำความผิด พระองค์ไม่เคยชี้ให้เห็นความจริงอย่างโหดร้าย แต่พระองค์แสดงซึ่งความอ่อนโยนสำหรับมนุษย์ทั้งหลายเสมอ กระนั้นพระองค์ก็มิตรีชะลงด้วยความเอาพระทัยใส่สมาชิกทุกคนแห่งครอบครัวของพระเจ้า พระองค์ทรงมองเห็นดวงวิญญาณทั้งหมด ที่พระองค์ทรงเสด็จมาดำเนินพันธกิจเพื่อช่วยพวกเขาให้รอด” (เอลเลน จี. ไวท์, *Gospel Workers*, หน้า 117)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. อ่านสิ่งที่ เอลเลน จี. ไวท์ เขียนเกี่ยวกับการทำพันธกิจของพระคริสต์ และอภิปรายว่าเราจะทำเช่นนั้นได้อย่างไร
2. คำว่า “ไม้อ้อชำแล้ว ท่านจะไม่หัก ไม้ตะเกียงริบหรี่ ท่านจะไม่ดับ” (อิสยาห์ 42:3) หมายความว่าอย่างไร และเราจะช่วยคนอื่นตามคำสอนนี้ได้อย่างไรเพื่อนำเขาไปถึงพระเจ้า
3. บางคนคิดว่าเนื้อหาในอิสยาห์ไม่จริง อาจมีสองคนเขียนก็ได้ เราจะได้แย้งเพื่อปฏิเสธความคิดเช่นนี้ได้อย่างไร

สรุป:

การปลดปล่อยผู้คนจากสิ่งใด จะต้องมีผู้ปลดปล่อย ชนชาติที่เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าจะได้รับการปลดปล่อยจากสองคนคือ (1) ไชริสผู้ปลดปล่อย ชาวฮิวจากการเป็นเชลยในบาบิโลน และ (2) ผู้รับใช้ที่ไม่ได้ระบุชื่อ ที่ได้รับการอธิบายลักษณะว่าเป็น “พระเมสสิยาห์” ซึ่งค่อยๆ ชัดเจนขึ้นในเวลาต่อมา ผู้ปลดปล่อยท่านนี้จะนำความยุติธรรมกลับมาและนำชุมชนกลับไปหาพระเจ้า

บทที่ 10

การทำในสิ่งที่คิดไม่ถึง

Doing the Unthinkable

วันที่ 27 กุมภาพันธ์ – 5 มีนาคม 2021

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ 50:4-10; อิสยาห์ 52:13-53:12; อิสยาห์ 53:3-9; อิสยาห์ 53:10-12

ข้อควรจำ

“แต่ท่านถูกแทง เพราะความทรยศของเรา ท่านบอบช้ำ เพราะความบาปผิดของเรา การตีสอนที่ตกบนท่านนั้น ทำให้พวกเรามีสวัสดิภาพ และที่ท่านถูกเขี่ยนตีกีทำให้ เราได้รับการรักษา” (อิสยาห์ 53:5)

เลาะห์ ฟูก เป็นคริสเตียนชาวจีนคนหนึ่ง เขารู้สึกเวทนาเหล่าชาวจีนเพื่อนร่วมชาติผู้ได้กลายเป็นทาสในเหมืองแห่งหนึ่งในประเทศอเมริกาใต้ยิ่งนัก เลาะห์ ฟูก ต้องการให้ความหวังแก่ทาสเหล่านั้นด้วยพระกิตติคุณ แต่เขาจะเข้าถึงพวกเขาได้อย่างไร วิธีแก้ปัญหาวงเขาคือ เขาได้ขายตัวเองเป็นทาสทำงานเป็นเวลาห้าปี เขาถูกส่งตัวไปที่เมือง “เดเมรารา” (Demerara) เขาทำงานหนักในเหมือง และบอกเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับพระเยซู

เมื่อ เลาะห์ ฟูก ตายมีชาวจีนที่เป็นคนงานเหมือง 200 คน ได้รับการปลดปล่อย จากการรับเอาพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา

นับเป็นการเสียสละตนเองที่น่าทึ่ง สำหรับการประกอบการดีเพื่อคนอื่น ถือว่าเป็นตัวอย่างอันยอดเยี่ยม

ในการทำในสิ่งที่คิดไม่ถึง พระเยซูทรงถ่อมพระทัยลง พระคัมภีร์

บันทึกไว้ว่า “แต่ทรงสละพระองค์เอง และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ และทรงปรากฏอยู่ในสภาพมนุษย์” (ฟิลิปปี 2:7) พระเยซูก็เช่นกัน ได้เข้าถึง ผู้ที่ปกติจะเข้าถึงไม่ได้ (unreachable) คุณและผม และโลกทั้งใบ เหมือนอาศัยอยู่ในพื้นที่ลักษณะสูงชัน และลงหายไปในห้วงเหว (abyss) แห่งความบาป

สัปดาห์นี้เราจะมองไปยังเหตุการณ์อันเหลือเชื่อ ซึ่งได้พยากรณ์ไว้ก่อนแล้วเป็นเวลาหลายร้อยปีก่อนที่เหตุการณ์นั้นๆ จะบังเกิดขึ้นจริง

วันอาทิตย์

การทดสอบความจริงของอิสยาห์

(อิสยาห์ 50:4-10)

Isaiah's Testing Truth

ถ้าอิสยาห์ตั้งใจจะถ่ายทอดเพียงข้อมูล ท่านจะกล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ในครั้งเดียว แต่ในการที่จะโน้มน้าวผู้ฟังของท่านไม่ให้เผชิญหน้ากับผู้ใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในทันทีทันใด ท่านจึงค่อยๆ บรรยายเหมือนถักทอเส้นด้ายหรือดนตรีวงใหญ่ที่เผยแพร่ข่าวสารของพระเจ้าทีละตอน ให้เห็นการเชื่อมโยงกับส่วนที่เหลือของภาพ อิสยาห์เป็นเหมือนจิตรกร ที่วาดภาพด้านจิตวิญญาณ

อ่านอิสยาห์ 50:4-10 ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวถึงอะไร และเราเห็นพระเยซูจากข้อความนี้อย่างไร

ในอิสยาห์ 49:7 ผู้รับใช้ของพระเจ้าถูกดูหมิ่น และเป็นທີ່เกลียดชังหรือเป็น “ทาสของบรรดาผู้ครอบครอง” และ “กษัตริย์ทั้งหลายจะมองดู แล้วจะยืงขึ้นและพวกเจ้านายจะกราบลงด้วยตัวเอง” และตรงนี้ ในอิสยาห์ บทที่ 50 เราเรียนรู้ว่าหุบเขานั้นลึกยิ่งนักสำหรับครูสอนผู้มีใจสุภาพอ่อนโยน ถ้อยคำของเขาจะคำซุผู้อดโรยด้วยถ้อยคำ (อิสยาห์ 50:4) เป็นเส้นทางสู่ “การพิสูจนว่าไม่ผิด” (vindication) แต่นำไปสู่การถูกทำร้ายด้านร่างกายอย่างไม่ถูกต้อง (อิสยาห์ 50:6)

การทำร้ายร่างกาย (abuse) ฟังดูเป็นสิ่งเลวร้ายของผู้ที่อยู่ในวัฒนธรรมตะวันตกสมัยใหม่ แต่ในวัฒนธรรมของชาวตะวันออกใกล้ในสมัยโบราณ

เกียรติยศหมายถึงชีวิต และความตายสำหรับบุคคลหนึ่ง และกลุ่มของเขาหรือของเธอ ถ้าคุณได้ดูหมิ่นและทำการไม่ดี หรือกระทำความรุนแรงใครบางคนทำนองนี้ คุณจะต้องได้รับการปกป้องไว้อย่างดี เพราะถ้าพวกเขาไม่มีเพียงครั้งโอกาส ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ เผ่าพันธุ์ หรือพรรคพวกของเขาหรือเธอ (clan) จะทำการแก้แค้น (retaliated) คุณเป็นแน่

กษัตริย์ดาวิดเข้าโจมตี และได้ชัยชนะประเทศอัมโมน (2 ซามูเอล 10: 1-12) เพราะกษัตริย์ของชาวอัมโมนเพียงได้ “จับพวกข้าราชการของดาวิดมา โทณเคราเสียครึ่งหนึ่ง และตัดเครื่องแต่งกายที่ตรงกลางถึงตะโพกแล้วปล่อยไป” (2 ซามูเอล 10:4) แต่ใน อิสยาห์ บทที่ 50 พวกเขาได้เขียนผู้รับใช้อย่างเจ็บปวด แล้วดึงเส้นผมออกจากเคราและบ้วนน้ำลายใส่เขา การกระทำเช่นนี้เป็นเหตุการณ์ที่รับไม่ได้ระดับนานาชาติ หรือระดับโลกที่เหยื่ออยู่ในบทกวีสุดท้ายของกษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย ที่จริงด้วยการเปรียบเทียบ อิสยาห์ 9:6, 7 และ อิสยาห์ 11:1-16 กับ “ผู้รับใช้” ในตอนอื่นๆ เราได้พบว่าผู้รับใช้คือกษัตริย์ ซึ่งเป็น “ผู้ปลดปล่อยผู้ทรงฤทธิ์” แต่กับทั้งหมดของอำนาจและเกียรติยศ สำหรับเหตุผลที่คิดไม่ออก พระองค์ไม่ได้ช่วยพระองค์เองให้รอดนี่เป็นสิ่งที่แปลกมาก ที่ผู้คนไม่เชื่อ พระเยซูที่ไม่กางเขน เหล่าผู้นำเยาะเย้ยพระองค์: “ประชาชนก็ยืนมองดูอยู่ พวกผู้นำก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วยว่า ‘เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ ก็ให้เขาช่วยตัวเองด้วยซิ ถ้าหากเขาเป็นพระคริสต์ของพระเจ้าที่ทรงเลือกไว้’” (ลูกา 23:35) และ “เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองไม่ได้ เขาเป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอลให้เขาลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถิด เราจะได้เชื่อบ้าง” (มัทธิว 27:42)

อ่านอิสยาห์ 50:4-10 และหาหลักการด้านจิตวิญญาณให้ได้ว่า มีอะไรที่ท่านจะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้อย่างไร

วันจันทร์

บทกวีแห่งความทุกข์ยากของผู้รับใช้

(อิสยาห์ 52:13-53:12)

The Suffering Servant Poem

พระธรรมอิสยาห์ 52:13-53:12 เป็นที่ทราบกันว่าเป็น “บทกวีความทุกข์เดือดร้อนของผู้รับใช้” ซึ่งเป็นการยืนยันชื่อเสียงของท่านอิสยาห์ว่า

เป็น “ผู้เผยพระวจนะแห่งพระกิตติคุณ” สอดประสานกับความ “ยอดเยี่ยม” (excellence) ของพระกิตติคุณ บทกวีของท่านอิสยาห์ถูกยกสู่อหุทัยหรือวรรณคดีอื่นๆ แม้ว่าเนื้อหาจะสั้นมาก แต่ทุกวลีเนื้อหาอัดแน่น ความหมายลึกซึ้ง ซึ่งเผยให้เห็นแก่นแท้ของพระเจ้าที่ไม่อาจคิดออกได้ เพื่อที่จะ “สืบเสาะหา” (quest) ทางช่วยเผ่าพันธู์มนุษย์ ที่ตกอยู่ในหุบเหวลึกชัน และสูญหายไปในความบาป

นี่ไม่ใช่ “น้ำนม” แห่งถ้อยคำของท่านอิสยาห์ ท่านได้เตรียมผู้ฟังของท่านด้วยการพัฒนาหัวข้อ “พระเมสสิยาห์” จากตอนต้นแห่งหนังสือของท่าน ในเนื้อหาทั้งหมดจากชีวิตของพระเมสสิยาห์บนโลก ผู้เผยพระวจนะเริ่มด้วยแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์และการมาบังเกิด (อิสยาห์ 7:14) แนะนำเอกลักษณ์ของพระองค์ว่าเป็นเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด (อิสยาห์ 9:6, 7) อธิบายอย่างละเอียดเรื่องแผนการไถ่ชนอิสราเอลกลับสู่สภาพเดิม (อิสยาห์ 11:1-16) และพันธกิจอันเจียมเจียมสู่เสรีภาพ จากความอยุติธรรมและความลำบากเดือดร้อน (อิสยาห์ 42:1-7) จากนั้นท่านอิสยาห์เปิดเผยถึงฉากละครยิ่งใหญ่รวมไปถึงการเปรียบเทียบความโศกเศร้า (tragedy) ก่อนการถูกยกขึ้นสูง (อิสยาห์ 49:1-12; อิสยาห์ 50:6-10) ตอนนี้งานกวีเอ๋ยถึงผู้ใช้ที่ได้รับความทุกข์เดือดร้อนได้ตกดิ่งลง (plumbs) สู่อหุทัยแห่งความเศร้าโศก

ย้อนกลับไปยังรายการเหล่านี้ที่กล่าวถึงในย่อหน้าข้างบน ทบทวนดูรายการเหล่านี้ว่าบออะไรเราบ้างเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ (พระเยซู) เนื้อหาเหล่านี้ช่วยเตรียมเราสำหรับสิ่งที่กำลังจะมาถึงในอิสยาห์ บทที่ 52 และ 53 อย่างไร หรือข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เพียงทำให้สิ่งที่เกิดขึ้นใน อิสยาห์ บทที่ 52 และ 53 สร้างความระทึกใจ ให้แก่เรามากขึ้น

พระธรรมอิสยาห์ 52:13-53:1 แนะนำบทกวี พร้อมกับแสดงให้เห็นภาพล่วงหน้า (preview) บรรจุความแตกต่างอย่างน่าตกตะลึง: ผู้รับใช้จะรุ่งเรืองและถูกยกสูงชัน แต่การปรากฏตัวของพระองค์จะมัวหมอง (marred) เกินกว่าจะจดจำได้ ใครสามารถจะเชื่อได้

พระธรรมอิสยาห์ บทที่ 53:2, 3 เริ่มต้นด้วยการตกลงมาอันเจ็บปวดจากการเริ่มต้นของผู้รับใช้ และการปรากฏตัวอย่างธรรมดาในความเศร้าโศก และการถูกปฏิเสธ อิสยาห์ 53:4-6 หยุดอธิบายว่าความทุกข์ยากของพระองค์ตามจริงแล้วเป็นการลงโทษที่เราควรได้รับ ซึ่งพระองค์ทรงแบกรับเพื่อจะเยียวเราให้หาย อิสยาห์ 53:7-9 กล่าวอย่างต่อเนื่องถึงการตกลงมาของผู้รับใช้ผู้ไร้มลทินอย่างต่อเนื่องจนไปถึงหลุมฝังศพ

ใน อิสยาห์ 53:10-12 ผู้รับใช้ได้ถูกยกขึ้นเพื่อรับรางวัลที่มองเห็นล่วงหน้า (foreseen) ตอนเริ่มต้นของบทกวี ใน อิสยาห์ 52:13 ซึ่งได้เพิ่มเติมการมองเห็น (insight) ไปถึงการถวายบูชาของพระองค์เพื่อช่วยคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า

เปรียบเทียบบทกวีนี้กับรูปร่างของ “หุบเขา” ในพระธรรมฟิลิปปี 2:5-11 ที่พระเยซูคริสต์ “ผู้ทรงสภาพเป็นพระเจ้า ไม่ทรงถือว่าความทัดเทียมกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่ต้องยึดไว้ แต่ทรงสละพระองค์เอง และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์... ทรงถ่อมพระองค์ลง ทรงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งมรณานกางเขน” ดังนั้นพระเจ้าทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูงส่ง เพื่อทุกคนจะยอมรับว่าพระองค์คือองค์พระผู้เป็นเจ้า (เปรียบเทียบ กับ อิสยาห์ 49:7)

อ่านอิสยาห์ 52:13-53:12 มีอะไรบ้างที่ข้อความนี้กล่าวถึงสิ่งที่พระเยซูทรงทำเพื่อเรา

วันอังคาร

ใครที่ได้เชื่อ (อิสยาห์ 52:13-53:12)

Who Has Believed?

ในพระธรรมอิสยาห์ 52:13 ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะถูกยกขึ้นสูงเด่น แต่ปราศจากการเตือน ข้อพระคัมภีร์ต่อมาพรรณนาถึงการปรากฏตัวของพระองค์ที่เสียโฉมผิดรูปร่าง (disfigured) จนไม่อาจจำได้ว่าพระองค์เป็นหนึ่งใน “ของบุตรมนุษย์” พระคัมภีร์ใหม่พรรณนาองค์ประกอบที่ทำให้พระเยซูเสียโฉมในการปรากฏพระองค์ซึ่งรวมไปถึงการถูกเยียนด้วยแส ถูกบังคับให้สวมมงกุฎหนาม การถูกตรึงที่ไม้กางเขน แต่เหนือสิ่งอื่นทั้งหมด ทรงแบกรับความบาปทั้งหมดของเผ่าพันธุ์มนุษย์ พระเจ้าไม่เคยตั้งพระทัยให้ความบาปเป็นธรรมชาติ

อย่างหนึ่งของมนุษย์ ดังนั้นการที่บุตรมนุษย์แบกรับความบาป จึงทำให้ “บุตรมนุษย์” ปรากฏเหมือนไม่ใช่มนุษย์

เปรียบเทียบเรื่องนี้กับเรื่องของท่านโยบ ผู้ซึ่งในทันใดจากการเป็นผู้มั่งคั่งด้วยทรัพย์สินสมบัติ มีเกียรติ มีอำนาจ ได้ตกดิ่งลง (plummeted) สู่บุคคลน่าเวทนา เป็นผีเต็มตัวต้องนั่งท่ามกลางกองขี้เถ้า และใช้กระเบื้องแตกขูดสะเก็ดแผลด้วยความเจ็บปวด (โยบ บทที่ 1, 2) เมื่อเปรียบเทียบกับสภาพเดิมนั้นแตกต่างกันยิ่งนัก แม้เพื่อน ๆ ของโยบแทบจำโยบไม่ได้ในตอนแรก (โยบ 2:12) คำถามคือ: เหตุใดโยบต้องประสบกับการสูญเสีย เหตุใดพระเมสสิยาห์ต้องได้รับความทุกข์ทรมาน ทั้งสองไม่สมควรได้รับ ทั้งสองเป็นผู้บริสุทธิ์ (innocent) ถ้าอย่างนั้นเหตุใดจึงต้องได้รับความทุกข์เจ็บปวด

อ่านข้อพระคัมภีร์ของวันนี้ และหาสถานที่ที่ผู้บริสุทธิ์ได้รับความทุกข์เดือดร้อนเพราะความบาป สิ่งนี้สำคัญต่อเราอย่างไร

มองไปที่คำถามใน อิสยาห์ 53:1 คำถามเหล่านี้เน้นการทำลายของความเชื่อ ที่ไม่น่าเชื่อ (unbelievable) (เปรียบเทียบกับ ยอห์น 12:37-41) ซึ่งเตือนเราให้นั่งลงในส่วนที่เหลือของเรื่องราว แต่คำถามบอกเป็นนัยของการเชิญชวน ในบริบทนี้ ในคูชานาระหว่างคำถามทั้งสองบอกเป็นนัยว่า พระกรของพระเจ้าเป็นเจ้า/อำนาจแห่งความรอด (เปรียบเทียบกับ อิสยาห์ 52:10) ถูกเปิดเผยให้เหล่าผู้เชื่อในรายงาน คุณต้องการมีประสบการณ์ในอำนาจการช่วยให้รอดของพระเจ้าไหม อย่างนี้จึงเชื่อในสิ่งที่บันทึกไว้

อ่าน อิสยาห์ 53:6 อะไรคือข่าวสารที่เจาะจงในที่นี้ พระคัมภีร์ข้อนี้พูดอะไรกับคุณเป็นการส่วนตัว และให้ความหวังอะไรแก่คุณเกี่ยวกับความบาปและความล้มเหลวในอดีต

พูด

เราคือผู้ที่เข้าถึงไม่ได้ (อิสยาห์ 53:3-9)

The Unreachable Is Us !

เหมือนต้นอ่อนของต้นไม้ซึ่งเปราะบาง ปรากฏชัดว่าไม่มีคุณค่าพิเศษ และได้รับการดูหมิ่น (อิสยาห์ 53:2, 3) นั่นคือการพรรณนาของผู้รับใช้ที่มี

ความทุกข์ยากที่เราได้รับ ท่านอิสยาห์ได้นำเราผ่านชายหนุ่มผู้ไร้มลทินให้ออกห่างปากห้วงเหว (abyss) แม้มาพร้อมกับพื้นฐานที่ได้รับการจัดให้ก่อนหน้า นี้ เราไม่ได้รับการเตรียมตัวในความรู้สึกว่าเรายอมรับ (resigned) ชะตากรรมของผู้รับใช้ ตรงกันข้ามท่านอิสยาห์ได้สอนเราให้ทะนุถนอมเด็กที่เกิดให้กับเรา เจ้าชายผู้สูงส่ง (supreme) แห่งสันติ คนอื่นๆ ดูหมิ่นพระองค์ แต่เราทราบที่แท้พระองค์เป็นใคร

ขณะที่บางคนได้พูดว่า “เราได้พบศัตรูและพวกเขาเป็นเราเอง” ในตอนแรกผู้รับใช้ไม่ได้รับการดูหมิ่นและได้รับการปฏิบัติ หรือเป็นชายแห่งความทุกข์ยาก กษัตริย์ดาวิดเป็นเหมือนคนทั้งหมดเหล่านั้น เมื่อท่านหลบเลี่ยงจากราชบุตรชื่อ “อับซาโลม” ของพระองค์ (2 ซามูเอล 15:30) แต่ความทุกข์ยากที่ผู้รับใช้ของท่านแบกรับไม่ใช่เป็นของพระองค์เองได้ทำ และไม่ใช่ผลลัพธ์ความบาปของพระองค์ หรือพระองค์ทรงแบกรับเพียงเพื่อบุคคลอื่น “*พระยาห์เวห์ทรงวางความผิดบาปของเราทุกคนบนตัวท่าน*” (อิสยาห์ 53:6)

หากคำตอบให้กับคำถามว่า “ทำไม” เป็นการที่ท่านอิสยาห์ทดสอบความจริง: *เพราะว่าความรักของพระเจ้า พระเมสสิยาห์ของพระองค์จะเลือกแบกรับความยากลำบาก แต่ทำไม* ท่านอิสยาห์ปัก “เหล็กแหลมทำด้วยทองคำ” เพื่อให้ความจริงที่คิดไม่ถึงเสร็จสิ้นลง: *พระองค์เลือกที่จะแบกรับความยากลำบาก เพื่อที่จะเอื้อมถึงสิ่งที่เอื้อมไม่ถึง ให้เป็นสิ่งที่เอื้อมถึงได้ คือตัวเรา*

เหล่าผู้ไม่เข้าใจเกี่ยวกับผู้รับใช้ในฐานะว่าเป็น “ผู้ถูกโยบตีโดยพระเจ้า” (อิสยาห์ 53:4) เหมือนกับเพื่อนๆ ของท่านโยบที่คิดว่า ท่านโยบได้รับความทุกข์แสนสาหัสเพราะท่านโยบได้ทำบาป ซึ่งเหมือนกับเหล่าอัครทูตของพระเยซูครั้งหนึ่งได้ทูลถามพระองค์ว่า “*พระอาจารย์ใครทำบาป คนนี้หรือพ่อแม่ของเขา เขาจึงเกิดมาตาบอด*” (ยอห์น 9:2) เหล่าคนที่ได้เห็นพระเยซูบนไม้กางเขนต่างทึกทัก (assumed) ว่าเป็นเพราะความบาปร้ายแรง (worst) ของพระองค์ ท่านโมเสสเช่นกันพูดว่า “*เพราะผู้ที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ ก็ถูกสาปแช่งโดยพระเจ้า*” (เฉลยธรรมบัญญัติ 21:23 เปรียบเทียบกับกันดารวิถี 25:4)

กระนั้นทั้งหมดนี้เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า (อิสยาห์ 53:10) เพราะเหตุใด เพราะว่า “พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นการสาปแช่งแห่งธรรมเนียมปฏิบัติ โดยการทรงถูกสาปแช่งเพื่อเรา” (กาลาเทีย 3:13) เพราะพระเจ้า “ทรงทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” (2 โครินธ์ 5:21)

“ช่างเป็นราคาแสนแพงที่พระองค์ทรงไถ่จ่ายเพื่อเรา จงมองไปที่ไม้กางเขน และเหยื่อซึ่งถูกยกแขวนไว้ จงมองดูพระหัตถ์ทั้งสอง ซึ่งถูกตอกด้วยตะปูแขวนไว้กับไม้กางเขน มองไปที่พระบาทของพระองค์ ถูกตะปุดรึ๊งไว้กับไม้กางเขนเช่นกัน พระคริสต์ทรงแบกรับความบาปของเราด้วยพระวรกายของพระองค์ พระองค์ทรงเจ็บปวดรวดร้าวแสนสาหัส นี่เป็นราคาที่พระคริสต์ทรงต้องจ่ายเป็นค่าไถ่ความบาปของเรา” (เอลเลน จี. วัตส์, *God’s Amazing Grace*, หน้า 172)

น้ำหนัก ความรู้สึกผิด การลงโทษสำหรับความบาปของทั้งโลกที่ได้ทำบาป โดยคนบาปทุกคน ความบาปนั้นได้ตกบนพระเยซู พระองค์จึงต้องถูกตรึงในครั้งเดียว ซึ่งหมายถึงวิธีการไถ่เราให้รอด สิ่งนี้บอกให้เราทราบว่าความบาปมีความร้ายกาจเพียงใด และราคาแสนแพงที่พระคริสต์จะต้องจ่ายเป็นค่าไถ่ให้กับความบาปของเรา สิ่งนี้ได้บอกให้ทราบเกี่ยวกับความรักที่พระองค์ได้ทุ่มเทเพื่อเรา แม้ว่าราคานั้นจะแพงแสนแพง

วันพฤหัสบดี

การเปลี่ยนรูปแบบการถวายบูชา

(อิสยาห์ 53:10-12)

A Transforming Reparation Offering

นี่หมายความว่าอย่างไร ที่ชีวิตของผู้รับใช้เป็น “เครื่องบูชาไถ่บาป” (อิสยาห์ 53:10)

คำในภาษาฮีบรูกล่าวถึงเครื่องถวายบูชาไถ่บาป (เลวีนิติ 5:14-6:7; เลวีนิติ 7:1-7) ซึ่งอาจไถ่คืน (atone) สำหรับการเจตนาที่จะทำผิดต่อผู้อื่น (เลวีนิติ 6:2, 3) ความบาปเช่นนั้นจะถูกแยกออกมาเป็นประเภทโดยท่าน

อิสยาห์ (อิสยาห์ บทที่ 1-3; อิสยาห์ 10:1, 2; อิสยาห์ 58) คนที่ทำบาปจะต้องคืนดีกับผู้ที่เขาทำผิด และปฏิบัติต่อด้วยการคืนสิ่งที่ได้โกงไป หรือได้มาโดยมิชอบ พร้อมทั้งจ่ายค่าปรับด้วย ก่อนการนำเครื่องถวายบูชาไปถวายเพื่อขออภัยบาปจากพระเจ้า (เลวีนิติ 6:4-7; เปรียบเทียบกับ มัทธิว 5:23, 24) ในกรณีที่ไม่ได้ตั้งใจ (inadvertent) หรือการใช้สิ่งใดของพระเจ้าในทางผิดหรือไม่สมควร การชดใช้จะต้องถูกส่งไปที่พระเจ้า (เลวีนิติ 5:16)

ตอนนี้เราสามารถเข้าใจ อิสยาห์ 40:2 เมื่อพระเจ้าทรงให้การชูงใจชาวบิวยอพยพด้วยการบอกพวกเขาว่าพวกเขาได้รับโทษสำหรับการทำผิดของพวกเขาเพียงพอแล้ว

แต่การจ่ายชดเชยค่าเสียหายต่อไปนี้จะต้องเป็นไปด้วยเครื่องถวายบูชา ตรงนี้คือที่ปรากฏใน อิสยาห์ บทที่ 53: ผู้รับใช้ของพระเจ้า แทนที่จะเป็นแกะตัวผู้ หรือแกะหนุ่มถูกนำไปยังผู้ฆ่าสัตว์ (อิสยาห์ 53:7) ผู้รับใช้เหมือนแกะถูกนำไปยังผู้ฆ่าเพื่อจะถวายบูชาในนามของผู้คนที่ได้หลงทางไปจากพระเจ้า (อิสยาห์ 53:6)

แม้ว่า “ที่ท่านถูกตัดออกไปจากแผ่นดินของคนเป็นนั้น” (อิสยาห์ 53:8; เปรียบเทียบกับ ดาเนียล 9:26) ซึ่งถูกเผาไหม้ในไฟถวายบูชาอย่างหมดสิ้น ซึ่งเป็นการจุดประกายเพลิงแห่งความหวังของเรา ผู้รับใช้ที่พ้นมาจากความตาย จากดินแดนที่ไม่มีวันหวนกลับมา เพื่อรับการถูกยกขึ้นสูง จงดูทายาทของเขา ซึ่งทำให้วันเวลาของเขาถูกยืด (prolong) ให้ยาวออกไป (อิสยาห์ 53:10-12)

พระคัมภีร์ต่อไปนี้จะย้อนถึงข่าวสารใน อิสยาห์ 53 อย่างไร **สดุดี 32:1, 2; โรม 5:8; กาลาเทีย 2:16; ฟิลิปปี 3:9; ฮีบรู 2:9; 1 เปโตร 2:24**

ถ้ามีใครขอให้คุณสรุปข่าวดีในอิสยาห์ 52:13- 53:12 ออกมาในย่อหน้าเดียว คุณจะสรุปอย่างไร

“พระคริสต์ทรงแบกรับความบาปของเราด้วยพระวรกายของพระองค์เองบนต้นไม้...ความบาปนั้นต้องเป็นอะไรไม่มีใครในโลกเท่าที่มีชีวิตอยู่ ที่ชีวิตจำกัดอยู่ในความตาย (infinite) ตามธรรมชาติสามารถจะทำการไถ่ความบาปได้? อะไรคือการ “แช่งสาป” (curse) ของความบาป ที่พระเจ้าเพียงองค์เดียวสามารถจะทำให้คำแช่งสาปนั้นสูญสิ้นอำนาจไปได้ ไม้กางเขนของพระคริสต์เป็นพยานยืนยันแก่นุชย์ทุกคนว่า “คำจ้างของความบาปคือความตาย” ...โอจะต้องมีบางสิ่งที่ทำให้มีพลังอำนาจลุ่มหลง ซึ่งคอยยึดเหนี่ยวด้านศีลธรรมไว้ทำให้เกิดความแค้นดุจเหล็กกล้าต่อต้านความประทับใจต่อพระวิมูถนบรสิฐธิ์ของพระเจ้า” (เอลเลน จี. วัต์, *Our High Calling*, หน้า 44)

“พระบัญญัติแห่งการปกครองของพระเจ้าจะต้องได้รับการขยาย (magnified) ด้วยความตายของพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า พระคริสต์ทรงแบกรับความผิดบาปของโลก ความพอเพียงของเราจะถูกพบได้ในการมาบังเกิดและการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระเจ้าที่สามารถค้ำจุน (sustained) โดยความเป็นพระเจ้า (divinity) พระองค์สามารถอดทน (endure) เพราะพระองค์ปราศจากซึ่งจุดต่างพร้อย (taint) ของความไม่จงรักภักดี หรือความบาป พระคริสต์ได้ชัยชนะแทนมนุษย์ในการแบกรับความยุติธรรมแห่งการถูกลงโทษ พระองค์ทรง “ป้องกัน” (secured) ชีวิตชั่วนี้รันดร์ไว้ให้กับมนุษย์ ทรงเทิดพระบัญญัติให้สูงขึ้น และทำให้เป็นสิ่งน่าเคารพนับถือ (made it honorable) (เอลเลน จี. วัต์, *Selected Message*, เล่ม 1, หน้า 302)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. จากอิสยาห์ 53:7, 9 การถ่อมตัว ความตาย และการถูกฝังตามคำพยากรณ์นี้ได้เกิดขึ้นจริงในชีวิตของพระคริสต์อย่างไร *มัทธิว 26:57-27:60; มาระโก 14:53-15:46; ลูคา 22:54-23:53; ยอห์น 18:12-19:42*
2. จากข้อเขียนของ เอลเลน จี. ไวท์ เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ ที่ยกย่องพระบัญญัติ ตรงนี้หมายความว่าถึงอะไร และการสิ้นพระชนม์ของพระองค์พิสูจน์ว่าพระบัญญัติจะคงอยู่ตลอดไปได้ได้อย่างไร

สรุป:

อิสยาห์บรรยายถึงลักษณะของการเกิดและอาชีพของผู้ที่จะพระเจ้าจะส่งมาปลดปล่อยมนุษย์ และในตอนท้ายได้เปิดเผยถึงความโศกเศร้าสูงสุดซึ่งให้ความหวังแก่เราเข้าถึงความรอด และเยียวยาผู้ที่หลงหาย นั่นคือการแบกรับความเจ็บปวดของเราและรับการถูกลงโทษแทนเรา

บทที่ 11

ความรักขบเคี้ยว

Waging Love

วันที่ 6 - 12 มีนาคม 2021

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ 55:1-7; อิสยาห์ 55:6-13; อิสยาห์ 58:1-12; อิสยาห์ 58:13, 14

ข้อควรจำ

“และถ้าเจ้าทุ่มเทชีวิตของเจ้าแก่ผู้หิวโหย และทำให้ผู้ถูกข่มใจได้อิ่มเอิบแล้ว ความสว่างจะแผ่ล้นแก่เจ้าในความมืด และความมืดคลุ้มของเจ้าจะเป็นเหมือนเทียนวัน”
(อิสยาห์ 58:10)

พนักการนัสมการชาวยิวคนหนึ่ง และภรรยาของเขาอยู่ที่เมืองลินคอล์น เนบราสกาสหรัฐอเมริกา ได้รับโทรศัพท์ขู่ ทั้งสองพบว่าเป็นการโทรมาจากผู้นำกลุ่มอเมริกันชนที่เกลียดชังชาวยิวที่ชื่อ “กลุ่มคูคลักคลาน” (the Ku Klux Klan) เมื่อทราบเรื่องเช่นนี้ ทั้งสองสามารถแจ้งความให้ตำรวจได้ แต่พวกเขาตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยสันติวิธี เมื่อทั้งสองได้ทราบต่อมาว่าชายผู้นี้เป็นคนพิการ วันหยุดวันหนึ่งพวกเขาเดินทางไปปรากฏตัวที่ประตูบ้านของเขาพร้อมกับชุดอาหารเย็น ชายคนนั้นรู้สึกแปลกใจอย่างยิ่ง ความเกลียดชังละลายลงต่อหน้าความรักของคู่สามีภรรยา ทั้งสองไปเยี่ยมเขาบ่อยๆ และความเป็นมิตรได้เติบโตขึ้น ในที่สุดเขาอยากจะรับเชื่อในศาสนาอิว

“เราเลือกการอดอาหารอย่างนี้ไม่ใช่หรือ คือการแก้พันธะธรรม การแก้สายรัดของแอก การปลดปล่อยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ และการหักแอกทั้งหมดเสียคือ การแบ่งอาหารของเจ้ากับคนหิว การนำคนยากจนไว้

บ้านเข้ามาในบ้านมิใช่หรือ และเมื่อเห็นคนเปลือยกายก็คลุมกายเขาไว้ ทั้งไม่ซ่อนตัวเจ้าจากญาติของเจ้ามิใช่หรือ” (อิสยาห์ 58:6, 7) ที่น่าประหลาดใจ คู่สามีภรรยาแห่งลินคอล์นทำการอดอาหาร โดยการแบ่งปันอาหารกับผู้หิวโหย ที่ถูกกดขี่เอาเปรียบ ดังนั้นเท่ากับทำให้ทั้งสองได้ปลดปล่อยจากข้อผูกมัดของตนเอง (own bond) จากความอยุติธรรม และความคิดอคติ

ให้เราเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับหลักการสำคัญด้านจิตวิญญาณดังที่ท่านผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้กล่าวพรรณนาไว้

วันอาทิตย์

ซื้อโดยไม่เสียเงิน (อิสยาห์ 55:1-7)

Buy Something Free

อ่านข้อพระคัมภีร์นี้ “โอ้ ทุกคนที่กระหาย จงมายังน้ำ และผู้ไม่มีเงิน จงมาหาซื้อและรับประทาน...โดยไม่ต้องเสียเงิน และค่าใช้จ่าย” (อิสยาห์ 55:1) มีอะไรตรงกันข้ามกับสิ่งนี้

สมมติคุณนำอาหารมา และออกไปยืนข้างถนนในเมืองใหญ่แห่งหนึ่ง และประกาศกับผู้หิวอาหาร และไร้บ้านที่นั่นว่า “เหล่าผู้ไม่มีเงิน จงมาซื้ออาหาร และรับประทาน” แล้วพวกเขาจะสามารถซื้อได้อย่างไร ในเมื่อพวกเขาไม่มีเงิน

อย่างไรก็ดีถ้าคุณเพิ่มเติมบางถ้อยคำเข้าไป เหมือนที่ท่านอิสยาห์ได้ทำ “ผู้ที่ไม่มีเงิน จงมาหาซื้ออาหาร และรับประทานโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย” (อิสยาห์ 55:1) จุดคลุมเครือจะกระจ่างขึ้น ท่านอิสยาห์กล่าวเชื้อเชิญผู้คนให้รับเอาการให้อภัยความบาป (อิสยาห์ 55:7) โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย กระนั้นคำว่า “ซื้อ” ยังเป็นการเน้นว่า สิ่งที่พระเจ้าเสนอแก่ผู้คนเป็นสิ่งมีค่า ดังนั้น จงรับเอานี้เป็นข้อกำหนดสำหรับ “การจัดการบางสิ่งที่มีคุณค่า” (transfer of something worth) พระเจ้าทรงเสนอจะให้อภัยความบาปภายในกรอบของการไถ่คืนความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญากับประชากรของพระองค์ แม้จะเป็นการให้เปล่า แต่พระเจ้าทรงได้มาในราคาที่ “น่าประหลาดใจมาก” (astounding) นั่นคือทรงซื้อมาด้วยพระชนม์ชีพของพระองค์

อะไรคือราคาสำหรับความรอดของเรา ดู 1 เปโตร 1:18, 19

อิสยาห์เข้าใจถึงความรอดอย่างไร เมื่อเทียบกับพระคัมภีร์ใหม่ เอเฟซัส 2:8, 9

ท่านอิสยาห์ เอาพระกิตติคุณ “ใส่ไว้ในแคปซูล” (encapsulates) ของพระคัมภีร์เดิม และซึ่งเป็นอย่างเดียวกับพระกิตติคุณในพระคัมภีร์ใหม่ จึงไม่มี “พันธสัญญาเดิม” แห่งความรอดโดยการกระทำ ซึ่งได้เข้าแทนที่ (superseded) โดย “พันธสัญญาใหม่” ความรอดโดยพระคุณได้เริ่มต้นตั้งแต่พระเจ้าได้ทรงตรัสสัญญาถึง “ผู้ปลดปล่อย” กับอาดัมและเอวา (ปฐมกาล 3:15) นั่นคือมีหนทางเดียวสู่ความรอด: โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ (เอเฟซัส 2:8) ดังที่ข้อพระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะว่าค่าจ้างของบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 6:23) จาก “กิลกาเมส” (Gilgamesh) โบราณ ผู้ได้ประกอบคุณงามความดีขั้นวีรบุรุษได้ประสบความล้มเหลวในการแสวงหาชีวิตชั่วนิรันดร์ สำหรับนักแสดงสมัยใหม่ผู้เชื่อใน “การกลับชาติมาเกิดใหม่” (reincarnation) ผู้คนจำนวนมากได้พยายามหลายเส้นทางสู่ความรอด แต่ทั้งหมดไร้ผล นี่คือเหตุผลว่าทำไมพวกเขาจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับพระเยซู และสิ่งที่พระองค์ได้ประสบความสำเร็จสำหรับพวกเขาที่บนไม้กางเขน

ความรอดเป็นของประทานจากพระเจ้าที่ให้เปล่า ๆ โดยไม่เสียค่า ไม่มีวิธีอื่นที่จะทำให้เรารอด การงานของเราไม่ดีถึงขั้นที่จะช่วยให้รอดได้ ความรอดมีค่าเท่ากับทุกสิ่งที่มี หมายความว่าอย่างไร ตัวอย่าง *มัทธิว 10:39; ลูคา 9:23; 14:26; ฟิลิปปี 3:8*

วันจันทร์

ความคิดและทางที่สูงกว่า (อิสยาห์ 55:6-13)
High Thoughts and Ways

เหตุใด พระเจ้าจึงทรงตรัสว่า “เพราะความคิดของเรา ไม่ใช่ความคิดของเจ้า...เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร ทางของเราก็สูงกว่าทางของพวกเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้า” (อิสยาห์ 55:8, 9) ข้อความนี้หมายถึงอะไร

ไม่มีคำถามเลยว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างจักรวาล ซึ่งแม้แต่สิ่งง่ายที่สุดบางสิ่งบรรจุกวามลึกซึ้งที่จิตใจของเราไม่อาจจะหยั่งถึง พระเจ้าทรงตรัสว่า เราไม่อาจเริ่มเข้าใจอย่างถ่องแท้ในบางสิ่ง เพราะพระเจ้าทรงตรัสว่ามีบางสิ่งที่อยู่เกินเอื้อมที่เราสามารถจะเริ่มเข้าใจได้เต็มๆ ความรู้อันไม่มีข้อจำกัดของพระองค์อยู่นือสรรพสิ่ง ดังนั้นจะเป็นการง่ายกว่าสำหรับเรา ที่จะถ่อมใจลงรับเอาการช่วยเหลือของพระองค์ (ดู อีสยาห์ 57:15)

อ่านอิสยาห์ 55:6-9 บริบทของพระคัมภีร์ตอนนี้คืออะไร ที่พระเจ้าตรัสว่า ทางของพระองค์และความคิดของพระองค์สูงกว่าความคิดของเรา มีสิ่งใดที่พระเจ้าตรัสและยากเกินไปสำหรับเรา

ความลึกซึ้งยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งจักรวาล ไม่สงสัยเลย ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ “แผนการแห่งความรอด” ความลึกซึ้งที่เราแทบไม่สามารถเริ่มต้นที่จะเข้าใจ (ดู เอเฟซัส 6:19) พระผู้ทรงสร้างจักรวาลจะทรงย่อพระวรกายลงสวม (stoop to clothe) ความเป็นมนุษย์ให้กับพระองค์เอง ทรงมาบังเกิด ทรงทำงานหนัก และอดทนความยากลำบาก เสร็จแล้วทรงสิ้นพระชนม์แทนที่เรา ด้วยการถวายพระองค์เป็นเครื่องถวายบูชาไถ่บาป ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถให้อภัยบาป และแสดงพระกรุณาคุณต่อเราได้ นี่เป็นความจริงที่ทำให้เราผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างมารู้สึกตื่นเต้นเร้าใจ (thrill) ซึ่งจะเป็นเช่นนี้เรื่อยไปตลอดยุคสมัยจวบจวนชั่วนิรันดร์

“หัวข้อสำหรับการไถ่ให้รอดคือสิ่งหนึ่งที่เหล่าทูตสวรรค์ปรารถนาจะมองเข้าไป ซึ่งจะเป็นวิทยาศาสตร์ และบทเพลงการไถ่ให้รอดตลอดยุคสมัย ไม่มีสิ้นสุดชั่วนิรันดร์ สิ่งนี้ไม่มีคุณค่าที่เราจะพิจารณาอย่างถี่ถ้วนและทำการศึกษาในเวลานี้หรือ...

“หัวข้อนี้ไม่มีวันสิ้นสุด (inexhaustible) การถวายบูชาเพื่อไถ่บาปของพระองค์ และงานการเป็นคนกลางที่นักศึกษาจะต้องใช้ดวงจิตที่ขยันหมั่นเพียรนานเท่านานตราบที่เวลาจะสิ้นสุด เพื่อจะมองไปที่สวรรค์ ซึ่งจะต้องใช้เวลาอันไม่อาจนับจำนวนปีได้ แล้วเขาจะร้องอุทานออกมาว่า “นี่เป็นความลึกซึ้งยิ่งใหญ่ในความเป็นพระเจ้า” (เอลเลน จี. ไวท์, *My Life Today*, หน้า 360)

จงนึกถึงสิ่งที่คุณได้ทำว่า มีใครที่คุณทำให้เขาเจ็บปวด มีคำไม่สุภาพใดที่คุณพูดออกไป และมีท่าทีใดที่คุณทำให้คนอื่นผิดหวังจนคุณไม่ยอมเอ่ยถึง ถึงกระนั้นผ่านทางพระเยซู คุณจะได้รับการอภัยทั้งหมด ณ เวลานี้ คุณจะกลายเป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้า นี่คือการความมหัศจรรย์มิใช่หรือ

วันอังคาร

เพื่อน ๆ ผู้อดอาหาร (อิสยาห์ 58:1-8)
Fast Friends

อะไรคือการอดอาหารที่กล่าวถึงใน อิสยาห์ 58:3

นี่ต้องเป็นการอดอาหารแห่ง “วันลบมลทิน” (Day of Atonement) การอดอาหารเพียงครั้งเดียวที่พระเจ้าทรงพระบัญชาไว้ (เลวีนิติ 16:29, 31; เลวีนิติ 23:27-32) สิ่งนี้ได้รับการยืนยันใน อิสยาห์ 58:3 โดยการแสดงออกคู่ขนานกับ “การถ่อมจิตใจเราเอง” ซึ่งติดตามด้วย “ศัพท์เฉพาะทาง” ของเลวีนิติคือ การถ่อมกายลง/ถ่อมใจสำนึกในความผิด (humbling/afflicting) ซึ่งอ้างหลายรูปแบบของการปฏิเสธตนเอง (self-denial) อันรวมไปถึง การอดอาหาร (เปรียบเทียบ พระธรรมสดุดี 35:13; ดาเนียล 10:2, 3, 12)

กำหนดของ “วันลบมลทิน” อธิบายถึงพระบัญชาของพระเจ้าว่า “จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเป่าเขาสัตว์” (อิสยาห์ 58:1) แตรทำจากเขาของแกะตัวผู้ชนิดนี้เรียกว่า “โซฟาร์” (shofar) จะต้องถูกเป่าเพื่อเป็นที่ระลึกถึง หรือเป็นสิ่งเตือนความทรงจำสืบวันก่อน “วันลบมลทิน” (เลวีนิติ 23:24) นอกจากนี้ทุก 50 ปี ในวันลบมลทิน จะต้องประกาศการเริ่มต้นของ “ปีแห่งอิสราภาพ” (Jubilee year) (เลวีนิติ 25:9, 10; เปรียบเทียบกับ อิสยาห์ 27:13)

อ่านอิสยาห์ 58:3-7 องค์พระผู้เป็นเจ้าบ่นเรื่องอะไรของพวกเขา มีอะไรผิดเกี่ยวกับการอดอาหารของพวกเขา

ดูเหมือนว่าประชาชนกำลังคาดหวังให้พระผู้เป็นเจ้าแสดงความยินดี (congratulate) กับพวกเขาสำหรับการที่พวกเขามีความ “เคร่งครัดในทางศาสนา” (piety) แน่นนอน พวกเขาได้ย้อนกลับไป (backward) ยังช่วงที่ผ่านมา

การปฏิบัติ “การปฏิเสศตนเอง” ในวันลบมลทิน คือการแสดงออกซึ่งความกตัญญู และความจงรักภักดีต่อพระองค์ เป็นวันที่มหาปุโรหิตได้เข้าไปในพลับพลา (หรือพระวิหาร) ต่อบพระพัคตร์ของพระเจ้าเพื่อการชำระพระวิหาร (cleanse the sanctuary) ด้วยเหตุนี้ พวกเขาได้รับการชำระจากความบาป ที่พวกเขาได้รับการอภัยไปแล้ว (เลวีนิติ บทที่ 16 เปรียบเทียบกับ บทที่ 4) ถึงตอนนี้ สิ่งที่เราควรได้ทำคือ การขอบพระคุณ และแสดงความกตัญญูต่อพระองค์ ผู้ทรงได้ช่วยพวกเขาให้รอดใน “วันแห่งการพิพากษา” ไม่ใช่เพื่อจะได้รับการแสดงความพอพระทัย สำหรับการมีความเลื่อมใส และการอุทิศถวายตัว ในศาสนาของพวกเขา ยิ่งกว่านั้นเป็นความผิดบาปแห่งประชากรของพระเจ้า ซึ่งได้ทำให้พระวิหารของพระเจ้าเป็นมลทินไป ซึ่งได้รับชำระให้สะอาดด้วยเลือดที่ได้หลั่งออกมาเพราะสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป

บทเรียนสำคัญจากพระคัมภีร์ตอนนี้คือ ความแตกต่างระหว่างการเป็นผู้เคร่งศาสนาและการติดตามพระคริสต์จริง มีความแตกต่างอะไรตรงนี้ เราแต่ละคนเผชิญกับปัญหาที่คล้ายกับคนที่กล่าวไว้ในที่นี้หรือไม่ อย่างไร

พุธ

การสู้กับการอดอาหาร (อิสยาห์ 58:1-12)

Fast Fight

สิบวันหลังจากการเป่าแตรได้เตือนความทรงจำประชากรของพระเจ้าว่า ให้พวกเขาให้ร้องต้อนรับ (acclaimed) กษัตริย์ของพวกเขาใน “วันลบมลทิน” เมื่อผ่านการถ่อมกายใจด้วย “การปฏิเสศตนเอง” เพื่อการยืนยันว่าพวกเขายังจงรักภักดีต่อพระเจ้าในฐานะพระมหากษัตริย์ ผู้เผยพระวจนะได้ประกาศด้วยเสียงอันดังเหมือนเสียงแตร ให้พวกเขา รู้ตัวในเรื่องการทรยศของพวกเขา (อิสยาห์ 58:1)

อ่านอิสยาห์ 58:6-12 การการปฏิเสศตนเองที่แท้จริงในสายพระเนตรของพระเจ้าคืออะไร มีอะไรที่ยากกว่าการละเว้นอาหารสักสองสามมื้อ หรือใช้เวลาและเงินเลี้ยงคนไร้บ้าน มีหลักการอะไรอยู่เบื้องหลังการกระทำนี้ และการกระทำเช่นนี้ประกอบเป็นศาสนาได้อย่างไร

ใครก็สามารถเป็นคนเคร่งศาสนาผ่านพิธีทางศาสนาที่ถูกต้องในเวลาที่เหมาะสมได้ แต่นั่นไม่ใช่สิ่งเดียวที่องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องการ ให้ดูชีวิตของพระเยซู พระองค์ทรงสัตย์ซื่อต่อการร่วมพิธีทางศาสนาในสมัยของพระองค์ แต่ผู้เขียนพระกิตติคุณเน้นเรื่องการแสดงความเมตตา การรักษาโรค การเลี้ยงคน และการให้อภัยความบาปแก่ผู้ที่ต้องการ มากกว่าการร่วมพิธีทางศาสนาอย่างซื่อสัตย์

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแสวงหาคริสตจักรและผู้คน ผู้ประกาศเทศนาความจริงแก่โลก แต่สิ่งที่จะดึงดูดประชาชนสู่ความจริงเหมือนองค์พระเยซู: การยึดมั่นในหลักโภชนาการ หรือความเต็มใจจะช่วยผู้ที่หิวกระหาย ความเข้มงวดในการพักผ่อนในวันสะบาโต หรือความเต็มใจจะใช้เวลาของคุณเอง และพละกำลังช่วยเหลือผู้ที่มีความต้องการ

อ่าน **มัทธิว 25:40** และ **ยากอบ 1:27** พระคัมภีร์สองข้อนี้กล่าวถึงอะไร

ให้ดูพระพรใน **อิสยาห์ บทที่ 58** พระเจ้าตรัสว่า พระองค์จะมองหาผู้ที่ช่วยเหลือคนยากไร้ ท่านคิดอย่างไรกับสิ่งนี้ พระองค์ทรงสัญญาจะประทานอำนาจเหนือธรรมชาติแก่เราถ้าเราทำสิ่งนี้ใช่หรือไม่ บางทีพระองค์ประสงค์จะให้เราละธรรมชาติของความเห็นแก่ตัวเพื่อช่วยเหลือคนอื่นให้มากขึ้นใช่หรือไม่ จงอธิบายความคิดของท่าน

วันหยุดหีบตี

เวลาสำหรับเรา (อิสยาห์ 58:13, 14)

A Time for us

จากอิสยาห์ 58:13, 14 ทำไมอิสยาห์จึงกล่าวถึงวันสะบาโต วันสะบาโตมีการเชื่อมโยงกับวันลบบมลทินอย่างไร

“วันลบบมลทิน” ประจำปี เป็นวันสะบาโตวันหนึ่ง พิธีการเฉลิมฉลองพิเศษในวันสะบาโตดังกล่าว จะเหมือนกับวันสะบาโตประจำสัปดาห์ในเรื่องการหยุดทำงานทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นงานประเภทไหนเหมือนข้อห้าม (prohibited) ในวันสะบาโตทั่วไป (**เลวีนิติ 23:27-32**) ดังนั้นตามที่ได้รับการยอมรับโดย

ชาวแอ๊ดเวนต์สยุคเริ่มแรก ตามกฎบอกว่าจะวันสะบาโตแห่ง “วันลบลมทิน” เริ่มจากดวงอาทิตย์ตกดินเย็นวันที่หก จนถึงดวงอาทิตย์ตกดินเย็นวันที่เจ็ดคือวันสะบาโต (เลวีนิติ 23:32) ลักษณะที่เหมือนกันแม้ว่าบริบทเบื้องต้นของอิสยาห์ 58:13, 14 จะเป็นวันสะบาโตแห่งการเฉลิมฉลองของ “วันลบลมทิน” เพราะข่าวสารต่างใช้กับวันสะบาโตประจำสัปดาห์เช่นกัน

อ่านอิสยาห์ 58:13 พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวถึงวันสะบาโตประเภทใด เราจะมีประสบการณ์ที่ดีในวันสะบาโตตามที่เขียนไว้ในที่นี่ได้อย่างไร และท่านคิดว่าวันสะบาโตเป็นตัวแทนอะไรตามที่กล่าวไว้ในที่นี่

อิสยาห์ บทที่ 58 กล่าวถึง: (1) การปฏิเสธตนเอง (2) ความเมตตาต่อผู้อื่น และ (3) วันสะบาโต อะไรเป็นตัวเชื่อมโยงสามสิ่งนี้เข้าด้วยกัน

ประการแรก สามสิ่งนี้เป็นความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับพระเจ้า กล่าวถึงความสำคัญของพระองค์เป็นอันดับแรก และการรับรู้ที่เราพึ่งพิงพระองค์ ประการที่สอง สามสิ่งนี้ทำให้มนุษย์เลียนแบบความบริสุทธิ์ของพระเจ้า (ดูเลวีนิติ 19:2) ใครอยู่ในรูปของพระคริสต์ที่ถ่อมตัวลง (ฟิลิปปี 2:8) ใครที่เสียสละตนด้วยความเมตตา (ยอห์น 3:16) และใครที่หยุดพักในวันสะบาโตเมื่อสร้างโลกเสร็จ (ปฐมกาล 2:2, 3; อพยพ 20:11)

ดูความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิเสธตนเอง ความเมตตาต่อผู้อื่น และวันสะบาโต ตามที่ได้กล่าวไว้ในอิสยาห์ บทที่ 58 วันสะบาโตให้อิสระจากการทำงานหนักประจำสัปดาห์ เป็นการให้ความเมตตาแก่คน เพราะได้ให้เขาได้หยุดพักและรู้สึกยินดี (อพยพ 23:12; มาระโก 2:27) พระเยซูทรงแสดงความเมตตาซึ่งเป็นสิ่งที่เหมาะสมในวันสะบาโต (มาระโก 3:1-5; ยอห์น 5:1-17) การถือรักษาวันสะบาโตแท้จะนำความชื่นชมยินดีมา (อิสยาห์ 58:14) เหมือนการช่วยคนอื่น (อิสยาห์ 58:10, 11) มีอะไรในชีวิตท่านที่ต้องเปลี่ยนเพื่อจะได้มีประสบการณ์แห่งพระพรเหล่านี้

“ไม่มีใครสามารถทำความดี และมีความเมตตากรุณา (benevolence) โดยปราศจากการ “ปฏิบัติตัวเอง” โดยการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย และการปฏิบัติตนเอง และใช้ชีวิตอย่างประหยัด จึงจะเป็นไปได้สำหรับเราที่จะทำงานได้สำเร็จ ในฐานะที่พระคริสต์ทรงแต่งตั้งให้เราเป็นตัวแทนของพระองค์ เราจะต้องขจัดความทะเยอทะยานทางโลกออกไปจากดวงใจของเรา ในงานทั้งหมดของเรา หลักการแห่งความไม่เห็นแก่ตัวที่พระคริสต์ทรงสำแดงให้เห็นในชีวิตของพระองค์จะต้องถูกนำมาปฏิบัติ ตามผนังของบ้านเรา รูปภาพ และคำขวัญควรห้อยไว้ อย่างเช่นข้อความที่เขียนไว้ว่า “นำคนยากจน และผู้ที่ถูกรังเกียจเข้ามาในบ้านของท่าน แม้นับตู้เสื้อผ้าควรมีข้อความที่พระเจ้าทรงสอนเขียนไว้ว่า “จงให้เสื้อผ้าแก่คนที่เปล่าเปลี่ยว ในห้องรับประทานอาหาร บนโต๊ะอาหารควรมีอาหารอย่างอุดมสมบูรณ์ (abundant) ท่านผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้รับการดลใจให้เขียนว่า “คือการแบ่งอาหารของเจ้ากับคนหิว การนำคนยากจน คนไร้บ้านเข้ามาในบ้านไม่ใช่หรือ” (อิสยาห์ 58:7) (เอลเลน จี. วัตส์, มหัทศจรยแห่งการรักษา, หน้า 206)

สรุป:

ในอิสยาห์ ผู้เผยพระวจนะเชิญชวนประชาชนให้ทิ้งความคิดและวิถีของพวกเขา และกลับมาหาพระเจ้าผู้ประทานความสุขสมบูรณ์ที่สูงส่งกว่าทางเขา พระเจ้าทรงอภัยบาป และมีความเมตตาไม่เปลี่ยนแปลง ตามสาระของวันลบมลทินและวันสะบาโต เพราะว่าของขวัญของพระเจ้าคือการให้อภัยบาป ถ้าผู้ใดรับเอาด้วยความจริงใจ ก็จะนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. อิสยาห์ถามว่า “ทำไมพวกเจ้าจึงใช้เงินกับสิ่งที่ไม่ใช่อาหาร และใช้ค่าจ้างกับสิ่งที่ไม่อึดใจ” (อิสยาห์ 55:2) จงถามตัวเราเองว่า เรากำลังทำสิ่งเดียวกันนี้ด้วยหรือไม่ ทำด้วยวิธีใด และทำไมจึงทำ
2. ถ้าการปฏิเสธตนเอง ความเมตตาต่อผู้อื่น และวันสะบาโตมีความสำคัญสำหรับวันลบบมลทิน ในสมัยของอิสยาห์ก็จะมีมีความสำคัญเหมือนกันในวาระสุดท้ายที่มีการลบบมลทิน (อิสยาห์ 8:14) มีการเป่าแตรในวันประกาศอิสรภาพ (Jubilee) และจะมีการเป่าแตรเมื่อถึงวันอิสรภาพที่พระเยซูเสด็จมาครั้งที่สองด้วยหรือไม่ (1 โครินธ์ 15:52 เปรียบเทียบกับ เลวีนิติ 25:9, 10) จงอธิบาย
3. อิสยาห์กล่าวถึงเรื่องการถือรักษาวันสะบาโตว่า เราต้องละความเพลิดเพลินของเราเองในวันนั้น และในขณะที่เดียวกันท่านก็กล่าวว่า วันสะบาโตต้องเป็นวันแห่งความชื่นชมยินดีด้วย (อิสยาห์ 58:13) เราจะทำสองสิ่งนี้ด้วยกันได้อย่างไรตามบริบทของเนื้อหาในอิสยาห์ บทที่ 58

บทที่ 12

ความปรารถนาของบรรดาประชาชาติ

Desire of Nations

วันที่ 13 - 19 มีนาคม 2021

ป้ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ บทที่ 59; อิสยาห์ 59:15-21; อิสยาห์ 60:1, 2;

อิสยาห์ บทที่ 61; อิสยาห์ 61:2

ข้อควรจำ

*“และบรรดาประชาชาติจะมายังความสว่างของเจ้า และพวกพระราชามายังความสุขใสแห่งรุ่งอรุณของเจ้า”
(อิสยาห์ 60:3)*

เราต้องเรียนในโรงเรียนของพระคริสต์ ไม่มีอะไรนอกจากความชอบธรรมของพระองค์ที่สามารถให้สิทธิ์ (entitle) เราได้รับพระพรอย่างหนึ่งของพันธสัญญาแห่งพระคุณ เรามีความปรารถนามานาน และพยายามที่จะได้รับพระพรเหล่านี้ แต่ไม่ได้รับ เพราะเราทะนุถนอมแนวคิดที่ว่า เราสามารถทำบางสิ่งที่มีคุณค่าได้ เราไม่ได้มองออกห่างจากตัวเราเอง และเชื่อว่าพระเยซูคือพระเจ้าผู้ช่วยที่ทรงพระชนม์อยู่ เราจะต้องไม่คิดว่าความสุภาพ มีคุณธรรม และคุณความดี (บุญกุศล) จะช่วยให้เรารอดได้ ผ่านทางผู้เผยพระวจนะ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสว่า “ให้คนอธรรมละทิ้งทางของเขา และให้คนชั่วละทิ้งความคิดของเขา ให้เขากลับมายังพระยาห์เวห์ และพระองค์จะทรงเมตตาเขา และมายังพระเจ้าของพวกเขา เพราะพระองค์ทรงมีการอภัยอย่างเหลือล้น” (อิสยาห์ 55:7) เราต้องเชื่อในพระสัญญาที่กล่าวออกมาตรงๆ และไม่ยอมรับความรู้ดีว่าเป็นความเชื่อ เมื่อเราไว้วางใจในพระเจ้าอย่างเต็มที่ เมื่อเราวางใจในพระคุณของพระเยซู ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้อภัยบาปให้กับ

เรา เราจะได้รับความช่วยเหลือทุกอย่างที่เราปรารถนา” (เอลเลน จี. ไวท์, *Faith and Works*, หน้า 36)

สัปดาห์นี้เราสามารถมองเห็นความจริงที่ยิ่งใหญ่นี้มากขึ้น ซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยในงานเขียนของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์

วันอาทิตย์

ผลของความบาป (อิสยาห์ บทที่ 59)

The Effects of Sin

ในพระธรรมอิสยาห์ 58:3 ผู้คนทูลถามพระเจ้า: ทำไมเราอดอาหาร แต่พระองค์มองไม่เห็น “เหตุใดเราถ่อมกายของเราลง แต่พระองค์ไม่สังเกตเห็น”

การเปรียบเทียบในความแตกต่าง อิสยาห์ 59:1 บอกเราเป็นนัยของคำถามอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น: “เหตุใดเราร้องขอของค์พระผู้เป็นเจ้า ให้ทรงยื่นพระหัตถ์ออกมาช่วยเราให้รอด.. แต่พระองค์ไม่ได้ทำ เหตุใดเราร้องทูลต่อพระองค์ แต่พระองค์ไม่ได้ยิน ท่านอิสยาห์ตอบว่า พระเจ้าทรงสามารถช่วยเราให้รอด และทรงได้ยินเสียงของเรา (อิสยาห์ 59:1) การที่พระองค์ไม่ให้คำตอบใดๆ อย่างใด อย่างหนึ่งอย่างไรก็ดี เป็นเรื่องอื่นต่างออกไปโดยสิ้นเชิง

อ่านอิสยาห์ 59:2 มีข่าวสารอะไรตรงนี้ ที่ตอบคำถามใน (อิสยาห์ 59:1)

พระเจ้าทรงเพิกเฉยประชากรของพระองค์ไม่ใช่เพราะเป็นพระประสงค์ แต่เพราะ “บาปชั่วของพวกเขา ได้ทำให้เกิดการแยกแยะระหว่างพวกเขา กับพระเจ้าของพวกเขา” (อิสยาห์ 59:2) ตรงนี้เป็นหนึ่งข้อถ้อยแถลงที่ชัดเจนที่สุดในพระคัมภีร์ เกี่ยวกับผลของความบาปที่เกิดขึ้นกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ท่านอิสยาห์ใช้เนื้อหาส่วนที่เหลือของ บทที่ 59 กล่าวในจุดนี้อย่างละเอียด ซึ่งจะว่าไปถูกพบเห็นตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษย์: ความบาปสามารถทำลายความสัมพันธ์ของเรากับองค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น เราสู่ความพินาศชั่ววันรันดร์ ไม่ใช่เพราะความบาปได้ทำให้พระเจ้าถูกแยกห่างจากเรา แต่ผลก่ไสเราให้ออกห่างจากพระเจ้า

**อ่านปฐมกาล 3:8 เนื้อหาตรงนี้ช่วยให้เราเข้าใจปัญหาข้างบนนี้
อย่างไร**

ความบาปเป็นตัวสำคัญในการปฏิเสธพระเจ้า และบ่ายหน้าออกจากพระองค์ ที่จริงแล้วความบาปเลี้ยงตัวมันเอง ไม่ใช่แค่การทำให้เราห่างจากพระเจ้า แต่เป็นการนำคนบาปแยกจากพระองค์ ความบาปแยกเราออกห่างพระเจ้า นั่นไม่ใช่เพราะพระเจ้าเข้าไม่ถึงคนบาป (ที่จริงแล้ว พระคัมภีร์เกือบทั้งเล่มแทบจะไม่มีอะไร นอกจากเรื่องของพระเจ้าที่เข้าถึงคนบาปเพื่อช่วยให้รอด) เพราะว่าความบาปเป็นเหตุให้เราปฏิเสธการเริ่มต้นของพระเจ้าที่มีต่อเรา จึงสำคัญที่เราต้องอดกลั้นไม่ให้มีความบาปในชีวิต

ท่านมีประสบการณ์หรือไม่ ที่ความบาปเป็นตัวแยกท่านออกจากพระเจ้า และวิธีเดียวที่แก้ปัญหานี้ได้คืออะไร

วันจันทร์

ผู้ที่ได้รับการอภัย (อิสยาห์ 59:15-21)

Who Is Forgiven?

อิสยาห์ บทที่ 59 นำเสนอภาพที่ทำให้สะดุ้งตกใจถึงปัญหาของความบาป เป็นการดีที่พระคัมภีร์เสนอความหวังเกี่ยวกับการไถ่ให้รอด

ในการเริ่มต้น คำถามแรก มีกี่คนในพวกเราเคยทำบาป พระคัมภีร์กล่าวไว้ชัดเจนว่า: เราทุกคนต่างได้ทำบาป และเราทั้งปวงได้ถูกไถ่คืนมา ดังนั้นไม่อาจขึ้นอยู่กับพื้นฐานการขาดความบาป (lack of sin) แต่ขึ้นอยู่กับ การได้รับการอภัยบาป (*เยเรมีย์ 31:34*) อัครทูตเปาโลเห็นพร้อม ทุกคนได้ทำบาป ดังนั้นจึงไม่อาจมีความแตกต่างบนพื้นฐาน (*โรม 3:22*) เหล่าผู้ถูกพิสูจนแล้วว่าบริสุทธิ์ ก็บริสุทธิ์เพียงเพราะพวกเขาได้รับของประทานแห่งความชอบธรรมของพระเจ้าโดยความเชื่อผ่านการถวายบูชาของพระคริสต์

อ่าน โรม 3:21-24 พระคัมภีร์ตอนหนึ่งกล่าวว่าเราได้รับความรอดอย่างไร และมีความหวังอะไรจากพระคัมภีร์ตอนหนึ่งสำหรับการพิพากษา

คนส่วนมากคิดในคำถามเรื่องการพิพากษาคือ: มีใครบ้างที่ได้ทำบาป นั่นไม่ใช่คำถามจำเป็นต้องนำมาถามเพราะว่าทุกคนได้ทำบาป แต่ควรถูกถามว่า: ใครบ้างที่ได้รับการอภัย พระเจ้าผู้ทรงชอบธรรม เมื่อพระองค์ทรงประกาศว่า “คือผู้ที่มีความเชื่อในพระเยซู” (*โรม 3:26*) ปัจจัยในการพิพากษาคือ ใครได้รับการให้อภัยอย่างต่อเนื่องโดยการมีความเชื่อในพระเยซู

บัดนี้ เป็นความจริงที่ว่าเราได้รับการพิพากษาจากการกระทำ แต่ไม่ใช่ในเหตุผลที่ว่า การกระทำจะช่วยให้เราได้รับความรอด ถ้าเป็นอย่างนั้น ความเชื่อก็จะกลายเป็นโมฆะ (โรม 4:14) แต่เป็นว่า การกระทำของเราเปิดเผยว่า เราได้รับความรอดไว้แล้วจริงๆ หรือไม่ (ยากอบ 2:18)

ทำไมความประพฤติจึงช่วยให้รอดไม่ได้ ไม่ว่าจะเวลานี้ หรือในการพิพากษา ดู โรม 3:20, 23

มันเป็นการสายเกินไปสำหรับการทำดี หรือการเชื่อฟังพระบัญญัติ เพื่อจะช่วยให้ใครๆ จุดประสงค์ของพระบัญญัติในโลกแห่งความบาป ไม่ใช่เพื่อการช่วยให้รอด แต่เพื่อการชี้ให้เห็นความบาป ดังมีข้อพระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะว่าในพระเยซูนั้น การเข้าสู่หนัดหรือไม่เข้าสู่หนัดไม่เกิดประโยชน์อันใด แต่ความเชื่อซึ่งแสดงออกเป็นการกระทำด้วยความรักนั้นสำคัญ” (กาลาเทีย 5:6) เป็นการสารัตถ์ให้เห็นว่าบุคคลหนึ่งได้ดำเนินชีวิตในความเชื่อที่มีในพระเยซู (ดู ยากอบ 2:26 เช่นกัน)

การงานเป็นการแสดงออกให้เห็นภายนอก มนุษย์แสดงออกถึงความเชื่อที่ได้รับการช่วยให้รอด ดังนั้นประสบการณ์ของคริสเตียนแท้ ซึ่งสำแดงออกมาในการถวายตัวให้องค์พระผู้เป็นเจ้าในแต่ละวัน นั่นคือการเปิดเผยให้เห็นโดยการเชื่อฟังต่อพระบัญญัติ ในการพิพากษา พระเจ้าทรงใช้การดีเป็นหลักฐานสำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างไว้ ไม่มีใครสามารถอ่านความคิดแห่งความเชื่อเหมือนที่พระเจ้าทรงอ่าน แต่สำหรับบุคคลที่ได้กลับใจใหม่แล้ว มีเพียงการงานที่ตามมาหลังจากที่คนหนึ่งกลับใจใหม่แล้ว เมื่อชีวิตของคนหนึ่งได้รับมอบอำนาจจากพระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน (relevant) ในการเตรียมเพื่อการพิพากษา ความบาปทั้งมวลในชีวิตก่อนการกลับใจใหม่ (preconversion) ได้รับการชำระล้างไปแล้วโดยพระโลหิตของลูกแกะของพระเจ้า (ดูโรม บทที่ 6)

อิสยาห์ 60:1, 2 กล่าวถึงอะไร มีอะไรกำลังทำงานที่นี่ซึ่งเห็นในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม และมีความหวังอะไรที่นี่

ในพระธรรมอิสยาห์ 60:1, 2 เราได้รับพระราชทาน ภาพที่พระเจ้าทรงทำการปลดปล่อยประชากรของพระองค์ หลังจากที่พวกเขาถูกจับไปเป็นเชลย ทรงสำแดงภาพแห่งจินตนาการของพระองค์ ด้วยการสร้างแสงสว่างส่องออกมาจากความมืด และชี้ไปยังความสำเร็จสมจริงตอนสุดท้าย ในความรอดผ่านทางพระคริสต์

อ่านอิสยาห์ 60:3 บรรดาประชาชาติและและพระราชาทิ้งหลายพากันมายังหาใคร

ในภาษาฮีบรู บุคคลผู้นี้เป็นเพศหญิง และเป็นเอกพจน์ (ดู *อิสยาห์ 60:1, 2 ด้วย*) ซึ่งจะต้องเป็น “ศิโยน” เพราะตัวเมืองมีสัญลักษณ์เป็นเพศหญิง ซึ่งถูกเอ่ยถึงในตอนใกล้จบในบทก่อน (*อิสยาห์ 59:20*) ดังนั้นประชากรของโลก ทั้งหมดที่ถูกปกคลุมด้วยความมืด จะเดินทางมายัง “ศิโยน” พวกเขาถูกโน้มนำโดยแสงสว่างแห่งพระสิริของพระเจ้า ที่ขึ้นมาเหนือเมืองนั้น (*อิสยาห์ 60:2*) เมืองศิโยนส่งเสียงเรียกผู้คนให้ออกมาจากที่พวกเขาอาศัยอยู่ และมุ่งสู่แสงสว่างนั้นคือเธอ และจากนั้นก็สังเกตการณ์ (observe) และแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ (react) ต่อประชาชาติขณะที่พวกเขามารวมตัวจากแสงสว่างดวงเดียวกัน” (โดย J. Alec Motyer, *The Prophecy of Isaiah: An Introduction and Commentary*, หน้า 494) สังเกตได้ว่า แม้ศิโยน คือกรุงเยรูซาเล็ม จุดเน้นของข่าวสารจะอยู่ที่ผู้คนมากกว่าสถานที่ตั้งทางกายภาพของตัวเมือง

ส่วนที่เหลือของอิสยาห์ บทที่ 60 ที่ต่อจากข้อ 1-3: ประชากรโลกต่างได้รับการนำสู่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งได้รับพระพรเพราะว่าพระสิริของพระเจ้าปรากฏอยู่ที่นั่น

คำพยากรณ์นี้และพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับอับราฮัมในปฐมกาล 12:2, 3 มีความเหมือนกันหรือไม่ อย่างไร

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์สำหรับจักรวาล เมื่อพระองค์ทรงเลือกท่าน อับราฮัม และเชื้อสายของท่าน: ผ่านท่านอับราฮัม ครอบครัวทั้งมวลแห่งแผ่นดินโลกจะได้รับพระพร (ปฐมกาล 12:3; ปฐมกาล 18:18; ปฐมกาล 22:18) ดังนั้นพันธสัญญาที่พระเจ้าทำไว้กับอับราฮัมนั้นสุดท้ายก็เป็นพันธสัญญาที่ทำกับเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งมวล ผ่านอับราฮัม และเชื้อสายของท่าน จะเป็นช่องทางที่พระเจ้าจะเปิดเผยพระองค์แก่ชาวโลก

อิสยาห์หาวิธีนำประชาชนกลับไปสู่ยุคโบราณ และรับรู้ความเป็นไปของจักรวาลในฐานะที่อิสราเอลเป็นตัวแทนของพระเจ้าที่แท้จริง พวกเขามีความรับผิดชอบไม่เพียงต่อพวกเขาเอง แต่ต่อชาวโลกทั้งมวล พวกเขาจะต้อนรับคนต่างชาติที่แสวงหาพระเจ้า (ดู อิสยาห์ 56:3-8 ด้วย) สำหรับพระนิเวศของพระองค์ “เขาจะเรียกว่านิเวศอิสรฐานสำหรับชนทุกชาติ” (อิสยาห์ 56:7)

ตามบริบทนี้ คุณเข้าใจบทบาทของคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ็ด-เวนตีสอย่างไร ทั้งในระดับสากลและระดับท้องถิ่น

“ปีแห่งความโปรดปรานของพระยาเวห์” (อิสยาห์ 61:2)

“The Year of the Lord’s Favor”

พุธ

พระวิญญูญาณของพระเจ้าอยู่เหนือผู้ที่ได้รับการเจิมนี้ หมายความว่าท่านคือ “เมสสิยาห์” เพราะว่าพระยาห์เวห์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ “เพื่อนำข่าวดีมายังคนที่ทุกข์ใจ พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้าไปเพื่อปลอบโยนคนที่ชอกช้ำใจ และเพื่อประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย ทั้งประกาศการเปิดเรือนจำแก่ผู้ที่ถูกจำจอง” (อิสยาห์ 61:1) ฟังน้ำเสียงแล้วผู้นั้นจะเป็นใคร เปรียบเทียบกับอิสยาห์ 42:1-7 และที่ไหนที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าได้รับการพรณาในลักษณะถ้อยคำที่คล้ายกันมาก

ในพระธรรมอิสยาห์ 61:2 พุดเกี่ยวกับ “ปีแห่งความโปรดปรานของพระยาห์เวห์” พระเมสสิยาห์ผู้ได้รับการเจิมในฐานะเป็นกษัตริย์ในเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด และเป็น “ผู้ปลดปล่อย” (Deliverer) ทรงประกาศปีพิเศษที่ทรงโปรดปราน เมื่อพระองค์ทรงประกาศอิสรภาพ เปรียบเทียบกับ เลวีนิติ 25:10 ที่พระเจ้าทรงพระบัญชาว่า: “จงถือปีที่ห้าสิบไว้เป็นปีริสฤทธิและประกาศอิสรภาพ

แก่บรรดาคนที่อาศัยอยู่ที่ทั่วแผ่นดินของเจ้า ให้เป็นปีอิสราภาพแก่เจ้า ให้ทุกคนกลับไปยังภูมิลำเนาอันเป็นทรัพย์สินของตน และกลับไปสู่ครัวเรือนของตน” นี่หมายความว่าบุคคลผู้นั้น ซึ่งได้ถูกบังคับให้ขายที่ดินของบรรพบุรุษ หรือกลายเป็นผู้รับใช้เพื่อจะมีชีวิตอยู่รอด (survive) ในเวลายากลำบาก (เลวีนิติ 25:26-55) ได้เรียกคืน (reclaim) ที่ดิน และอิสราภาพของพวกเขา เพราะเป็นปีแห่งอิสราภาพ (jubilee year) ซึ่งเริ่มต้นขึ้นพร้อมกับเสียงเป่าแตรใน “วันลบลมทิน” เลวีนิติ (25:9) ซึ่งเราได้เอ่ยถึงข้อความตอนนี้อย่างถี่ถ้วนในการเชื่อมต่อกับ อีสยาห์ บทที่ 58

ขณะที่ “ปีแห่งความโปรดปรานของพระยาเวห์” ใน อีสยาห์ 61:2 เป็นประเภทปีแห่งอิสราภาพ ไม่ใช่เพียงการถือรักษาตาม พระธรรมเลวีนิติ บทที่ 25 ปีนี้ถูกประกาศโดย พระเมสสิยาห์ กษัตริย์ เมื่อพระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์ผ่านพันธกิจของการประกาศ “อิสราภาพ และการทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม” สิ่งนี้คล้ายกับกษัตริย์บางองค์ในเมโสโปเตเมียที่ทรงเมตตาต่อสังคมโดยการประกาศปลดหนี้ในช่วงต้นของการขึ้นครองราชย์ พันธกิจของพระเมสสิยาห์กว้างไกลกว่าใน เลวีนิติ บทที่ 25 เพราะไม่เพียงทรงประกาศอิสราภาพแก่เซลอย พระองค์ยังทรงปลอบโยนคนชอกช้ำใจ และทรงชูใจทุกคนที่ไว้ทุกข์ และทำการไถ่คืน (อีสยาห์ 61:1-11) ยิ่งกว่านั้นทรง เพิ่มเติมให้กับ “ปีแห่งความโปรดปรานของพระยาเวห์” พระองค์ทรงประกาศ “วันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้า” (อีสยาห์ 61:2) ด้วย

คำพยากรณ์ของอิสยาห์สำเร็จเมื่อไร *ลูกา 4:16-21* พันธกิจของพระเยซูสำเร็จเมื่อไร มีสิ่งใดบ้างที่พระเมสสิยาห์ได้ทำตามทีกล่าวไว้ใน อีสยาห์ 61:1-3 และมีอะไรที่เราควรทำเพิ่มเติม

วันพฤษภาคม

“วันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้า”

(อีสยาห์ 61:2)

“The Day of Vengeance of Our God”

ท่ามกลางข่าวดีทั้งหมด เพราะเหตุใดพระเมสสิยาห์ ตามที่กล่าวไว้ใน อีสยาห์ บทที่ 61 จึงประกาศเรื่องการแก้แค้นของพระเจ้า และเมื่อไร คำพยากรณ์นี้จะสำเร็จ

เมื่อพระเยซูอยู่ที่เมืองนาซาเร็ธในฐานะพระเมสสิยาห์ พระองค์ทรงอ่านอิสยาห์ บทที่ 61 ข้อความว่า “จะประกาศปีแห่งความโปรดปรานของผู้เป็นเจ้า” (อิสยาห์ 61:2; ลูคา 4:19) แล้วหยุดและ “เริ่มต้นตรัสกับเขาทั้งหลายว่า ‘พระคัมภีร์ตอนนี้ที่พวกท่านได้อ่านกับหูก็สำเร็จแล้วในวันนี้’” (ลูคา 4:21) ดังนั้นพระเยซูเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงการอ่านข้อพระคัมภีร์ต่อไป ซึ่งอยู่ในข้อเดียวกันที่กล่าวว่า “และประกาศวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา” (อิสยาห์ 61:2) ขณะที่พันธกิจการรับใช้ของพระองค์เป็นข่าวดี ให้เสรีภาพ และการชู้ใจ นั่นคือเริ่มต้นการปลดปล่อยเซลยจากการกดขี่ของซาตาน “วันแก้แค้นขององค์พระเจ้า” ยังมาไม่ถึง ในมัทธิว บทที่ 24 (มาระโก บทที่ 13 และ ลูคา บทที่ 21) พระองค์ทรงพยากรณ์ให้อัครทูตของพระองค์ฟังว่า การพิพากษาของพระเจ้าจะมาถึงในอนาคต

ที่จริงแล้วในอิสยาห์ บทที่ 61 “วันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้า” คือ “วันอันยิ่งใหญ่ และน่าสยดสยอง” (โยเอล 2:31; มาลาคีย์ 4:5) ซึ่งจะเกิดขึ้นจริงเมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง เพื่อประทานการปลดปล่อยโลกจากความอยุติธรรม ด้วยการเอาชนะศัตรูของพระองค์ และปลดปล่อยประชากรที่เหลืออยู่จากการกดขี่ ให้เป็นอิสระ (วิวรณ์ บทที่ 19 เปรียบเทียบกับ ดาเนียล 2:44, 45) ดังนั้น “ปีแห่งความโปรดปรานของพระยาเวห์” ที่พระคริสต์ประกาศนั้นจะสำเร็จสมบูรณ์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง

จะทำให้ “พระเจ้าแห่งความรัก” และ “พระเจ้าผู้ทรงสัญญาจะแก้แค้น” ให้เข้ากันได้อย่างไร จงอธิบายตามความเข้าใจของคุณ

แม้พระเยซูทรงบอกให้เราหันแก้มอีกข้างหนึ่งให้เขาตบ (มัทธิว 5:39) แต่ในที่อื่นพระองค์ก็ทรงสอนเรื่องความยุติธรรมและการลงโทษ ซึ่งมีเส้นแบ่งอย่างชัดเจน (มัทธิว 8:12) และแม่เปาโลจะบอกว่า “อย่าให้คนใดทำชั่ว ตอบแทนการชั่ว” (1 เธสะโลนิกา 5:15) แต่ท่านก็ได้กล่าวด้วยว่า “เมื่อพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า จะทรงปรากฏจากสวรรค์ พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์ของพระองค์ ด้วยเปลวเพลิง พระองค์จะลงโทษสนองคนที่ไม่รู้จักพระเจ้า” (2 เธสะโลนิกา 1:7, 8)

ความแตกต่างที่แน่นอน คือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่มีสติปัญญาความเมตตาอันไร้ขอบเขตจะทรงให้ความยุติธรรมและการลงโทษมารวมกันได้อย่างสมบูรณ์ ความยุติธรรมและการลงโทษของมนุษย์อาจจบด้วยความผิดพลาดและมีความบกพร่องด้านอารมณ์หรือจิตใจ และความไม่คงเส้นคงวา แต่ความยุติธรรมของพระเจ้าจะแน่นอน ไม่มีข้อจำกัดใดๆ

จงพิจารณาความผิดต่อไปนี้คือ (1) คนที่ทำให้คนอื่นเจ็บปวดนั้นเป็นคนที่คุณไม่รัก และ (2) คนที่ทำให้คนอื่นเจ็บปวดนั้นเป็นคนที่คุณรัก ความผิดของสองคนนี้ช่วยให้คุณเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความรักของพระเจ้าและการแก้แค้นของพระองค์อย่างไร

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

อ่าน เอลเลน จี. ไวท์, *บรรพชนและผู้เผยพระวจนะ*, หน้า 376-378 และ *ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน*, หน้า 236-243

“พระเยซูทรงยืนต่อหน้าประชาชน ในฐานะทรงเป็นผู้อธิบายคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระองค์เอง ทรงอธิบายถ้อยคำของพระองค์ที่ฟังได้อ่าน พระองค์กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ในฐานะ “ผู้ทรงผ่อนคลาย” (reliever) ผู้ถูกกดตันปลดปล่อยผู้เป็นเชลย ให้การเยียวยาผู้ได้รับความเจ็บปวด รักษาโรคคนตาบอดเปิดเผยแก่โลกด้วยแสงสว่างแห่งความจริง พระลักษณะท่าทีของพระองค์สร้างความประทับใจ และถ้อยคำของพระองค์มีอำนาจทำให้ผู้ฟังเกิดความตื่นเต้นเร้าใจ (thrilled) อย่างที่ไม่เคยรู้สึกเช่นนี้มาก่อน สายธารแห่งอิทธิพลของพระเจ้ากระทบสิ่งขวางกั้น (barrier) ทุกอย่างให้พังลง เหมือนท่านโมเสสพวกเขามองเห็นที่ปกติจะมองเห็นไม่ได้ ขณะที่ดวงใจของพวกเขาเคลื่อนไหวโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาตอบสนองด้วยคำว่า “อาเมน” ด้วย (คำลงท้ายของการอธิษฐาน ซึ่งหมายความว่า “ขอให้เป็นอย่างนั้น”) ด้วยความมีศรัทธาสูง (fervent) และสรรเสริญพระนามของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” (เอลเลน จี. ไวท์, *ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน*, หน้า 237)

“วันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้า” เป็นการมาถึงของวันแห่งพระพิโรธรุนแรง ใครจะทนยืนอยู่ในวันแห่งการเสด็จมาของพระองค์ได้ มนุษย์ได้ทำให้ดวงใจของพวกเขาแข็งกระด้าง ด้วยการต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า แต่ลูกธนูแห่งพระพิโรธจะพุ่งทะลุ ขณะที่ความตระหนักในความผิดไม่อาจทำได้ ดังนั้นตั้งแต่นั้นไปพระเจ้าไม่ต้องยื่นชั้นจัดการกับคนบาป เหล่าผู้เลี้ยงแกะเทียมเท็จจะสร้างเกราะกำบัง (shield) แห่งการละเมิดของพวกเขาในวันนั้นได้หรือ ผู้เข้าร่วมกับฝูงชนในเส้นทางแห่งการไม่เชื่อฟัง ไม่อาจกล่าวแก้ตัวกับพระเจ้าได้ หรือผู้คนจำนวนมากที่ชื่นชอบในสิ่งที่เป็นค่านิยม (popularity) หรือจำนวนคนมากมาย จะปราศจากมลทินหรือ เหล่านี้เป็นคำถามหลายข้อที่ถูกถามขึ้นอย่างไม่ระมัดระวัง และบ้างก็รู้สึกเฉยเมย ไม่สนใจใยดีที่จะพิจารณาอะไรสำหรับพวกเขาเอง” (เอลเลน จี. วัตส์, *Faith and Works*, หน้า 33)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

ศิษยาภิบาลเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสนคนหนึ่ง ใช้เวลาไตร่ตรองอย่างละเอียดและกล่าวว่า ปัญหาใหญ่อันดับแรกในการทำพันธกิจรับใช้ของเขาคือ สมาชิกโบสถ์มีลักษณะเป็น “กลุ่มพิเศษเฉพาะที่ไม่ต้องการให้คนอื่นเข้ามาร่วม” คำถามมีว่า แล้วคริสเตียนจะนำความรัก ความหวัง และข่าวดีของพระคริสต์ไปทั่วโลก เพื่อให้คนได้รับความรอดก่อนวาระสุดท้ายจะมาถึงได้อย่างไร (มัทธิว 24:14) เมื่อพวกเขาไม่ยอมรับคนที่คิดและแสดงออกต่างจากตน

สรุป:

พระเจ้าทรงชำระความอยุติธรรมของสังคม ด้วยการย้ายผู้ที่คิดถูกฏออกไป แล่ไถ่กลุ่มที่เหลืออยู่ออกจากความบาปที่แยกตัวพวกเขาออกจากพระองค์ พระเจ้าทรงอวยพรผู้ที่พระองค์ทรงสถิตอยู่ด้วย คนจากชาติต่างๆ มาหาพระเจ้าและประชากรของพระองค์ เพื่อพวกเขาจะมีเวลาชื่นชมความโปรดปรานของพระเจ้าที่ได้ประกาศออกมา และได้รับการไถ่ให้รอดโดยพระเมสสิยาห์

บทที่ 13

โลกที่เกิดใหม่

Rebirth of Planet Earth

วันที่ 20 - 26 มีนาคม 2021

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

อิสยาห์ 65:17-25; อิสยาห์ 66:1-19; อิสยาห์ 66:19-21;

อิสยาห์ 66:21; อิสยาห์ 66:22-24

ข้อควรจำ

“เพราะคูสิ เราสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่ และสร้างแผ่นดินโลกใหม่ เพราะสิ่งเก่าก่อนนั้นจะไม่ถูกจดจำ และไม่นึกขึ้นในใจอีก” (อิสยาห์ 65:17)

วันหนึ่ง เด็กชายที่มีอายุ 12 ขวบคนหนึ่ง ไม่ยอมไปโรงเรียน หลังจากที่เขาได้อ่านหนังสือดาราศาสตร์เล่มหนึ่ง แม่จึงนำลูกไปพบแพทย์ประจำครอบครัว และแพทย์ถามว่า “บิลลี มีเรื่องอะไร ทำไมเธอจึงไม่อยากไปโรงเรียนอีก”

เด็กชายตอบว่า “คุณหมอบอกครับ ผมได้อ่านหนังสือดาราศาสตร์เล่มหนึ่ง มีเนื้อหาบอกว่า วันหนึ่งดวงอาทิตย์จะไหม้ทุกอย่างหมด และสิ่งมีชีวิตบนโลกก็จะสูญสิ้นไป จึงไม่มีเห็นเหตุผลที่จะไปโรงเรียน ถ้าในตอนจบทุกอย่างในโลกพินาศไปหมด”

ผู้แม่ตะโกนเสียงดังว่า “นี่ไม่ใช่ธุระของลูกนะ” และพูดซ้ำอีกว่า “นี่ไม่ใช่ธุระอะไรของลูกนะ”

ผู้เป็นแพทย์ยิ้มออกมาและพูดว่า “แต่ บิลลี เธอไม่จำเป็นต้องกังวล เพราะเมื่อถึงเวลาที่สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น เราก็ตายไปก่อนแล้ว...”

แพทย์ได้กล่าวเสริมว่า “นับว่าโชคยังดีที่เรามีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน แต่พระเจ้าได้เสนอชีวิตนิรันดร์ให้เราทุกคนในโลกที่จะสร้างขึ้นใหม่ให้มีชีวิตอยู่ตลอดไป”

วันอาทิตย์

ท้องฟ้าใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่

(อิสยาห์ 65:17-25)

New Heavens and a New Earth

อ่านอิสยาห์ 65:17-25 พระเจ้าจะทรงไถ่โลกกลับสู่สภาพเดิมอย่างไร

พระเจ้าทรงสัญญาจะทรงสร้างโลกขึ้นใหม่ว่า: “เพราะคูสิ เราสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่ และสร้างแผ่นดินโลกใหม่” (อิสยาห์ 65:17) ในคำพยากรณ์ที่น่าทึ่งนี้ พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่า “เพราะคูสิ เราจะสร้างเยรูซาเล็มให้เป็นทีเปรมปรีดิ์” (อิสยาห์ 65:18) จะไม่มีใครได้ยินเสียงร้องไห้ในเมืองนั้นอีก (อิสยาห์ 65:19) ปกติผู้คนจะมีชีวิตยืนยาวกว่าหนึ่งร้อยปีก่อนพวกเขาจะตาย (อิสยาห์ 65:20) ผลงาน และพวกเด็ก ๆ จะคงอยู่ให้พวกเขาได้ชื่นชม (อิสยาห์ 65:21-23) พระเจ้าจะตอบคำอธิษฐานของพวกเขา แม้ก่อนที่พวกเขาจะทูลต่อพระองค์ (อิสยาห์ 65:24)

ช่างแสนดีแท้ที่ไม่ใช่ภาพ “การไถ่คืนสู่สภาพเดิม” ที่เป็นความหวังสุดท้ายของเรา

เรามีภาพความสงบของชีวิตยืนยาวในแผ่นดินแห่งพระสัญญา แต่กระนั้น คนที่มีชีวิตยืนยาวกว่าก็ยังคงต้องตาย ที่ไหนเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงทางธรรมชาติที่เราคาดหวังกจากการสร้าง “ท้องฟ้าใหม่” และ “แผ่นดินโลกใหม่” ข้อพระคัมภีร์ต่อไปบอกเราว่า “สุนัขป่าและลูกแกะจะหากินเหมือนพวกเดียวกัน สิงโตจะกินฟางเหมือนวัว และงูกินผงคลีดินเป็นอาหาร พวกมันจะไม่ทำอันตราย หรือทำลายกัน ทั่วภูเขาวริสุทซ์ของเรา พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ” (อิสยาห์ 65:25)

สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่กินเนื้อเป็นอาหาร เช่นสิงโตจะกินมังสวิรัต สิ่งที่ต้องการมากกว่าชั้นสอนการทำอาหารมังสวิรัตคือการ “การสร้างขึ้นใหม่” นั่น

คือการไถ่กลับคืนสู่สภาพเดิมตามอุดมการณ์ก่อนที่ความบาปจะเข้ามาในสวนเอเดนและนำความตายมาให้

ตรงนี้ ใน อิสยาห์ บทที่ 65 พระเจ้าทรงเสนอ “การสร้างท้องฟ้าใหม่” และ “แผ่นดินโลกใหม่” อย่างมีขั้นตอนตามลำดับ (series of steps) ซึ่งเริ่มต้นด้วย การสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ เปรียบเทียบกับ อิสยาห์ บทที่ 11 ขณะที่พระเมสสิยาห์จะนำความยุติธรรมเข้ามา (อิสยาห์ 11:1-5) และในที่สุดจะมีสันติสุขทั่วโลกกว้างใหญ่แห่ง “ภูเขาบริสุทธิ์” จินตนาการที่ใช้ในอิสยาห์ บทที่ 11 มีความคล้ายคลึงกับสิ่งที่พบใน อิสยาห์ บทที่ 65 ที่บอกว่า “สุนัขป่าจะอาศัยอยู่กับลูกแกะ...และสิงโตจะกินฟางเหมือนวัว...” (อิสยาห์ 11:6, 7) แม้ว่า “ภูเขาบริสุทธิ์” ขององค์พระผู้เป็นเจ้า” จะเริ่มต้นด้วย “ภูเขาศิโยนที่กรุงเยรูซาเล็ม” นั่นเป็นเพียงสิ่งที่มาก่อน เป็นสัญลักษณ์ของสิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทำตอนสุดท้ายให้ประชากรที่ได้รับการไถ่ให้อาศัยอยู่ในโลกใหม่

แทนที่จะมีชีวิตอยู่ 60, 70, 90 หรือ 100 ปี ถ้าคนส่วนใหญ่สามารถมีชีวิตอยู่ถึงหนึ่งล้านปีหรือมากกว่านั้น ปัญหาหลักของมนุษยชาติก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น และทำไมชีวิตนิรันดร์จึงเป็นคำตอบเดียวที่มนุษย์ต้องการมากที่สุด

วันจันทร์ “การดึงดูด” ของพระเจ้า (อิสยาห์ 66:1-19)
Divine “Magnet”

อ่านอิสยาห์ 66:1-19 และคิดให้ดีกว่าช่วงเวลาที่อิสยาห์เขียน พระธรรมอิสยาห์นั้นมีอะไรเป็นรากฐานของข่าวสารนี้

พระเจ้าทรงเชิญชวนและทรงเตือนผ่านผู้เผยพระวจนะไว้ในพระธรรมทั้งเล่ม: ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยให้รอด และไถ่คนที่ถ่อมใจ คือผู้ที่รู้สึกสำนึกเมื่อได้ยินพระวจนะของพระองค์ (อิสยาห์ 66:2, 5) ตามที่ปรากฏใน อิสยาห์ 40:1 พระองค์จะทรงชูใจพวกเขา (อิสยาห์ 66:13) แต่จะทรงทำลายคนที่คิดกบฏต่อต้านพระองค์ และคนหน้าซื่อใจคดทางศาสนานั้นพระองค์จะปฏิเสธ (อิสยาห์ 66:3, 4; เปรียบเทียบกับ อิสยาห์ 1:10-15) รวมทั้งผู้ที่เกลียดชังและปฏิเสธผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้า (อิสยาห์ 66:5) รวมถึงผู้ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมของ

คนนอกศาสนาที่น่าเกลียดชัง (อิสยาห์ 66:17) เหมือนคนที่ปรนนิบัติในวิหาร
ในกรุงเยรูซาเล็ม (เอเสเคียล 8:7-12)

อิสยาห์ 66:3 ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวถึงอะไร มีหลักการด้านวิญญาณ
จิตอะไรที่เปิดเผยตรงนี้

**พระเจ้าตั้งคุณบรรดาประชาชาติให้มาหาพระองค์อย่างไร (อิสยาห์
66:18, 19)**

หลังจากความพินาศของศัตรูของพระองค์ (อิสยาห์ 66:14-17) พระเจ้า
ทรงสำแดงพระสิริของพระองค์ เพื่อให้เป็นเหมือนแม่เหล็กชักนำผู้คนให้มายัง
กรุงเยรูซาเล็ม (เปรียบเทียบกับ อิสยาห์ 2:2-4) พระองค์ทรงตั้ง “เครื่องหมาย”
ท่ามกลางพวกเขา ซึ่งไม่มีความเจาะจงตรงนี้ แต่ปรากฏชัดว่าอ้างถึงเครื่องหมาย
ล่าสุดโดยท่านอิสยาห์: พระเจ้าทรงประทานให้ประชากรของพระองค์ชื่นชม
ยินดี และมีสันติสุข และทรงไถ่ถอนที่ดินของพวกเขา (อิสยาห์ 55:12, 13) เมื่อ
พระองค์เปิดเผยพระสิริของพระองค์ โดยการไถ่กลับมาของประชากรพระองค์
ภายหลังความพินาศ นี่เป็นเครื่องหมายของการไถ่กลับมาที่พระองค์เห็นชอบ
คล้ายกับที่พระองค์ทรงประทานเครื่องหมาย “รู้งิณน้ำ” ให้กับโนอาห์ภาย
หลังน้ำท่วมโลกครั้งใหญ่ (ปฐมกาล 9:13-17)

อ่านอิสยาห์ 66:5 ที่กล่าวว่า “ตัวสั้น” ต่อพระวณะของพระองค์
หมายความว่าอย่างไร ทำไมพระเจ้าจึงทรงประสงค์ให้เราตัวสั้นต่อพระ-
วณะของพระองค์ สิ่งนี้บ่งบอกถึงสภาพจิตใจของเราอย่างไร

วันอังคาร

มิชชันนารีและผู้นำการนมัสการ (อิสยาห์ 66:19-21)

Missionaries and Worship Leaders

**ผู้ที่รอดตาย และการนำคนจากบรรดาประชาชาติมาเป็นเครื่อง
บูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้านั้นมีความหมายอย่างไร (อิสยาห์ 66:19-20)**

พระเจ้าทรงส่งผู้รอดชีวิตจากความพินาศของพระองค์ออกไปยังสุด
ปลายแผ่นดินโลก ไปยังผู้คนที่ยังไม่รู้จักเกี่ยวกับพระเจ้า “แล้วพวกเขาจะ

ประกาศสง่าราศีของเราในบรรดาประชาชาติ” (อิสยาห์ 66:19) นี่เป็นถ้อยแถลงชัดเจนที่สุดเรื่องหนึ่งของพระคัมภีร์เดิม ในหัวข้อการเอื้อมออกไปของมิชชันนารี หรือกล่าวได้อีกอย่างว่า ไม่เพียงผู้คนจะถูกชักนำให้เข้ามาหาชนชาติฮีบรู แต่ชาวฮีบรูบางคนจะออกไปยังนานาชาติ และสอนพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าเที่ยงแท้ เป็นตัวอย่างชัดเจน (paradigm) ในพระคัมภีร์ใหม่ แม้ว่ามิชชันนารีชาวยิวได้ประกาศออกไประหว่างช่วงเวลาการกลับมาจากการเป็นเชลย และช่วงเวลาของพระคริสต์ (มัทธิว 23:15) ช่วงต้นของคริสเตียนได้มีการเผยแผ่พระกิตติคุณออกไปอย่างรวดเร็ว ในลักษณะเป็นกลุ่มก้อน (massive scope) (โคโลสี 1:23)

เหมือนชนอิสราเอลนำชัยพีชมาถวายองค์พระผู้เป็นเจ้าในพระวิหารของพระองค์ ดังนั้นมิชชันนารีจะนำเครื่องบูชาถวายพระองค์ “และเขาทั้งหลายจะนำพี่น้องทั้งหมดของพวกเขาจากทุกประเทศมาเป็นธัญบูชาแด่พระยาห์เวห์” (อิสยาห์ 66:20) เหมือนเครื่องถวายบูชาที่เป็นธัญพืชแด่พระเจ้าที่ไม่ต้องมีการฆ่าสัตว์ (slaughtered) ซึ่งผู้กลับใจใหม่ นำตัวเขา หรือเธอเองมาถวายแด่พระเจ้า “เป็นเครื่องถวายบูชาที่มีชีวิตอยู่” (เปรียบเทียบกับ โรม 12:1) สำหรับแนวคิด ที่ผู้คนอาจถูกเสนอจุดเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้า สังเกตว่าเครื่องบูชาถวายในช่วงต้นๆ มีการอุทิศถวายคนที่มีชีวิตแด่พระเจ้า “และให้อาโรนถวายคนเลวี่แต่พระยาห์เวห์ ให้เป็นเครื่องถวาย จากประชาชนอิสราเอล เพื่อเขาทั้งหลายจะทำการปรนนิบัติพระยาห์เวห์” (กัณฑ์การวิถึ 8:11)

พระสัญญาตรงนี้มี ความหมายอย่างไร “เราจะเอาบางคนจากพวกเขามาเป็นปุโรหิต และเป็นเลวี่ด้วย พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ” (อิสยาห์ 66:21)

คำว่า “พวกเขา” ในข้อ 21 อ้างถึง “และเขาทั้งหลายจะนำพี่น้องทั้งหมดของพวกเขาจากทุกประชาชาติ” (อิสยาห์ 66:20) ในข้อห้ามก่อนหน้า 6:21 พวกเขาเป็นคนต่างชาติ บางคนในพวกนี้พระเจ้าจะทรงเลือกให้เป็นผู้นำในการนมัสการ เคียงคู่กับปุโรหิตและคนเลวี่ นี่เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติ ทั้งที่ก่อนหน้านี้พระเจ้าทรงให้อำนาจเฉพาะเชื้อสายของอาโรนเท่านั้น

เป็นปุโรหิต และให้บางคนของพวกเขาเป็นผู้ช่วย ชาวต่างชาติโดยสายเลือด ไม่อาจเข้ามาเป็นเชื้อสายของอาโรน หรือชาวเลวีได้ แต่ต่อมาพระเจ้าทรงให้สิทธิ์พวกเขาไว้ใช้ในหน้าที่ดังกล่าวนี้ได้ ขณะที่ตั้งแต่ดั้งเดิมเรามีข้อห้ามไว้แม้แต่ชาวอิสราเอลเผ่าอื่นที่ไม่ใช่ตระกูลเลวี

อ่าน 1 เปโตร 2:9, 10 อัครทูตเปโตรเขียนถึงใคร ท่านพูดถึงเรื่องอะไร มีข่าวสารอะไรที่ท่านกล่าวถึงเราที่เป็น “ชนชาติบริสุทธิ์” เราทำสิ่งใดดีกว่าคนเลวีหรือ (อพยพ 19:6)

พบ

ชุมชนแห่งความเชื่อ (อิสยาห์ 66:21)

Community of Faith

“พวกเจ้าจะเป็นอาณาจักรปุโรหิต และเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับเรา นี่เป็นถ้อยคำที่เจ้าต้องบอกกับคนอิสราเอล” (อพยพ 19:6) คนเหล่านี้บางคนได้ถูกเลือกให้เป็นปุโรหิต เพื่อเป็นตัวแทนของพวกเขาในฐานะผู้นำในการนมัสการ แต่ในอนาคต ชาวต่างชาติจะได้กลายเป็นผู้นำในการนมัสการ (อิสยาห์ 66:21)

การเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงชุมชนด้านความเชื่ออย่างไร ดู *มัทธิว 28:19; กิจการฯ 26:20; กาลาเทีย 3:28; โครินธ์ 3:11; 1 ทิโมธี 3:16*

ใน “การจัดระเบียบโลกใหม่” (new world order) ชาวต่างชาติไม่เพียงเข้าร่วมกับประชากรของพระเจ้า แต่พวกเขาจะเป็นหุ้นส่วนเท่าเทียมกันกับชาวยิวในการร่วมเป็นชุมชนแห่งความเชื่อ และนั่นคือภารกิจที่จะเป็น “ปุโรหิตหลวง” เท่าเทียมกัน ดังนั้นความแตกต่างระหว่างชาวยิว และชาวต่างชาติจะกลายเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เท่าเทียมกัน โดยไม่เกี่ยงว่าเขาหรือเธอจะมีเชื้อชาติต่างกันอย่างไรร

คำพยากรณ์ของอิสยาห์ข้อนี้จะเกิดขึ้นจริงเมื่อไร

อัครทูตเปาโลเป็นมิชชันนารีเดินทางไปประกาศกับชาวต่างชาติ ท่านประกาศว่าท่าน “จะไม่เป็นยิว หรือกรีก จะไม่เป็นทาส หรือไท จะไม่เป็นชาย

หรือหญิง เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์ และถ้าท่านทั้งหลายเป็นของพระคริสต์แล้ว ท่านก็เป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม คือเป็นทายาทตามพระสัญญา” (กาลาเทีย 3:28, 29)

กลายเป็นทายาทแห่งพระสัญญา และตั้งนั้นท่านถูกยกขึ้น “เป็นพงศ์พันธุ์ที่ทรงเลือกสรรเป็นบุตรโอรสของพระเจ้า เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า เพื่อให้พวกท่านประกาศพระเกียรติคุณของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกพวกท่านให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์” (1 เปโตร 2:9 เปรียบเทียบกับ อีสยาห์ 66:19)

การที่พระเจ้าทรงยกชาวต่างชาติขึ้นไม่ให้คนยิวบน หรือคร่ำครวญว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรมที่ชาวต่างชาติได้รับรางวัลอย่างเดียวกัน หรือทรงให้สิทธิชาวต่างชาติปฏิบัติต่อพี่ชาย น้องชาย หรือพี่สาว น้องสาวชาวยิวโดยไม่ให้การนับถือ อนึ่งอย่าให้ผู้ได้รับค่าจ้างงาน ที่เข้ามารับใช้พระเจ้าก่อน ดูหมิ่นดูแคลนผู้เข้ามารับใช้ทีหลัง (ดู มัทธิว 20:1-16) พระคัมภีร์บันทึกว่า “ประการแรก พวกยิวได้รับมอบให้รักษาพระดำรัสของพระเจ้า” (โรม 3:2) ให้เป็นช่องทางของพระเจ้าสำหรับความรอด อัครทูตเปาโลเขียนถึงชาวต่างชาติว่า “แต่ถ้าบางกึ่งถูกหักออกเสียแล้ว และพระเจ้าทรงนำท่าน ผู้เป็นกึ่งมะกอกเทศป่ามาต่อไว้แทนกึ่งเหล่านั้น เพื่อให้เข้าเป็นส่วนได้รับน้ำเลี้ยงจากต้นมะกอกก็อย่าอวดดีต่อกึ่งเหล่านั้น ถ้าท่านอวดดี ก็อย่าลืมนำท่านไม่ได้เลี้ยงรากนั้นแต่รากนั้นเลี้ยงท่าน” (โรม 11:17, 18)

ตามแสงสว่างของไม้กางเขนและการให้อำนาจประกาศพระกิตติคุณ ไม่ว่าจะยึดถือหลักการด้านจริยธรรมหรือการเมือง ทั้งหมดก็เป็นที่น่ารังเกียจในสายพระเนตรของพระเจ้าทั้งนั้น ทุกคนจึงควรกลับใจใหม่มิใช่หรือ

วันพฤหัสบดี

เชื้อสายของเจ้าและชื่อของเจ้าจะดำรงอยู่
(อิสยาห์ 66:22-24)

So Shall Your Seed and Your Name Remain

อ่าน อิสยาห์ 66:22 พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวถึงอะไร และมีความหวังอะไรที่นี่

ความมหัศจรรย์สิ่งหนึ่งของพระสัญญาในพระธรรมอิสยาห์พบได้ในอิสยาห์ 66:22 อ่านพระคัมภีร์ข้อนี้อย่างละเอียด ในแผ่นดินสวรรค์ และแผ่นดินโลกใหม่ เชื้อสาย และชื่อของเราจะดำรงอยู่ตลอดไป ไม่มีการลบออก ไม่มีการตัดออก ไม่มีการนำไปทาบเหมือนกิ่งไม้ ไม่มีการเด็ดออก หรือไม่มีการถอนรากถอนโคน ตรงนี้เรามีพระสัญญาแห่งชีวิตชั่วนิรันดร์ในโลกที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ ปราศจากความบาป ปราศจากความตาย และปราศจากความทุกข์เจ็บปวด ท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เป็นการทำให้สมบูรณ์ด้านความเชื่อของคริสเตียน นี่เป็นการทำให้สำเร็จของสิ่งที่พระคริสต์ได้ทำเพื่อเราที่ไม้กางเขน

ทำไมจึงมี “วันขึ้นค้ำ” ร่วมกับ “วันสะบาโต” ในโลกใหม่ ตามอิสยาห์ 66:23

แม้จะมีหลายมุมมองต่อพระคัมภีร์ข้อนี้ที่เข้าใจยาก แต่ความจริงคือพระเจ้าทรงสร้างวันสะบาโตก่อนที่จะมี “ระบบการถวายบูชาเกิดขึ้น” (ปฐมกาล 2:2, 3) แม้ว่าวันสะบาโตจะได้รับเกียรติจากพิธีทางศาสนา แต่พิธีทางศาสนาก็ไม่ขึ้นอยู่กับวันสะบาโต พิธีทางศาสนาจึงดำเนินต่อมาอย่างไม่สะดุดตลอดช่วงเวลาแห่งการไถ่คืนสู่สภาพเดิม จนถึงโลกใหม่ ไม่มีพระคัมภีร์บ่งชี้ว่า “วันขึ้นค้ำ” เป็นวันตามพระบัญญัติของการนมัสการที่แยกต่างหากจาก “ระบบการถวายบูชา” แต่บางทีวันดังกล่าวเป็นวันสำหรับการนมัสการ (ที่ไม่ใช่วันพักผ่อนเหมือนวันสะบาโตประจำสัปดาห์) ในโลกใหม่ มีความเป็นไปได้ที่วันในรอบเดือนจะเชื่อมโยงกับต้นไม้แห่งชีวิต (วิวรณ์ 22:2)

ไม่ว่าอะไรก็ตาม ความหมายเจาะจงของ อิสยาห์ 66:23 อาจเป็นจุดชี้ขาดให้เห็นว่าประชากรของพระเจ้าจะนมัสการพระองค์ตลอดไปชั่วนิรันดร์

ทำไมอิสยาห์จึงจบเรื่องด้วยภาพที่ผู้ได้รับความรอดมองดูฉากศพของคนที่ถูกท้อพระเจ้าถูกลงโทษ (อิสยาห์ 66:24)

อิสยาห์เปรียบเทียบเป็นภาพเตือนประชาชนให้ภาพของผู้สตัยชื่อที่รอดจากความพินาศของบาบิโลน ส่วนผู้ที่คิดกบฏจะพินาศไป นี้ไม่ใช่การทรมานผู้กบฏด้วยไฟที่ไม่รู้ดับ ผู้กบฏต่างได้ตายไปด้วยการถูกไฟเผา ไฟนั้นจะไม่ดับจนกว่าจะทำหน้าที่เสร็จ หลังจากนั้นจะมีการสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่

การเตือนของอิสยาห์ชี้ไปถึงความสำเร็จของคำพยากรณ์สุดท้ายที่กล่าวไว้ในวิวรณ์ เกี่ยวกับความพินาตของของคนบาปและซาตานในทะเลเพลิง (วิวรณ์ บทที่ 20) หลังจากนั้นจะมีการสร้าง “ฟ้าสวรรค์ใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่” และ “นครบริสุทธิก็คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่” “ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมได้ผ่านไปแล้ว” (วิวรณ์ 21:1-4 *เปรียบเทียบกับ อิสยาห์ 65:17-19*) การมีชีวิตใหม่จะเป็นชีวิตนิรันดร์สำหรับทุกคนที่ได้รับการไถ่จากแผ่นดินโลก

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

อ่าน เอลเลน จี. วัตต์, ในการชำระดาวนพเคราะห์โลกครั้งสุดท้ายจากความบาป, *สงครามแห่งประวัติศาสตร์*, หน้า 662-678

“และในเวลา นับจำนวนเป็นปีๆ ของชั่วนิรันดร์ ขณะแต่ละปีหมุนเวียนไป จะนำมาซึ่งความรุ่มรวยยิ่งขึ้น และมีสง่าราศีแห่งการเปิดเผย (revelations) ของพระเจ้า และของพระคริสต์เพิ่มขึ้น ขณะที่ความรู้ได้รุดหน้าไปตามเวลาที่ผ่านไป เช่นเดียวกับความรัก ความนับถือ และความสุขได้เพิ่มขึ้น ยิ่งมนุษย์ได้เรียนรู้เรื่องของพระเจ้ามากขึ้น พวกเขาจะเกิดความเลื่อมใสในพระอุปนิสัยของพระองค์ ขณะที่พระคริสต์ทรงเปิดเผยต่อหน้าพวกเขาในความรุ่มรวยของแผนการไถ่ให้รอด และความน่าทึ่งแห่งความสำเร็จในสงครามการต่อสู้ขับเคี่ยวอันยิ่งใหญ่กับซาตาน ดวงใจของผู้ที่ได้รับการไถ่ให้รอดจะยิ่งรู้สึกตื่นเต้นยินดี ทำให้ดวงใจของพวกเขาอุทิศถวายชีวิตให้พระองค์ด้วยศรัทธาสูงส่ง และด้วยความปลาบปลื้มยินดี พวกเขาติดพันของคำพร้อมกัน จำนวนผู้ได้รับความรอดนับจำนวนพันๆ คุณด้วยพันๆ เสียงร้องเพลงของพวกเขาประสานกันร้องสรรเสริญพระเจ้าดังสะท้อนไปทั่วพื้นที่กว้างใหญ่ของสวรรค์สถานที่พวกเขาเย็นรวมกันอยู่

“แล้วข้าพเจ้า (ท่านยอห์นผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์) ได้ยินเสียงสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก ใต้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และทุกสิ่งซึ่งอยู่ในที่เหล่านั้นร้องว่า..“ขอให้คำสดุดี พระเกียรติ พระสิริและอำนาจ

จงมีแต่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแต่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิตย์”
(วิวรณ์ 5:13)

“การสงครามขับเคี่ยวยิ่งใหญ่” (The Great Controversy) ได้สิ้นสุดลง ความบาป และคนบาปไม่มีอีกต่อไป ทั้งทั้งจักรวาลสะอาดหมดจด การเดินของหัวใจจังหวะหนึ่งมีความสอดคล้อง และความปลื้มปิติทั่วสรรพสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้น จากพระผู้เป็นเจ้า พระผู้สร้างสรรพสิ่ง บรรดาสิ่งมีชีวิตเคลื่อนไหว และแสงสว่างแห่งความปลื้มปิติบังเกิดกับอาณาจักร บนพื้นที่ไม่มีที่สิ้นสุด.. จากอะตอมที่เล็กที่สุด สู่โลกที่กว้างใหญ่ สรรพสิ่งทั้งปวง ทั้งสิ่งที่มีชีวิต และสิ่งที่ไม่มีชีวิต ต่างอยู่ในสภาพดงามสมบูรณ์ ไร้ซึ่งร่มเงาปิดบัง ต่างมีความชื่นชมยินดีสุดๆ และสรรพสิ่งทั้งปวงล้วนประกาศว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรัก” (เอลเลน จี. วัต์, *สงครามแห่งประวัติศาสตร์*, หน้า 678)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. ทำไมพระสัญญาเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่จึงเป็นพื้นฐานที่สมบูรณ์ของการเป็นคริสเตียน ชีวิตของคริสเตียนจะมีความหมายอะไร ถ้าขาดพระสัญญาข้อนี้
2. 2 เปโตร 3:10-14 สะท้อนถึงเนื้อหาใน อีสยาห์ บทที่ 66 อย่างไร

สรุป:

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์เสนอภาพที่ประชาชนกำลังโศกเศร้า พระเจ้าไม่เพียงแต่ทรงชำระและฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิมเท่านั้น แต่พระองค์ทรงขยายพรหมแดนไปสู่บรรดาประชาชาติทั้งปวง และสุดท้ายจะทรงสร้างชุมชนของพระองค์ขึ้นใหม่ คือโลกใหม่ที่พระองค์สถิตและชูใจประชากรของพระองค์

บันทึก

A series of horizontal dotted lines for writing.

บันทึก

A series of 25 horizontal dotted lines for writing.